

Η Α-Δ.Κ. Τ Υ Ν Α Ι Κ Α ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' αυτό το τεύχος
το νέο
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
μέ το
ΠΑΤΡΟΝ
του ωραίου αυτού
ΣΟΡΤ
Και σχέδια Κεν/μάτων

• • • • •
 "Ο,τι έκλεκτόν παράγουν
 τὸ ΠΑΡΙΣΙ, τὸ ΛΟΝΔΙΝΟ καὶ ἡ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
 σὰς τὸ παρουσιάζουν μ' ἓνα καταπληκτικὸ σύστημα
 ΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

★ ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 ★

ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ,

ΤΑΓΙΕΡ, ΜΑΝΤΩ,

ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
 ΓΙΑ ΠΡΟΙΚΕΣ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
 ΚΑΛΤΣΩΝ ΝΥΛΟΝ ΚΑΠ.

Διαβάστε τὴ δραματικὴ αἰσθητικὴ
 νουβέλα μας «ΤΟ ΣΗΜΑΔΙ» σελ. 58. Θὰ
 σὰς χορηγῆσιν μὲ τὴν ὡραία πλοκὴ τῆς

ΠΑΙΧΝΙΔΙΣΜΑΤΑ

Κίνησε ὁ Θέρος νὰ ζωγραφί-
 σῃ. Σήλεψε ἀπὸ τ' ἀδέρ-
 φια του: τὴν "Ἀνοιξὶ καὶ τὸ
 Χινόπωρο. Στὴ μέση τὸν ἔ-
 χουνε τὰ δυὸ κι' ὅλο τὸν
 σπρώχνουνε. Πότε ἡ "Ἀνοιξὶ
 τοῦ καταπατάει τὰ χωράφια
 του καὶ πότε ὁ Χινόπωρος
 ἔρχεται νωρὶς καὶ τοῦ τινά-
 ζει τὰ δέντρα ἀπὸ κερπούς.
 Καὶ εἶναι τόσος ὁ θυμὸς του
 ἀπὸ τὸ ζούληγμα ποὺ τοῦ
 κάνουν κι' ἀπὸ τὴ ζήλεια
 ποὺ τὸν πιάνει — βλέπεις
 πὼς μοιάζουνε κι' οἱ δυὸ αὐ-
 τὲς λέξεις — ποὺ ἀνάβει
 καὶ κορώνει καὶ κορώνει μαζί
 τοῦ ὅλη τὴν πλάσι.

Κίνησε ποὺ λέτε κι' αὐτὸς
 νὰ ζωγραφίσῃ. "Ἀφοῦ ἔχει
 τὴν ἴδια μάνα πὰ νὰ πῇ πὼς
 εἶναι σὰν τ' ἀδέρφια του ἄ-
 ξιος. Μὰ ἔλα ποὺ δὲν ἤξερε
 ποὺ νὰ δοῦτῃ τὸ πινέλο
 του; Τὸ ποτάμι τοῦ φαίνό-
 ταν πολὺ ἀνοιξιότικο, γιὰ-
 τί ἦτανε στολισμένο μὲ τὸ
 πράσινο χρῶμα τῆς ἀδερφῆς
 του. Συλλογίστηκε λοιπὸν
 τὴ θάλασσα. Καὶ στρώθηκε
 νὰ φτιάξῃ τὸν πίνακά του
 στὴν ἀκρογιάλια.

Μὰ κι' ἐκεῖ τὸ ἀλάτι τοῦ θα-
 λασσινοῦ νεροῦ τοῦ ξάσπρι-
 ζε τὰ χρώματα. "Ο,τι κι' ἂν
 ζωγράφιζε γινόταν ἀχνό. Δὲν
 ἔμοιαζε μὲ τοὺς τρυφεροὺς
 τόνους ποὺ ντύνονται οἱ ἀ-
 νοιξιότικες φυλλωσιές καὶ τ'
 ἀγριολούλουδα, μήτε καὶ μὲ
 τὸ χρυσοκόκκινο χαλὶ ποὺ
 στρώνει ὁ Χινόπωρος στὰ
 δάση.

— Σὰν εἶν' ἔτσι, θὰ πά-
 ρω τὸ ἄσπρο κυριώτερα χρώ-
 μα μου, εἶπε ὁ Θέρος.

Τὸν ἄκουσε ὁ "Ἡλιος καὶ
 γέλασε.

— "Ἄν σου σκοτεινιάσω,
 τί θὰ κάνης τότε; ρώτησε.

— Μὲ τὴν ἀδεϊά σου θὰ
 πάρω καὶ τὸ χρυσὸ σου φῶς.

— Νὰ τὸ πάρης, εἶπε ὁ
 "Ἡλιος.

Βούτηξε πάλι ὁ Θέρος τὸ
 πινέλο του στὴ θάλασσα.
 Πάλι δὲν τ' ἄρεσε τὸ χρώ-
 μα. "Ἐβαλε τότε τὴ φωνὴ καὶ
 γύρεψε ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ.

— Νὰ πάρης, εἶπε κι' ὁ
 Οὐρανός.

Κι' ἔφτιαξε ὁ Θέρος τὸ δι-
 κό του πίνακα. Γαλάζιο ἀ-
 τλάζι ἔστρωσε στὴ θάλασ-

σα. Κι' ἔβαλε τὰ κυματάκια
 τῆς νὰ τρέχουν στὶς στεριές,
 σὰν ἄσπρα ἄρνια κοπάδια
 γιὰ νὰ φιλήσουν τὶς ἀμμου-
 διές. Κι' ἔδωκε μ' ἄσπρες
 πινελιές τὰ νησάκια καὶ τ'
 ἀκρογιάλια.

Καὶ σὰ δαρέθηκε τὴν ἀ-
 κροθαλασσιά καὶ γύρισε νὰ
 κυττάξῃ τὰ χωράφια, τὰ
 χρύσωσε, τὰ χρύσωσε ἔτσι,
 ποὺ πλημμύρισαν ἥλιο καὶ
 στάχια καὶ στρώθηκαν παν-
 τοῦ μαλάματα.

Μποροῦσαν νὰ μὴ θαμπώ-
 θουν ἀπὸ τέτοιον πλοῦτο οἱ
 νεράιδες ποὺ κοιμοῦνταν
 στοὺς βυθοὺς; "Ἀναδευτήκα-
 νε μ' ἀνήσυχο σάλεμα καὶ
 δγῆκανε στὸν ἀφρό, πλήθος
 σειρήνες, ὁμορφες, ποὺ ἔχουν
 χέρια καὶ πόδια ἀπὸ νούφα-
 ρα, λαίμους δανεισμένους ἀ-
 πὸ τὸν κύκνο καὶ μέσα στὶς
 κινήσεις τους, σὰν κολυμ-
 ποῦνε, τὴ χάρι καὶ τὴ δύνα-
 μι ποὺ ἔχουνε τὰ κύματα.

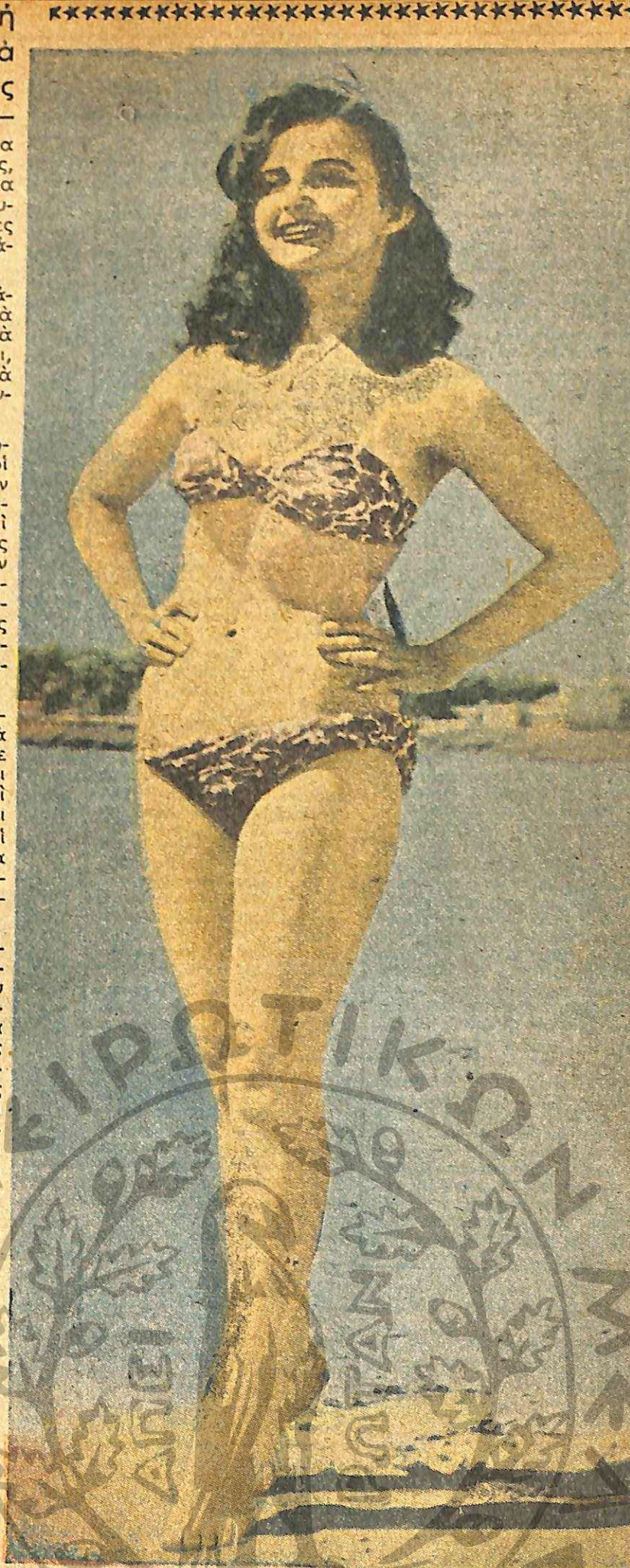
Κι' ἀρχίσαν ὅλα, ἀκρογιά-
 λια καὶ βυθοὶ καὶ γαλανά
 πλάτια καὶ κορμιά νὰ λένε
 ἕνα τραγούδι, τὸ τραγούδι
 τοῦ φλοίσβου στὸν ἥλιο καὶ
 στὸν οὐρανὸ, τὸ τραγούδι
 τοῦ ἔρωτα. Τ' ἀκούσαν οἱ
 φαῦνοι ποὺ κοιμοῦνταν μέσα
 στὰ δάση κι' ὥρμησαν μαγε-
 μένοι νὰ γνωρίσουνε τὶς σει-
 ρήνες.

Καὶ ἀναδύνονται στὸ γα-
 λάζιο κύμα τ' ἀφροπλάσμε-
 να παρθενικά κορμιά ποὺ
 σφύζουν ἀπὸ ὑγεία. Καὶ κα-
 θὼς χαίρονται τὴ θάλασσα
 ποὺ ἀπλώνεται μπροστά
 τους στρωτὴ καὶ καταγάλα-
 νη, νοιώθουν στὴν ψυχὴ τους
 ἕναν πλοῦτο, ποὺ προσφέρει
 ἡ ὑγεία καὶ ἡ χαρά. Καὶ τό-
 τε ὅλα γύρω τους γίνονται
 τραγούδι. "Ἐνα τραγούδι
 ποὺ εἶναι ὕμνος πρὸς τὸν ἔ-
 ρωτα, τὸ μεγάλο καὶ ἀλη-
 θινὸ ἔρωτα, ποὺ γεμίζει τὴ
 ζωὴ, τῆς δίνει νόημα καὶ τό-
 τε γίνονται ὁμορφὴ καὶ παίρ-
 νει ἀξία.

Κι' ἔτσι, κάθε αὐγὴ, κάθε
 δέιλι, κάθε φλογερὸ μεσημέ-
 ρι, στὶς ὁμορφες ἀκρογιά-
 λιές, ὅπως εἶπε κι' ὁ ποιη-
 τὴς στὸ «Γυμνὸ τραγούδι»,
 ὅλα μαζί

ἔρωτεύονται
 χαϊδεύονται, χαϊδεύουν
 κι' ὅλα μαζί χορεύουν
 ἀνθρώποι, ζᾶ, στοιχεῖα.
 ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ—
 ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

«ΚΥΣΤΙΣ ἢ ΚΑΡΚΙΝΟΣ»; "Ἐνα ἐξαιρετικὸ
 ἔγκυρο ἐπιστημονικὸ θέμα ποὺ λύνει
 ἀπορίες καὶ διαλύει φόβους. Σελ. 50-51

"Ὅλη ἡ χάρι τοῦ γυναικείου σώματος, ὅλη ἡ ὁμορφιὰ καὶ ἡ γλύ-
 κα τοῦ ἐκφράζονται στὴ θαυμάσια φωτογραφία τῆς χαριτωμένης
 αὐτῆς μοντέρνας νεράιδας τοῦ γιγαλοῦ ποὺ ἐκθέτει τὸν ἑαυτὸ
 τῆς στὰ πυρῶμένα χάρδια τοῦ καλοκαιριότικου ἡλίου.

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

★ Η ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ του "Εθνικού Θεάτρου" Έλσα Βερνί έφυγε το περασμένο Σάββατο αεροπορικώς για τη Ρώμη και από εκεί για την Άγγλια όπου, έπωφελομένη του καλοκαιριού, θα περάσει εκεί τους θερινούς μήνες για να παρακολουθήσει το Άγγλικό θέατρο και να ενημερωθεί για κάθε πρόοδο της Τέχνης. "Α-μα έπιστρέψει, λέγεται ότι δεν

Η Άλεξανδρινή λογοτέχνης ΛΟΥΚΙΑ ΜΑΡΒΑ.

θα συνεχίσει την παραμονή της στην "Εθνική Σκηνή", αλλά θα εργασθεί κατά το χειμώνα σε θέατρο ελεύθερου θεάτρου, αποδεχόμενη τις πιο συμφέρουσες προτάσεις που της έχουν γίνει.

★ ΑΛΛΟ ΣΤΕΛΕΧΟΣ του "Εθνικού", η "Ελένη Χαλκούση", ανεχώρησε προχθές Κυριακή για επίσκεψη Παρισιού, Λονδίνου, Ρώμης, καλεσμένη από το "Διεθνές Κέντρον Θεάτρου" (ΟΥΝΕΣΚΟ). Η "Ελένη Χαλκούση" θα μείνει συνολικά στο εξωτερικό περί τους δυο μήνες και θα έλθει σ' επαφή με τους καλλιτεχνικούς κύκλους, επισκεπτόμενη και διάφορα θεατρικά κέντρα, για ενημέρωσή της σ' ό,τι αφορά το θέατρο.

★ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ από πολυήμερο ταξίδι στην Άγγλια και στο Παρίσι, η εξαίρετική καλλιτέχνης του θιάσου της κ. Κατερίνας, δις Χάρη Καμύλη. Η νεαρά ήθοποιος που μετέβη για να παρακολουθήσει το ξένο θέατρο στις πηγές του

και στους τόπους της προόδου του, διμυλίζει με πολύ ενθουσιασμό για ό,τι είδε.

★ ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ η πρωτεύουσα φιλοξενεί από άλλων ημερών την "Άλεξανδρινή σύγγραφέα και λόγιαν Λουκίαν Μάρβα, που μαζί με την "Ωλίσασετ Ψαρά κυριαρχούν στην ελληνική δημοσιογραφία της Αιγύπτου και είναι οι τακτικές χρονογράφοι των δύο κυριότερων ελληνικών εφημερίδων του έκευ "Ελληνισμού, του "Εφωτός" (Καίρου) και του "Ταχυδρόμου" ("Άλεξανδρείας).

— Η ΜΑΡΒΑ (που είναι μυσθόνιμο της Λουκίας Ρουβά) είναι συγγραφέας αξιολόγων διηγημάτων, μυθιστορημάτων και θεατρικών έργων, για τα οποία έχει ασχοληθεί και η αθηναϊκή κριτική. "Ιδίως γνωστά στους λογοτεχνικούς κύκλους είναι τα μυθιστορήματά της "Μία φωνή από τα χαλάσματα" (1945) και το μονόπρακτό της δραματάκι "Η άσυνγάρητη" (1949). "Η εκλεκτή διανοούμενη έρχεται στην "Αθήνα ύστερα από απουσία ετών.

★ Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙ έφιλοξένησε από έβδομάδων την "Αθηναία καλλιτέχνη" του τραγουδιού κ. Κλειώ Καραντινού, που έπηγε εκεί για να κάνει εμφάνισεις και ρεσιτάλ. Το πρόγραμμά της περιείχε μεταξύ άλλων και τραγούδια "Ελλήνων συνθετών, τα οποία προκάλεσαν την προσοχή του ακροατηρίου και χειροκροτήθηκαν περισσότερο. Εισήγγησε στο ρεσιτάλ της καλλιτέχνης έκαικε η δις Λούλα "Ιερωνυμίδη.

★ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ "Ινστιτούτο Συγχρόνων Τεχνών, που έδραυει στο Λονδίνο και προκηρύξε από μνημόνιο διαγωνισμό γλυπτικής για το μνημείο του αγνώστου πολιτικού κρατούμενου, με πολύ αξιόλογα χρηματικά βραβεία, επέτυχε διεθνή συμμετοχή και εύρε άπληρη σ' διαγωνισμό του, αναμεσά σε 55 χώρες της υδρογειού. "Αρκεί να πληροφορηθεί κανείς ότι η κατανόσεις προς το θέμα και το διαγωνισμό του υπήρξε η ίδια τόσο σε όπερπο-

λιτισμένες χώρες, όσο και στις πιο φτωχές από πνευματικό-τητα.

— ΑΣ ΣΗΜΕΙΩΘΗ πως μεταξύ των 25 καλλιτεχνών της σμύλης που έδηλωσαν συμμετοχήν από την "Ελλάδα, μετέχουν και 6 "Ελληνίδες καλλιτέχνιδες, από τις πιο νέες.

★ ΑΡΚΕΤΟΣ ΛΟΓΟΣ έγινε τις προάλλες για μία ξεχασμένη καλλιτέχνη της αρχάς—τη πρώτη που εισήγαγε το μουσικό αυτό όργανο στον τόπο μας, την Λουκία "Ιωάννου, που βρίσκεται στο Γερμανικό από μερικών ετών. "Η πόλαιμαχος καλλιτέχνης, που έπέρασε τον καιρό της περιόδου στην Εύρωπη και φωτοχαιρουμένη από τη μουσική ζωή του εξωτερικού, κατέχει ένα πολύτιμο... λεύκωμα, στο οποίο της έχουν γράψει όλες οι μεγάλες μουσικές και καλλιτεχνικές φυσιογνωμίες της περασμένης εποχής και του οποίου η αξία είναι μεγάλη, χωρίς εις τα αυτόγραφα των.

★ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΝΕΚΡΑ της Βορείου "Ελλάδος έτάραξε από ημερών ένα πολύ εκλεκτό ρεσιτάλ που έγινε στη Θεσ/νίκη και στην αίθουσα της Χ.Ε. Ν. Τον κύριο ρόλο είχε η νεαρά καλλιτέχνης Γαλάτεια Μπαλτά, διπλωματούχος του "Ωδείου Θεσσαλονίκης και μέλος της συμφωνικής ορχήστρας της. "Ο τύπος της συμπτωτικού της απασχολήθηκε εκτενώς

Η ποιήτρια ΝΤΟΛΑ Γ. ΠΕΣΟΠΟΥΛΟΥ.

με το καλλιτεχνικό γεγονός. —Η έρμηγεια των καλλιτεχνών που ανέφεροντο στο πρόγραμμα υπήρξε άφορη, πράγμα που δείχνει το εξαιρετικό ταλέντο της εκτελεστριάς.

★ ΣΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ τύπο ετοχολιάσθη εύρύτατα η άναγγελία ενός βιβλίου που είδε το φως της δημοσιότητας αυτές τις ημέρες—του "Άγγλου πορτραίτιστα της διεθνούς αριστοκρατίας Νικόλας "Ηγκον. "Ο Βρετανός ζωγράφος κλείνει μέσα σ' ένα πολυτέλεις ζωγραφικό λεύκωμα που θα κάνει το γύρο του κόσμου, 48 γοητευτικές καλλι- νέες με τον τίτλο: "Αντρείς γυναίκες της εποχής μας". Στή διεθνή αριστοκρατία συζητείται έντόνως το γεγονός πως οδεύει από τις γνωστές "Αμερικανίδες καλλονές δεν περιέχεται. Μεταξύ δε των 48 τοποθετεί και τη Βασιλίσσα

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΜΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 3ον ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΟΥ 64 ΑΘΗΝΑΙ 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1952

Τιμή τεύχους δραχ. 5,000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΓΕΡΖΟΥΠΟΥΛΟΣ
"Αρχισυντακτής ΑΔ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ
Οικονομική Δίσις: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΙΑΡΟΥ 1
Τηλεφωνόν: 36-762

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1
Τηλεφώνον: 35-718, 35-708

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρχ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη) 35.000
Εξωτερικού (έτησια):
Λίραι "Αγγλίας (χάρτ.ναι) 5.10,0
Δολάρια 10.00

Το έμβλημα των δεινών αποστέλλεται προς Ε. Γερζουπουλον εκ μέρους "Εσωτερικού δια ταχυδρομικής επίταξης, εκ δε των "Εξωτερικού δια ταχυδρομικής επίταξης.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Η "Η ΓΥΝΑΙΚΑ" κυκλοφορεί ανά δεκαπενθήμερον, ημεραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ε νεαρτήτως ημερομηνίας.
Το προσέχες (65ον) τεύχος θα κυκλοφορήσει την

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 16 ΙΟΥΛΙΟΥ 1952

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

από του 1ου μέχρι του τελευταίου που λούνται εις τα Γραφεία μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΓΥΝΑΙΚΑΣ"

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟ

- δ Α' (τεύχη αριθ 1-13)
- δ Β' (τεύχη αριθ 14-26)
- δ Γ' (τεύχη αριθ 27-39)
- δ Δ' (τεύχη αριθ 40-52)

Προσκομίζοντες τα άνωτέρω τεύχη εις τα γραφεία μας παραλαμβάνετε τους τόμους δεμένους εις θραυτάτον χρονικόν διάστημα.

Βιβλιοδεσία εκάστου τόμου δρ. 20.000

Διευθύνσεις συμφωνίας τφ άριθμ 6 8 7 του Α. Ν. 1092/1938

Διευθυντής: Εύάγγελος Γερζουπουλος.
Κατοικία: "Οδός Κολυίδος 12. "Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Β "Αραγιάννης.
Κατοικία: "Αμισσού 24, Ν. Σμύρνη

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Το άμερικανικό μοντέλο του εξωφύλλου μας οφείλεται στην "Άννα Φόγκαρτ. Είναι φτιαγμένη από φινά βατίστα, που οι δίσις της έναλλάσσονται κατά διαστήματα με μαϊνάνδρους. "Ένα φορδύ κορσέλε σφίγγει το κορσάκι στη δάσι και συγκρατεί τη λα- πονέ φόρμα του έπάνου, που άποκτά ιδιαίτερη χάρι με το μεγάλο μυτερό ντεκολτέ. "Η φόρμα είναι κομμένη στο λοφό και έχει γύρω-γύρω άτσάκιστες πιέτες.

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΟΙ ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΕΙΣ ζητούν πελάτες. "Ισως για τήν ώρα να έχουν κενά. Πάντως μας προκαλούν επικαλούμενες την... λογική των τιμών τους. "Ελάτε να παραβρίστετε. "Όλα προσιτά. Τόσο θα σας κοστίσει το κρεβάτι στο ξενοδοχείο, τόσο το ταμπλ-ντότ, τόσο τα με- ταφορικά. Σύνολο, σχεδόν τσάμπα. "Εγκαταλείψατε, λοιπόν, τ' "Αθηναϊκό καμίνι. Είναι, πραγματικά, μεγάλη παρηγοριά να λογικεύονται οι τιμές στις λουτροπόλεις. Μόνο που δεν πρέπει να τις παίρνουμε τοίς μετροητοίς. "Όχι πως δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια. Μά τα έξοδα για τον πιο όλιγοσκή πα- ραθεριστή, δεν περιορίζονται σε όσα γράφονται. "Υπάρχουν και τ' άπρόβλε- πτα— που συνήθως ξεπερνούν τα προβλεπόμενα. Πρός γνώσιν και συμ- μύθευσιν, εκείνων που διαβάσουν τις λογικές τιμές κι' άνασκουμπώνονται άναχωρήσουν. "Ας πάρουν μαζί τους για καλό και για κακό διπλό κομπό- δεμα. Είδαμε λογαριάζουν χωρίς τόν... ξενοδόχο!

Η ΜΑΡΙΑ που έγινε Μάριος, δο- ηθούμενη απ' τις παραξενιές της φύσεως και τις έπερδύσεις της έ- πιστήμης, κανείς δεν ξέρει αν στήθηκε τυχερή στη ζωή της ή άτυχη. Γιατί οι μαν άνδρες ίσχυρίζονται ότι με την άλλαγή του φύλου της μπαίνει σε νέα βάσανα, ενώ οι γυναίκες, αντίθε- τως, την... ζηλεύουν. Αυτό συμβαίνει συχνά κι' από παλαιωτάτων χρόνων: Κανένα φύλο δεν είναι ευχάριστο ή ά- από το φύλο του! Πάντα θεωρείται άλλο προνομίο! Τώρα ο Μάριος, σαν πρώην Μαρία, βάζει επί του προ- κειμένου την πιο έγκυρη γνώμη. "Ω- τόσο, άφιδάλλω αν είναι κι' αυτή ά- τικειμενική. "Αν πριν από λίγο καιρό ζήλευε τους άνδρες, στο μέλλον θα ζη- λήσει τις γυναίκες. Τί τα θέλετε. Είμα- στε πιο παράξενοι κι' από την ίδια τη φύσι!

ΑΧ ΑΥΤΕΣ οι ιδιόκτητες λιμουζί- νες για πόσα δράματα έχουν δώ- σεις άφορη! "Όχι, δεν πρόκειται τώρα περί της δράσεως των τρο- στου και τον καταρεχέμε! Μπορά- μας. Θριάμβευσε και πάλι το ρωμείο φιλότιμο. Πώς κύριε θα με ληστέψης; Για κόπιασε! "Αν όμως τα δαγόμε- πέρα με τους όπλοφόρους ληστές, δεν μας λένε οι άρμόδιοι με ποιο τρόπο θ' άντιμετωπίσουμε τους παλούστες ήλ- λωιμένα τρόφιμα;

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ έπιθεωρήσεις ά- ποτελούν ένα πραγματικά λαϊκό θέαμα εφάμιλλο του Καραγκιό- ζη κι' αυτό το κατάφεραν θαυμά- σια πολλές φορές. Τα δίσις που σημε- ρα, όσο κι' αν πλουτίστηκαν μ' άπίθα- νες φαντασιωμορίες δεν συγκινούν τους λάτρες του είδους άνάλογα με την προσπάθεια και τα έξοδα που κατέβα-

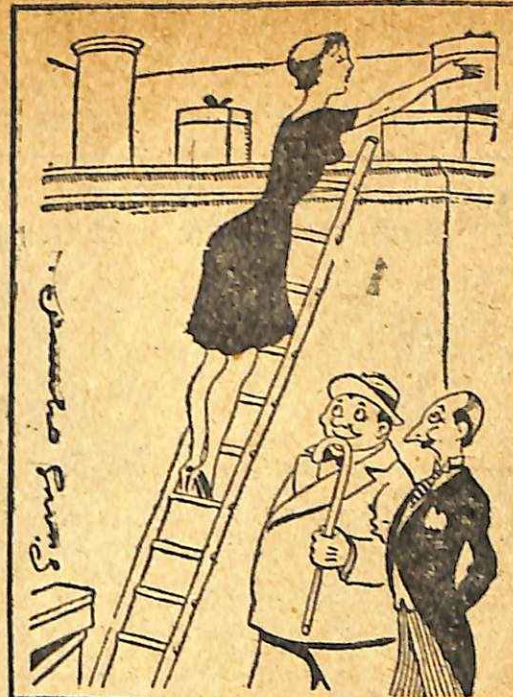
λαν οι θιασώδες. "Επιθεωρήσι για τόν Ρωμιο θα πη πρώτα απ' όλα, σάτιρα, γέλιο, κέφι. Βέβαια, η έξέλιξη της σκη- νογραφικής τέχνης πρέπει να δοη κι' εδώ τη θέσι της. Ποτέ όμως σε δάρος της ούσιας του θεατρικού είδους. Γιατί τότε είναι... άλλο πράγμα. Κι' αυτό το "άλλο πράγμα— μίμηση παρι- ζιάνικη— πρέπει ν' άποκτήσει θαυμα- σίας απ' την άρχή. Και άπειρους θαυ- μαστές για ν' ανταποκρίνεται στις τε- ραστίες δαπάνες του. Και πλούσιους θαυμαστές, ικανούς να πληρώσουν το ακριβό εισιτήριο. Μά και το νέο φαν- τασμαγορικό θεατρικό είδος, πρέπει να είναι άρτιο.— βλέπετε μας κακοσυ- νήθισε ο κινηματογράφος. Δυστυχώς οι προϋποθέσεις αυτές, σήμερα δύσκολα μπορούν να υπάξουν. "Ετσι νοσταλ- γούν πολλοί την "επαλαϊά έπιθεωρήσι. Στή Θεσσαλονίκη, που λειτουργούν δυο έπιθεωρησιακοί θίασοι, χωρίς έπι- δείξεις πλούτου, κάνουν χροστές δου- λειές. Που σημαίνει ότι ο Ρωμιός δεν πηγαίνει στο μουσικό θέατρο μόνο για τὰ... μάτια!

ΚΑΤΡΑΚΥΛΟΥΝ από μέρα σε μέ- ρα οι τιμές των ειδών ρουχισμού— και δεν ξέρει κανείς που θα φθάσουν. Μεγάλα καταστήματα, έγκατέλειψαν τις ψευτούπερφοάνεις και διαφημίζουν "εξπρουλήματα" και "εκελεπούρια" που σε γεμίζουν αίσι- οδοξία ότι μπορείς να άποκτήσεις! "Ε- τσι είναι. "Αφού δεν πείει ο Μωυσής προς το δρος, πείει το... δρος προς τόν Μωυσή. "Όσοι: Οι τιμές. Μωύ- σης: "Η μεγάλη κατανάλωσι. Δεν μέ- νουν παρά οί... δέκα έντολες, τις ό- ποιες και περιμένουμε από τήν... "ενο- μισματική έπιτροπή για να ριχτούμε στα φώνια!

ΤΡΕΙΣ ληστείες έν μέσαις "Αθήναις έντός δεκαπενθήμερου. "Αλλά και στίς τρεις, οι δράστες δεν ήταν καθόλου τυχεροί. Βρέθηκαν μπρο- στά σε... παρ' όλιγον θύματα, που τό- λεγε η καρδούλα τους. Δεν τα φόβησαν οι άπειλές με περίστροφα, λοοστρά και μαχαίρια. Είτε άνδρας ήταν το "θύμα, είτε γυναίκα, ώρμησε εναντίον του δρά- στου και τον καταρεχέμε! Μπορά- μας. Θριάμβευσε και πάλι το ρωμείο φιλότιμο. Πώς κύριε θα με ληστέψης; Για κόπιασε! "Αν όμως τα δαγόμε- πέρα με τους όπλοφόρους ληστές, δεν μας λένε οι άρμόδιοι με ποιο τρόπο θ' άντιμετωπίσουμε τους παλούστες ήλ- λωιμένα τρόφιμα;

ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ μερικοί να καθί- σουν στο σκαμνί του κατηγορου- μένου την ελληνική επαρχία για τα διάφορα δράματα που συμβαίνουν εκεί: Φόντοι, ληστείες, αίμαμιξίες σκα- δαλα κ.λ.π. Μ' αυτόν τόν τρόπο νομί- ζουν πως θα της στερήσουν τόν τίτλο των εαυστηρών ήθών. "Αλλά μάταιος ό αγώνας των... πραιρευσιάνων "ήθι- κολόγων. "Ας μη δαγούν τήν ούρα τους άπέξω. "Αν τα επαρχιακά δράμα- τα ακούγονται, δεν σημαίνει ότι τ' "Α- θηναϊκά "τοιράτα είναι λιγώτερα εις ποσοστόν. Κάθε άλλο. Μόνο που η πραιρεύουσα ξέρει να τα σκεπάζει "χα- ριτωμένα. "Η "Ελληνική επαρχία έχει όλα τα "κάτω" να μεταβληθ από κα- τηγορουμένη, σε κατήγορο. Το κέντρον δίδει συνήθως το "καλό παράδειγμα. "Αντί λοιπόν, να μετατοπίζουμε τις ελ- θύνες μας στην επαρχία που ζή- έ αλ- τίς μας έγκαταλειμμένη, χωρίς καμ- μία πνευματική τροφή, σωστό θάνασι το κύμα της διαφθοράς να το θεωρήσουμε "εγενικό κρούσμα. Καί πρώτα-πρώτα να καταδικάσωμε τόν εαυτό μας— γιατί δεν κυττάζει τήν κομπουρίσα του.

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

— Ποιός βλάκας έχει πη ότι δεν πρέπει να περνά κανείς ποτέ κάτω από σκάλα;...

— Το έσπασε ο άντρας μου... "Ε- σκυψε ακριβώς τη στιγμή που του πέ- τούσα ένα βαρύ βιβλίο στο κεφάλι!...

—...Νά έχης ύπ' όφιν σου, αγάπη μου, ότι με πανέληνο είναι πολύ πιο ωραία...

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ ΣΤΗ ΔΥ- ΣΗ». Είναι η τρίτη ποιητική συλλογή που μας δίνει η εκ- λεκτή ποιήτρια. Στήν πνευ- ματική της πορεία από το 1939 ως σήμερα η "Άλεξάν- δρα Πλακωτήρη παρουσιάζει μία σταθερή άνοδο. "Έργο ώ- ριμης σύλληψης και άρτίας τεχνικής η νέα συλλογή, κα- τατάσσει τήν ποιήτρια στην πρώτη σειρά των τεχνιτών του έμμετρου λόγου.

«ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΕΙ- ΚΟΝΙΣΜΑΤΑ». Το νέο βιβλίο της ποιητριάς Ζωής Καρέλλη θέλει να έδραύση τήν ξε- χωριστή θέσι που κατέχει στον νεοελληνικό Παρνασσό η εκλε- κτή Μακεδονίτισσα ποιήτρια. "Ο άνήσυχος κόσμος της άπο-

κρυστολλώνεται σε ζωντανές ανθρώπινες καταστάσεις, αλ- σθήματα και προβλήματα. "Η ζεστασιά μιας βαθύτερης άν- θρωπιάς, τα πλούσια έκφρα- στικά μέσα και η ζωντανή γλώσσα είναι τα κύρια χαρ- ακτηριστικά γνωρίσματα της ποιήσεως της κ. Καρέλλη.

«ΒΟΥΒΑ ΠΟΥΛΙΑ». Με τόν τίτλο αυτό η κ. Ντόρα Γ. Πε- ζοπούλου έξέδωσε σε ένα κομ- ψό τόμο μία συλλογή από 60 τραγούδια. Στά ποιήματα της κ. Πεζοπούλου, που θγαίνουν από μία ζεστή καρδιά, και ό πύδ άπαιτητικός αναγνώστης άκούει δέ μπορεί να δέ άνα- γνωση στους στίχους της τά στοιχεία ενός ταλέντου με

ΤΟ ΚΟΛΥΜΠΙ ΚΑΙ ΤΟ «ΜΥΣΤΙΚΟ» ΤΟΥ

ΚΟΛΥΜΒΗΤΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΥΠ' ΟΨΗ ΣΑΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΣΑΣΤΕ ΨΑΡΙΑΙ..

Οι γιατροί αναγνωρίζουν ότι το κολύμπι είναι μία υγιεινή και ευεργετική άσκηση. Συνιστά όμως να θυμάστε ότι δεν είμαστε ψάρια. Από κάμποσα χρόνια οι υγιεινολογικές υπηρεσίες ανησυχούν με το μεγάλο αριθμό των σοβαρών μολύνσεων που παρουσιάζονται στ' αυτά, στη μύτη και στην κοιλότητα του στόματος και που οφείλονται στο κολύμπι. Στην αρχή απέδωσαν το κακό στα ακάθαρτα νερά. Οι τεχνικοί επιφορτιστήκαν τότε να εφοδιάσουν τις πισίνες με φίλτρα και διυλιστικές συσκευές. Τα κρούσματα όμως εξακολουθούσαν όπως πρώτα.

Σύμφωνα με τη γνώμη του αμερικανικού Ιατρικού συλλόγου το ακάθαρτο νερό είναι μονάχα μία από τις πολλές αιτίες της μολύνσεως. Η κυρία αίτια φαίνεται πως είναι άλλη: οι άνθρωποι δεν έχουν, όπως τα υδρόβια ζώα, τον απαραίτητο προστατευτικό όπλισμό. Η φώκια κι' ο κάστορας μπορούν να βουλάνουν τ' αυτιά τους και τα ρουθούνια τους πριν βουτήξουν, και να σκεπάζονται με μία λιπαρή ουσία που τα απομονώνει από το κρύο και κρατάει σταθερή την εσωτερική τους θερμοκρασία.

Το σώμα του ανθρώπου δεν είναι αρκετά εξασφαλισμένο από τις ανώμαλα χαμηλές θερμοκρασίες του νερού. Κρυώνει 22 φορές πιο γρήγορα μέσα στο κρύο νερό παρά στον κρύο αέρα. Όταν κολυμπάμε το σώμα μας κινδυνεύει να μολυνθεί με δυο τρόπους: Πρώτα με τα μικρόβια, που μαζί με το νερό πλημμυρίζουν τη μύτη μας και το ακουστικό μας όργανο, κι' έπειτα και κυρίως με τα μικρόβια που βρίσκονται μέσα στο σώμα μας και που αρχίζουν τη δράση τους από τη στιγμή ακριβώς που λιγοστεύει ή αντίστασή μας.

Για να είναι λοιπόν το κολύμπι ακίνδυνο, πρέπει να παίρνετε τις παρακάτω λίγες προφυλάξεις:

1. Να βουλάνετε τ' αυτιά σας με καουτσούκ ή με βάτα λαδωμένα.
2. Να βυθίζετε κανονικά και ν' αποφεύγετε να χτυπάτε πρώτα το νερό με τα πόδια. Η απότομη εισβολή νερού στις ρινικές κοιλότητες μπορεί να προκαλέσει σοβαρές μολύνσεις. Πριν να βυθισθείτε, να κάνετε βαθιά εισπνοή με το στόμα και να βγάξετε τον αέρα απ' τη μύτη, όταν θα είστε κάτω από το νερό.
3. Για να αποφύγετε τα κρυολογήματα, μη μένετε πάνω από μισή ώρα στο νερό. Οι αρσενικοί, είτε μικροί, είναι είτε μεγάλοι, πρέπει να αρκούνται σε είκοσι λεπτά. Άλλα και τα είκοσι αυτά λεπτά άδεια, ειδικά πολλά διάμεσα σε δυνατά κύματα. Το σώμα βέβαια εύχρηστος από τις κρούσεις χάρισται, αλλά γρήγορα κουράζεται.

Ζεται και χάνει σύντομα τη θερμοκρασία του.

4. Να μη κάθεστε μετά το μπάνιο με το βρεγμένο μαγιό σας. Σκουπιστείτε γρήγορα με μία πετσέτα και ντυθείτε. Πάντως βγάξετε το μαγιό σας, προπάντων κατά τις δροσερές μέρες.

Το θεσμικό και γρήγορο «κρόουλ» προξενεί ωτίτιδες και φλεγμονές, γιατί ο κολυμβητής πρέπει συνεχώς σχεδόν να έχει

το κεφάλι του κάτω από το νερό. Τόσο ο γιατρός που ενδιαφέρεται για την υγεία, όσο και ο δάσκαλος της κολυμβητικής που ενδιαφέρεται για την ταχύτητα, δίνουν την ίδια συμβουλή στους κολυμβητές για το «κρόουλ»: εισπνέετε με το στόμα εκπνέετε με τη μύτη όταν το κεφάλι είναι κάτω απ' το νερό. Η μέθοδος αυτή διατηρεί μία πίεση στις ρινικές κοιλότητες και εμποδίζει το νερό να εισέλθει στ' αυτές και στις «ευσταχιανές σάλπιγγες» που ευνώνουν το στόμα με τ' αυτιά.

Αυτά για τις μολύνσεις. Υπάρχουν όμως και κίνδυνοι σοβαρότεροι που άμεσα απειλούν ένα άνδρα κολυμβητή. Πολλοί γιατί επιδιέχονται να βουτήξουν να διασχίσουν την τάδε απόσταση χωρίς να κουραστούν. Προσέξτε! Μεγαλύτερος κίνδυνος από μία εαφική κούραση μέσα στη θάλασσα δεν υπάρχει. Σε μία τέτοια περίπτωση η απόλυτη ψυχραιμία θα σας σώσει. Σταματήστε αμέσως να κολυμπάτε και ξεπλύνετε απάνω στα κύματα ακίνητοι. Κάντε μερικές βαθιές εισπνοές και εκπνοές κι' όταν καταλάβετε ότι ξαναγύρισαν οι δυνάμεις σας, συνεχίστε, αλλά γυρίστε πίσω γρήγορα. Κίνδυνος—θανάτος!

Εκείνο όμως που έχει άμεσα και θανατηφόρα αποτελέσματα είναι να πέσετε στη θάλασσα με γεμάτο στομάχι. Αυτό ποτέ ν' αφεύγετε, γιατί 99% έχει πάντοτε θλιβερά επακόλουθα. Περισσότεροι από δυο χιλιάδες το χρόνο πεθαίνουν στην Αμερική γιατί πέφτουν να κολυμπήσουν αφού προηγουμένως φάνε γερά.

Μία τέτοια περιπέτεια είχε

και η διάσημη πρωταθλήτρια του κολυμβήματος και ηθοποιός του κινηματογράφου Έστερ Ούιλλιαμς. Να πως τη διηγείται η ίδια:

«Το 1936, αρκετά πεπειραμένη όχι όμως και τέλεια κολυμβήτρια, ήμουν με συντροφιά στις ακτές της Σάντα Μόνικα. Αφού φάγαμε και ήπιαμε καλά κάποιος έβριξε την ιδέα να πεσώμε στη θάλασσα για να δροσιστούμε.

—Για όνομα Θεού, φώναξα τρομοκρατημένη, μήπως αποφασίσατε ν' αυτοκτονήσετε;

—«Ελα, Έστερ! απάντησαν τότε όλοι με μία φωνή. Πέσε σύ που είσαι και πεπειραμένη. Θέλουμε να δούμε αν όλα αυτά που λένε είναι αληθινά.

—Τρελλαθήκατε, αφασίσατε! Τελικά όμως, δεν ξέρω κι'

εγώ πως δέχτηκα να κάνω αυτή την τρέλλα. Ήμουν ότι θα εξακρίβωνα επί τέλους εξ' ιδίας πείρας τον κίνδυνο, μ' έκανε να πέσω στη θάλασσα, μόνο και μόνο για να δείξω ότι δεν φοβόμουν.

Δεν είχα όμως προχωρήσει πολύ — το βάθος της θάλασσας ήταν μόλις δυο μέτρα — όταν άρχισα να νιώθω ένα μούδιασμα στα πόδια μου που οι γάργαρες ανέβαιναν στο ύψος του σώματός μου, ενώ οι κροτάφοί μου και η καρδιά μου χτυπούσαν δυνατά. Πριν φτάσω στο σημείο να χάσω εντελώς τις αισθήσεις μου, είχα την έτοιμη λύση να κάνω μια στροφή μόλις να γυρίσω πίσω, βγάζοντας έξω από το νερό το κορμί μου και αναπνεύοντας βαθιά. Ετσι ξαναγύρισα στην ακτή και επιλώθηκα στη σκιά. Σε λίγο ελπίσθηκα να συνέλθει, αλλά το πείραμα αυτό δεν το ξανάκανα.

Επίσης μία άλλη φορά βέλησα να διανύσω μία μεγάλη απόσταση κολυμπώντας, αλλά δεν άρχισα να κουραστώ και απολογώ ότι θα την είχα άσχημα αν δε με παραλάμβανε εγκαίρως ένα μικρό Ιαπωνόπου που περνούσε κατά τύχη από κοντά μου».

Επίσης πρέπει να έχετε υπ' όψιν σας ότι δεν ζήτε μέσα στα νερά. Επομένως μη πιστεύετε ότι θα κάνετε άμεσα κατορθώματα! Συνηθίστε πρώτα με το νερό. Κολυμπάτε συχνά σε πισίνα, σε ποτάμι, για να προπονηθείτε λίγο.

Κολυμπάτε με τα πνευμόνια μάλλον παρόμοια με τα χέρια ή με τα πόδια. Συνηθίστε ν' αναπνέετε με άνεση όταν είσαστε στο νερό. Κρατήστε δηλ την ηρεμία σας. Αν μπη λίγο νερό στα αναπνευστικά σας όργανα, φυσήστε δυνατά για να διώξετε το νερό, κι' ξαναπάρτε τον κανονικό ρυθμό της αναπνοής σας. Είναι ελαφρύ να προπονηστείτε να ήταν γελοίο να ξαναπάρτε! Το κολύμπι είναι ένα σκληρό σπορ, ιδίως όταν το νερό είναι δροσερό, γιατί το σώμα κρυώνει γρήγορα. Καλύτερα να κολυμπάτε συχνότερα παρά πολύ λιγώ. Έχετε για κανόνα ότι το υπάνιο δεν πρέπει να ξεπερνά τη μισή ώρα στη θάλασσα, και λιγώτερο στο ποτάμι.

Η έπιστήμη προοδεύει...

«Όταν θάβουν τα νύχια τους οι γυναίκες δεν θα λερώνουν πια τα φορέματα ή τα έπιπλα τους, αν τυχόν άναποδογυρίσουν το μπουκαλί με το δερνίκι τους. Ένα πρωτότυπο βούλωμα που τοποθετείται στο στόμιο του μπουκαλιού, επιτρέπει μόνον ελεύθερα στο πινέλο να μπαίνει και να βγαίνει, αλλά δεν αφήνει ούτε σταγόνα δερνίκιου να χυθεί, έστω και αν αναποδογυρίσει εντελώς το μπουκαλάκι.

Η μελλοντική διάδοσις του κινηματογραφικού φιλμ με τρεις διαστάσεις, που δείχνει δηλαδή την εικόνα όχι πια σε ένα επίπεδο, αλλά και με το βάθος της, θα αναγκάσει όλους τους όχι απόλυτα νέους ηθοποιούς του κινηματογράφου να αποσυρθούν από το επάγγελμα. Οι τρεις διαστάσεις δεν επιτρέπουν την ύπαρξη της παραμικρής ρυτίδας, του παραμικρού μειονεκτηματος στο πρόσωπο.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες κατασκευάζεται πια σε βιομηχανικές ποσότητες μία ύφρη πλαστική επένδυσις, που μπορεί χωρίς καμιά άλλη προετοιμασία να περασθεί επάνω σε ύφασμα, σε ξύλο, σε λάστιχο, σε χαρτόνι κλπ.

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΗΛΔΕ ΚΑΠΟΤΕ!

ΕΝΑ ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

«Απλώσε το χέρι της και του χάιδεψε τα μαλλιά.

Δεν καταλαβαίνα τίποτα, είπε, εγώ αν ήμουν άνδρας θα τρελαινόμουν για σένα... Όσοσο μη με παρεξηγήσεις αν σου δώσω μία συμβουλή...

Θα κάνω ό,τι μου πεις. Κάτω απ' το σπίτι μου υπάρχει ένα γραφείο συνοικισίων...

Δεκτά μόνον σοβαρά προτάσεις, εχεμύθεια απόλυτος, έ; κορόιδεψε η Έλεάνα.

Μη γελάς, δοκίμασε την τύχη σου και ποιος ξέρει...

Θα πάω, που ξέρεις, ίσως κανένας απελπισμένος σαν και μένα βρεθεί στο δρόμο μου.

Τι τύχη να βρούμε θέσι σ' αυτό το τραίνο μέσα σε τόσο κόσμο. Κάθεσαι καλά εκεί; Θέλεις να σου ανοίξω το παράθυρο;

Όχι, χρυσέ μου, είναι πολύ καλά έτσι.

Τσιγάρο; Μά θεέ μου πάλι δεν πήρα στίρτα. Με συγχωρήσ να κατέβω μία στιγμή ν' αγοράσω αγάπη μου.

Κάνε γρήγορα, το τραίνο φεύγει σε 5 λεπτά.

Της φίλησε το χέρι κι' έφυγε τρέχοντας. Η Έλεάνα τον κύτταζε απ' το παράθυρο γεμάτη ευδαιμονία. Τι καλά που έκανε να τον παντρευτεί, ποτέ δεν είχε νιώσει τόσο ευτυχισμένη. Κι' αυτός ο μήνας του μέλιτος στις Κάννες τη γέμιζε γλυκές αναμνήσεις.

Όσο για το μέλλον, αυτό ήταν άγνωστο, δεν πρόλαβε ν' ασχοληθεί μαζί του αυτές τις 4 εβδομάδες της ευτυχίας της. Ο Κάρλος λίγα πράγματα της είχε πει για τις δουλειές του, μα δεν την ένοιαζε. Ήταν τόσο τρυφερός σύζυγος! Της έλεγε να γίνη συνετάρος στην επιχείρησή του. Γιατί όχι; Το ίδιο εκείνο πρωί του υπέγραψε ένα πακέ για ένα σημαντικό ποσό. Είχε τόσα σχέδια ο Κάρλος!

Οι επιδόσεις για το Παρίσι, οι επιδόσεις για το Παρίσι, το όχημα ξεκίνη! άκουστικη η φωνή του σταθμάρχη.

Μα που είναι ο Κάρλος; Η Έλεάνα άκουσε την καρδιά της να χτυπά άναυχα. Το τραίνο ξεκίνησε αγκομαχώντας κι' η Έλεάνα είδε τον Κάρλο

Μπράβο Έλεάνα, χαίρομαι πραγματικά, θέλεις να γιορτάσουμε το γεγονός να φάμε μαζί έξω;

Πήγαν σ' ένα μικρό συμπαθητικό εστιατόριο. Η Έλεάνα έδλεπε το Ροζέ, τον παλιό καλό της φίλο να την κυττάζει με παραξενάνα μάτια. Ξαφνικά ο Ροζέ μίλησε:

Έλεάνα σε κυττάζω και νομίζω ότι σε βλέπω για πρώτη φορά. Μα που είχα τα μάτια μου εδώ και 15 χρόνια που σε γνωρίζω. Νόμιζα πως ήσουν ένα άγαλμα, μία κούκλα για βιτρίνα. Μα τώρα ανακαλύπτω στο πρόσωπό σου την τελεία, πήγες να πη με έλλαξε τη λέξη... την αληθινή γυναίκα. Έλεάνα, θάθελες να γίνης γυναίκα μου;

Τα μάτια της Έλεάνας δούρκασαν. Ήταν η πρώτη φορά που ένας άνδρας της μίλησε τόσο γλυκά, η πρώτη φορά που κύτταζε σ' αυτήν κάτι, εκτός από την ομορφιά της. Κι' αυτός ήταν ο Ροζέ ο παιδικός της φίλος που τον είχε τυραννήσει άλλοτε με την περηφάνειά της. Ο Ροζέ που δεν θα της παρουσάκε ποτέ κακές εκπλήξεις.

Η Έλεάνα σώπαινε ευτυχισμένη.

Γιατί δεν μιλάς Έλεάνα, βρίσκεις ότι γνωρίζομαστε πολύ ώστε να σου μιλώ για έρωτα;

Η φωνή της Έλεάνας πνιγότανε απ' τη συγκίνησή της. Δεν μπόρεσε να μιλήσει, απλώσε αίστο στο χέρι της και του χάιδεψε τα μαλλιά.

Πάλι σ' ένα τραίνο που γυρίζει απ' τις Κάννες στο Παρίσι βρίσκεται η Έλεάνα. Όποιος τη γνώριζε πριν χρόνια θα μπορούσε να πη πως έχασε πολύ απ' την κομψότητά της μα πως κέρδισε σε χάρη.

Το ντυσιμό της είναι απλό όπως ταίριαζε σε μία γυναίκα με 3 παιδιά που την παιδεύουν με τις γλυκές έννοιες τους. Κρατάει στην αγκαλιά της το κοριτσάκι που είναι άλλοτε μαρδ και καμαρώνει τα δυο αγόρακια της που κυττάζουν απ' το παράθυρο.

Ροζέ;

Τι είναιι μανούλα; (Όλοι στο σπίτι τη λένε τώρα μανούλα). Με συγχωρήσ αλλά διάβαζε κάτι ενδιαφέρον στην εφημερίδα. Τρέχει τίποτα με τα μικρά;

Ξέρεις τί σκέπτομαι; Είπε δείχνοντας τα 3 παιδιά. Πώς αν παντρευόμαστε τον καιρό που πρωτογνωριστήκαμε άσφαλώς θα είχαμε άλλα τρία παιδιά...

Εκείνη την ώρα τα μικρά παλεύοντας, πάτησαν το σκυλάκι τους που άρχισε να γαυγίζει. Το κοριτσάκι φοβήθηκε κι' έβαλε κι' αυτό τα κλάματα. Άνέμισε από φωνές, φασαρίες, κακό και γαυγίσματα ο Ροζέ μπόρεσε να μιλήσει!

Όπως βλέπεις όμως αγάπη μου, αυτά τα τρία αξίζουν για εένα.

Και γέλασαν κι' οι δυο ευτυχισμένοι.

A. PENOLANT

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ ΚΟΝΤΑ

Από καιρό σε καιρό κυκλοφορεί ή φήμη πως τα μαλλιά μακραίνουν και πάλι και πως ξαναγυρίζουνε στη μόδα οι μακρυές χაίτες, οι κυματιστές ψηλά στις πλάτες. Μά αυτά είναι φήμες και εύσεβείς πόθοι μερικών. Τα μαλλιά εξακολουθούν να είναι αποφασιστικά κοντά και αυτό το βεβαιώνουν οι μεγαλύτεροι κομμωτές του Παρισιού.

Κι' έχουν μεγάλο δίκιο, γιατί τα κοντά μαλλιά ταιριάζουν περίφημα με τα μοντέρνα καπελάκια, έναρμονίζονται με τα βολικά νεανικά φουστάνια της εποχής και πηγαίνουν εξαιρετα στη δραστήρια και κομψή σύγχρονη γυναίκα.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης η ποικιλία των εμπνεύσεων που κάνει τους καλλιτέχνες κομμωτές να δημιουργούν τα πιο άπροσδόκητα και χαριτωμένα χτενίσματα.

Ο ΠΙΕΡ ΖΑΣΥ: Μπουκλάρει και ρίχνει προς τα πίσω τα όντουλαρισμένα μαλλιά, σε στύλ που θυμίζει αρχαία αγάλματα.

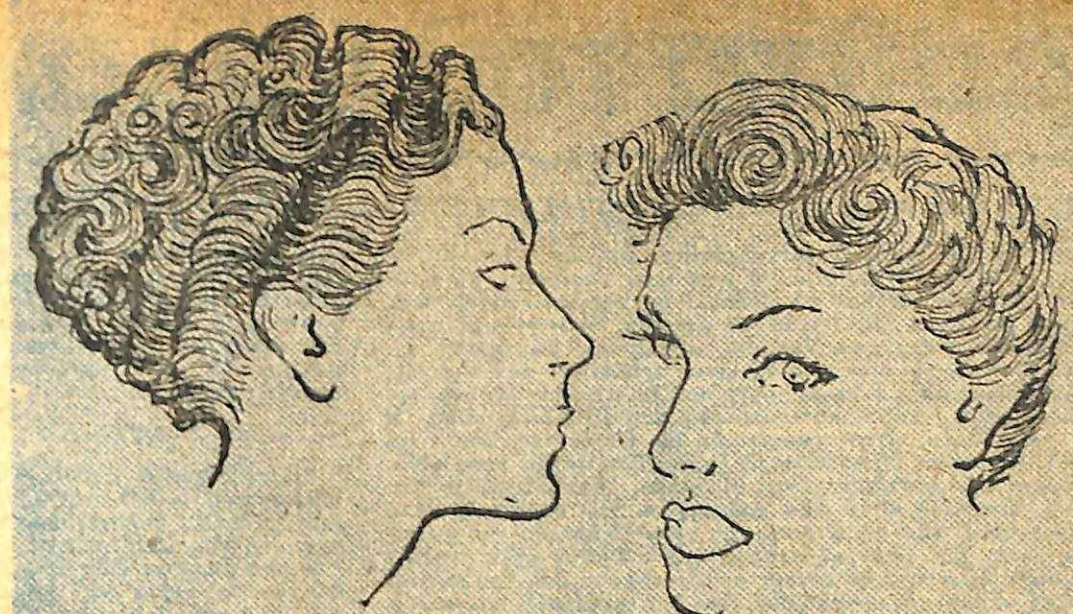
Ο ΖΩΡΖΕΛ: Χωρίζει τα μαλλιά στα δυο και τα γυρίζει σε ωραίους σαλίγκαρους, που θυμίζουν κεφάλι αρχαίου φαύνου.

Ο ΑΝΤΩΝΙΟ: Βουρτσίζει τα μαλλιά προς τα επάνω σχηματίζοντας χαριτωμένη μπουκλα στη μέση που πέφτει με χάρι στο μέτωπο.

Ο ΠΟΥΡΙΕΡ: Τοποθετεί μια χωρίστρα στο πλάι και τις μπουκλες σε αλλεπάλληλα χαριτωμένα κύματα.

Ο ΓΚΙΓΙΩΜ: Ανατρέχει στο στύλ ντιρεκτουάρ με μερικές μπουκλες μαστορικά διαρρυθμισμένες με μια κορδέλα δεμένη χαμηλά πίσω από τ' αυτί.

Ο ΦΕΡΝΑΝ ΩΜΠΡΥ: Τονίζει τη γλύκα και τη νιότη του προσώπου με μια μεγάλη μπουκλαρισμένη φράντζα στο μέτωπο.

Η Μαίρη έφτιαξε ουτό το χαριτωμένο συνδυασμό από ριγωτό θαμβάκερο, θαυγάλαζο και άσπρο ύφασμα. Χρειάστηκε 6 1/2 πήχεις ύφασμα.
Μ π λ ο ύ ζ α: με μεγάλο άνδρικό γιακά, πολύ ανοικτό εμπρός, με ραφή στην πλάτη και χωρίς μανίκια
Φ ο ύ σ τ α: με πολύ κανονικές πλαγιαστές, ατσάκιστες πιέτες και μια μοναδική ραφή πίσω στη μέση. Το ζωνάκι από γκρόγκραϊν φοδράρεται με το ίδιο ύφασμα και κρύβεται πίσω από τις πιέτες.
Κ ο ρ σ ε λ έ: χωρίς μπρετέλες, με τρεις ραφές εμπρός—οι δύο τους έχουν μπαλένες—και φοδραρισμένο με πολύ φιλόδατιστάκι ή χασεδάκι.

Φρούτα του καλοκαιριού

Η ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΟΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΑΞΙΑ-ΑΠΟΤΟΞΙΝΩΝΟΥΝ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ

Τα φρούτα με τα οποία θ' ασχοληθούμε, ανήκουν στα «εύατα-σακχαρώδη». Διακρίνονται για το νερό που περιέχουν, τη φτώχεια τους σε λευκώμα και σε λίπος, την περιεκτικότητά τους σε ζάχαρες, σε όξέα (ιδιαίτερα σε κιτρικό, τρυγικό και μηλικό) και σε άλατα (καλίου, νατρίου, ασβεστίου, μαγνησίου, σιδήρου κλπ.), για τη διταμινούχα τους ύπόστασι και για τις αιθερώδεις αρωματικές ουσίες τους, που βρίσκονται κυρίως στο περιφερειακό τους τμήμα, κάτω δηλαδή από το φλούδι τους. Η θρεπτική τους αξία, όταν τρώγονται σε ποσότητες, δεν είναι ασημαντή. Αξιόλογη όμως είναι η υγιεινοδιαιτητική τους αξία. Είναι διουρητικά, ευστόμαχα και εύκοιλια. Αποτοξινώνουν τον οργανισμό. Ωφελούν κατά των νοσημάτων του σπληνίου, κατά των ρευματισμών, της ποδάγρας, της χολολιθίας, της νεφρολιθίας κλπ. Έφ' όσον το στομάχι τ' ανέχεται καλά, πρέπει να τρώγονται ώμα, για να μη καταστρέφονται οι διταμίνες που περιέχουν. Για να μη μεταδίδουν όμως μικροβιακές και παρασιτικές αρρώστειες, καλό είναι, πριν να τ' φάμε, να τα καθαρίζουμε με στεγνό ύφασμα και να τα πλένουμε με άφθονο καθαρό νερό. Η απαλλαγή τους από το φλούδι τους τ' στερεί από ένα σημαντικό μέρος των αιθερώδων αρωματικών ουσιών τους κι' έτσι ελαττώνει τη γευστικότητά τους, την αρωματικότητά τους και τ' κάνει λιγότερο όρεκτικά και ευστόμαχα. Τα φρούτα πρέπει να τρώγονται γινωμένα. Τα άγουρα και τα «πεσμένα» περιέχουν πολλή τανίνη και κουράζουν το πεπτικό σύστημα, σύγχρονα δε δίδουν από τον οργανισμό πολύτιμα μεταλλικά στοιχεία και υποσκάπτουν την υγεία του. Τα πολυγινωμένα πάλι έχουν ελαττωμένη βιταμινική περιεκτικότητά και αξία. Τα φρούτα, τέλος, ένεκα της περιεκτικότητάς τους σε όξέα, καθαρίζουν τα δόντια, χωρίς να καταστρέφουν την «δαμαντίνη ουσία» τους και εμποδίζουν το κούφιασμά τους και την εκφύλιση τους. Και τώρα ας γνωρίσουμε ένα-ένα τα φρούτα του καλοκαιριού.

ΤΑ ΡΟΔΑΚΙΝΑ

Οι Ρωμαίοι τα όνόμαζαν «περσικά μήλα» («mala persica»). Πατρίδα τους φημιολογείται, απ' τους περισσότερους βοτανολόγους, η Κίνα, από την οποία κατά την αρχαιότητα εισήχθησαν στην Περσία κι' απ' αυτήν στην Ελλάδα, στην Ιταλία και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Είναι περίεργο ότι οι αρχαίοι Έλληνες και Άραβες Ιατροί τα κατηγορούσαν για δραστικόμαχα. Ο ίδιος ο μεγάλος Γαληνός, ακόμη δε και ο Ορειβάσιος ήταν έχθροι τους! Παρά πάντα ταύτα, είναι εξαίρετο όπωρικό, τρώγόμενα δε καλά γινωμένα και ξεφλουδισμένα ή βρασμένα σαν κομπόστα ή μαρμελάδα, είναι ευστόμαχα και αξιοσώστατα για διαιτητικούς και θεραπευτικούς σκοπούς. Είναι δροσιστικά και εύκοιλια. Μικρές ποσότητες τους υπορούν να καταναλώνουν και οι σακχαρώδη διαβητικοί.

Ο χυμός των ροδάκινων είναι καλλωπιστικός. Στρώνει και μαλακώνει το δέρμα, επίσης δε γλυκαίνει το χρώμα του. Τα άχλαδια

ΤΑ ΑΧΛΑΔΙΑ

Γι' αυτά γράψαμε κι' άλλοτε στο περιοδικό μας. Υπενθυμίζουμε σήμερα ότι είναι δροσιστικά και αντιδιψικά. Το φλούδι τους είναι διουρητικό. Δεν απαγορεύονται τελείως στους σακχαρώδη διαβητικούς. Πιο ελαφρές για το στομάχι είναι οι «δουκεσές».

Τα άγριοσχλαδια («γκρότσες») δίνουν έγχυμα και αφέψημα. που συνιστώνται σαν διουρητικά κα' παυσίπονα, σε παθήσεις της ούροδόχου κύστεως και της ούρηθρας.

ΤΑ ΚΑΡΠΟΥΖΙΑ

Είναι δροσιστικά, αντιδιψικά, διουρητικά και εύκοιλια. Συνιστάται κατά των νοσημάτων του ούροποιητικού συστή-

ματός, του σπληνίου και του νεφρολογίου. Πρέπει να τρώγονται μέτρια ώρια. Τα άγουρα και τα πολυγινωμένα προκαλούν κωλικούς, ακόμη δε και σοβαρότερες γαστροεντερικές διαταραχές. Πρέπει να μασώνται καλά. Προτιμότερο να πίνουν το χυμό τους (καρπούζινο).

ΤΑ ΣΤΑΦΥΛΙΑ

Ήταν γνωστά στους Αιγυπτίους πρό 6.000 περίπου ετών και τους Έλληνες από την προουρική ακόμη εποχή. Υπάρχουν διάφορα είδη τους, με διάφορα σχήματα και χρώματα, άλλα που κάνουν για φάγωμα κι' άλλα που κάνουν για κρασί. Τα «επιτραπέζια» έχουν λεπτότερο φλούδι και λιγότερα κουκούτσια.

Περιέχουν σάκχαρο σε αναλογία περίπου 25%. Γενικότερα ή συνθέσι τους είναι αξιόλογη γιατί περιέχουν ελάχιστες λευκωματώδεις ουσίες, φασφόρο, σίδηρο, κάλιο, ασβέστιο και τρυγικό, δειψικό και μηλικό όξέα. Είναι επίσης διταμινούχα, με σημαντική περιεκτικότητα σε βιταμίνη C. Ο Έρπεν έχει αποκαλέσει τον όπο τους «φυτικό γάλα».

Πρέπει να τρώγονται χωρίς το φλούδι και τ' απορία, που θα είναι και θλάπτουν το στομάχι, χωρίς ωφέλιμα αντισταθμισματα. Απαγορεύεται απόλυτα να τ' τρώνε οι σακχαρώδη διαβητικοί.

Τα σταφύλια, που είναι ένα θρεπτικότερο και θερμαντικό φρούτο (1000 γραμ. πρόσφατα σταφύλια δίνουν 900 περίπου θερμίδες). έχουν άπειρες και πολυποίκιλες ενδείξεις, ένεκα της χημικής τους συνθέσεως και των διαφόρων βιοχημικών ιδιοτήτων τους. Για να είναι δε ωφέλιμότερα πρέπει να τρώγονται όχι κατά τη διάρκεια των γευμάτων, αλλά σε κάποια χρονική απόστασι απ' αυτά.

Συνιστώνται στους πληθωρικούς και παχυσαρκούς, στους δυσπεπτικούς, στους εξασθενημένους και αναιμικούς, στους φυματικούς και σε μερικές περιπτώσεις ήπιας και νεφρικής ανεπάρκειας. Τ' αφέψημά τους χορηγείται στις πνευμονικές παθήσεις σαν αντιβηχικό. Τ' ίδιο και τ' αφέψημα της σταφίδας, δηλαδή του απεξηραμένου μέχρις ενός σημείου σταφυλίου.

Αν ψάσουμε 30 γραμμάρια χυμό σταφυλίων με 25 γραμμάρια δούτυρο, 12 γραμμάρια άσπρο κρεμ και 10 γραμμάρια ονοχειλίδα, παρασκευάζουμε μιά αλοιφή (που αφού την περάσουμε ζεστή (λυσμένη) από λεπτό ύφασμα, μας δίνει ένα άριστο έλαιμα για τα χείλια.

Η σταφυλοθεραπεία χρησιμοποιήθηκε εύοστα κατά της πνευμονικής φυματώσεως, τα συμπτώματα δε που απομακρύνθηκαν από την τέτοια έφαρμαγή της είναι ότι έφελε μόνο στις άπυρες χρόνιες καταρροϊκές μορφές, με βήχα και δύσκολη απόχρεμψη. Κατά το διάστημα της σταφυλοθεραπείας παρατηρήθηκαν ακόμη αύξησι της διουρήσεως,

με έλάττωσι του βαθμού της έυτητας των ούρων και της περιεκτικότητάς τους σε ούρικό όξύ, ρυθμισι των έντερικών κενώσεων με σύγχρονο περιορισμό των έντερικών (ζυμώσεων, έναπόθεσι λίπους στον οργανισμό και δραστηριοποίησι της λειτουργίας του σπληνίου, με εύνοικα αποτελέσματα πάνω στην έκκρισι της χολής.

Τα φύλλα και οι βλαστοί της αμπέλου που κι' αυτά είναι έδωδιμα, χρησιμοποιήθηκαν σαν στυπτικά σε χρόνια διάρροια, σε αιμορραγίες, μηρορραγίες, ρινορραγίες κτλ. Ο χυμός που βγαίνει αν κόψουμε το βλαστό και που λέγεται «δάκρυ της αμπέλου», χρησιμοποιήθηκε κατά των δερματικών παθήσεων και σαν κολλύριο κατά της οφθαλμίας (πονόματου).

ΤΑ ΠΕΠΟΝΙΑ

Κατάγονται από την Ασία, πατρίδα τους δε θεωρείται ο Καυκάσος, η Ταρταρία κι' οι πρόποδες τ' Ιμαλαίων. Ήταν το αγαπημένο φρούτο των Έβραίων. Η χρήση τους γενικήθηκε κυρίως από το Μεσαίωνα κι' ύστερα.

Πρέπει να τρώγονται ώρια και να μασώνται καλά.

Ο χυμός τους είναι δροσιστικός και όρεκτικός. Γι' αυτό πολλοί τα πεπόνια τ' ατάνε σαν σαλάτες, μ' αλάτι. Συνδυούνται επίσης επιτυχέστατα από λίγο κρασί, που μάλιστα προλαβαίνει τις γαστροεντερικές διαταραχές που μπορούν να προκαλέσουν. Γι' αυτό και οι αρχαίοι έλεγαν ότι επέπων πάθος πέφυκεν ένεα άκρατου οίνου». Είναι φρούτα διουρητικά και αξιοσώστατα σε δυσκαλιούς, σιμορροϊδικούς («ζωχαδιακούς»), αρθρικούς, ρευματικούς και σ' όσους πασχουν από αρρώστειες της χολής. Πρέπει να τ' αποφεύγουν οι δυσπεπτικοί και οι διαρροϊκοί. Ο πολτός τους χρησιμοποιήθηκε τοπικά κατά εγκαυμάτων και κτυπημάτων (μολώπων). Βρασμένος χρησιμοποιείται σε μαλακτικά καταπλάσματα.

ΤΑ ΒΑΤΟΜΟΥΡΑ

Οι γλυκόμενοι αυτοί καρποί της βάτου, ή «βαταίνιας», που τρώγονται εύχρηστα ώμοι, αλλά και που δίνουν περίφημα σιρόπια και μαρμελάδες κι' άκωμα ένα μέτοιας αξίας κρασί, είναι ευστόμαχα και δροσιστικά. συνιστώνται δε και σαν στυπτικά στα εξαιρετικά εύκοιλια άτομα.

ΤΑ ΔΑΜΑΣΚΗΝΑ

Μας ήλθαν από τη Δαμασκό της Συρίας. Εύγευστα, αρωματικά, διουρητικά και εύκοιλια. Ωφελούν τους αρθρικούς, τους νεφρικούς, τους καρδιακούς, τους αιμορροϊδικούς (ζωχαδιακούς) και τους δυσκοιλιούς, των οποίων όχι μόνο κενώνουν το έντερο, αλλά και ρυθμίζουν σιγά-σιγά και μόνιμα τη λειτουργία του.

Η Άννα Μαρλ Σινκλαϊρ του ραδιοφωνικού Σταθμού της Κολούμπια δείχνει έδω ποσο αλάζει τη φυσιογνωμία ένα ανάλογο κτένισμα κι' ένα κατάλληλο και προσεγμένο μακιγιάζ.

Με τη χωρίστρα σ'τη μέση δείχνει σαν μιά γυναίκα γερασμένη. Με το καινούργιο όμως αυτό κτένισμα είναι σά να ξανάνωσε. Έγινε αυτόματα νέα και πολύ έλκυστική.

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΜΟΔΑ

Στην εξέπλωσι της μόδας ή τηλεόρασις θα παίξει μελλοντικά σημαντικό ρόλο. Όλα τα κινηματογραφικά φιλμ μόδας θα χάσουν την αξία τους, αν λάβη κανείς υπ' όψη του το χρόνο που χρειάζεται για την παραγωγή και αποστολή τους στα διάφορα κράτη. Οι έφημερίδες και τα περιοδικά θα σταματήσουν το συναγωνισμό μεταξύ τους, γιατί ή τηλεόρασις μ' ένα ρυθμό που ταιριάζει καλύτερα

στις γυναίκες απ' ό,τι θα έκαμνε ένα άγνωστο μανεκέν.

Τα... τηλεοπτικά αυτά ρεπορτάζ δεν θα περιορίζονται μόνο στην παρουσίαις φορεμάτων, αλλά και σε καπέλλα, κομώσεις, κοσμήματα και γενικά κάθε είδους άξεσουάρ.

Μιά επίσης ενδιαφέρουσα έκπομπή θα είναι και το αγαπημένο θέμα των γυναικών: ή όμορφοι! Όλες οι τεχνικές και

Η Τζίντζερ Ρότζερς, ή γνωστή και χαριτωμένη σ'όλα που ειδικεύεται για τις έκπομπές αυτές, έπιδεικνύει την κιμονό μπλούζα με τον όρθιο γιακά, που ύπόσχεται επιτυχία.

Μαρία Ρίβα—την γνωρίζετε; είναι ή κόρη της διάσημης Μάρλεν Ντήτριχ. Μας δείχνει έδω μιά απομνημι μπριγιαντένιου κολίν. Έξαίρετο και λεπτό αμερικάνικο άξεσουάρ.

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΝΑΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΠΩΛΗΤΗΣ

Είναι δέδιαια γνωστό, ότι ένας καλός πωλητής είναι σέ θέσι να πουλήσει ό,τιδήποτε, αλλά άσφαλώς είναι πολύ δύσκολο να φθάσει κανείς το ρεκόρ που έπέτυχε στον τομέα του ένας υπάλληλος καταστήματος γυναικείων νεωτερισμών και έτοιμων φορεμάτων στη Νότιο Ντακότα (Η.Π.Α.): Στό τμήμα έτοιμων φορεμάτων του καταστήματος, μιά πελάτισ έιχε θυάλει το φόρεμά της και δοκίμαζε διάφορα έτοιμα φορέματα για να διαλέξη ποιά θα άγόραζε. Όταν όμως έγκατέλειψε το δοκιμαστήριο, άντελήθη με κατάπληξι ότι το φόρεμα με το όποιον έιχεν έρθει και που το φορούσε επί άρκετους μήνες, έιχε... πουληθεί από κάποιον υπερβολικά πρόθυμο υπάλληλο. την ώρα που έκείνη δοκίμαζε το καινούργιο...

ΓΡΑΦΕΙΑ-ΓΚΑΡΑΖ

Έπειδή γίνεται διαρκώς και πιο δύσκολο για τους κατοίκους της Ουάσιγκτον να βρίσκουν θέσι να σταματήσουν τα αυτοκίνητά τους όταν πηγαίνουν στη δουλειά τους, μιά οικοδομική εταιρεία σκέφθηκε να δάξη ειδικό χώρο για τη στάθμευσι των αυτοκινήτων στα κτίρια για γραφεία που κατασκευάζει. Το πρώτο απ' αυτά είναι κι' όλας έτοιμο στην Ουάσιγκτον. Οι ένοικοι του κτιρίου μπορούν να φθάνουν με το αυτοκίνητό τους ως το πάτωμα που βρίσκεται το γραφείο τους, με ειδικόν άνελκυστήρα. Έκει, στο κάθε πάτωμα, υπάρχει κατάλληλος χώρος για τη στάθμευσι των αυτοκινήτων...

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ...

Το 1946, ή Γενική Συνέλευσις των Ηνωμένων Έθνών αποφάσισε ότι ή τίτλος των Ηνωμένων Έθνών δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιείται για έμπορικούς σκοπούς. Ένα κούρειο της Νέας Υόρκης, που τιτλοφορείται έδω και πολλά χρόνια «το κομωτήριο των Ηνωμένων Έθνών», έλαβε λοιπόν τελευταία ένα έγγραφο της Γενικής Γραμματείας του Ο.Η.Ε. που παρκαλεί να μεταβληθ ή τίτλος του καταστήματος. Πολλά όλλα καταστήματα που βρίσκονται κοντά στο κτίριο του ΟΗΕ και που είχαν τιτλοφορηθ έκατάστημα των Ηνωμένων Έθνών, παρεκλήθησαν επίσης να μεταβάλουν τούς τίτλους των.

ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

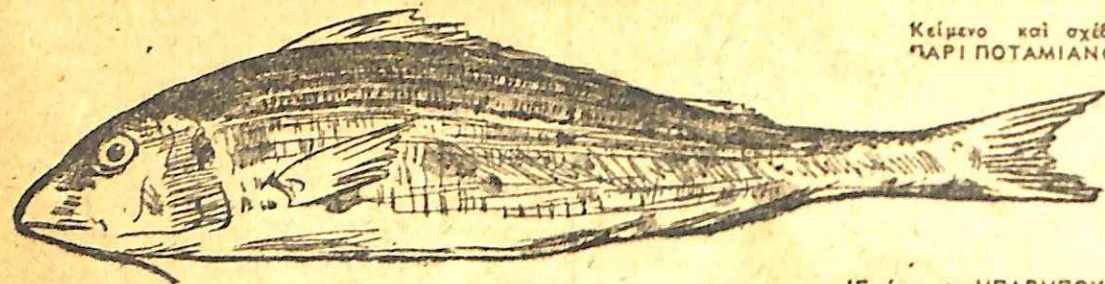
Για να αποδείξουν ότι κατέχονται από πνεύμα συνιδεασμού και ειρηνικής διαθέσεως, οι κάτοικοι της Κολωνίας — της Γερμανικής πόλεως που ύπείστη τις προμερύτερες καταστροφές από άεροπορικούς βομβαρδισμούς στον τελευταίο πόλεμο και έξηφανίσθη σχεδόν—απεφάσισαν να προσφέρουν στη Χιροσίμα, την πρώτη πόλι που κατεστράφη από ατομική βόμβα, ένα τεράστιο έκκλησιαστικό όργανο. Το όργανο αυτό θα έγκατασταθ στην έκκλησία της παγκοσμίου ειρήνης, ή όποια κτίζεται τώρα στη Χιροσίμα.

ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ... ΠΟΝΤΩΝ

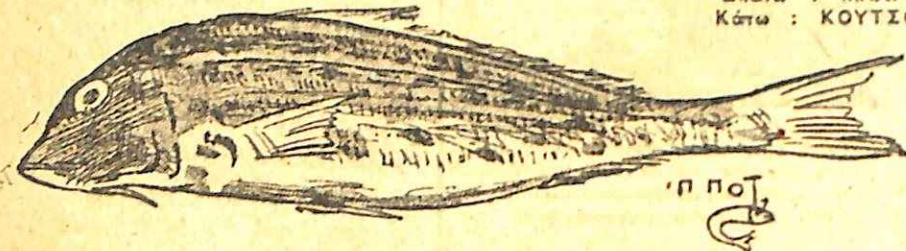
Για να εμποδίσουν το μέγλωμα της τρύπας στις γυναικείες κάλτσες, από τις όποιες φεύγουν πόντοι, μιά γερμανική εταιρεία κατασκεύασε μικρές πεταλούδες πολυχρώμες, τις όποιες έχει πάντοτε ή γυναίκα στην τσάντα της και όταν της φύγει κάποιος πόντος, τοποθετεί άμέσως επάνω μιά πεταλούδα, που στερώνεται μόνη της με μιά λεπτή κολλητική ουσία. Ο πόντος δε μπορεί πιά να φύγει περισσότερο, γιατί συγκρατείται από την πεταλούδα που «στολίζεται κι' όλας με ένα πολύ κομψό τρόπο», όπως αναφέρει ή διαφήμισις της εταιρείας.

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ΑΠΟ ΨΑΡΙΑ;

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ, ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ, ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΑΙ ΝΟΣΤΙΜΑΔΑΙ...

Κείμενο και σχέδια
ΠΑΡΙ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Έπάνω : ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΙ
Κάτω : ΚΟΥΤΣΟΜΟΥΡΑ

Γ. ΤΟ ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΙ

Όταν πάτε στην αγορά να ψωνίσετε ένα μπαρμπούνι φρέσκο για το παιδί σας, πρέπει να έχετε υπ' όψιν σας ότι το ψάρι αυτό έχει και μία αδελφή: την κουτσομούρα, ή οποία ποιοτικώς και στη γεύση διαφέρει από το μπαρμπούνι, γι' αυτό είναι και φθηνότερη. Προσέξτε λοιπόν, γιατί πιθανόν ο ψαράς να θελήσει να σας τη σερβίρει για μπαρμπούνι. Έσείς όμως θα πρέπει να ξέρετε να την ξεχωρίζετε. Και ιδού πώς θα την ξεχωρίζετε: Η κουτσομούρα ποτέ δεν υπερβαίνει τα 50—70 δράμια και το κεφάλι της, από τα μάτια προς τα χείλη, έρχεται πιο κάτω, ενώ του μπαρμπούνιού είναι πιο μακρυνή ή μούρη του. Μουστάκια έχει και το μπαρμπούνι και η κουτσομούρα.

Τα ψάρια αυτά ζουν και σε βαθειά, αλλά και σε ρηχά νερά. Έχουν τους ίδιους χρωματισμούς. Το μπαρμπούνι που ζή θα έχει διαφορά χρωμάτων από το μπαρμπούνι που ζή στα ρηχά. Το «βαθύ» έχει πολλές ζωνές κόκκινες βούλες ριγμένες σκόρπιες στο κορμί του, ενώ της τραγιάνας (του βούρκου) έρχεται σκουρότερο, με ελάχιστες βούλες, πολλές φορές δε και καθόλου. Το βάρος του μπαρμπούνι, εν αντιθέσει με την κουτσομούρα, φθάνει πολλές φορές 200—300 δράμια, μπορεί και περισσότερο. Μη σας συγκινή όμως ένα μπαρμπούνι τόσο μεγάλο. Προτιμότερο είναι το μπαρμπούνι που ζυγίζει γύρω στα 100 δράμια. Αυτό είναι το νοστιμότερο. Δε θα πη όμως ότι πρέπει να περιφρονείτε το μπαρμπούνι του ενός δακτύλου, που και φθηνότερο είναι, αλλά και νοστιμότερο.

Ο ψαράς σπάνια θα φάει μεγάλο μπαρμπούνι, όχι διότι θέλει να το πουλήσει, αλλά διότι ξέρει ότι τρυφερότερο και νοστιμότερο είναι το μικρό.

Τώρα το πώς θα μαγειρέψετε κανείς το μπαρμπούνι: Όλοι ασφαλώς γνωρίζουμε διάφορους τρόπους. Έγω προσωπικώς το προτιμώ ψητό με λαδολέμονο και μαιντανό — έφ' όσον βέβαια θα είναι μεγαλούτσικο. Αφού το ζύσουμε πρώτα με 1 σοχή και το αλείψουμε με λάδι, το αλατίζουμε ελαφρώς, προσέχοντας να μη το θρυμματίσουμε κατά το ψήσιμο, ιδίως όταν είναι πολύ φρέσκο. Το μπαρμπούνι επίσης τρώγεται και μαρινάτο. Δηλαδή αφού το τηγανίσουμε, όπως είναι ακόμα ζεστό, το ρίχνουμε από πάνω ζύδι με πολύ φιλοκομμένο σκόρδο και δενδρολίβανο.

Ο δειχτύρας ψαράς, μετά το σήκωμα των δειχτών, όταν άραξη στο ακρογιάλι, αφού απλώσει τα δίκτυα του, ευχαρίστως θα φάει λίγα μπαρμπούνια ψημένα στη θράκα από ξερόκλαδο. Αυτός βέβαια ούτε

τά ξύνει ούτε τα καθαρίζει, παρά αφού σιγοψηθούν τα άνοιγεί στα δύο και ριχνώντας τους άλατι τα γεύεται διακλώνοντας μπουκιές απ' το μπαγιατικό ψωμάκι του. Αυτό είναι ένα πρόχειρο κολατσιό, ούτως ειπείν, γιατί αργότερα θα μαγειρέψει την κακαβιά για μεσημέρι, για την οποία μιλήσαμε. Και τώρα ως δούμε πώς θα γνωρίσουμε το μπαρμπούνι ή κάθε άλλο ψάρι που θα αγοράσουμε αν είναι φρέσκο, γιατί ασφαλώς αυτό είναι ένας σοβαρός παράγων και ιδίως σήμερα που τα ψάρια είναι ακριβοθώρητα και δύσκολα τα βρίσκει κανείς να τ' αγοράσει.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να γνωρίσει κανείς αν το ψάρι που θα αγοράσει είναι φρέσκο: Πρώτον και κύριον είναι το μάτι. Έκεί θα κυττάξουμε το ψάρι. Πρέπει το μάτι να είναι ζωηρό με έντονο το μαυράδι του και όχι θολό. Ίσως να δικαιολογηθεί ο ψαράς πώς οφείλεται στον παγο και ότι είναι θολό το μάτι του ψαριού. Τότε εμείς θα κατεβούμε χαμηλότερα, στα σπάρχνα, τα οποία μπορεί να τους έχη αλλοιώσει ο πάγος το κόκκινο τους χρώμα, αλλά δεν πρέπει να είναι ωχροκίτρινα. Προχωρούμε όμως και πιο κάτω, προς την κοιλιά του ψαριού. Αυτή δεν πρέπει να είναι σκαμμένη, όπως και γενικά το ψάρι, δεν πρέπει να είναι μαλακό, ξέδον από ώρισμα είδη ψαριών που σε άλλο φύλλο θα περιγράψωμε. Άλλα όσο και αν γελασθήτε, όσο κι' αν κατορθώσουν και σας σερβίρουν ψάρι μπαγιατικό, θα το καταλάβετε στο μαγείρεμα.

Ένα μπαγιατικό ψάρι, αφού το τηγανίσετε, βράστε ή ψηστε, ανοίξτε το στη μέση, σηκώστε το κεντρικό κοκκαλό — το ψαροκόκαλο δηλαδή — και κυττάξτε από κάτω το κρέας. Αν δείτε στο σούλακι που αφίνει το ψαροκόκαλο κοκκινόμελανα άχνηρια, και ιδίως προς το μέρος της κοιλιάς, αυτό θα πη ότι το ψάρι που αγοράσατε δεν είναι καθόλου φρέσκο. Οι μεγάλοι μπορούν να το φάνε από τη μέση και κάτω, αλλά μη το δώσετε ποτέ στα παιδιά σας. Καλό θα είναι όμως την άλλη μέρα, καλημερίζοντας τον ψαρά σας, να του πείτε πώς το ψάρι που σας έδωσε χθές δεν ήταν φρέσκο. Όσο κι' αν δικαιολογήται αυτός, να του δώσετε να καταλάβει ότι ξέρετε να ξεχωρίζετε ένα φρέσκο ψάρι από ένα μπαγιατικό.

Τον γλάει ο ψαράς, δεν του δίνει ψάρι μπαγιατικό.

Υπάρχουν όμως και άλλοι τρόποι που θα μπορείτε να φάτε φρέσκο ψάρι. Παραδείγματος χάριν, να μη είσθε σχολαστικοί κατά την αγορά ζητώντας ένα φρέσκο ψάρι, να είσθε και καλοπληρωτάι για να επιπνεύετε εμπιστοσύνη στον ψαρά και να ζητάτε να σας δώσει ψάρι κατά την κρίση του — εάν βέβαια δε θέλετε παρά ένα ώριμο είδος. Ένα τέτοιο πελάτη δεν

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ

Μία συγκινητική ιστορία

Η ιστορία αυτή έγινε στην Αμερική και είναι απολύτως αληθινή. Δείχνει ότι η ευτυχία εξαρτάται πολλές φορές από την άνωθεν βοήθεια των ανθρώπων.

Τον Αύγουστο του 1950 στη Ν. Υόρκη ένας πιστοίος ανέκαυσε σ' ένα παλιό αυτοκίνητο που το είχαν για διαλύσι, ένα ταχυδρομικό σάκκο γεμάτο γράμματα που δεν είχαν διανεμηθεί. Ο σάκκος αυτός περιελάμβανε κυρίως Χριστουγεννιάτικες καρτες. Το ταχυδρομείο έσπευσε αμέσως να τις μοιράσει στους δικαιούχους.

Στο σάκκο ήταν κι' ένα γράμμα που είχε στείλει στον άντρα της στη Νέα Υόρκη η Μπέτυ Ράις (ας πούμε πως αυτό είναι τ' όνομά της) από το Κλήβελαντ του Όχαιο. Πριν όμως σας μιλήσω γι' αυτό το γράμμα, πρέπει για να με καταλάβετε να σας διηγηθώ την ιστορία από την αρχή.

Το 1944, δυό μήνες μετά το γάμο του, ο Πέτερ Ράις, στάλθηκε στο μέτωπο. Όταν έφθασε εκεί οι έχθοπραξίες είχαν σταν ματήσει, μα η ζωή δεν ήταν καθόλου εύκολη. Γι' αυτό καταλαβαίνει κανείς τη γοητεία του όταν το 1947 απεστρατεύθη. Γύρισε σπίτι του δυό μέρες πριν από τα Χριστούγεννα να ενωίσει μεγάλη απογοήτευση όταν δε βρήκε τη γυναίκα του εκεί για να τον υποδεχθεί. Του είχε αφήσει ένα σημείωμα στο οποίο του έλεγε ότι είχε αναγκασθεί να φύγει για το Κλήβελαντ γιατί η μητέρα της, η οποία έμενε εκεί, ήταν αρρωστή. Θα επέστρεφε σε λίγες μέρες αν η κατάσταση της μητέρας της εξελισσόταν, σ' ευνοϊκή. Άρκεσθηκε να της στείλει τις ευχές του για τα Χριστούγεννα και την παρακαλούσε να γυρίσει όσο το δυνατόν συντομότερα. Η γυναίκα του επέστρεψε τις πρώτες μέρες του Ιανουαρίου.

Στο διάστημα των τριών ετών που ακολούθησαν πολλά ευτυχή γεγονότα έτυχαν στο ζεύγος. Ένα αγορά, μία καλή θέση με ικανοποιητικότατο μισθό.

Τίποτα λοιπόν απ' αυτά δεν θα είχε συμβεί αν ο Πέτερ Ράις είχε πάρει εγκαίρως το γράμμα που του έστειλε η γυναίκα του από το Κλήβελαντ.

Γιατί στο γράμμα αυτό η γυναίκα του του έμολογούσε ότι ένας άλλος άντρας είχε μπει στη ζωή της ενώ αυτός ήταν στο στρατό. Τίποτα όμως το σοβαρό. Ένα απλό φλέτ στο οποίο είχε αφήσει να παρασυρθεί μέσα στην πληγή της και τη νοσηλεία της. Αν όμως επιθυμούσε να μη την ξενοδοχή δεν είχε παρά να της το γράψει.

Όταν ο ταχυδρόμος του έδωσε το γράμμα τρία χρόνια αργότερα, ένοιωσε ένα χτύπημα στην καρδιά. Ταυτόχρονα άκουσε όμως στο επάνω πάτωμα τις φωνές του παιδιού του που έπαιζε και το χαρούμενο τραγούδι της γυναίκας του που άπλωνε τα πιάτα στην κουζίνα.

Αν είχε λάβει το γράμμα κατά την επίστροφή του από το μέτωπο, έκνευσιμος καθώς ήταν, θα είχε ζητήσει αμέσως διαζύγιο. Μα εκεί, στο κατώφλι του σπιτιού του, άρχισε να σκέπτεται τα τρία ευτυχισμένα χρόνια που είχαν περάσει μαζί και τα τριάντα έτος ακόμα χρόνια που είχαν μπροστά τους — καθώς και το γεγονός ότι κι' αυτός δεν είχε συμπεριφερθεί όπως ήταν στρατιώτης, σαν άγιος.

Έκείνο το βράδυ φεύγοντας από το γραφείο του ο Πέτερ Ράις, μπήκε σ' ένα κομμωτήριο και άγγαγε ένα ρολόι του χεριού με μικρά ρομπινίδια. Κι' όταν έπειτα από το φαί το προσεφερε στη γυναίκα του, εκείνη ανέφνησε καταπληκτικά.

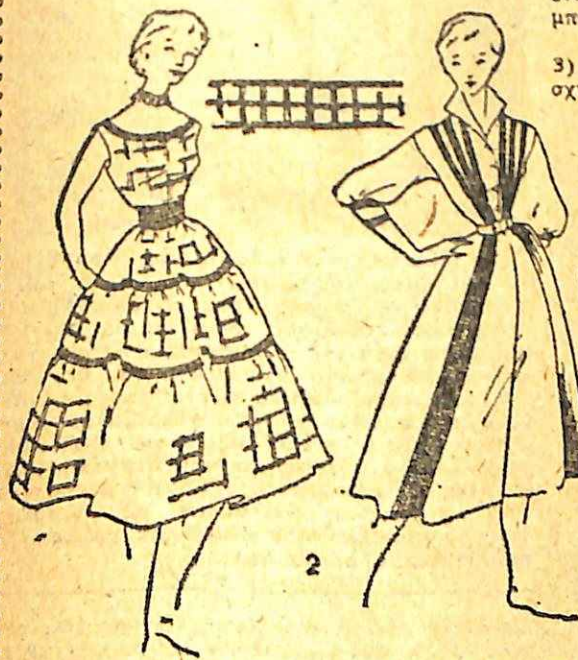
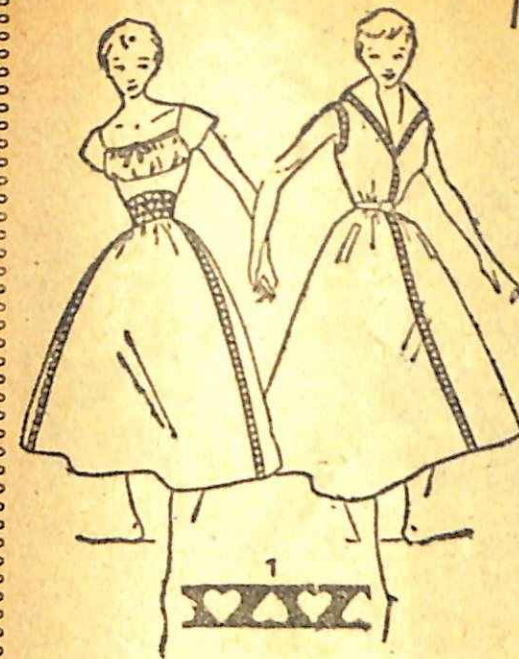
Μήπως γιορτάζεις τα Χριστούγεννα το καλοκαίρι;

— Ίσως ναί, της απάντησε εκείνος. Και της διηγήθηκε ότι εκείνη την ημέρα είχε λάβει, έπειτα από τρία χρόνια, το γράμμα της από το Κλήβελαντ.

Από τότε ο Πέτερ Ράις και η γυναίκα του είναι το πιο ευτυχισμένο ζεύγος που ξέρω. Κι' ως το έχουν για παράδειγμα τα ζευγάρια που με το παραμικρό είναι έτοιμα να χωριστούν.

Νομίζουν πως είναι τόσο εύκολο να διαχωριστούν κανείς την ευτυχία του;

ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ

Δεν ξέρετε να κεντήσετε κι' αυτό; Βέβαια να στολίζετε τα 'απλά σας φορεματάκια που είναι μονόχρωμα. Μην ανησυχήτε καθόλου, γιατί μπορείτε εύκολα να τα γαρνίρετε με γαλόνια κεντητά, με ζιγκ-ζαγκ και κορδέλες.

1) Μ' ένα γαλόνι τυρολέζικο... θα κάμετε ένα θαυμάσιο κορσέλε και θα τονίσετε τις πλατιές ραφές ενός φορέματος από ποπλίνα κόκκινη, με κορσέλε σουρωτό επάνω στο στήθος και φούστα επίσης σουρωτή. Θα γαρνίρετε το πάτ του κομμάτιος και τις μασχάλες ενός φορέματος από τουάλ μαύρο, ελαφρώς σουρωτό στη μέση. Δύο μεγάλες τσέπες τύπου ζιλέ μπαίνουν στα πλάγια.

2) Μ' ένα γαλόνι καρό άσπρο και κόκκινο... θα παρουσιάσετε μιαν εύχρηστη αντίθεση απλικάροντας το ιτεκολλά και στην αρχή των σουρωτών θολών ενός επίσης καρό φορέματος από βιστό. Επίσης θα καταστήσετε πρωτότυπο ένα κλασικό φόρεμα από πικέ άσπρο. Τα γαλόνια ξεκινούν από τους ώμους για να ενώσουν στη μέση και να σχηματίσουν μπάντα κάτω στη φούστα.

3) Με μία τρέσα σε χρώμα ζωηρό... θα σχηματίσετε μεγάλα καρό στη σουρωτή φούστα ενός φορέματος από τουάλ άσπρο. Ένα μαντήλι από τουάλ στο αυτί χρώμα της τρέσσας καλύπτει τους ώμους. Θα κάμετε πολύ χαρακτηριστικό το άσπρο τουάλ φόρεμά σας εάν το γαρνίρετε με διαφορετικού χρώματος τρέσσες, αρχίζοντας από το ιτεκολλά του τύπου σουετέρ κορσέλες και φθάνοντας ως την πλιό φούστα.

4. Μ' ένα ζιγκ-ζαγκ λευκό απλικάρισμένο επάνω σε χρωματιστή κορδέλα... θα δώσετε εύθυμο τόνο στο από βιστό φόρεμα γκριζο-φορέμα σας. Τονίζει το μεγάλο άσπρο γιακά του και τον ποδύγιο της σουρωτής του φούστας. Θα στολίζετε εύκολα το σέ σχήμα καρδιάς και κίμωνά ιωνίτη ενός φορέματος από ποπλίνα με φούστα σουρωτή, που φθάνει έως τους γοφούς.

Ένα γυναικείο βασίλειο μέσα στην έρημο

Ένας ταξιδιώτης που, περνώντας μέσα από τη Σαχάρα, έφθασε στο μικρό χωριό Ταμάνρας, 2.000 χιλιόμετρα από νάνια του Αλγερίου, έμεινε κατάπληκτος όταν συνήντησε εκεί μια λευκή γυναίκα, τη μίς Νταϊζή Γουενηκρήλντ, ιεραπόστολο, που κάτοικε σε μια χαμαίτη καλύβα. 'Επί 15 τώρα χρόνια, η θαρραλέα αυτή γυναίκα ζή ανάμεσα στους Τουαρέγκ και μεταφράζει στη γλώσσα τους τη Βίβλο. Γνωρίζει στην έντελεια τα έθιμα του παράνομου αυτού λαού, όπου οι γυναίκες διοικούν και οι άνδρες υπακούουν. Κανείς δε μπορείς ποτέ να ξεγλήσει το μυστήριο αυτό, δεδομένου μάλιστα ότι οι άνδρες είναι εξαιρετικοί και γενναίοι πολεμιστάι, που το μπόι τους ξε-

πεννά συχνά τα 2 μέτρα. Και όμως, όλοι οι νόμοι συντάσσονται από τις γυναίκες. Η διοικησία δική τους είναι οι καμήλες, οι σκηνές και όλα τα άλλα περιουσιακά στοιχεία της φυλής. Είναι κι' αυτές εξαιρετικά μεγαλόσωμες, φθάνουν σε ύψος το 1.80 και έχουν βάρος ως 90 κιλά. Οι άνδρες κάπνουν όλες τις δουλειές του σπιτιού, ετοιμάζουν το φαγητό και ασχολούνται με τα παιδιά, ενώ οι γυναίκες πίνουν ένα είδος δυνατού τσαγιού και συζητούν μεταξύ τους. Παίρνουν τα γεύματά τους μέσα σε ξύλινα βαθιά πιάτα, και το φαγητό τους αποτελείται συνήθως από μια σούπα από κεφρί, κρέας από αρνάκι, τυρί από γάλα καμήλας και ψωμί από έλκεκτο σιτάρι. Οι άνδρες περιμένουν να τελειώσουν το φαγητό τους οι γυναίκες για να καθίσουν κι' εκείνοι να φάνε. 'Εξ άλλου, είναι υποχρεωμένοι να καταβάλουν εξαιρετικά δύσκολη προσπάθεια για να κατακτήσουν τη γυναίκα που θα πάρουν;

πρέπει να συνθέσουν έρωτικά ποιήματα και να φροντίζουν να είναι πνευματώδεις. Και αφού τις παντρευτούν, είναι πραγματικοί σκλάβοι των ειδήλων τους μέχρι θανάτου, ή ως τη στιγμή που εκείνη θα πέσει στην άγκαλιά κάποιου αντεραστού... 'Αν ο άνδρας δεν υπακούει στη γυναίκα του, εκείνη έχει το δικαίωμα να του πάρει την καμήλα του και να αρνηθεί να τον διατρέφει στο μέλλον. Οι γυναίκες δεν κάνουν μόνο τους νόμους της φυλής, αλλά έχουν και το δικαίωμα να κηρύξουν τον πόλεμο ή να συνάψουν ειρήνη. Οι γυναίκες καθορίζουν τους όρους του γάμου και του διαζυγίου. Και αν ένας άντρας τομήση να γλυκοκοιτάξει μια άλλη γυναίκα, ή γυναίκα του έχει το δικαίωμα να τον διώξει από τη σκηνή τους... Αληθινές απόγονοι της περιφημής Αντινέας, της βασίλισσας της μυθικής 'Ατλαντίδος (κατά τον Πιέρ Μπενοά) πρέπει να είναι οι λεβεντογυναίκες αυτές!...

Χρήσιμες συμβουλές

★ Μη τονίζετε τα τσίνουρα σας μ' ένα σκούρο κοσμητικό. Να χρησιμοποιήτε χρώμα μπλε ή καστανό. 'Η απλώς να τους βάψετε λίγη κρέμα. Το ίδιο και τα βλέφαρά σας.

★ Να κάνετε μασάζ στα χέρια σας με μία λοσιόν ή με μία κρέμα έπειτα από το πλύσιμο. 'Οχι κόκκινα χέρια και τραχεία δάκτυλα, να βάψετε γλυκερίνη, το βράδυ, μετά την τουαλέτα σας.

★ 'Αν έχετε καιρό να χορέψετε και πρέπει να πάτε σ' ένα χορό, κάθε μέρα να κάνετε 10 λεπτά γυμναστική για να αποκτήσετε πάλι την ελαστικότητα σας.

★ 'Αν οι άγκυρες σας είναι τραχείες να τους τρίβετε κάθε πρωί με ελαφρόπετρα κάνοντας την τουαλέτα σας. Το ίδιο να κάνετε και για τις φτέρνες σας και τα δάκτυλα των χεριών σας αν τα καταστρέψατε σε καμμία δουλειά.

ΟΙ ΘΕΡΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Ε'

Τὰ σχολεία έκλεισαν. Καί καθώς ή τάξι καί τὸ προαλίο δουβάθηκαν ἔρημα, ἔνα πρόβλημα γεννήθηκε αὐτόματα γιά τούς γονεῖς.

— Τί θά γίνονιν τώρα τὸ καλοκαίρι τὰ παιδιὰ;

Πῶς πρέπει νὰ περάσουν τίς διακοπές τούς τὰ παιδιὰ; Πολλές καί διαφορετικές ἀντιλήψεις διατυπώνονται γιά τὸ θέμα αὐτό. Κάποια μῆτέρα θ' ἀπαντήσῃ:

— Ἀφήστε τὸ παιδί νὰ κάμῃ ὅτι θέλει. Ἡ φύσι θὰ τὸ δόξησῃ νὰ βρῇ τὸ δρόμο του. Ἐτσι δὲ γίνονται στὰ δικά μας τὰ χρόνια;

Μιά ἄλλη θ' ἀπαντήσῃ μὲ αὐστηρότητα: — Μὴ ἀφήσετε τὸ παιδί νὰ ξεδώσῃ στὰ παιχνίδια. Θὰ ξεχάσῃ ὅτι ἔμαθε. Ἐμένα ὁ ἀντρας μου πέρσι τὸ καλοκαίρι εἶχε τὸν Τάκη μὰς κατὰ πόδι. Κάθε μέρα ἐπαναλήψεις, γραφή, ἀριθμητική...

★

Ὁ θεσμός τῶν θερινῶν διακοπῶν εἶναι βγαλμένος ἀπὸ μακροχρόνιη παιδαγωγικὴ πείρα καί ἀναγνωρισμένος δόκιμος ἀντιρρήσεις. Ἐπιβάλλεται ὄχι μόνο ἀπὸ τίς καιρικές συνθήκες (ὕψηλὴ θερμοκρασία κλπ.) ποὺ ἔχουν σὰ συνέπεια τὴ μείωση τῆς πνευματικῆς ἀποδόσεως τοῦ παιδιοῦ, ἀλλὰ καί ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ ξεκουρασθῇ διασπαστικὰ ὕστερα ἀπὸ ἐννεάμηνη ἐντατικὴ καί προγραμματισμένη σχολικὴ ἐργασία. Εἶναι ἀκόμα ἀπαραίτητες οἱ διακοπές γιὰτὶ θὰ βοηθήσουν, μὲ τὴν πνευματικὴ ἥρεμσι, στὸ καταστάλαγμα, ἀσύνειδο βέβαια, τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς σχολικῆς ἐργασίας. Τὸ παιδί θὰ μῆνι σὲ λίγους μῆνες σ' ἓνα ἀνώτερο κύκλου σπουδῶν, στὴν παραπάνω τάξι κ' εἶναι ἀπαραίτητο νὰ στερεωθῇ μέσα του τὸ διδακτικὸ ὕλικὸ τῆς προηγούμενης χρονιάς.

★

Ἀπὸ τὴν παιδαγωγικὴ ἀρχή, ποὺ ἐνθέσαμε παραπάνω πῶς τὸ παιδί δὴλ. ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ξεκούρασι τῶν διακοπῶν, ἀπορρέουν μιά σειρά ζητήματα γιά τὴν οἰκονομία καί κυρίως γιά τὴν μῆτέρα. Δὲν ἐννοοῦμε, βέβαια, τὴν ἀνησυχία μερικῶν μῆτέρων ποὺ φοβοῦνται πῶς θὰ χάσουν τὴν ἡσυχία τους γιὰτὶ τὰ παιδιὰ εἶναι θύρρα μέσα στὸ σπίτι, πῶδον, φωνάζουν, χτυποῦνται, κλαῖνε. Κάνουν τὰ πάντα ἀνὰ κἀκὼν...». Ἐμεῖς κυττάζουμε βαθύτερα τὸ θέμα: Πῶς θὰ κάνουμε τίς θερινὰς διακοπές πρὸς εὐχάριστες, πρὸς ἀποδοτικές καί προπαινετικές ἀκίνησεις γιά τὴν σωματικὴ, πνευματικὴ καί ψυχικὴ ὑγεία τῶν παιδιῶν.

Τὸ παιδί εἶναι ὁ ζωντανότερος ὄργανισμός ποὺ γέννησε ἡ φύσι. Δὲ νοιώθει ἀπὸ ἀκίνησι, στασιμότητα. Ἐχει φρέσκες, ἀφθονες δυνάμεις ἀπάνω του, ἔχει φαντασία, δίψα ζωῆς καί θέλει νὰ παίξῃ, νὰ τρέξῃ, νὰ ἐνεργῇ μὲ διαρκὴ δραστηριότητα. Κι' ὁ μεγαλύτερος ἔχθρός του εἶναι ὁ περιορισμός τῆς ἐλευθερίας του κ' ἡ πλῆξι. Στὶς θερινὰς διακοπές ἀπὸ ἀμέλεια ἢ κακὴ ἀντιλήψι τῶν γονέων, πολλὰ παιδιὰ ὑποφέρουν ἀπὸ πλῆξι. Ἐπέσε νὰ κοιμηθῇ. Μὴ βῆγῃ ἀπὸ τὸ δωμάτιό σου πρὶν ἀπὸ τίς ἔξῃ. Πάλι χωρὶς τὰ βιβλία σου...». Εἶναι οἱ συνηθισμένες κουβέντες μερικῶν γονέων.

Σωματικὴ καί πνευματικὴ ἀνάπαυσι δὲ θὰ πῇ νὰ μείνῃ τὸ παιδί ἑλπίκα ὥρες ὁλόκληρες ἢ νὰ μὴ σκεπτεται τίποτα. Ἡ σωματικὴ καί πνευματικὴ ἀποθεραπεία ἐξασφαλίζονται μὲ τὴν ἐφορμογὴ κάποιου σπορτικῶδους προγράμματος, ἀπασχολήσεων.

★

—Θὰ στεῖλω τὸ παιδί στὸ χωριὸ φέτος. Ἐκεῖ, κοντὰ στὸν παπὸ καί στὰ ξαδερφάκια του ἔχει ἓνα σωρὸ εὐκαιρίες νὰ χαρῇ καί νὰ καλοπεράσῃ στὸν καθαρὸ ἀέρα...

Εἶναι μιὰ λύσις, μιὰ τὸ παιδί σας εἶναι ἀνάγκη καί ἀπὸ καλὴ ἐπίδωξι τὸ καλοκαίρι.

Μὲ τὸν πληθωρισμὸ τῶν δυνάμεών του, στερεῖται ἀπὸ τὸ μέτρο. Σπαταλὰ κάποτε σὲ ἐπικίνδυνον βαθμὸ τίς δυνάμεις του. Σὰν ριχτῇ στὸ κολύμπι, στὴ μπάλα, στὸ κυνηγητό, στὰ ποδήλατα, δὲν ἔχει πότε νὰ σταματήσῃ. Ξεθεώνεται ὥρες ὁλόκληρες, ξεχνὰ νὰ φάῃ, νὰ κοιμηθῇ, νὰ ξεκουρασθῇ στοιχειῶδως. Καί τὸ βλέπετε νὰ γυρίζῃ κάποτε στὸ σπίτι καταϊδρωμένο, ἡλιοκαμένο ἀπελπιστικά. Κάποτε οἱ κίνδυνοι εἶναι τὸ ἴδιο σοβαροὶ γιά τὴν ἡλικίαν ὑγεία του. Τὸ κακὸ ἀνάγνωσμα, τὸ θαλαβερὸ φίλμ, τὸ τσιγάρο, ἡ «παρεούλα» τὸ περιμένουν στὴ γωνία.

★

Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀπασχοληθῇ ἀμέσως ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῶν διακοπῶν μὲ τὴν ὀργάνωσι τῆς ζωῆς τῶν παιδιῶν σας τὸ καλοκαίρι. Γιά νὰ τούς δώσετε μιὰ σωστὴ κατεύθυνσι δόχως νὰ γίνετε φορτικὴ, ἀλλὰ μὲ τρόπο λεπτὸ.

Θάταν εὐκόλο νὰ δώσῃ κανεὶς ἓνα πρόγραμμα γιά τὴν ἀπασχολήσι τῶν παιδιῶν. Μὰ τὸ ζήτημα δὲν τελειώνει ἔτσι. Κάθε σπίτι ἔχει καί τίς δικές του ἰδιιομορφίες κ' ἔτσι θάταν ἀστοχο ἂν ζητούσαμε νὰ ἐφαρμοστῇ γενικά. Δίνουμε μόνο λίγες συμβουλές, ποὺ μποροῦν νὰ σταθοῦν σὰν γνώμονας γιά τὴν κάθε μῆτέρα:

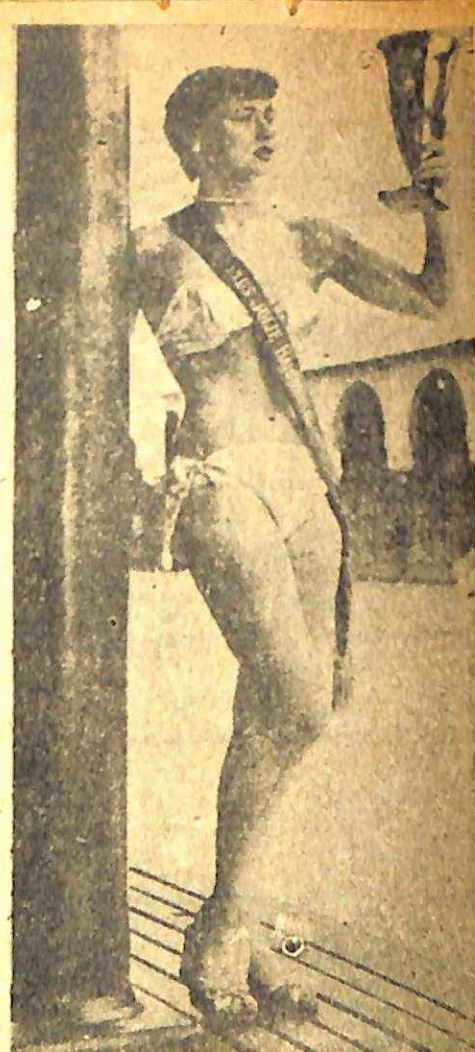
Ἐξασφαλίστε περισσότερον ὕπνο (τουλάχιστο 9 ὥρες) σὲ καλὰ ἀερίζομενο χωρὸ. Καθιερώστε τὸ μεσημεριῶτικο ὕπνο του. Ρούχα ἑλαφρά, καθαρὰ. Ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη χρῆσι νεροῦ. Συχνὰ ντους καί σάπουνισμα, ἔστω καί σὲ μιὰ λεκάνη ἂν δὲν εἴστε κοντὰ σὲ θάλασσα ἢ πιστάμι. Τὰ θαλασσινὰ μπάνια νὰ μὴ ξεπερνῶν τὰ 20 λεπτά τῆς ὥρας καί νὰ μὴ γίνονται τίς πολὺ ζεστές ὥρες. Δημιουργήστε ἀτμόσφαιρα κατανοήσεως μέσα στὸ σπίτι, ὥστε τὸ παιδί νὰ νοιώθῃ ἀντα καί νὰ ἐκδηλώνῃ τὸ ἐνδιαφέρον του ἐλευθερὰ. Ἀπὸ μόνο του ἢ ἀπὸ μικρὴ δική σας ὥρσι τὸ παιδί θὰ διαβάσῃ τὸ καλὸ βιβλίον, ποὺ τοῦ ἀγοράσατε, τὸ ἄλλο θὰ μαστορεύῃ τὸ καρότσι του ἢ θὰ παίξῃ χαρτοῦμένο στὴν αὐλή. Δώστε του τὴν εὐκαιρία γιά ἓνα ὁμορφὸ ὕγιεινὸ περίπατο, γιά τὴν ψυχαγωγία μὲ τὸ ραδιόφωνο, μ' ἓνα κολὸ φίλμ, θέατρο, μαριονέτες. Συνηθίστε το νὰ ταχτοποιῇ τὸ κρεβάτι του, τὸ γραφεῖο τοῦ μπαμπὰ καί τὴν μικρὴ σας κορούλα νὰ σκουπίζῃ πότε-πότε τὸ διάδρομο, νὰ σὰς βοηθᾷ στὴν κουζίνα, νὰ μάθῃ νὰ ψυγίξῃ. Κάτι τέτοιες μικροδουλειές νὰ ξέρετε πόσῃ χαρὰ δίνουν στὰ παιδιὰ καί πόσῃ παιδαγωγικὴ ἀξία ἔχουν! Μόνο νὰ προσέξετε πῶς θὰ τὴν ζητήσετε αὐτὰ, νὰ μὴ τοῦ φανοῦν σὰν καταναγκαστικὴ ἐργασία.

★

Ποιά σοβαρώτερη πνευματικὴ ἐργασία μποροῦν καί πρέπει νὰ κάνουν τὰ παιδιὰ τὸ καλοκαίρι; Οἱ γονεῖς φροντίζουν νὰ μὴ χάσῃ τὸ παιδί τελείως τὴν ἐπαφὴν του μὲ τὴ μαθητικὴ τὴν ἰδιότητα. Δὲ γάνουμε τὴν εὐκαιρία νὰ τοῦ δώσουμε νὰ κάμῃ μερικὲς πράξεις ἀριθμητικῆς, λογαριάζοντας τὰ ψώνια τοῦ μανδῆ, τὰ τρόφιμα, τὸ νοῖκι, τὸ ρουχισμὸ τοῦ σπιτιοῦ. Θὰ ἐπιζητήσουμε τὴν εὐκαιρία νὰ τὸ βάλουμε νὰ γράψῃ ἓνα γράμμα, κάθε τόσο, σ' ἓνα συγγενὴ ἢ φίλον, νὰ σημειώσῃ κάτι σὰν σὲ ἡμερολόγιο, νὰ καταρογραφήσῃ καί νὰ καλλιγραφήσῃ μιὰ συγχαρητήρια κάρτα, μιὰ πρόσκλησι κλπ. Μποροῦμε νὰ τοῦ δώσουμε ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὴ ζωγραφικὴ ἢ τὸ σχέδιο ἂν ἔχῃ κλίσι. Νὰ ἀναπληρώσῃ μερικὰ κε- νὰ καί καλύτερησῇς του στὴν ὁρθογραφία, ἔκθεσι κλπ.

Μερικὲς ἀκόμα συμβουλές: Νὰ παρακολουθεῖτε μὲ ποιοὺς συναναστρέφεται τὸ παιδί σας, ποίους θαυμάζει. Τί λένε, τί κάνουν μαζί. Συνηθίστε το — μὰ ὄχι μὲ προσταγές! — νὰ σὰς ἐμπιστευταί καί νὰ ζητᾷ τὴ γνώμη σας. Φροντίστε νὰναὶ κατὰλληλὸ τὸ κλίμα γενικά τοῦ σπιτιοῦ γιά τὴν καλὴ ψυχολογικὴ ἀνάπτυξι τοῦ παιδιοῦ. Νὰ μὴ λέγονται καί νὰ μὴ γίνονται πράγματα ποὺ δημιουργοῦν κακὸ παράδειγμα στὸ παιδί ἢ ποὺ προσβάλλουν τὴν παιδικὴ αἰδουοσύνη (ἀστεία, πειράγματα, κουτσομπολιὸ κλπ.).

Τὰ παιδιὰ σας πρέπει νὰ διανύσουν τίς

Στὴν ἰδέα γιά τὴν ἐκλογὴ τῆς Ἀφροδίτης — ὄχι ὁμῶς τοῦ Σαρωνικοῦ, ἀλλὰ τοῦ... Σηκουάνη — προηγήθηκε τὸ Παρίσι τὴν περασμένη ἐβδομάδα. Μιά εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, μέσα ἀπὸ τίς πολυάριθμες ὑποψήφους ποὺ συνωστίζοντο στὴ σκηνὴ τοῦ θεάτρου «Ετουάλ» ὅπου ἐγίνονταν ὁ διαγωνισμός, ἐξελέξε τὴν χαριτωμένην Παριζιάνη Κριστιάν Πωμιέ «Πιὸ Ὀμορφὴ Κολυμβήτρια». Ἰδοὺ ἡ νικήτρια τοῦ διαγωνισμοῦ, ντυμένη μ' ἓνα μαγιό... κατὶ μικρότερο ἀπὸ τὰ μπικινί, ἐνὸς κρατεῖ μὲ ὑπερφανεία τὸ κύπελλο ποὺ ἀπέκτησε χάρις στὸ καλλίγραμμα σῶμα της...

διακοπὲς καί νὰ φτάσουν στὸ κατώφλι τοῦ νέου σχολικοῦ χρόνου ξεκούραστα, ἀνα- νινωμένα, μὲ ὑγεία καί κέφι. Τώρα σείς οἱ μῆτέρες εἴθε ὁ φυσικός καί μοναδικὸς παιδαγωγὸς τοῦ παιδιοῦ σας. Αὐτὸ μὴ τὸ ξεχνάτε οὔτε στιγμὴ. Ἀλλωστε τὸ ἄλλο ἀκριβώτερο σὰς ἐμπιστεύθηκε ἡ φύσι:

Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

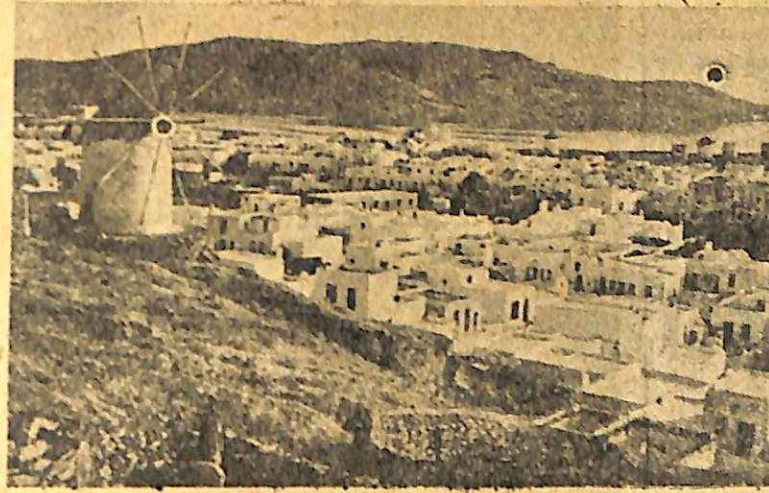
Ἀλληλογραφία

ΜΗΤΕΡΑ Ε Κ. Καλλιθέα: —Μοῦ γράφετε πῶς τὸ κοριτσάκι σας, 4½ χρονῶν, βαρύνει τίς τελευταῖες μέρες ἄρχισε νὰ φοβάται νὰ κοιμηθῇ μόνο του στὸ δωμάτιό του. Ἐπιμένει νὰ τὸ κοιμίζετε σείς, θέλει τὸ φῶς ἀνοιχτό, ξεφωνίζει, δὲν ἡσυχάζει τὴ νύχτα. Πρῶτα-πρῶτα κυττάξετε μήπως ἡ τοποθέτησι τῶν ἐπιπλῶν στὸ δωμάτιό του δημιουργεῖ μὲ σκέτις διαφορὰ σχήματος, ποὺ τραμάζουν τὸ παιδί. Μήπως συνηθίζετε νὰ ἐκθεδίζετε τὸ παιδί σας γιά νὰ πᾶν κάποτε νὰ κλαίῃ ἢ γιά νὰ μὴ σὰς ἀνησυχῇ; Μήπως μὲ τὴ γέννησι μικρότερου ἀδελφοῦ λιγοστέψατε τὸ ἐνδιαφέρον σας γιά τὸ παιδί καί ζηλεύει; Τὴν ἡμέρα μὲ τὸ παιχίδι καί τίς ἄλλες ἀπασχολήσεις του ξεχνάται καί δὲ σκέφτεται πῶς μπορεῖ νὰ τοῦ λείπῃ ἡ στοργή σας. Μὰ τὸ βράδυ ποὺ ξαπλώνει καί συγκεντρώνεται τὸ δέρον ἀνησυχίας καί θέλει νὰ βεβαιωθῇ γιά τὴν ἀγάπην σας, ἀπαιτεῖ νὰ εἰσθε κοντὰ του. Μὴ τοῦ ἀρνῆθε τὴν παρατήρησι αὐτὴ, τοῖσάτε του τὴν αὐτοπεποίθησι καί πείστε το πῶς δὲν ὑπάρχει πουτὰ κίνδυνος.

Σ. Δ. Π.: —Ὅχι, ἡ τύφλωσι δὲν κληρονομετα ἀπὸ τὸν πατέρα στὸ γνύ. Προκαλεῖται ὁμῶς ἀπὸ ἀφροδίσια νοσήματα τῶν γονέων καί μπορεῖ νὰ τυφλωθοῦν παιδιὰ τὴν ὥρα τοῦ τοκετοῦ ἀπὸ τέτοια μόλυνσι.

Ἡ ὥραία Μύκονος

ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΡΙΦΗΜΕΣ ΑΝΥΦΑΝΤΡΕΣ ΤΗΣ ΝΥΜΦΗΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ, ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ. Η ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΗ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ. ΟΛΑ ΛΑΜΠΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΠΑΙΣΤΡΑ

Μιά πανοραμική ἀποψις τῆς Μυκόνου

Ὅσοι λένε πῶς τὸ ἐπίπεδο τοῦ πολιτισμοῦ ἑνὸς τόπου φαίνεται κυρίως ἀπὸ τίς γυναῖκες του, δὲν ἔχουν ἄδικο. Κι' ὅταν πατήσετε στὴ Μύκονο — τὸ νησί μὲ τὴν ἰδιότυπὴ ἀρχιτεκτονικὴ καί τὴν προσδευμένη βιοτεχνία — δὲ μπορεῖτε νὰ μὴ προσέξετε τίς γυναῖκες τῆς.

Ὅχι ὅτι τὸ ποσοστὸ τῶν ὁμορφῶν γυναικῶν εἶναι ἐκεῖ μεγαλύτερο ἀπὸ ἄλλοι. Αὐτὸ ἄλλωστε δὲ θὰ ἐπαίξει κανεὶς ρόλο στὸ ἐπίπεδο τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ νησιοῦ. Μὰ ἡ Μυκονιάτισσα δὲν ἔχει τὸ περιορισμένον ὕψος ποὺ καμμιὰ φρεὰ βλέπουμε στὶς ἐπαρχιώτισσες. Ἐχει πρωτοβουλία, ἔχει δρᾶσι, ἔχει ἀξιοπρέπεια καί χωρὶς νὰ πιθηκίξῃ τὴν πρωτευουσινάνα, ἔχει τὴν ἀριτὴ τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώπου: ἔχει νὰ σέβεται τὸν ἑαυτὸ της καί τούς ἄλλους.

Ἰσως ἐπειδὴ ἐπὶ αἰῶνες οἱ ἀντρες ὥργωναν, μὲ τὰ καράβια τους τὰ πέλαγα κ' ἔλειπαν τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ χρόνου, οἱ γυναῖκες πῆραν τὴν συνήθεια νὰ διευθύνουν ἐκεῖνες τίς ὑποθέσεις τοῦ σπιτιοῦ.

Ἐτσι ἐξηγεῖται πῶς στὰ ὀνόματα ἀντὶ νὰ ἀναφέρουν τὸν πατέρα ἢ Μυκονιάτες ἀναφέρουν τὴ μάνα τους. Δὲν λένε π. χ. ὁ Γιάννης τοῦ Δημήτρη, ἀλλὰ λένε ὁ Γιάννης τῆς Ἀνελῶς, ἡ Μαρία τῆς Ἀβιόλας καί οὕτω καθεξῆς — δαίγμα ὁλοφάνερο μπριαρχίας.

Γι' αὐτὸ ἴσως βλέπετε σήμερα τὴ Μυκονιάτισσα ν' ἀνακατεῖται σὲ ὅλα ἐνεργά. Τὰ δυὸ καλύτερα ξενοδοχεῖα τοῦ νησιοῦ ἢ «Ἐλῆος» κ' ὁ «Ἀπόλλων» διευθύνονται οὐσιαστικά ἀπὸ γυναῖκες. Στὸ πρῶτο ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι ἀδέσχατος, ἔνῳ πανταχού παροῦσα καί τὰ πάντα ἐπιδίδουσα εἶναι ἡ κόρη τοῦ ἡ Εὐγενία, μιὰ κοπέλλα εἰκοσιπέντε χρονῶν, ἀκούραστη κ' ἐνεργητικὴ. Στὸ δεύτερο ἐπίσης ὁ ἰδιοκτήτης ἀσχολεῖται κυρίως μὲ τὸ ἐστιατόριό του ἐνῳ ἡ ἔξυπνη καί γλυκομίλητη γυναῖκα του κανονίζει καί διευθύνει τὰ πάντα στὸ ξενοδοχεῖο.

Τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῆς πρωτοβουλίας καί τῆς ἀποφασιστικότητος τὸ βλέπῃ κανεὶς σ' ὅλες τίς ἐκδηλώσεις τους. Καί στὸ χορὸ ποὺ διοργανώσαν τὰ κορίτσια τοῦ νησιοῦ κατὰ τὴν Ἀποκρῆν γιά ἀγαθοεργούς σκοποὺς μποροῦσε νὰ θαυμάσῃ κανεὶς ὄχι μόνο τὴν καλαισθησία τοῦ διακόσμου μὰ καί τὴν ὀργάνωσι, ποὺ ἦταν ἀληθινὰ ἀξιοθαύμαστη.

Θὰ μπορούσαμε χωρὶς ὑπερβολὴ νὰ ποῦμε πῶς ἂν ἡ Μύκονος μὲ τὸ φτωχὸ κ' ἄγονο ἔδαφός της, ποὺ αἱ ἄνεμοι δέρονται μὲ μανία τρικλοῖσιες πνεύματα μέρες τὸ χρόν' ἐμποδίζοντας κάθε δέντρο νὰ μεγαλώσῃ, δὲν ἔχῃ τὴ φτώχεια ἄλλων νησιῶν

τῶν Κυκλάδων αὐτὸ ὀφείλεται στὶς γυναῖκες τῆς.

— Κάνετε λάθος, θὰ μοῦ παρατηρήσουν μερικοὶ. Ἡ Μύκονος ὀφείλεται ἀπὸ τὸν «τουρισμὸ» τὴν κίνησι δηλ. τῶν ξένων.

Ἡ παρατήρησις εἶναι σωστὴ. Ἀλλὰ ἂν δὲν ὑπῆρχε ἡ πᾶστρα, ἡ εὐκαταστασία καί ἡ περιποιητικότης τῆς Μυκονιάτισσας νοικοκυράς, κανεὶς δὲ θὰ προτιμοῦσε τὴ μακρινὴ κ' ἀνεμόδαρτη Μύκονο, ἀπὸ ἄλλα πλησιέστερα στὴν Ἀθῆνα νησιά.

Κι' ἐπειτα τί νὰ ποῦμε γιά τὴν ἐργατικότητά της;

Τὰ ἐργόχειρα τους εἶναι θαυμαστά καί τὸ καλοκαίρι ὅταν μαζεῦνται οἱ ξένοι, στὶς πόρτες βλέπετε ἐκτεθειμένα γιά νὰ πωληθοῦν, ὠραϊότατα κεντήματα σὲ τοῦλι.

Μὰ ἡ μεγάλη εἰδικότης τῆς Μυκόνου εἶναι τὰ ὑφαντά της. Κι' ἂν ἀκόμα δὲν πατήσατε ποτὲ στὸ λευκὸ νησί, θάχετε ἀσφαλῶς δῇ τὰ «ζωνάρια» τῆς ἢ τὰ γραμμωτὰ ὑφάσματα τοῦ ἀργαλειοῦ ποὺ πουλοῦνται σ' ὅλη τὴν Ἀθῆνα ἢ τίς τσάντες καί τίς φοῦτες ποὺ εἶναι παντοῦ περιζήτητες γιά τὴν ἀπλὴ καλαισθησία τους.

★

Ἀσβεστοχρυσμένα σπιτάκια. Μύλοι σοβαροὶ κ' ἀκίνητοι. Νταντελένιοι περιστρεφόμενοι καί ὑφαντὰ μὲ πολυχρώμες ρίγες. Νὰ, μέσα σὲ τέσσερα μονάχα λόγια, ὁλόκληρη ἡ Μύκονος.

Κι' ἀφοῦ οἱ ζωγράφοι σὰς εἰδεῖαν τίς τρεῖς πρώτες μορφές της, ἄς σὰς παρουσιάσουμε ἑμεῖς σήμερα τὴν τέταρτη: τὰ ὑφαντὰ της καί μαζί μ' αὐτὰ, ἐκεῖνες ποὺ τὰ φτιάχνουν.

...Περπατώντας στὰ στενὰ ἀσβεστομένα δρομάκια τῆς ἀσπροντυμένης πολιτείας, ἀκούτε ἀπὸ παντοῦ νὰ σὰς συνοδεύῃ σὰν ρυθμικὸ τσαγούδι, ὁ χτύπος τοῦ ἀργαλειοῦ. Μὰ ἀπὸ ποῦ προέρχεται; Ἀπὸ παντοῦ. Δεξιά, ἀριστερὰ ἐπάνω, κάτω, ὑφαίνονται. Κάθε σπίτι σχεδὸν ἔχει τὸν ἀργαλειὸ του. Μόνο στὴ χώρα, θὰ βρίσκωνται καμμιὰ τρακοσάρια σχεδὸν ἀργαλειοὶ καί στὸ ἐσωτερικὸ θὰ εἶναι σκορπισμένοι ἄλλοι διακόσιοι περίπου.

Μερικοὶ εἶναι στημένοι στὸ

ἰσόγειο, κοντὰ στὴν πόρτα κ' ἔτσι μπορεῖ ὁ διαβάτης νὰ σταθῇ γιά νὰ παρακολουθῇ τὴν ὑφάντρια ποὺ γοργὰ πετὰ ἀπὸ χέρι σὲ χέρι τὴ σαῖτα πλουμισμένη με φανταχτερὲς γραμμὲς τὸ σκούρο φόντο. Δίπλα τῆς, πετσέτες, τσάντες, μαξιλαράκια ἀποτελοῦν ἓνα εἶδος προθήκης πρὸς διαφροῖζῃ τὴν τέχνη τῆς. Σ' ἓνα ἀργαλειὸ ὁμοιο μ' αὐτὸν ἐδῶ κάθονταν κ' οἱ βασιλίσσες τοῦ Ὀμήρου κ' αὐτὲς σπέρφανε γιά τὸ ἔργο τους. Ἀς ποῦμε κ' ἑμεῖς νὰ πιάσουμε κουβέντα μὲ τὴ νεαρὴ κοπέλλα στὸν Ἀν Γιάννη τῆς Μπαρκιάς.

— Ὑφαίνετε γιά λογαριασμὸ σας; τὴ ρωτοῦμε.

— Ὅχι, ἐλάχιστά ὑφαίνουμε γιά μὰς. Τὰ περισσότερα εἶναι παραγγελίες ἀπὸ καταστήματα. Μὰς δίνουν οἱ ἐμποροὶ τὰ νήματα κ' ἑμεῖς τοὺς παραδίδουμε ἴσου δάσους πανί.

— Κι' ἡ πληρωμὴ πῶς γίνεται;

— Μὲ τὸν πῆχυ. Παίρνουμε ὠρισμένη ἀμοιβὴ γιά κάθε πῆχυ ποὺ ὑφαίνουμε. Ἐτσι δάξοντες μόνον τὴν τέχνη μας ἔχομε καθαρὸ κέρδος τριάντα περίπου χιλιάδες τὴν ἡμέρα χωρὶς μεγάλὴ κοῦρασι.

— Καί πόσες πῆχες μπορεῖτε νὰ δώσετε τὴν ἡμέρα;

— Ἐξαρτᾶται... Οἱ περισσότερες ἄλλωςθι δὲν καθόμαστε συνέχεια ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὥς τὸ βράδυ. Μερικὲς, ὅπως τὸ Ταρῶ, ἀπὸ τὴν Λακκα...

Μὰς βλέπει νὰ κρατοῦμε σημεῖωσεις καί διορθώνει.

— Γράψτε τὴν καλύτερα ἢ Ταρῶ ἡ Βρακιά — δαξίει δέκα πῆχες τὴν ἡμέρα. Ἀλλες τόσες πῆχες κάνει κ' ἡ Μαρία τοῦ Λογαριασμοῦ στὸν Ἀν Λούκα. Κι' ἡ Κατὶνα τοῦ Κοκκινομαλλιάδου δαξίει τακτικὰ ὀκτώ πῆχες. Πολὺ γοργὴ εἶναι ἀκόμα καί ἡ Μαρία Βεράνη...

— Μιὰ συνηθισμένη ὑφάντρια πόσες πῆχες δαξίει συνηθῶς; ρωτᾶμε.

— Πέντε-ἔξ. Λίγες βλέπετε κάθοντα στὸν ἀργαλειὸ ὀλημερικ. Οἱ περισσότερες ὑφαίνονται μόνον ὅταν ἔχουν καιρο.

— Καί τὰ σχέδια ποῖος σὰς τὰ δίνει;

— Μόνες μας τὰ φτιάχνουμε.

Ὅταν κάποιο σχέδιο ἀρέσει στοὺς ἐμπόρους τότε τὸ περνᾷ ἢ μὴ στὴν ἄλλη. Ἡ ἀδελφὴ μου ἡ Μαρία ἡ Χειμωιά ἔχει δύναμι γιά τὰ ὁμορφα σχέδιά της.

— Καί ποῦ μάθατε νὰ ὑφαίνετε;

— Τώρα μαθαίνομε ἡ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ὅτι δὲν ἔχει ἡ μιὰ τὸ ρωτᾷ ἀπὸ τὴν γειτονιάς της. Μὰ οἱ πρώτες μαστορίσες ἦταν μερικὲς γορῆς, ὅπως ἡ Λαλὰ (ἡ γιαγιά) τῆς Ἐλένης τῆς Γαλοῦνη, ἡ Σοφιδῶ, ἡ Εὐγενία Κουσαθανᾶ, ποὺ ἔμενε τὴν ἑμεῖς Μπέμπαινα ἡ ἀκόμα ἡ Γαλανοῦ-δαινα (Πηγάδια) καί δυὸ-τρεῖς ἄλλες.

— Εἶναι δύσκολη ἡ τέχνη σας;

— Δύσκολο εἶναι τὸ στήσιμο τοῦ ἀργαλειοῦ. Γι' αὐτὸ λίγες μονάχα τὸ ξέρουν, ὅπως ἡ Μαρία Χειμωιά, ἡ Γαλοῦνη, ἡ Μπατταῖνα. Κι' αὐτὲς τρέχουν καί στήνουν τὸν ἀργαλειὸ καί στὶς ἄλλες.

Ἡ συνομιλήτριά μας εἶναι νέα, χαμογελαστὴ κ' ὁμῶς ἔχει τὴν ἀνεσι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔχει καί φτιάχνει κατὶ χρησιμὸ κ' ὠραῖο.

Κι' αὐτὴ τὴν ἥρεμὴ αὐτοπεποίθησι τὴ βλέπετε στὶς περισσότερες ποὺ σὰς δέχονται, πάντα πρόθυμες νὰ σὰς πληροφρήσουν γιά τὸ κάθε τι. Κι' ἔτσι μαθαίνομε πῶς σὲ μερικὰ σπίτια δὲν ὑπάρχει ἓνας μόνον ἀργαλειὸς ἀλλὰ πολλοί. Ἡ Καλλιόπη Ζουγανέλη ποὺ εἰδικεύεται στὰ ζωνάρια, ἔχει τρεῖς. Ἡ Τ

ΑΝ ΒΕΡΝΟΝ

ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΑΣΤΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΚΙ-
ΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ, ΠΟΥ ΘΕΩΡΕΤΑΙ ΩΣ Ο ΑΝΤΙ-
ΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΩΤΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΑΡΙΖΙΑΝΑΣ.

«Έπρεπε να παίξει στην ταινία «Έδου-
άρδος και Καρολίνα» για να αναγνωρισθ-
ει και στην πατρίδα της τη Γαλλία η «Αν
Βερνόν σαν στάρ. Οι Άγγλοι προ πολλού
είχαν εκτιμήσει το ταλέντο της καθώς και
οι Αμερικανοί. Η δὲ Νότιος Αμερική την
χειροκροτούσε επί ένα χρόνο στη σκηνή,
στις διάφορες πόλεις της, όποιος έπαιξε πε-
νήντα θεατρικά έργα με τον θίασο του Φερ-
νάν Λεντού.

Τον τίτλο της βεντέτας έπρεπε να τον
πάρε και στη Γαλλία με την ταινία του Έ-
μιλ Ρεϊνέρ «Έτσι τελειώνει η νύχτα», ή ο-
ποία όμως δεν είχε την επιτυχία που της
αξίζει. Στο έργο αυτό η «Αν Βερνόν με λι-
γώτερη ίσως αυτοπεποίθηση από σήμερα,
μα το ίδιο χαριτωμένη, απέδωσε με ακρί-
βεια το ρόλο μίας μικρής αστής που την
παίρνει ο κατήφορος της περιπέτειας.

Το όνομά της είναι ψευδώνυμο. Το πρα-
γματικό της είναι Έντιθ Βινιά. Γεννήθηκε
τον Ιανουάριο του 1925 στο Σαιν Ντενίς
του Παρισιού και σπούδασε στο Λύκειο του
Λαμαρτίνου. Κατά το διάστημα του πολέ-
μου έμεινε στο Έδρε. Κατόπιν φοίτησε στο
Κορσερβατουάρ και αργότερα κατάφερε
τους γονείς της να της επιτρέψουν να έγ-
γραφη στη Σχολή Καλών Τεχνών.

Επί τέσσερα χρόνια ήταν σχεδιάστρια
μοντέλων στο ατελιέ του Μαρσέλ Ροσσά στο
κινηματογραφικό τμήμα. Έκει έντυνε τις
βεντέτες, χωρίς να φαντάζεται ότι θα γίνει
και η ίδια μία μέρα.

Έχει μέτριο ανάστημα, μαλλιά ανοικτά
καστανά και γκριζογάλανα μάτια. Της ά-
ρέσει πολύ το διάβασμα και ιδίως τα θεα-
τρικά έργα.

«Η τέχνη της ήθοποιας — λέει — δεν
είναι κάτι που μαθαίνεται. Είναι μέσα στον
άνθρωπο. Μαθαίνει όμως κανείς πώς να κι-
νείται άνετα στη σκηνή, να κυβερνά τον έ-
αυτό του. Πώς ν' ανασπνέει και να κανονίζει
τον τόνο της φωνής. Στις δραματικές οχο-
λές δεν αποκτά κανείς ταλέντο. Πρέπει να
έχει γεννηθεί μ' αυτό και τότε είναι σέ θέσει
να ζωντανεύει το πρόσωπο που υποδύεται
κι' όχι απλώς να «παίζει» ένα ρόλο...».

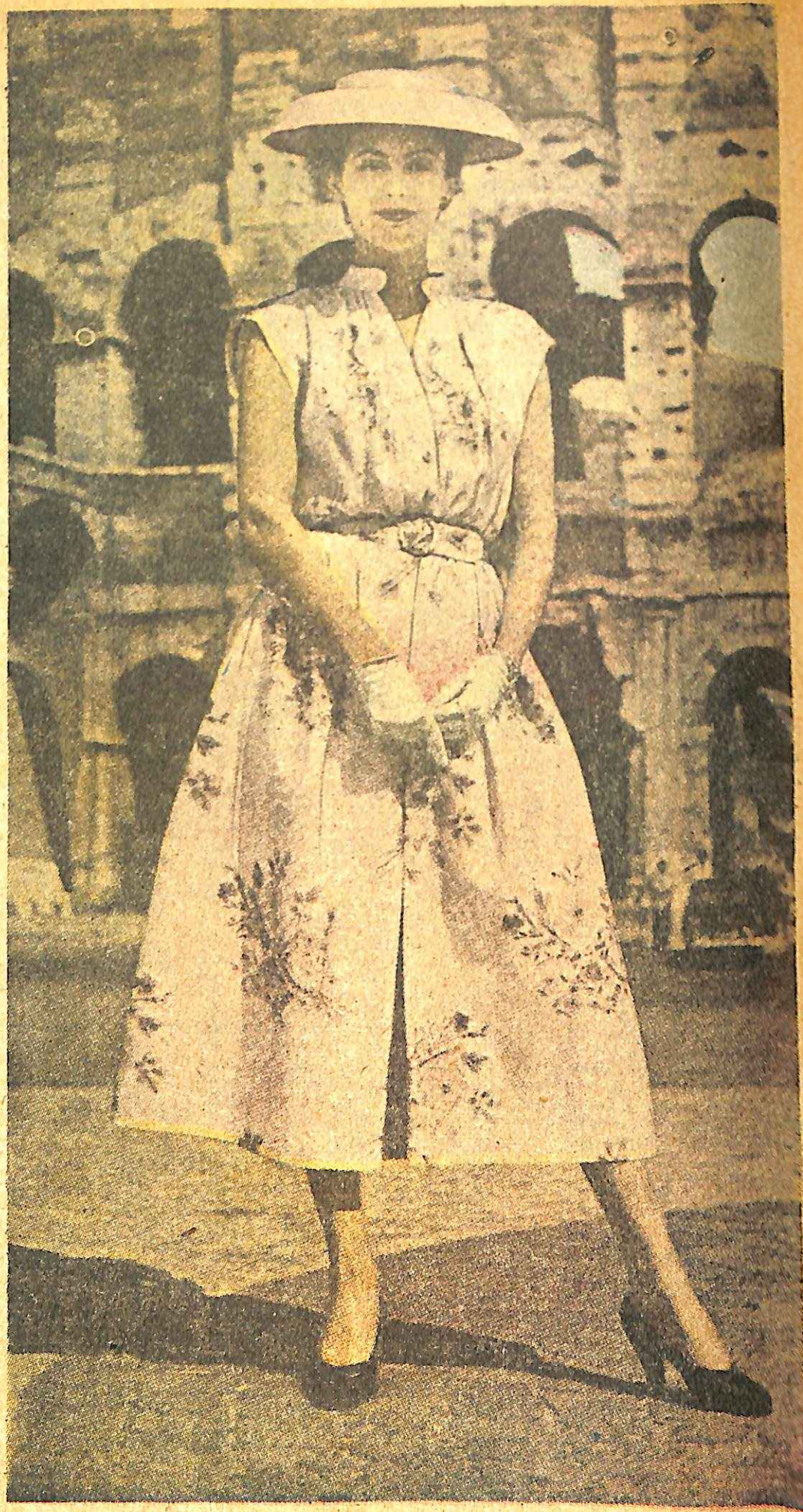
Έτσι δικαιολογείται η χάρι των ηρώ-
ων στις ταινίες της. Απ' την πεποίθησι
αυτή που έχει μέσα της προέρχεται η άνε-
σι με την όποια δίνει πνοή σ' όλες τις δη-
μιουργίες της.

Η «Αν Βερνόν είναι πολύ βεβαία για
το καλλιτεχνικό της μέλλον. Τώρα βοισκε-
ται στην Αγγλία, όπου την κάλεσαν τα
αγγλικά στούντιο.

Στην ιδιωτική της ζωή είναι πολύ απλή
και χαρακτηρίζεται ως ο αντιπροσωπευτι-
κός τύπος της Παριζιάνας. Το σπίτι της εί-
ναι επιπλωμένο με παλιά έπιπλα, στολι-
σμένο με σπάνια βιβλία και πολλά φυτά.
Έχει δὲ μία ιδιαίτερη αδυναμία στα μι-
κρά ζωα. Είναι πολύ ρομαντική κι' όνειρο-
πολεί συχνά. Κάποτε είπε πως θα ήθελε
να κάνει το ταξίδι του γάμου της στη σε-
λήνη. Μά αυτό δεν φαίνεται πως θα μπο-
ρέσει να το πραγματοποιήσει. Γιατί είναι η-
ρέση να το πραγματοποιήσει. Γιατί είναι η-
δὲ αρραβωνιασμένη με τον Κλώντ Ντωφέν,
ο όποιος την αγαπά από τότε που γνώρισαν
μαζί την ταινία «Έτσι τελειώνει η νύχτα».
Είναι δυνατόν να περιμένουν να γίνει κα-
τορθωτό ένα διαπλανητικό ταξίδι για να
παντρευτούν;

P. B.

Οι απόγονοι του Βαλεντίνο στην Ιταλία,
καθώς και του Καρούζο, έκαναν μήνυση στις
εταιρίες Κολούμπια και Μέτρο Γκόλντουιν
και ζητούν από την κάθε μία από έπτα-
κόσιες χιλιάδες δολάρια, γιατί κερδοσκο-
πησαν πάνω στη φήμη και στη ζωή των
συγγενών τους. Ακόμα δεν είναι γνωστό
αν οι συγγενείς των δύο αποθανόντων καλ-
λιτεχνών θα εισπράξουν τις απαιτήσεις
τους. Πάντως οι εταιρίες αυτές εισέπραξαν
υπέρογκα πέρσα από την έκμεταλλευσι των
ταινιών αυτών.

ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ ΣΤΙΣ ΔΟΞΕΣ ΤΟΥΣ

Τα τριαντάφυλλα δεν άνθίζουν μονάχα στους κήπους, αλλά και στα φου-
στάνια των γυναικών. Η μόδα δίνει έφέτος σ' αυτά την εύνοιά της και τα
περισσότερα μοντέρνα έμπριμέ είναι στολισμένα με ρόδα, μεγάλα και μικρά.
Ο Γκαλιτσίν διάλεξε έναν άσπρο ταφτά με κλαδιά τριανταφυλλιάς για το
παραπάνω μοντέλο του σε τύπο κασπουσιέρας, με ζώνη και όρθιο γιακά.

Η γοητευτική στάρ του γαλλικού κινηματογράφου «Αν Βερνόν

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΤΟΥ 1952

Η ομορφιά είναι ένα ωραίο λουλούδι που όλοι ζητούν να τ' αποκτήσουν. Είναι ένα πολύτιμο δώρο, που η φύσις μάς χαρίζει και πού, εμείς καθήκον έχουμε να περιποιηθούμε και να υπογραμμίσουμε μ' ένα τρόπο άδολαβη και ικανοποιητικό.

Πώς όμως; Είναι σωστό μια γυναίκα να βάσει στο πρόσωπό της όλο δσα διαβάσει στις διάφορες εφημερίδες και τα περιοδικά; Θα ταίριαζε στο δικό της δέρμα ή στο δικό της τύπο ή κάθε μια ανεύθυνη σύσταση; Μπορεί άφοβα να μεταχειρίζεται όλα τα καλλυντικά που βλέπει τις βιτρίνες και των οποίων ούτε καν τη χρήσι και τη σκοπιμότητα γνωρίζει;

Αυτά τα ερωτήματα που απασχολούν χρόνια τώρα τις γυναίκες ήταν φυσικά ν' απασχολήσουν και το περιοδικό τους τη «Γυναίκα». Θέλοντας λοιπόν να τις βοηθήσει, σκέφθηκε να ρωτήσει και να κατατοπισθή με μια συνέντευξη «από πρώτο χέρι» για κάθε τι που αφορά την ομορφιά και τον καλλυσισμό του προσώπου.

Όπως θα σας είναι ήδη γνωστό, ο μεγαλύτερος και διασημότερος προσώπο-λόγος της εποχής μας είναι ο Μάξ Φάκτορ. Στο εργαστήριό του στο Χόλλυγουντ παρελάνουν κάθε μέρα οι διασημότερες στάρ του σινεμά.

Σ' αυτόν λοιπόν στείλαμε τα αγωνιώδη ερωτηματικά σας, με την πεποίθησι πως δεν θα έμεινε αδιάφορος. Όπως βλέπετε, δεν πέσαμε έξω στις προβλέψεις μας.

Ίδου τώρα οι απαντήσεις που έδωσε ο Μάξ Φάκτορ στα ερωτήματα που του υπέβαλε η συντάκτις μας Ελένη Τεμπερογλου:

Κάθε χρόνο οι κάτοικοι της πόλεως Σιού ('Ιόβα) εκλέγουν τ' ωραιότερο κορίτσι που θα πάη στο Χόλλυγουντ σαν αντιπρόσωπος του τίτλου «Σιού σιτς σιού», δηλαδή «Γλύκα της πόλεως Σιού». Το όνομα αυτό είναι ο τίτλος ενός τραγουδιού του Μπίμπ Κρόσμπυ που έδω και πέντε χρόνια χάλασε τον κόσμο στο Χόλλυγουντ. Αυτό το χρόνο ή «Σιού σιτς σιού» — το πραγματικό της όνομα είναι Φλωράνς

Ο άριστοτέχνης μακιγιαρίστας του Χόλλυγουντ Μάξ Φάκτορ (δεξιά) και ο βοηθός του καλλιτέχνης Χάλ Κίγκ, μελετούν το πρόσωπο της Φλωράνς Τζόνσον που έ-ξελέγη μίς «Σιού σιτς σιού», για να έ-ξελεχθούν αν θα χρειασθι ριζικές τρο-ξακριβώσεις, τέτοιο πράγμα δεν ποποιήσαν. Οι γραμμές της «Σιού» πα-ρουσιάζουν μια πλήρη κανονικότητα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τί είναι το μοντέρνο μα-κιγιάζ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Το μακιγιάζ είναι μια τέχνη λεπτή που γεννήθηκε από τις απαι-τήσεις του σινεμά. Όταν μια γυναίκα μάθω σωστά την τέχνη αυτή θα έχω ως αντίλλαγμα τόση γοητεία, που ούτε να το φαντασθώ θα μπορούσε προηγουμέ-νω.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τί νομίζετε ότι παίζει το μεγαλύτερο ρόλο στο μακιγιάζ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Η αρμονία των χρω-μάτων. Για κάθε τύπο, ξανθεία, μελαχρο-νή, καστανή ή ρούσα, υπάρχουν ειδικά κα-τασκευασμένα, με βάση τα χρώματα έ-κείνα που θα τονίσουν τις φυσικές τους αποχρώσεις και θα τις δείξουν πιο έλκυ-στικές.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Πώς πρέπει να γίνεται το μακιγιάρισμα και ποιός είναι ο καλύ-τερος τρόπος χρησιμοποίησως των καλ-λυντικών;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Το μακιγιάζ πρέπει να γίνεται με σκοπό ν' αναδειχθούν οι χάρες και να εξομαλυνθούν οι τυχόν ατέλειες έ-νός προσώπου. Ας σημειωθώ δέ ότι είναι εκατό φορές προτιμότερη μια πικάντικη ατέλεια από μια έπιτηδευμένη κανονικό-τητα. Ο καλύτερος τρόπος χρήσεως των καλλυντικών είναι η μεθοδική κι' επιμελη-μένη επίστρωση αυτών εις το δέμα.

Αρχίζοντας από το φόν ντε τείν που είναι η βάση του μακιγιάζ πρέπει οι γυ-ναίκες να έχουν υπ' όψιν τους τα εξής:

1ον) Η μόδα δεν εύνει πιά το σκού-ρο χρώμα.

2ον) Το φόν ντε τείν πρέπει να είναι αδιάφορο και στην ίδια ακριβώς απόχρω-σι με την επιδερμίδα σας.

Καινούργιο «στόμα» γίνεται. Ο Μάξ Φά-κτορ απέφάνθη ότι τα ψεύτικα ματασί-νoura ήταν απαραίτητα για τη δοκιμαστι-κή ταινία της «Σιού» κι' έτσι της τὰ έ-πρόσθεσαν. Στην εικόνα, ο καλλιτέχνης μακιγιέρ την ώρα που ζωγραφίζει το σχη-μα του στόματος που υπέδειξε ο Μάξ Φά-κτορ. Το πρόσωπο της υποψηφίας στάρ με την προσθήκη αυτή έγινε έκφραστικώτερο.

3ον) Δεν πρέπει να δάσετε πολύ.

4ον) Αρχίσετε απλώνοντας το απαλό έκ των κάτω προς τα άνω. Δηλ. από το πηγούνι προς τ' αυτιά, από τη μύτη προς τους κροτάφους, κι' από τα ρούδια προς τις ρίζες των μαλλιών. Στο λαιμό: θα έ-ξακολουθήσετε κατά τον ίδιο τρόπο, δηλ. έκ των κάτω προς τα άνω. Στα μάτια: με κινήσεις κυκλικές και μη λησμονήτε... τ' αυτιά.

Η ΚΡΕΜΑ

Με τις αυτές κινήσεις θα στοώσετε εν συνεχεία την κρέμα «Βαν-Κέικ», παίρνον-τας λίγη μ' ένα κομμάτι δαυδάκι ή ένα σφουγγαράκι. Τέλος με μια πετοέτα ντε-μακιγιαρίσματος θ' αποροοήσετε από το πρόσωπό σας κάθε υγρό σημάδι που θ' απομείνει.

ΤΟ ΡΟΥΖ

Ακολουθεί το ρουζ το οποίο είτε υγρό είναι είτε στερεό, πρέπει να στοωθεί προ-σεκτικά για να μην αλλάξω το σχημα του προσώπου. Μια γυναίκα με κανονικό πρό-σωπο θα βαφεί, αρχίζοντας από την κο-ρυφή των παρειών θα βάψω όλο το υπόλο και θα τελειώσω προς τους κροτάφους σβύνοντας απαλά το χρώμα στις άκρες.

Η ΠΟΥΔΡΑ

Η πούδρα υπαίνει μ' ένα μεγάλο και καθαρό ποντόν που το πιέσετε ελαφρά σαν στυπόχαρτο, αρχίζοντας από το πηγού-νι, τα μάγουλα, το μέτωπο και τη μύτη. Τελευταία αφήνετε το γύρω των ματιών και το στόμα. Ακολουθώσε πουδράρετε, κατεβαίνοντας προς το λαιμό. Με μια βούρτσά πολλή μαλακιά, σκουπίζετε όλο το περίσσευμα της πούδρας. Έτσι θα α-

Ξανθεία τόσο γρήγορα; Ο Μάξ Φάκτορ σκέφθηκε ότι πιθανόν ή «Σιού» να είχε μεγαλύτερη επιτυχία στη δοκιμαστική ταινία εάν εμφανιζόταν ξανθή μάλλον, πα-ρά με τα καστανοκόκκινα πλούσια μαλλιά της. Γι' αυτό της φόρεσαν μια ξανθεία πε-ρούκα. Τελικά ο Μάξ Φάκτορ απέφάνθη ότι ή «Σιού» θα είχε περισσότερη φωτα-γένεια με το φυσικό χρώμα των μαλλιών.

ποκτήσει το θέματα σας μια δολούδινη ύψη.

ΤΑ ΧΕΙΛΗ

Πουδράρετε τα χείλη απαραίτητα προτού τα βάψετε. Ακολουθώσε μ' ένα πι-νέλο ή και με το κραγιόνι σας σχηματί-σετε το άνω και κάτω περίγραμμα των χειλίων σας. Κατόπιν βάψετε το μέσα μέ-ρος κι' όταν τελειώσετε, πάρτε ένα γαρ-τί ντεμακιγιαρίσματος πιέστε το άνω με-σα στα δύο χείλη για να έχετε έτσι ένα στόμα έλκυστικό δίχως το παχύ εκείνο στρώμα που αφαίνει το κραγιόνι. Το λιπα-ρό κραγιόν είναι πάντα προτιμότερο. Το στεγνό συνιστάται σ' εκείνες που έχουν το συνήθειο να γλείφουν τα χείλη τους.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Βάψετε τα βλέφαρα στρώνοντας το χρώμα ελαφρά με την άκρη του δακτύλου σας έως ότου σκεπασθι όλη την έπιφά-νεια. Κατόπιν πουδράρετε τα απαλά.

Σχηματίσετε τη γραμμή των φουδιών σας αρχίζοντας κοντά από τη μύτη και προεκτείνοντας τη φυσική τους καμπυλό-τητα έως την άλλη άκρη. Αυτό θα γίνε-ται με ειδικό κραγιόνι και με μικρές λε-πτές γραμμές σε μία ή δύο τσίχλες κάθε φορά. Τελικά θα δουρατίζονται. Κοσμητι-κές βλεφαρίδες. Τοποθετήστε το στις έπάνω βλεφαρίδες έκ των κάτω προς τα άνω και στις κάτω έκ των άνω προς τα κάτω. Κατόπιν γωρίστε τα με τη βοήθεια μιας μικρής δούτσας. Έτσι, τα μάτια σας που παίζουν το σπουδαιότερο ρόλο στην όλη φυσιογνωμία σας, θα αποκτή-σουν ένα ιδιαίτερο θέλγητρο.

Τέλος, μην αφήνετε από αμέλεια το δέμα σας να γεράση πούδρα. Καθαρι-ζέτε το προσεκτικά πρωί και βράδυ με κρέμα ντεμακιγιαρίσματος.

Εκείνο που θα είχα ακόμη να σας το-νίσω είναι τουτό: Μη λησμονήτε ότι όσο πιο ψηλά τοποθετείτε το ρουζ έπάνω στα μάγουλά σας, τόσο περισσότερη νεανικό-τητα σας δίνει. Πολλές γυναίκες το δάζουν στη μέση. Πάντως, όπως και αν έχω το πράγμα, ας έχουν υπ' όψιν τους ότι πρέπει να στρώνεται με τέτοιο τρόπο ώστε να γί-νεται ένα με το γενικό χρώμα του προ-τώπου.

Με τα λόγια αυτά κλείνει την τόσο εν-βασφύρουσα συνέντευξη του ο κ. Μάξ Φά-κτορ. Εμείς δεν έχουμε παρό να προσθέ-σουμε τίς εύχαριστίες μας για την τιμή που μάς έκαμε.

ΕΛΕΝΗ ΤΕΜΠΕΡΟΓΛΟΥ

Τώρα είναι έτοιμη να πάη στο στούντιο. Ας της εύχθούμε καλή επιτυχία. Η «Σιού» όπως τελικά μακιγιαρίστηκε στο στούντιο του Μάξ Φάκτορ για τη δοκιμα-στική της εμφάνισι. Τώρα ή «Σιού» πε-ριμένει τ' αποτελέσματα της δοκιμής αύ-της. Είναι ένα αξιολάπητο και χαριτωμέ-νο κορίτσι. Ας ελπίσουμε ότι πολύ σύν-τομα θα το ίδουμε στον κινηματογράφο.

ΤΟΝΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΑΠΕΛΟ

Ο Κριστιάν Ντιόρ και ο Πιέρ Μπαλμυν λανσάρσαν αυτή τη φόρ-μα καπέλου, που ενώ ξάφνιασε στην αρχή, κατέληξε ν' αγαπηθώ και να γνωρίσει την εύνοια των κομψών γυ-ναϊκών. Εκτός από την πρωτοτυ-πία του, το τονκινέζικο αυτό καπέ-λο είναι πρακτικό, γιατί καθώς εί-ναι μεγάλο, προστατεύει στην άκρο-γιαλιά καλύτερα κι' από όμπρελα το πρόσωπο και τους ώμους από τις φλογερές ακτίνες του ήλιου.

Δεν είναι καθόλου, μα καθόλου

δύσκολο, να φτιά-ξετε μόνες σας ένα τονκινέζικο καπέλο για την πλάζ. Τα υλικά που χρειάζον-ται είναι άσημαν-τα: Ένας πήχυς σκληρό καναβάτσο, 2 πήχεις κρετόν ή άλλο λουλουδά το δαμβακερό ύφασμα, 1 πήχυς και 6)8 κορδόνι, 3 κουμπιά ταϊριαστά.

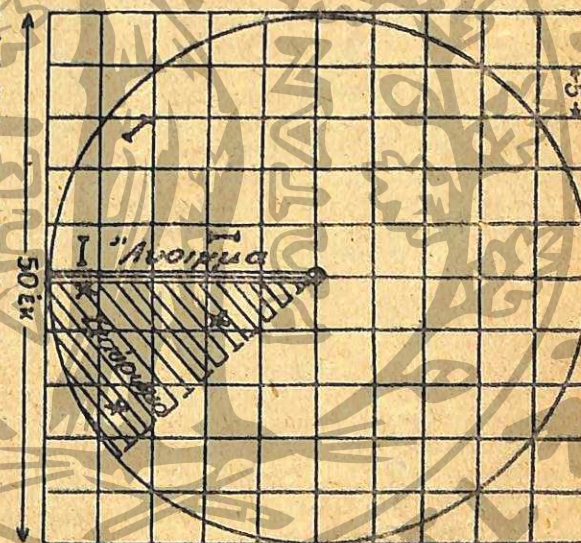
Θα δγάλετε πρίν απ' όλα το πατρόν πάνω στο χαρτί και σύμφωνα με τις α-ναλογίες που δεί-χνει το σχήμα. Κό-

βετε κατόπιν τα στρογγυλά κομμάτια του καπέλου με βάσι το πατρόν, δυό από καναβάτσο (χωρίς χάρι για το ράψιμο) και δυό από το ύφασμα, με χάρι έναν πόντο γύρω-γύρω για τη ραφή.

Αφού κόψετε τους τέσσαρες αυτούς δίσκους, παίρνετε τα δυό κομ-μάτια από καναβάτσο, τα βάζετε το ένα πάνω στο άλλο και πατάτε γα-ζιά σ' όλη τους την έπιφάνεια, για να γίνω σκληρότερη ή φόδρα.

Παίρνετε κατόπιν το στρογγυλό κομμάτι από το ύφασμα που θα πέ-ση στο έπάνω μέρος του καπέλου και φτιάχνετε τρεις ρελιαστές κουμ-ποτρυπες στα σημεία που δείχνει το σχέδιο.

Αφού τελειώσουν οι κουμ-πότρυπες, πάρετε μαζί και τα δυό στρογγυλά κομμά-τια, βάλετέ τα καλή με κα-λή και τοποθετήστε στη μία πλευρά την καναβατσένια διπλή φόδρα. Γαζογυρίστε το καπέλο, πατώντας γα-ζιά στη μία πλευρά του ανοί-γματος (προς τις κουμπό-τρυπες) και γύρω-γύρω. Η άλλη πλευρά του θα μείνι ά-νοιχτή για να γυρισθώ το μέ-σα έξω. Κλείσετε το ανοιχτό μέρος με φιλό γύρισμα και με κρυφές, ψιλές βελονιές. Τελειώστε τις κουμπότρυ-πες ανοίγοντάς τις αντίστοι-χα και στην ανάποδη πλευ-ρά και ράβοντάς τις με πλα-γιαστές ψιλές βελονιές πά-νω από το γυρισμάκι. Ρά-ψετε κουμπιά και κορδόνι.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ, ΑΥΤΗ Η ΑΓΝΩΣΤΗ

3ον

Ψοδηκική παχυσαρκία

«Γερντόπαχο!» λένε οι περισσότερες γυναίκες που παχαίνουν όταν πλησιάζει η έμμηνοπαύση. Οι περισσότερες βασανίζονται από τον τρόπο που τους φέρνει η ιδέα πως θα παχύνουν φοβερά μόλις περάσουν από την εποχή του κλιμακτηρίου. Άλλα και οι νέες αποδίδουν συχνά το πάχος τους στους ενδοκρινείς τους αδένες, ιδιαίτερα στη λειτουργία των ωοθηκών. Το ζήτημα της παχυσαρκίας όμως είναι πολύ περισσότερο πολύπλοκο. Και αν οι ωοθήκες παίζουν σ' αυτή κάποιο ρόλο, μπορούμε να πούμε με τρόπο σχεδόν απόλυτο, ότι το ρόλο αυτό δεν τον παίζουν ποτέ μόνες τους.

Η παχυσαρκία των κοριτσιών

Βλέπουμε συχνά μικρά κορίτσια, ιδιαίτερα στην προεφηβική περίοδο, να παχαίνουν με πολύ παράξενο τρόπο. Για μακρό χρονικό διάστημα απέδιδαν το φαινόμενο αυτό στη λειτουργία των ωοθηκών.

Πραγματικά, αυτή η «λιπαρογεννητική» — όπως λέγεται — κατάσταση συνοδεύεται συχνά με την καθυστερημένη εμφάνιση της περιόδου και εξαφανίζεται σιγά-σιγά, αφού εμφανισθούν τα πρώτα έμμηνα.

Δεν παρουσιάζουν όμως αυτό το φαινόμενο όλα τα κορίτσια. Αντίθετα, βλέπουμε πολλά να έχουν την τραχηγμένη σιλουέτα και τις ίσιες γάμπες των αγοριών. Από την άλλη μεριά, όλες οι μικρούλες που παχαίνουν σ' αυτή την εποχή δεν αδυνατίζουν αναγκαστικά όταν έρθουν τα έμμηνα. Ιδιαίτερα τα κορίτσια, που οι μητέρες τους έχουν τάση προς το πάχος, διατηρούν το πάχος της παιδικής τους ηλικίας.

Η λιπαρογεννητική κατάσταση συναντάται πολύ συχνότερα στα αγόρια παρά στα κορίτσια. Οι επιστήμονες παραδέχονται ότι στη βάση της παχυσαρκίας αυτής της παιδικής ηλικίας βρίσκεται μια γενική έλλειψη ισορροπίας ανάμεσα στη λειτουργία των διαφόρων αδένων. Η ήδη είναι πραγματικά μια περίοδος που φέρνει ολοκληρωτική ορμονική αναστάτωση μέσα στον οργανισμό. Και η αναστάτωση αυτή διαταράσσει την αφομοίωση των τροφών και προκαλεί τη συσσώρευση του λίπους. Το πάχος λοιπόν αυτό δεν οφείλεται σε μια υποθετική ανεπάρκεια αλλά στο λόγο που εξηγήσαμε, στην ορμονική αναστάτωση.

Καλύτερη απόδειξη για το γεγονός αυτό είναι οι «ευνούχες γυναίκες», που παρουσιάζουν τελεία έλλειψη γεννητικού μηχανισμού και δεν έχουν έμμηνα. Οι γυναίκες αυτές δεν είναι παχύνα. Παρουσιάζουν μόνο μερικά ανδρικά χαρακτηριστικά, όπως γερό σκαρί, απουσία μέρους κλπ. Όπως βλέπετε λοιπόν αίτια της παχυσαρκίας δεν είναι η ανεπάρκεια ανάπτυξης των ωοθηκών.

Άλλη μορφή παχυσαρκίας που ο κόσμος πιστεύει πως έχει την αιτία της στις ωοθήκες, είναι η παχυσαρκία που συμπίπτει με τα έμμηνα. Το βάρος μερικών γυναικών αυξάνεται όταν άραιώνουν τα έμμηνα ή όταν ελαττώνεται η ποσότης τους. Υπάρχει καμιά σχέση αιτίας και αποτελέσματος; — Ίσως, απαντά ένας γνωστός ενδοκρινολόγος, ο καθηγητής Αζερά. Ποιά όμως είναι η αιτία και ποιο το αποτέλεσμα;

Πραγματικά, είναι δύσκολο να προσδιορίσουν οι επιστήμονες ποιο σύμπτωμα προηγείται: οι διαταραχές των εμμήνων ή η παχυσαρκία; Γιατί οι διαταραχές αυτές είναι δυνατόν να είναι όχι μόνο αίτια παχυσαρκίας, αλλά να είναι και συνέπειες της παχυσαρκίας. Σήμερα, σε τέτοιες περιπτώσεις, οι γιατροί συνιστούν κούρα αδυνατίσματος και οι έμμηνορροϊκές διαταραχές

εξαφανίζονται στο βαθμό που ελαττώνεται ή παχυσαρκία! Αντίθετα, όταν οι γιατροί φροντίζουν αποκλειστικά να επαναφέρουν τα έμμηνα σε τάξη θεραπεύοντας τις ωοθήκες, τότε το πάχος διατηρείται.

Και πάλι, στην περίπτωση αυτή, κάποια ορμονική δυσαρμονία διαταράσσει την αφομοίωση των τροφών. Και το πάχος με τη σειρά του, προκαλεί τις γεννητικές διαταραχές.

Έγκυμοσύνη και παχυσαρκία

Πολλές γυναίκες παχαίνουν υπερβολικά στη διάρκεια της έγκυμοσύνης. Γενικά, όταν πάρουν τις απαραίτητες φροντίδες, μετά τον τοκετό, αδυνατίζουν και ξαναβρίσκουν το κανονικό τους βάρος.

Όταν όμως η μια έγκυμοσύνη ακολουθήσει την άλλη, οι γυναίκες αυτές διατηρούν το πάχος τους. Κι' ακόμα χειρότερο: παχαίνουν περισσότερο. Έπειτα από τέσσερες ή πέντε τοκετούς μοιάζουν με «μανάρες».

Μήπως το γεγονός αυτό οφείλεται στις ωοθήκες; Όχι αποκλειστικά, έπειδη η έγκυμοσύνη προκαλεί μια υπερβολική έκκριση όλων ανεξαιρέτως των ορμονών. Είναι, όπως είπαμε, μια αληθινή «ορμονική πλημμύρα». Η έγκυος γυναίκα έχει μέσα στο αίμα της 100 έως 150 φορές περισσότερη φολιкулίνη από όσην έχει κανονικά. Και

οι άλλες ορμόνες όμως, όπως οι ορμόνες που εκκρίνονται από την υπόφυση πολλαπλασιάζονται 5.000 φορές! Ποιά από τις ορμόνες αυτές είναι λοιπόν υπεύθυνη για την παχυσαρκία; Έξ' άλλου, όλες οι γυναίκες που φέρνουν στον κόσμο παιδιά, δεν παχαίνουν όλες, έτσι και αυτές υπέστησαν την ορμονική πλημμύρα της έγκυμοσύνης.

Η παχυσαρκία του κλιμακτηρίου

Η παχυσαρκία που συνοδεύει τόσο συχνά την έμμηνοπαύση φαίνεται να συνδέεται με κάποια ανεπάρκεια των ωοθηκών, αφού η ανεπάρκεια αυτή συμπίπτει με το σταμάτημα της περιόδου.

Η παχυσαρκία όμως αυτή δεν είναι απαραίτητη. Σχετικές στατιστικές που έγιναν με βάσις γυναίκες πεινιταπέντε έως εξηταπέντε ετών, απέδειξαν ότι μονάχα οι είκοσι στίζ εκατό ήταν παχύσαρκες. Το βάρος που αυξάνει κανονικά κάπου ένα κιλό κάθε δυο χρόνια ανάμεσα στα δεκαπέντε και στα πενήντα, μένει συχνά έπειτα από την ηλικία αυτή στάσιμο ή περιορίζεται.

Έξ' άλλου, το σταμάτημα των εμμήνων δεν φέρνει και το τέλος της ορμονικής λειτουργίας της ωοθήκης. Μια ωοθήκη που δεν παράγει πια ώρια εξακολουθεί ωστόσο να εκκρίνει ορμόνες. Εκείνο που είναι βέβαιο είναι ότι η έμμηνοπαύση φέρνει μια διατάραξη που προκαλεί διαταραχές στην αφομοιωτική λειτουργία του οργανισμού και κατά συνέπεια φέρνει πάχος. Δεν μπορούμε όμως να αποδώσουμε το πάχος αυτό αποκλειστικά στην ανεπάρκεια των ωοθηκών.

Ένα όμως είναι βέβαιο: Οι ωοθηκικές διαταραχές προκαλούν πάχος στις γυναίκες εκείνες που έχουν τάση προς την παχυσαρκία. Από που προέρχεται όμως η τάση αυτή;

Οι ενδοκρινείς αδένες παίζουν σημαντικό ρόλο στην αφομοίωση και κατά συνέπεια στην παχυσαρκία. Όπως είπαμε όμως, οι αδένες αυτοί αποτελούν πολύπλοκο σύστημα και ο κάθε ένας αδένας επενεργεί επάνω σε όλους τους άλλους. Όταν υποφέρει ο ένας υποφέρουν και όλοι οι άλλοι μαζί.

Βγαίνει λοιπόν το συμπέρασμα πως αντίθετα από την πλατεία διαδοσμένη γνώμη, στίζ περισσότερες περιπτώσεις παχυσαρκίας δεν φταίει μόνη της η ωοθήκη, ακόμη και όταν συμπίπτουν με την παχυσαρκία ωοθηκικές διαταραχές.

Πραγματικά, ο αδένας που φταίει περισσότερο είναι η υπόφυση. Είναι γνωστό πως ο αδένας αυτός κυβερνά όλη την ενδοκρινική λειτουργία του οργανισμού και γι' αυτό πήρε και το όνομα «βασίλειος των αδένων». Όταν η παχυσαρκία συμπίπτει με γεννητικές διαταραχές, είτε στην περίοδο της ήβης, ή στη διάρκεια της περιόδου της αναπαραγωγής και ωριμότητας, είτε μετά την έμμηνοπαύση, τότε η προοχή πρέπει να στραφή περισσότερο στην υπόφυση. Τίς αιτίες θα τις βρή ο γιατρός και θα τις θεραπεύσει αναλόγως.

Η ενδοκρινολογία εξεθρόνισε κυριολεκτικά τους γεννητικούς αδένες από την εξέχουσα θέση που είχαν άλλοτε να θεωρούνται αυτοί ουθιμιστές των λειτουργιών της ζωής και έτσι δεν αποδίδει πια στίζ ωοθήκες τον πρωταρχικό ρόλο που τους απέδιδε άλλοτε.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η σιμνέχεια

Η Μπράχα Φούλντ μια από τις φανοτικώτερες κατασκόπους του Ισραήλ που σκοτώθηκε σε μια σύγκρουση το 1946

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

Δέν είναι καθόλου «μοιραίες» όπως τις παρουσιάζουν τα φίλμ

—Πάρετέ τον μακρά μου!

Αντήχησε σπαρακτική μια γυναικεία φωνή στη σκάλα του κοσμικού ξενοδοχείου «Σαίλμπερν», στο Κένσιγκτον του Λονδίνου.

Έτρεξαν δλοι έντρομοι και δοήκαν ανίσθητη, αιμόφυρτη και έτοιμοθάνατη μια δόξα των συμμάχων, την Κοιστίν Γκράνβιλ. Η νέα γυναίκα ξεψύχησε σε λίγο από τις μαχαλιές του δολοφόνου, ενώ ξεψύχε από την καταδικωτική ματιά των χιτλερικών σ' όλη τη διάρκεια του πολέμου.

Το πραγματικό της όνομα ήταν Χοιστίνα Ζισίνσκα. Ήταν Πολωνίδα κι' όταν ο Χίτλερ εισέβαλε στην Πολωνία, υπήκε αμέσως στην υπηρεσία των συμμάχων και αποδείχθηκε μια από τις σημαντικώτερες γυναίκες κατασκόπου. Καθάρωσε να εγκατασταθ στην Ούνγκαρια και να φυγαδεύη όσους ήθελαν να ξεφύγουν από το χιτλερικό κλοιό. Δυο φορές την έπιασε η Γκεσταπώ και δυο φορές δραπετεύσε. Πήγε στην Παλαιστίνη, όπου γυνιάστηκε ελεξπτωτίστρια και από κεί πήγε στη Γαλλία, παίροντας μέρος στο γαλλικό κίνημα αντίστασης. Προσέφερε τόσες υπηρεσίες ως ιδιαίτερα γραμματέας του Βοτανικού Γενικού Άρχηγου στη Μέση Ανατολή, ώστε απέκτησε τη βοτανική ιδιγένεια και τιμήθηκε με δυο ανώτερα βρετανικά παράσημα. Στίζ 16 Ιουνίου δολοφονήθηκε.

Η περίπτωση της Γκράνβιλ δέν είναι η μοναδική περίπτωση γυναικείας κατασκόπου.

Από τότε που η δική της Μάτα Χάρι της περίφημης Γερμανίδος κατασκόπου, συνεκλόνησε την κοινή γνώμη στο τέλος του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, μια δλόκληρη φιλολογία δημιουργήθηκε, γύρω από τις γυναίκες κατασκόπους. Μυθιστορήματα και κινηματογραφικά έργα κατασκοπείας παρουσίασαν μοιραίες γυναίκες, δολοφόνους, ραδιούργες, πανούργες, που κλέβουν τα διπλωματικά και οικονομικά μυστικά των κρατών προς όφελος της Ιδεολογίας τους.

Τίς περισσότερες όμως φορές πρόκειται για άπλη φιλολογία της κακιάς ώρας: που δέν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Η αλήθεια είναι πως όλες οι χώρες, χωρίς καμιάν εξαίρεση, διαθέτουν γυναίκες «πράκτορες» για να αποσπάσουν τα μυστικά των αντιπάλων

τους. Ιδιαίτερα στην πόλεμο ή σε περιόδους διπλωματικής έντασης.

Οι «πράκτορες» αυτές δέν έχουν καμιά σχέση με τις γήινες των μυθιστορημάτων και έχουν συχνά οικογένεια στην οποία μένουν αφοσιωμένες. Πολλές πάρα πολλές φορές, άσκούν την κατασκοπεία τους από Ιδεολογική ή πατριωτική άσωση και ζούν μέσα στη φτώχεια. Ά, η «Γιστέρ», η περίφημη νοζίστρια κατασκόπος έπαιρε 250.000 δολάρια για να αντιγράψει τα μυστικά έγγραφα της Γιάτας και της Τεχεράνης, η Μάγδα Φοντάνζ, η τέως φίλη του Μουσσολίνι που έγινε πράκτορας της Γκεσταπώ, έπαιρε στη διάρκεια του πολέμου μόλις 42.50 δολάρια το μήνα.

Τα στοιχεία αυτά, μαζί με πλήθος άλλων και ιδιαίτερα όσα άφορούν τα μυστικά και τις πράξεις της ατομικής δόμδας, άναφέρονται σ' ένα δβλίο που κυκλοφόρησε στη Νέα Υόρκη με τον τίτλο: «Οι τράντα σημαντικώτερες κατασκόποι του κόσμου». Ο συγγραφέας του δβλίου Κούστ Σίγγερ άναφέρει τη δόξα και τα δόματα τιάτα κατασκόπων καθώς και τα κράτη για τα οποία εργάσθηκαν ή εργάζονται. Οι γυναίκες κατασκόποι που άναφέρει ο Σίγγερ είναι οι έξης:

Άδριανή (άγνοείται η τύχη της) Γερμανία, Άγγελοφ Σουλδία (άγνοείται η τύχη της) ΕΣΣΔ, Μπέντλεϋ Έλισάβετ. Πρώτα ΕΣΣΔ και κατόπιν Η.Π.Α, Μπέντον Έλένη (διέφυγε κάθε έλεγχο) ΕΣΣΔ, Κάρε Μισελίνα (Ίλ Γκάτο) (καταδικασμένη σε καταναγκαστικά έργα) Γερμανία, Κόπλον Ιουδύθ (καταδικάσθηκε σε 15 έτών φυλάκιση στα 1950 από τις Η.Π.Α.) ΕΣΣΔ, Ντ' Ακουίνο Ίδα (καταδικάσθηκε σε φυλάκιση 10 έτών) Ιαπωνία, Ντίκινσον Βελδάλ (το ίδιο) Ιαπωνία, Ντίκινσον Βελδάλ (το ίδιο) Εχινάσιη) Ιαπωνία, Ιταλία, Ντίνεβα Μαρία (έν δράσει) ΕΣΣΔ, Εύα (έν δράσει ΕΣΣΔ, Φελσέκ Μαρία (έν δράσει στην Κίνα) Γαλλία, Η.Π.Α, Φίσερ Ρούθ (έλεύθερη στίζ Η.Π.Α) ΕΣΣΔ, Φοντάνζ Μάγδα (καταδικάσθηκε σε 15 χρόνια στα 1947) Ιταλία, Γερμανία, Φούλντ Μπράσα (έν δράσει) Ισραήλ, «Γιαγιά» (έν δράσει) Η.Π.Α, Γκρήνγκλας Ρούθ (έλεύθερη) ΕΣΣΔ, Ίγκρα Μαρία (καταδικασμένη σε 10 χρόνια) Γερμανία, Κέν Φρήντελ (άποφυλακισμένη) Γερμανία, Κόεν Ρούθ (άποφυλακισμένη) Γερμανία, Μακλέοντ Βανδ (κόρη της Μάτα Χάρι, που την καταδίκασαν οι δορειοκορεάτες στα 1950) Η.Π.Α, Ίνδοκίνα, Κουσίλγκ Μαρία (έλεύθερη) Γερμανία, Ρόζεμπεργκ Έθελ (καταδικάσθηκε σε θάνατο από τις Η.Π.Α) ΕΣΣΔ, Ρόουντε Ντιάνα (κάπε ζωτανή από τους Γερμανούς) Άγγλία, Σούμ Κιμ (καταδικάσθηκε στα 1950) Βόρειος Κορέα, Σούτε Μάρτζορη (έλεύθερη) ΕΣΣΔ, Γουόλκοφ Άννα (καταδικασμένη σε 10 χρόνια) Γερμανία, Ζέγλε Μακλέοντ η Μάτα Χάρι (καταδικασμένη στα 1917) Γαλλία, Γερμανία.

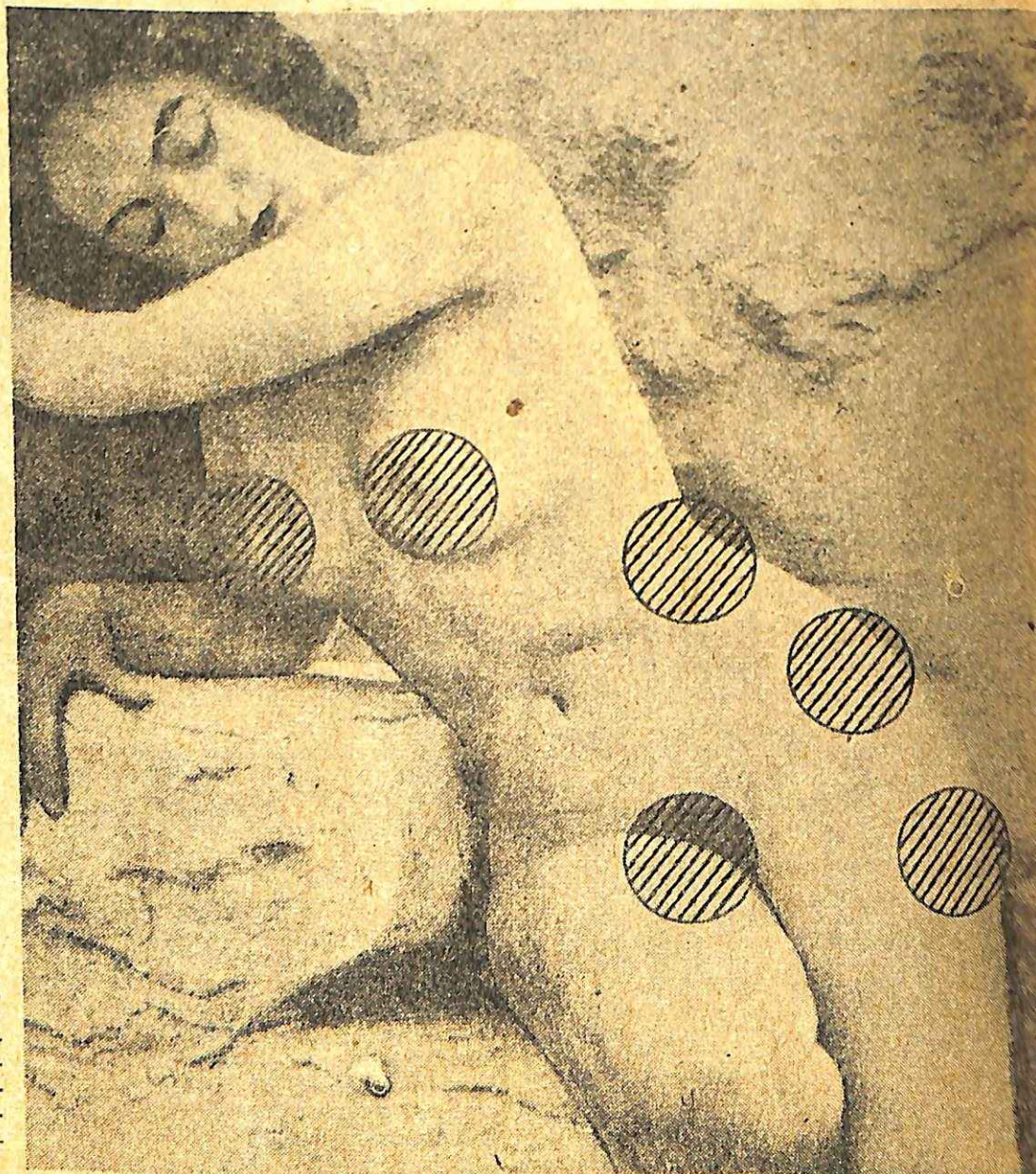
Σημαντικώτερες θεωρούνται σήμερα δυο κατασκόποι: η «Γιαγιά», πράκτορας των Αμερικανών, γυναίκα του ίδρυτου του Κομμουνιστικού Κόμματος της Αμερικής που πέρασε στην υπηρεσία του Αμερικανικού Κράτους για λόγους εκδίκησης και η Χίλντα, γερμανικής καταγωγής κομμουνίστρια, που για να έξυπνησει την Ιδεολογία της, διασπείρει τον Παλιό και το Νέο Κόσμο, για να αποσπάσει τα μυστικά των αντιπάλων της ΕΣΣΔ.

Πολλές κατασκόποι πέρασαν ως τώρα σε αντίπαλο κατασκοπευτικό στρατόπεδο ή όπως οι άνδρες έπαιξαν ρόλο διπλού κατασκόπου.

*

Η τέχνη της ζωής

Ένας έκδοτικός οίκος της Νέας Υόρκης έλαβε τελευταία μια παραγγελία για 1000 αντίτυπα ενός από τα δβλία με τη μενολύτερη κυκλοφορία. Η παραγγελία προήρχετο εκ μέρους της διευθύνσεως ενός νεκροταφείου του Ντάλλας (Τέξας) και άναφέρετο ότι τα δβλία πρόκειται να σταλούν ως δώρο σε διάφορους κατοίκους της περιοχής, που είχαν ήδη προνοητικά φροντίσει να άναράσουν τους τάφους τους. Το δβλίο περί του όποιου πρόκειται, λέγεται: «Η τέχνη της ζωής».

Τα κυριώτερα σημεία του γυναικείου σώματος, όπου συγκεντρώνεται το πάχος που οφείλεται στίζ ενδοκρινικές διαταραχές. Οι ωοθήκες όμως παίζουν σ' αυτό λιγώτερο σημαντικό ρόλο από όσο νομίζεται.

ΟΠΩΣ ΣΑΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΕΝΑΣ ΑΓΓΛΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Η μητέρα που νοσηλεύει στο σπίτι το άρρωστο παιδάκι της, πρέπει πάντα να θυμάται ότι και εκείνη ή ίδια μπορεί να αποτελέσει μεταφορέα μικροβίων, τόσο προς τον μικρό ασθενή, όσο και προς τους άλλους με τους οποίους έρχεται σε επαφή. Αποφύγετε τους κινδύνους μιας δεύτερης μόλυνσης προσέχοντας την τήρηση ωρισμένων απλών λεπτομερειών.

Πρώτ' απ' όλα, τα ρούχα σας και τα μαλλιά σας είναι πολύ πιθανόν να μολυνθούν από τη σκόνη που σηκώνεται όταν φτιάχνετε τα κρεβάτια και σιγυρίζετε το δωμάτιο του άρρωστου. Γι' αυτό είναι πάντοτε σωστό να φοράτε μία μεγάλη ποδιά πάνω από το φόρεμά σας, καθώς και μία κλύπτρα στο κεφάλι. Έχετε την ποδιά και την κλύπτρα κρεμασμένα πάντα πίσω από την πόρτα του δωματίου του άρρωστου, ώστε να μη μεταφέρετε έξω από το δωμάτιο τα μικρόβια.

Τα χέρια σας επίσης πρέπει να προσέχετε πολύ. Κάθε φορά που θα βγείτε από το δωμάτιο του παιδιού, πλένετέ τα προσεκτικά. Αποτελεσματικότερο άκομη είναι αν μπορείτε να τα βουτάτε σε ένα δοχείο με απολυμαντικό διαλυμένο, που θα το έχετε για το σκοπό αυτό σ' ένα τραπέζακι στο δωμάτιο του άρρωστου. Το ντεττόλ, το λυζόλ και τα διάφορα ανάλογα απολυμαντικά είναι κατάλληλα για τη δουλειά αυτή.

Ίδου τώρα μερικές λεπτομέρειες για τα συνηθέστερα πράγματα που έχει να κάνει κανείς στο άρρωστο παιδί:

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Το πλύσιμο των δοντιών και του στόματος μετά τα γεύματα είναι αρκετά απλό πράγμα, και είναι χρήσιμο, επειδή διατηρείται έτσι καθαρό το στόμα. Τα παιδιά που είναι άρρωστα μετέωρα να χρησιμοποιούν οδοντόβουρτσες, πρέπει να πλένουν με το συνηθισμένο τρόπο τα δόντια τους, και να ξεπλένουν το στόμα τους με νερό και αλάτι ή κάποιο από τα ειδικά απολυμαντικά.

Αν πρόκειται για μωρό, το στόμα συνήθως δεν έχει ανάγκη από ειδική περιποίηση. Αν όμως νοσεί, μπορείτε να υγραίνετε το εσωτερικό του στόματος με διάλυση γλυκερίνης και βόρακα, που αλείφεται με ένα κομμάτι καθαρή γάζα. Η γάζα πρέπει να καταστραφεί άμεσα μετά τη χρήση. Για να κάνετε την επάλειψη, τυλίγετε τη γάζα γύρω από ένα δακτύλο σας, καθαρό, και αλείβετε το εσωτερικό των παρειών και τη γλώσσα. Λίγη βαζελίνη επάνω στα χείλη, τα εμποδίζει να ξεραθούν υπερβολικά.

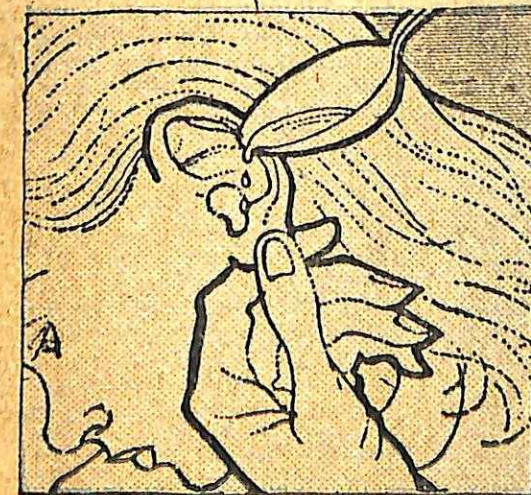
Μην ξεχνάτε ότι το να δίνετε στο άρρωστο παιδί πολλά υγρά, είναι ένας από τους αποτελεσματικότερους τρόπους για τη διατήρηση του στόματος καθαρού.

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΥΤΙΩΝ

Εκτός αν ο γιατρός σας διατάξει κάποια ειδική περιποίηση των αυτιών, μην κάνετε τίποτε άλλο εκτός από το απλό καθάρισμα με λίγο τυλιγμένο βαμβάκι.

Μη χρησιμοποιήσετε ποτέ σπιρτόβουλα ή οτιδήποτε άλλο σκληρό αντικείμενο για να καθαρίσετε τα αυτιά ενός παιδιού. Μπορεί να του τρυπήσετε το τύμπανο χωρίς να το καταλάβετε.

Αν ο γιατρός συμβουλεύει τη χρησιμοποίηση ζεστού λαδιού, βουτήξτε ένα κουτάλι μέσα σε καυτό νερό για να το ζεστάνετε. Ύστερα, βάλτε μέσα λίγο λαδί, και στάξτε το από εκεί στο αυτί του παιδιού. Εφ' όσον δεν έχετε σταγονόμετρο, τοποθετήστε το άρρωστο παιδί έτσι ώ-

στε το αντίθετο αυτί του να ακουμπά στο μαξιλάρι. Τραβήξτε ελαφρά, αλλά σταθερά, το λοβό του αυτιού προς τα κάτω, ώστε να αποκαλυφθεί η είσοδος.

Αφού πέσουν οι σταγόνες, το παιδί πρέπει να μείνει στην ίδια θέση επί ένα-δύο λεπτά. Αυτό εξασφαλίζει ότι οι σταγόνες θα φθάσουν στο τύμπανο.

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΥΤΗΣ

Όταν το παιδί είναι αρκετά μεγάλο ώστε να ξέρει να χρησιμοποιήσει μαντήλι, πρέπει να του δίνουμε μερικά χαρτίνα μαντήλια να τα έχει στο μαξιλάρι του.

Ανάλογο υλικό χρησιμοποιούμε και για τον καθαρισμό της μύτης των μικρότερων παιδιών. Πάντως, τα χαρτίνα μαντήλια πρέπει να καίγονται άμεσα μετά τη χρησιμοποίησή τους.

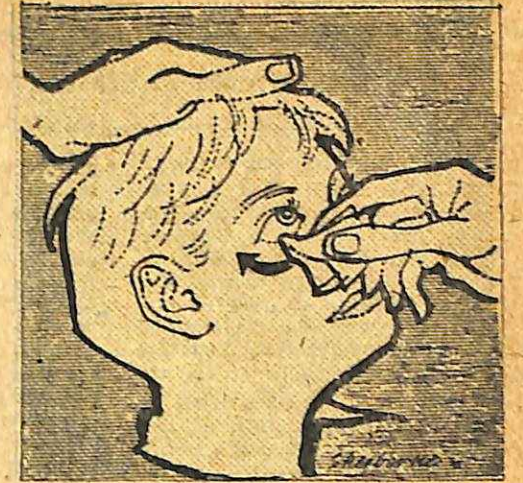
Πρέπει να πείσετε το παιδί να μην πιεράζει ποτέ τη μύτη του, είτε είναι καλά, είτε άρρωστο. Όταν υπάρχει μόλυνση, πρέπει να λαμβάνεται εξαιρετική προσοχή, ώστε οι ακαθαρσίες από τη μύτη να μη μεταφέρονται στο στόμα ή σε άλλες περιοχές με τα μολυσμένα δάκτυλα. Στα μικρά παιδιά, η μύτη μπορεί να διατηρηθεί καθαρή όταν καθαρίζεται με λίγο στριμμένο βαμβάκι, βρεγμένο σε διάλυση αλατιού.

Αν οι ρώθινες είναι ερεθισμένες, επαναλάβετε τους με λίγη βαζελίνη ή μία καλή κολιτ-κομή.

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΤΙΩΝ

Η κάθε κίνηση που γίνεται για το καθάρισμα των ματιών πρέπει να γίνεται απαλά και με πολύ προσοχή. Τα μάτια παθαίνουν πολύ εύκολα ζημιές.

Για να καθαρίσετε το μάτι από ακαθαρσία, πρέπει να χρησιμοποιήσετε μικρά κομμάτια γάζας, βρεγμένα σε λίγη διάλυση αλατιού ή βόρακα. Χρησιμοποιήστε τα μόνο μία φορά και ύστερα καίγετέ τα. Πιο αποτελεσματική είναι μία

άπαλή, συστή κίνηση από την εσωτερική γωνία του ματιού προς την άκρη.

Αν μόνο το ένα μάτι είναι ερεθισμένο καθαρίζετε πάντα πρώτα το άλλο, ώστε η μόλυνση να μη μεταφερθεί στο υγιές.

Όταν ο γιατρός δώσει εντολή να στάξετε στο μάτι κάποιο κολλύριο, πρέπει να χρησιμοποιήσετε σταγονόμετρο από το οποίο θα αφοσιώσετε τη λαστιχένια φούσκα του, δεδομένου ότι το εσωτερικό της φούσκας αυτής δεν είναι ποτέ δυνατόν να είναι άσπαστο και το υγρό, καθώς ρουφείται με το σταγονόμετρο, μπορεί να φθάσει ως μέσα και να μολυνθεί. Βράστε λοιπόν καλά το γυάλινο τμήμα του σταγονόμετρου — μην το βουτήξετε σε αντισηπτικό φάρμακο, επειδή μπορούν να μείνουν στο σωλήνα ίχνη του που θα κάνουν κακό στο μάτι — και ύστερα βουτήξτε το στο μπουκαλάκι με το υγρό, ώστε να μπει μέσα μία μικρή ποσότητα. Ύστερα, φράξτε το επάνω μέρος του σωλήνα με το δακτύλο σας. Φέρτε το σταγονόμετρο στο μάτι και, ανασπώνοντας ελαφρά το δάκτυλο, αφήστε να πέσουν μέσα μία ή δύο σταγόνες, κρατώντας τα βλέφαρα ανοιχτά με το δείκτη και τον αντίχειρα. Κλείστε ύστερα τα βλέφαρα, και αφήστε τα έτσι επί μερικά λεπτά. Το υπόλοιπο υγρό που έχει μείνει στο σταγονόμετρο δεν πρέπει να ξαναρχισθεί στο μπουκάλι, αλλά πρέπει να πεταχθεί.

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

Τα κοντά μαλλιά διατηρούνται πολύ ευκολότερα καθαρά από τα μακρύτερα. Και το πιο καθαρό παιδί μπορεί να κολλήσει λίγη κόνια στο σχολείο, αλλά με τακτικό δούτσισμα, χτένισμα και λούσιμο, εξαφανίζεται γρήγορα.

Όταν το παιδί είναι άρρωστο, ζεσταμένο και ιδρωμένο, οι συνθήκες είναι ιδεώδεις για την εγκατάσταση και την ανάπτυξη διαφόρων παρασώτων. Είναι επομένως αναγκαίο να χτενίζονται με ψιλό χτένι και να βουρτσίζονται καθημερινά τα μαλλιά, ώστε να αποφευχθεί η μόλυνση. Λίγο άγιο λάδι, επαλειφόμενο στις ρίζες των μαλλιών, κάνει πολύ πιο εύκολο το χτένισμα. Όταν περάσει η επικίνδυνη για μόλυνση περίοδος, ένα καλό λούσιμο είναι απαραίτητο για το τέλει καθάρισμα του κεφαλιού.

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΝΥΧΙΩΝ

Διατηρήστε τα νύχια του παιδιού κοντά. Αν η ασθένεια έχει εξασθενήσει, το παιδί νοιάζει διαρκώς τη διαθεσιμότητα. Όταν τα νύχια είναι κοντά, γίνονται λιγότερες φθορές στο δέρμα και, επί πλέον, περιορίζονται πολύ και οι κίνδυνοι δευτερευουσών μόλυνσεων, δεδομένου ότι τα κοντά νύχια διατηρούνται ευκολότερα καθαρά. Τα νύχια πρέπει λοιπόν να κόβονται στο επίπεδο της άκρης του δακτύλου. Τα νύχια των ποδιών πρέπει να κόβονται όσο το δυνατόν κοντύτερα.

Δόκτωρ Τ. ΑΝΤΕΡΣΟΝ, του τμήματος Μολυσματικών Νόσων του Πανεπιστημίου της Γλασκώβης

1. Για κομψή υφά: Κιμονό κορσάζ, με μεγάλο μαντίλι γιαντά από καρό υφάσμα, φούστα λευκή, με φάσες από το υφάσμα του κορσάζ. Τσέπες μέσα από τις φάσες. Ή ζώνη καρό.

2. Για νέο κορίτσι: Φόρεμα με μικρά καρό. Μεγάλο ντεκολτέ. Φούστα κουμπωτή, με φαρδιά φάσα, που έχει τα καρό τοποθετημένα στο ίδιο τους.

3. Για την έξοχη: Φόρεμα με μπρετέλες από γκρι διπύ. Μία φαρδιά λευκή πιέτα πλαισιώνει το ντεκολτέ, ενώ μέσα από το μαντίλι της κοψιματάκι βγαίνει μία μεγάλη καρό γραβάτα.

4. Για όσες αγαπούν την απλότητα: Κλειστό φόρεμα χωρίς μανίκια, γαρνιρισμένο στο λαιμό και στον ποδόγυρο της σουρωτής φούστας με τρεις σειρές ζιγκ-ζαγκ.

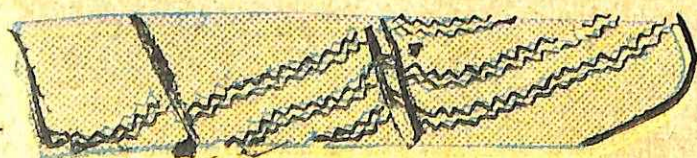
5. Το ντεκολτέ πλαισιώνεται με μία προσθετική, λευκή κολλαριστή φάσα. Ή φούστα έχει διπλό σουρωτό βολαν.

6. Για όσες θέλουν να κερδίσουν ύψος, αυτό το τετράγωνο ντεκολτέ με την κουμπωτή φάσα εμπρός είναι ό,τι χρειάζεται.

7. Φόρεμα για τον κήπο, με κλειστό στρογγυλό γιακαδάκι στο εφαρμοστό κορσάζ και φούστα πλισαρισμένη στα πλάγια.

8. Όλες οι σούρες της φούστας μαζεύονται στο μπροστινό. Κορσάζ κιμονό με μεγάλο ντεκολτέ.

ΟΛΑ ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ ΚΑΙ ΔΡΟΣΕΡΑ

Η ΔΡΑΠΕΤΙΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥ-
ΜΕΝΩΝ.— Μισή ώρα πριν ά-
πό το γάμο της, με τον κόμη
Ζαν ντε Σελινύ, η Κάθλην,
ένα νέο, όμορφο και πλούσιο
κορίτσι, αισθάνεται ότι της
είναι αδύνατο να ζήσει με αύ-
τόν τον άνδρα που της επιβάλ-
λει να τον παντρευτεί η μητέρα
της. Αποφασίζει λοιπόν να
δραπετεύσει. Με τη βοήθεια έ-
νός υπηρέτη της ντύνεται άν-
δρικά, παίρνει σε μία κασετί-
να τα κοσμήματά της και πη-
γαίνει στο λιμάνι. Έκεί ήταν
αγαπημένο ένα μικρό πλοίαριο
το «Μπούμερεγκ». Η Κάθλην
θλέπει ότι δεν είναι κανείς,
μπαινει κρυφά μέσα και κρύ-
βεται στην πλώρη. Το πλοία-
ριο ανήκει σ' ένα νέο Αυστρα-
λό, τον Κλήβ, που ταξιδεύει
στην Άγγλία, μόνος μαζί μ'
ένα μικρό μαύρο μούτσo, για
να ξεακριβώσει τι έγινε μία
κληρονομιά ενός θείου του.
Ο θείος είχε γράψει στον
Κλήβ ότι τον καθιστά γενικό
κληρονόμο του και τον καλού-
σε στην Άγγλία. Ο Κλήβ
του έγραψε ευχαριστώντας και
του έλεγε ότι ξεκινάει με το
«Μπούμερεγκ». Του γράφει
και όλα τα λιμάνια που θα έ-
πιανε, οπως ώστε αν ήθελε να
του στείλει κανένα γράμμα.
Στο Περριέ παίρνει ένα γράμ-

μα από την Άγγλία από τον
εξάδελφό του Ράλφ Χόρτον-
δου του αναγγέλλει ότι στο
μεταξύ πέθανε ο θείος τους
και ότι μετέτρεψε την τελευ-
ταία στιγμή τη διαθήκη και
καθιστά κληρονόμο το Ράλφ.
Ο Κλήβ αποφασίζει να γυρί-
σει πίσω στην Αυστραλία, άλ-
λά η μηστή του, η Κλαίρη,
μία νέα και εύγενική κοπέλλα
που γνώρισε στη Ζαμπάκα, του
λέει ότι κάτι το ύποπτο συμ-
βαίνει σ' αυτή την ιστορία της
διαθήκης και τον παροτρύνει
να πάει στην Άγγλία να ξε-
ακριβώσει τι γίνεται. Ο Κλήβ
πείθεται και αποχαιρέτα τη
μηστή του, και διευθύνεται
από λιμάνι όπου τον περιμένε
το «Μπούμερεγκ» έτοιμο για
σαλπάρισμα. Τρεις ώρες αρ-
γότερα, όταν είχαν ανοίξει
στο πέλαγος, ο Κλήβ ανακα-
λύπτει την Κάθλην. Βλέποντας
τά κοσμήματά της την εκλαμ-
βάνει ως κλέπτρια και της κά-
νει παρατηρήσεις. Αυτή το
έρσκει δισσχεδαστικό και δεν
αρνείται άλλα όμολογεί ότι
είναι κλέφτρα. Ο Κλήβ την
απειλεί ότι μόλις φθάσουν
στην Άγγλία θα την παραδώ-
σει στην αστυνομία. Η Κά-
θλην αρχίζει να ερωτεύεται
τον Κλήβ αλλά κι εκείνος
έρσκει ότι η μικρή κλέφτρα
δεν του είναι αδιάφορη.

3ον

Έδω ζούσε μέσα στη χαρά
του ήλιου, κάτω απ' το γαλανό
ουράνο, στο ζωογόνο αέρα της
θάλασσας, κι' αντί για τους έ-
νοχλητικούς τύπους των κοσμι-
κών γενοδοχείων, έδλεπε τον
Κλήβ καθισμένο στο τιμόνι να
κυττάζει έμπρός με τα βαθυ-
γάλανα έκφραστικά μάτια του,
κρατώντας το δοκίμι στα σκλη-
ρά και δυνατά χέρια του, που
έξω απ' τις σκληρές δουλειές
θα έέριαν να χαϊδεύουν γλυκά,
οπως φανταζόταν η Κάθλην.
Έτσι στιγμές-στιγμές και χω-
ρίς καν να συλλογίζεται την ά-
πειλή του Κλήβ πως θα την πα-
ρέδινε στην αστυνομία, εύχό-
ταν να μη φθάνει ποτέ στο
λιμάνι.

Αρμένιζαν πέντε μέρες τό-
ρα. Την έκτη μέρα ο Κλήβ δια-
κρίνοντας θαθεία στον ορίζον-
τα κάτι σαν ομίχλη έπτε στην
Κάθλην που τη στιγμή εκείνη
ατεκόταν κοντά του.

Ύστερα από λίγες ώρες
φθάνουμε στην Άγγλία.

Και τότε θά με παραδώ-
σετε στην αστυνομία, δεν είν'
έτσι; του απάντησε γελώντας
πειραχτικά η Κάθλην.

Σου τόπα έκαστο φορές,
ο ναι, ναι, ναι έπτε απότομα ο
Κλήβ. Και πρόσθεσε κάπως
σκληρά: Μη νομίζεις πως ά-
σκληρά; και μη γελάς.

Πώς υπορεί να γελά ένα
κορίτσι όταν βλέπει μπροστά
του ν' ανοίγει η πόρτα της φυ-
λακής; έπτε η Κάθλην χωρίς
λακής: αυτή τη φορά.

Ίσως φανταζόσουν πως
ως το τέλος δε θα θάταγε η
καρδιά μου να σε παραδώσω.
Δεν είν' έτσι; παρατήρησε πάν-
τα ψυχρά ο Κλήβ.

Κάθε άλλο. Το κατάλα-
βα πως έχετε σκληρή καρδιά.
Απάντησε ήρεμα η Κάθλην.

Νομίζω πως εύθυσ άπ'
την αρχή σου δήλωσα πως δεν
είμαι ίπποτης. Άλλά κι' αν δε
σε παρέδινά εγώ, όπως ούποτε
θα σε πιάσαν έτσι, χωρίς δια-
βατήριο, που είσαι.

Δεν αξίζει ο κόπος να
στενοχωριέστε για μένα και
για την τύχη μου, έπτε η Κά-
θλην γελώντας ψυχρά.

Δε στενοχωριέμαι καθό-
λου, απάντησε ο Κλήβ με ένα
ύφος που φαινόταν πως δεν πί-
στευε αυτό που έλεγε. Γιατί η
αλήθεια ήταν πως πρό πολλού
είχε εγκαταλείψει την ιδέα να
την παραδώσει στην αστυνο-
μία. Την είχε συμπαθήσει τό-
σο, που δικαιολογούσε την κα-
τάντια της με τη σκέψη πως
δε μπορούσε να έχη άλλη εξέ-
λιξη ή κόρη ενός λωποδύτη και
μιάς παλιήτριας λουλουδιών,
που ποιος έέρει από που βα-
πτούσε ή σνούφια της. Μάλι-
στα όχι μόνο είχε αποφασίσει
να μη την παραδώσει ο ίδιος,
μα κι' άρχισε να σκέπτεται πως
θα κατάφεραν να την αποδιδά-
σει χωρίς να μπλέξη η Κάθλην
με την αστυνομία.

Τότε θυμήθηκε κάτι που του
είχε γράψει ο φίλος του Έρικ
Χιούμαν, με τον οποίο γνωρί-
-

ζόντουσαν χρόνια στην Αυστρα-
λία και που είχε εγκαταστα-
θεί στην Άγγλία λίγους μήνες
πριν πεθάνει ο θείος του Κλήβ.
«Αν ποτέ αποφασίσεις να τα-
ξιδέψεις στην Άγγλία, τουγρα-
φε ο Έρικ, μη παραλείψεις να
περάσεις κι' από το Τσίτσε-
στερ. Έχω κοντά σ' αυτό, ένα
ωραίο έξοχικό παραλιακό σπίτι
με ένα καλό λιμανάκι δικό μου.
Έτσι δε θάχης να σκεφθής που
θ' άόησες το καρβάκι σου».
Ο Κλήβ χωρίς να διατάση πή-
ρε την απόφαση να τοαθήσει
κατ' εύθεση για το Τσίτσε-
στερ, και φθάνοντας κοντά
στην ακτή, να ψάξη να βρη
το σπίτι τοι Χιούμαν. Στο λι-
μανάκι του σπιτιού αυτού θα
υπορούσε ν' αποδιδασθθ τη νύ-
χτα η Κάθλην, χωρίς να γίνει
αντιληπτή.

Κατά το σούρουπο το
«Μπούμερεγκ» άρμένιζε κοντά
στην ακτή του Τσίτσεστερ, κι'
ο Κλήβ δεν άργησε πολύ να
διακρίνη το λιμανάκι και το
σπίτι που άσφαλώς θα ήταν του
Χιούμαν. Σε λίγο μάλιστα θε-
ωρήθηκε, γιατί με το τηλεσκο-
πίο του γνώρισε στην παραλία
τον ίδιο το Χιούμαν. Έτσι έ-
νώ πιά σκοτεινιάζε, το «Μπού-
μερεγκ» φωντάρησε στο λιμα-
νακι. Τα νερά δεν ήταν άρκετά
βαθεία στο μικρό μπουράγιο,
για να πλευρίσει η να δέση πρυ-
μάτσες. Ο Κλήβ διέταξε το
Σάμυ να έτοιμάσει την καου-
τσουκένια βαρκούλα, λέγοντάς
του:

«Άκου Σάμυ! Έγώ τό-
ρα θα μείνω έξω. Σαν γυρίσει,
τη βαρκα να τη δέσης στην
πρύμνη, χωρίς να την άνεδάσης
έπάνω.

Αυτά τα έπτε με τρόπο που
να τ' άκούση καλά η Κάθλην.
«Αν δεν ήταν κουτή, κι' ο Κλήβ
ήξερε καλά πως δεν ήταν, θα-
πρεπε να καταλάβη πως της
δινόταν μία πρώτης τάξεως ευ-
καιρία για να το σκάσει με τη
βαρκα.

Δυό ώρες πριν, ενώ το
«Μπούμερεγκ» πλησίαζε στην
ακτή, ο Κλήβ τάχα έντελώς ά-
διάφορα έπτε στην Κάθλην πως
μόλις φθάνει θα έβγαίνει έξω
και πως θα περνούσε όλη τη
νύχτα στο σπίτι του Έρικ.

Νόμιζα πως το πρώτο
που θα κάνατε θάταν να με πα-
ραδώσετε στην αστυνομία του
απώντησε πειραχτικά η Κά-
θλην.

Και βέβαια, μα δε μπορώ
να το κάνω αυτό τώρα τη νύ-
χτα.

Όστε θάχω ακόμη μια
νύχτα έλευθερία, φώναςε χα-
ρούμενα η Κάθλην, ενώ στο
πρόσωπό της φάνηκε ένα έρω-
νικό μειδίαμα.

Άφησε αυτό το σαρκα-
στικό ύφος, γιατί δε σου πάει
καθόλου, απάντησε ο Κλήβ
δανκλώνοντας το χέιλι του.

Άλήθεια! Μα δεν είχα
καμιά πρόθεση να σας έρω-
νευθώ. Άπλως νόμισα πως σαν
πειραχτικός πολίτης, όπως ο-
λοι οι Άγγλοι, το πρώτο που

θα κάνατε θα ήταν να με πα-
ραδώσετε στην αστυνομία, εί-
πε η Κάθλην σοβαρά.

Πάμε πιά φώναξε ο Κλήβ,
καταλαβαίνοντας πως είχε προ-
δοθή.

Θύμωσε με τον εαυτό του,
γιατί ήξερε πως η Κάθλην ήταν
άρκετα έξυπνη, ώστε να κατα-
λάβη απ' τα λόγια του πως
είχε αλλόξει την απόφαση του
να την παραδώσει.

Απ' την ώρα εκείνη μέχρι
της στιγμής που φωντάρησε το
«Μπούμερεγκ» δεν είχαν σχεδόν
άνταλλάξει λέξη. Ο Σάμυ εί-
χε κατεβάσει εν τώ μεταξύ τη
βαρκούλα και μπήκε μέσα περι-
μένοντας τον Κλήβ. Σε λίγο ο
Κλήβ άγνηκε απ' την καμπίνα
του φορώντας ένα κοστούμι
περιπάτου και κατέθηκε στη
βαρκα. Η Κάθλην σπρωγμένη
στην κουπαττή, δεν τούπε λέ-
ξη. Πριν πάει τα κουτιά ο
Σάμυ, ο Κλήβ σήκωσε το κε-
φάλι του κι' έπτε της Κάθλην:

Λοιπόν... θα ξαναϊδωθώ
με αύριο το πρωί. Καληνύχτα!
— Όπως ήποτε απάντησε
ήσυχα η Κάθλην, αν και μού
φαίνεται πως δεν το επιθυμείτε
και πολύ.

Ο Κλήβ δεν έπτε τίποτε,
μόνο έκανε νόημα στο Σάμυ
να κινηθεί. Η βαρκα άρχισε να
εεμακορύνει και σε λίγο χάθη-
κε στο σκοτάδι. Ο Κλήβ άνα-
ψε την πίπα του σκεπτικής.
«Άλήθεια, σκέφθηκε, μπορεί
νάχη φύγει όταν θα γυρίσω.
Μπορεί και να μη την ξαναϊδωθώ.
Άς πάω στο καλό, πρόσθεσε
μονολογώντας, σά νάθελε να
δύσει λίγο κουράγιο στον
εαυτό του. Μα μέσα του εύχό-
ταν να μη έφευγε. Αισθανόταν
τόρα τόσο πολύ την ανάγκη να
την ξαναϊδή να της ξαναμλή-
ση...

Η Κάθλην σαν έβρινε μόνη
στο «Μπούμερεγκ» άρχισε κι'
αυτή να σκέπτεται. Τι έπρεπε
να κάνει; Εξέτασε τη θέσι που
καρκόταν με ψυχραιμία και
κατέληξε στην απόφαση να μη
διαστή ν' άφήσει το «Μπούμε-
ρεγκ». Η ζωή στο καράβι αυ-
τό της ήταν πολύ εύχρηστη και
τη δισκοβαζε. Έπειτα, όσο κι'
αν δεν ήθελε να το όμολογήσει,
ούτε στον ίδιο τον εαυτό της,
ο Κλήβ της άρεσε πολύ. Ήταν
τοσο διαφορετικός απ' όσους
είχε γνωρίσει ως τώρα!

Μόλις έφθασαν στην παρα-
λία, ο Κλήβ πήδησε έξω και έι-
πε στο Σάμυ να γυρίση στο
«Μπούμερεγκ».

Όπως σου είπα Σάμυ
έπτε στο μαύρο, τη βαρκα θα
τη δέσης στην πρύμνη και δεν
θα την άνεδάσης. Έκανε να κι-
νηση για το σπίτι του Έρικ
και κοντοστάθηκε μία στιγμή.
Άκου Σάμυ, πρόσθεσε. Αν
η δεσποινίς Κάθλην θέληση να
κανη καμμία βόλτα με τη βαρ-
κα να μη την έμποδίσες.

Ο κέυ, καπετάνιο, έπτε ο
Σάμυ και σε λιγάκι έεπώνυ-
τας σε δυνατό γέλιο, πρόσθεσε:
σε τσάκωσα καπετάνιο! Η δε-
σποινίς Κάθλην έ;

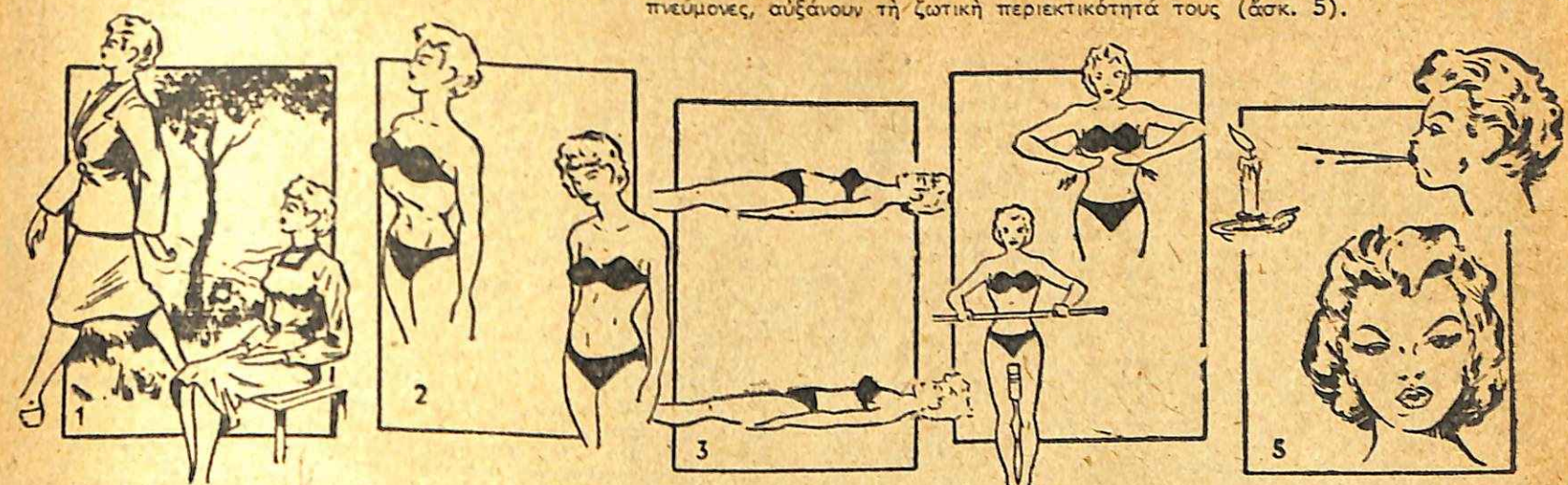
Ο Κλήβ δεν απάντησε τιπο-
τε και τράβηξε για το σπίτι.

Ο Έρικ, που δεν είχε αντι-
ληφθθ το «Μπούμερεγκ» να
μπαινθ στο λιμανάκι του, έκα-
νε μεγάλες χαρές βλέποντας
εξονικά έμπρός του τον Κλήβ.

Τον άγκάλιασε, τον φίλησε και
παίρνοντάς τον απ' το μπρά-

Η ΚΑΛΗ ΑΝΑΠΝΟΗ ΣΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ:

Όμορφιά, υγεία και ζωτικότητα!..

1. Είτε όταν περπατάτε, είτε όταν κάθεσθε, φροντίστε να έχ-
τε τον κορμό σας όρθιο, με το κεφάλι ψηλά, χωρίς να κορδών-
εθε. Η στάσις αυτή σας εξασφαλίζει την τελειότερη άναπνοή,
που όξυγονώνει καλά το αίμα και δίνει την ήρεμία στα νεύρα.
2. Το μασσάκι του «ήλικακού πλέγματος». Το ήλικακό πλέγμα (ή
κοιλιακό) είναι το σπουδαιότερο νευρικό κέντρον όλοκληρου του
άνθρωπίνου σώματος. Η άσκηση αυτή κάνει να λειτουργήση
το διάφραγμα και γυμνάζει το ήλικακό πλέγμα σας. Άναπνεύ-
στε σύμφωνα με τις άρχες της τέλειας άναπνοής, δαζόντας
προς τα έξω όχι το στήθος σας, άλλα μόνο την κοιλία σας
(εϊκ. β'). Διατηρήστε μέσα τον άέρα και κάνετε τον να περάση
απότομα προς τα έπάνω, φουσκώνοντας απότομα το στήθος και
ρουφώντας προς τα μέσα την κοιλία σας (εϊκ. α'). Έπαναλά-
βε την άσκηση άρκετες φορές χωρίς να εκπνεύσετε διόλου, φου-
σκώνοντας διαδοχικά ποτέ το στήθος και ποτέ την κοιλία σας.
Στο τέλος, εκπνεύστε καλά, δαζόντας όλον τον άέρα που ύπαρ-
χει μέσα σας. 3. Η τέλεια άναπνοή. Με το σώμα ξαπλωμένο
άναπνεύοντας θαθεία, χωρίς να άνασηκώσετε το στήθος σας (1ος
χρόνος). Έξακολουθώντας να εισπνεύετε, άνασηκώστε το μεσαίο
μέρος του στήθους (2ος χρόνος). Συνεχίζοντας πάντα την είσ-
πνοή, ρουφήξτε προς τα μέσα την κοιλία και φουσκώστε όσο

μπορείτε περισσότερο το στήθος σας κάνοντας μία προσπάθεια
να περάσετε τον άέρα στις κορυφές των πνευμόνων (3ος χρό-
νος). Εκπνεύστε ύστερα άργά από τη μύτη, ρουφώντας καλά
μέσα την κοιλία σας στο τέλος της άσκησης, για να διώξετε
έντελώς από μέσα τον άέρα. 4. Η όξυγόνωσις του αίματος.
Άναπνεύστε, σύμφωνα με τη θεωρία της τέλειας άναπνοής και,
συγκρατώντας μέσα σας τον άέρα, χτυπήστε έλαφρά με τα δά-
χτυλα το θώρακά σας επί μερικά δευτερόλεπτα (εϊκ. α'). Υ-
στερα εκπνεύστε άργά από τη μύτη. Τοποθετήστε ένα βιβλίο
ανάμεσα στους μηρούς και πάρτε στα χέρια σας ένα χάρακα ή
ένα μαπατούνι. Εισπνεύστε τέλεια. Διατηρήστε μέσα τον άέρα
και σφίξτε όλους τους μύς του σώματος, σφίγγοντας δυνατά
το βιβλίο με τους μηρούς σας και το μαπατούνι με τα χέρια
σας. Διατηρήστε το σφίξιμο επί μερικά δευτερόλεπτα και ύστε-
ρα εκπνεύστε άργά από τη μύτη. 5. Σταθείτε σε απόσταση από
ένα κερύ και εισπνεύστε θαθεία, ώστε να γεμίσουν καλά οι πνεύ-
μονές σας. Ύστερα, φουήξτε με όλη σας τη δύναμη έως ότου να
αδειάσουν έντελώς οι πνευμόνες σας. Εισπνεύστε άργά και θα-
θεία. Διατηρήστε τον άέρα και, σουφρώνοντας τα χέιλι, εκπνεύ-
στε με δύναμη μία μικρή ποσότητα άερος. Σταματήστε και έπα-
ναλάβετε το ίδιο, άρκετες φορές, έως ότου να μη έχη μείνει
πιά διόλου άέρας μέσα σας.

φνικά το πρόσωπό της φωτίσθη-
κε:

Μα βέβαια, φώναξε. Πρό
τριών-τεσσάρων ήμερών διάβα-
σα στους «Τάιμς» μία άγγελία
με τα όνοματά αυτά. Δε θυμά-
μαι όμως τί ακριβώς έλεγε. Μα
μού φαίνεται πως τόχω άκούη
το φύλλο. Σηκάθηκε και σε λί-
γο γύρισε κρατώντας ένα φύλ-
λο των «Τάιμς».

Να τι λέει η άγγελία, έι-
πε και διάβασε: «Ζητείται άν-
δρόγυνο για θέσι καμαριέρης και
καμαριέρας σε όλιγομελή οικο-
γένεια. Αποταθήτε κυρία Χόρ-
τον. Όκοφλδ—Πάρκ, Τήφορντ.
Συστάσεις άπαραίτητες.

Άκούοντας αυτά ο Κλήβ έ-
νοιωσε κάτι σαν ηλεκτρική κέ-
νωσι! Με μιάς θυμήθηκε τη
συμβουλή του ντόκτορ-Ντόλλιν.
Να μία πρώτης τάξεως ευκαι-
ρία, για να μπη στο Όκοφλδ-
Πάρκ Ινκόγνιτο. Μπαίνοντας
μάλιστα σαν καμαριέρης θα εί-
χε κάθε εύχέρεια ν' άποσπάση
με τρόπο από το προσωπικό
του πύργου όλες τις χρήσιμες
για το σκοπό του πληροφορίες,
χωρίς να κινήση την ύποψια κα-
νένα. Όφρα! Άλλά παρουσια-
ζόταν ένα πολύ σοβαρό έμπό-
διο. Η άγγελία μιλούσε για
άνδρόγυνο, κι' άσφαλώς στο
Όκοφλδ-Πάρκ δεν θα τον δέ-
χονταν αν παρουσιαζόταν μό-
νος του ως ύποψιος καμαριέ-
ρης. Ξαφνικά του ήλθε μία έμ-
πειυσις: Άν παρουσιάσει την
Κάθλην για γυναίκα του; Μα

άραγε θα το δεχόταν αυτό η
Κάθλην; Ίσως. Όπως ήποτε
η ευκαιρία της παρουσίας της
Κάθλην στο «Μπούμερεγκ» ή-
ταν μοναδική και δεν έπρεπε να
τη χάση, μη έπρεπε να διαστή
να γυρίση μη τυχόν κι' εν τώ
μεταξύ εκείνη τόσκαγε με τη
βαρκούλα.

Πρέπει να γυρίσω μία
στιγμή στο καράβι, έπτε σαφί-
κά στους Χιούμαν. Με συγγι-
νή, με είναι ανάγκη. Θα ξα-
ναγυρίσω.

Τράβηξε τρέχοντας στο λι-
μανάκι και κάνοντας χανί με
τις παλάμες του φώναςε του
Σάμυ να έλθη να τον πάρη.
Σε λιγάκι ο μαύρος πλησίασε
με τη βαρκούλα, στην οποία
πήδησε άμέσως ο Κλήβ. Ο
Σάμυ τράβηξε τα κουτιά και
έπτε στον Κλήβ, χαμογελώντας
πονηρά:

Καπετάνιο, η κοπέλλα δεν
το κούνησε απ' το καράβι. Άπ'
την ώρα που έφυγες είναι καθι-
σμένη έξω απ' την καμπίνα και
κυττάζει τα άστρα!

Ο Κλήβ δεν απάντησε τιπο-
τε, μα αισθάνθηκε μέσα του με-
γάλη χαρά. Άνεβαίνοντας στο
«Μπούμερεγκ» βρήκε την Κά-
θλην ξαπλωμένη σε μία σαί-
λογκ έξω απ' την καμπίνα, ό-
πως τούχε πη ο Σάμυ. Άκού-
οντας τα βήματά του γύρισε
χαριτωμένα το κεφάλι της και
του έπτε κάπως κοροϊδευτικά:

Άσφαλώς δε θα περιμέ-
νατε να με βρήτε εδώ. Μάλιστα
άπαραίτητη η

βοήθειά σου. Θα δεχόσουν να πάμε μαζί στο "Οκοφλδ-Πάρκ" και να σε παρουσιάσω εκεί για γυναίκα μου;

Η Κάθλην με μιάς σοβαρεύθηκε και έμεινε για κάμποση ώρα σκεπτική. Ο Κλήδ κατάλαβε και με ύφος που έδειχνε όλη του την ειλικρίνεια, της είπε:

— Δικαιολογώ την αμηχανία σου. Ίσως και τον κακοφανισμό σου. Μα θέλω να μου πής: Φαντάσθηκες έστω και για μία στιγμή, πως μπορούσα ποτέ να ξεχάσω το σεβασμό που σου όφειλω σαν κορίτσι; Ήρε καλά, πως είμαι πραγματικός τέχνησαν και θα φανώ άπειναντί σου τέτοιος. ως το τέλος. Δεν έχεις να φοβηθής το παραμικρό εκ μέρους μου όσον καιρό θα χρειασθώ να παρουσιάζεσαι σαν γυναίκα μου. Άλλωστε, σου υπόσχομαι να φροντίσω και για κάθε λεπτομέρεια που θα χρειασθώ, για να μη ένοχλήθης στο παραμικρό.

Ακούοντας τα λόγια αυτά του Κλήδ, η Κάθλην κοκκίνισε. Μα έν τώ μεταξύ είχε πάρει την απόφασί της:

— Πολύ καλά, είπε μ' ένα πονηρό μειδίαμα. Δέχομαι να σάς βοηθήσω και γιατί το θέλω, μα και γιατί σάς χρεωστώ πολλά. Ίσως πολύ περισσότερα κι' απ' όσα νομίζετε. Μα σκεφθήκατε πως θα παρουσιάσετε για σύζυγό σας σ' ένα έντιμο στίτι μιά κλέφτρα;

Ο Κλήδ την κύτταξε κατάματα και χωρίς να κατεβάση τα μάτια του απ' τα δικά της της είπε:

— Έχω έμπιστοσύνη σέ σένα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ

Τό ίδιο βράδυ ο Κλήδ, αφού τελείωσε τη συνομιλία του με την Κάθλην, ξαναπήγε στους Χιούμαν. Όχι μόνο γιατί τους τ'όχε ύποσχεθί, μα και για ένα άλλο λόγο. Ός τώρα το ζήτημα της αποθιβάσεως της Κάθλην στην Άγγλία δεν τον είχε άπασχολήσει. Είτε την παρέδιδε στην άστυνومία, είτε την άφινε να τ'ό σκάση από τ'ό «Μπούμερεγκ», ζήτημα διαβατηρίου — που η Κάθλην δεν είχε — δεν παρουσιαζόταν. Τη στιγμή όμως που έπρόκειτο τώρα να την πάρη μαζί του, ήταν ανάγκη να υπερπηδήση αυτή τη δυσκολία. Έτσι σκέφθηκε να ζητήσει τη βοήθεια του Έρικ και της γυναίκας του. Τους φανέρωσε την παρουσία της Κάθλην στο «Μπούμερεγκ», πλάθοντας μιά ρομαντική ιστορία, για να εξηγήση και την παρουσία της και τ'ό ότι η Κάθλην δρέθηκε χωρίς διαβατήριο, και τ'ους παρεκάλεσε να τ'ον βοηθήσουν φιλοξενώντας την γι' αυτή τη νύχτα, ώστε ν' άποσπερθεθί ένα σκάνδαλο που μπορούσε να δημιουργηθί εις βάρος της Κάθλην, αν τ'ό άλλο πρωί την εύρισκε κανείς άστυνόμος της άκτής επάνω στο «Μπούμερεγκ».

Οι Χιούμαν γέλασαν μ' αυτή την ιστορία κι' αφού τ'ό κάνανε ένα σωρό φιλικά πειράγματα, δέχθηκαν πρόθυμα να τ'ον βοηθήσουν. Η κ. Χιούμαν μόλις άκουσε, που είχε άδυναμία στίς ρομαντικές ιστορίες, πρόσθεσε πως έπρεπε να πανηγυρίσουν τ'ώς γνωριμία τους με την Κά-

θλην μ' ένα καλό δείπνο και κατόπιν να διαλυκτερεύση στή δίπλα κι' ο Κλήδ, που θα ξεκουραζόταν περισσότερο σ' ένα καλό σπιτικό κρεβάτι, ύστερα από τ'όσον καιρό που κοιμόταν στή στενόχωρη κουκέτα της καμπινίτσας τ'ού «Μπούμερεγκ».

Την άλλη μέρα τ'ό πρωί ο Κλήδ κι' η Κάθλην έστησαν ζωηροί και εύδιάθετοι. Η Κάθλην άνσγιώντας τ'ον παράθυρο της άντίκρυσε τ'ον Κλήδ, που καθισμένος έμπρός στο άνοιχτό παράθυρο της κάμαρας του, άπελάμβανε την πρωινή δροσιά και θαύμαζε τ'ά ώραία χρώματα που έπαιρνε ο ούρανος από τ'ό φώς τ'ού πρωίνου ήλιου. Άντάλλαξαν, με χαρούμενα πρόσωπα, ένα θερμό «καλημέρα» και σέ λιγάκι, αφού η Κάθλην ντύθηκε, κατέβηκε στήν τραπεζαρία, όπου ήδη βρισκόταν ο Κλήδ με τ'ους Χιούμαν. Κάθησαν όλοι τους με δρεζί στο πρόγευμα, κι' άρχισαν να κουβεντιάζουν εύθυμα.

Μετά τ'ό πρόγευμα, ένω η κ. Χιούμαν με την Κάθλην δύναναν για λίγο στο πάρκο, ο Κλήδ έκμυστηρεύθηκε σ'όν Έρικ πως η Κάθλην, για να τ'ον βοηθήση στην έρευνα που ήταν άνάγκη ν' άκνή στο «Οκοφλδ-Πάρκ», είχε δεχθί να πάη εκεί μαζί του και να παρουσιάσθί σαν γυναίκα του, και τ'ον παρακάλεσε να τ'ού δώση τη συστατική έπιστολή που χρειαζόταν, σύμφωνα με την άγγελία της κ. Χόρτον.

Όταν ο Έρικ μετέδωσε στή γυναίκα του την παράκληση τ'ού Κλήδ, εκείνη προθυμοποιήθηκε να δώση η ίδια τη συστατική έπιστολή, γιατί αυτό θα φαινόταν φυσικότερο προκειμένου για ύπηρετες. Έξ άλλου συμβούλεψε πως καλό θα ήταν, εκτός της συστατικής έπιστολής, να κάνη κι' ένα τηλεγράφημα στο «Οκοφλδ-Πάρκ, για να μάθουν αν ήταν άκόμη κενή η θέσις. Ο Έρικ κι' ο Κλήδ συμφώνησαν κι' έτσι τηλεγράφησαν τ'ά έξής:

«Κυρία Χόρτον. «Οκοφλδ-Πάρκ, Τήφορντ.

Κατόπιν άγγελίας σας «Τάϊμς», συνιστώ θερμάς ζεύγους Κλήδ Τζόνς. Τηλεγραφήσατε αν θέσις είναι άκόμη κενή. Μάτζι Χιούμαν. Τσίτσεστερ».

Η άπάντησις δεν άργησε να

έρθη. Τό ίδιο βράδυ η κ. Χιούμαν πήρε τ'ό ακόλουθο τηλεγράφημα: «Δέχομαι. Άς έλθουν τ'ους συνεννόησιν. Ναύλα εις βάρος μου».

Όλοι τ'ους χάσηκαν πολύ μ' αυτή την άπάντησι. Μάλιστα για να πανηγυρίσουν τ'ό γεγονός, ύστερα απ' τ'ό δείπνο ήπιαν ένα ώρασι κοκτέιλ που ο Έρικ έτόμασε μόνος του.

Την άλλη μέρα τ'ό πρωί, ύστερα από θερμούς άποχαιρετισμούς με την κ. Χιούμαν, ο Κλήδ και η Κάθλην, συνοδευόμενοι απ' τ'ον Έρικ πήγαν στο σταθμό, απ' τ'ον όποιο θάπαιναν τ'ό τρένο για τ'ό Τήφορντ.

Γειά σας, τ'ους είπε θερμά ο Έρικ, καθώς άνέβαιναν στο τρένο. Καλή έπιτυχία και να μάς γράψετε λεπτομέρειες μόλις μ'όρσσετε.

Τό ταξίδι ήταν άρεκετά μεγάλο. Κάπου 290 χιλιόμετρα. Πέρασαν από ώραία τοπία και καθώς ήταν προχωρημένη η άνοιξις, οι κάμποι ήταν καταπράσινοι και σπολισμένοι με άπειρες ποικιλίες άγριοφυλών. Μα ο Κλήδ κι' η Κάθλην θυσιμένοι σ'όν συλλογισμούς τους, δεν είχαν όρεξι ν' άπολαύσουν αυτό τ'ό θαυμάσιο θέαμα. Τό μυαλό τους διαρκώς γύριζε στήν έντύπωση που θα κάνανε στήν κ. Χόρτον και στο γυίο της. Άραγε θα προδινόταν απ' όδεν ήταν ύπηρετες; Πάντως είχαν προσπαθήσει να μη προδοθύν απ' την έμφανισί τους. Η Κάθλην είχε δανειστή απ' την κ. Χιούτον ένα άπλό σκούρο φόρεμα μ' ένα άσπρο γιαντακάκι. Ο Κλήδ πάλι, φόρεσε ένα μπλε κοστούμι, ότε παλιό μα ότε και καινούργιο, άσπρο πουκάμισο, μαύρη γαβάτα και παπούτσια κάπως μεταχειρισμένα, μα καλογουλισμένα. Ο Έρικ τ'ού είχε πη πως η μαύρη γραβάτα και τα καλογουλισμένα παπούτσια ήταν άρεκετά πειστήρια για την ιδιότητα τ'ού καμαριέρη.

Κατά τις έξη τ'ό άπόγευμα τ'ό τρένο έφτασε στο σταθμό τ'ού Τήφορντ. Ο Κλήδ ρώτησε τ'ό σταθμάρχη πόσο άπείχε τ'ό «Οκοφλδ-Πάρκ και από ποιο δρόμο θα μπορούσαν να πάνε εκεί.

— Δεν είναι μακριά, τ'ους άπήντησε, κάπου ένάμισυ χι-

λιόμετρο. Και τ'ους έδειξε τ'ό δρόμο που έπρεπε να πάρουν. Ο Κλήδ θέλησε να ρωτήση κι' αν μπορούσαν να δρύν κανένα άμάξι η αυτοκίνητο, μα η Κάθλην τ'ον έμπόδισε λέγοντας πως δεν θα ήταν σωστό να παρουσιαστούν στο «Οκοφλδ-Πάρκ με αυτοκίνητο η έστω και με άμάξι.

— Θα νομίσουν πως μεγαλοπαινούμαστε, παρατήρησε, κι' ίσως αυτό να μ'ή τ'ους άρέσει. Άλλωστε ένας μικρός περίπατος, δε θα μάς έκανε και κακό. Η αλήθεια ήταν πως εκτός απ' α'ούτους τ'ους λόγους, η Κάθλην ήθελε να πάη και λίγο άέρα για να ξεκαθαρίση τ'ό μυαλό της, κι' έξ άλλου να συνήθιση στήν ίδια πως σέ λίγη ώρα θα συστηνόταν για σύζυγος τ'ού Κλήδ.

Ξεκίνησαν με γοργό δέμα. Ο δρόμος ήταν κάπως άποσορικός και σ' ένα σημείο έκανε ένα μεγάλο γύρο για να παρακάμψη ένα μικρό ύψωμα. Ο Κλήδ πρότεινε στήν Κάθλην να στηριχθί στο μπράτσο του, μα εκείνη δεν δέχθηκε, λέγοντας μάλιστα πως μπορούσαν να κόψουν γραμμή απ' τ'ό ύψωμα για ν' άποφύγουν τ'ό γύρισμα τ'ού δρόμου.

— Ξέρεις, είμαι συννησμένη από δρειβάσι, τ'ού είπε. Την άγαπούσα τόσο πολύ όταν βρισκόμουν στήν Έλβετι.

Ο Κλήδ γέλασε: — Αυτό πάλι είναι καινούργιο. Όρειβάτις στήν Έλβετι; Δεν τ'ό περιμένα. Δεν φανταζόμουν πως οι κλέφτες διαμαντικών ζούν τέτοια πολυδάπανη ζωή.

Η Κάθλην γύρισε και τ'ον κύτταξε θυμωμένα: — Είναι άνάγκη να μ'ό τ'ό θυμίζης σέ κάθε εύκαιρία;

Λυπάμαι πολύ Κάθλην, είπε ο Κλήδ κοκκινίζοντας. Κι' έγώ δεν ξέρω πως μ'ό ξέφυγε κατά τέτοιο. Ήταν έντελές άψυχολόγητο να σου φερθώ τόσο βάνουσα, μάλιστα ύστερα απ' τη θυσία που δέχθηκες να κάνης για μένα. Ξεχάσε τ'ό Κάθλην, σέ παρακαλώ και συχώρα με.

Η Κάθλην χαμογέλασε κι' έξακολούθησαν τ'ό δρόμο τους σιωπηλοί.

Κύττα εκεί κάτω Κλήδ, είπε σέ μιά στιγμή η Κάθλην. Νά τ'ό «Οκοφλδ-Πάρκ. Τί ώραίο που είναι!

Και πραγματικά ο πύργος δεν έκανε τίποτε απ' την όμορφιά του, μέσα στο σούρουπο. Οι άσπροι τοίχοι του ύψωναν ψηλά και περήφανοι, κι' έρχονταν σέ αντίθεσι με τ'ον γεμάτο μούρα σύννεφα ούρανό και με τ'ό σκούρο χρώμα που έπαιρνε εκείνη την ώρα τ'ό δάσος που τ'ον περιέβαλλε.

Τό «Οκοφλδ-Πάρκ, είπε ο Κλήδ άναστενάζοντας. Τό στίτι τ'ού παπού μου. Κατόπι τ'ό στίτι τ'ού θείου μου. Και τώρα τ'ό στίτι ένός ξένου με τ'ους Γκόρτον. Τ'ού Ράλο Χόρτον!...

Ός που να πλησιάζουν σ'όν πύργο ο Κλήδ δεν έβγαλε λέξη πιά. Η Κάθλην σεβάστηκε τη σιωπηλή θλίψη του, που προδινόταν από τη συνεχή σύσπασι τ'ού προσώπου του, κι' απ' τ'ό σκυθρωπό ύφος του. Τη στιγμή εκείνη πήρε την άπόφασι να τ'ον βοηθήση με όλη της τήν ψυχή, για τήν έπιτυχία τ'ού σκοπού του.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

- 1) Ξεσκονίστε καλά τις τσέπες, χωρίς να ξεχάσετε από τη διασύνη, καμμία γωνία.
- 2) Κηλίδες από βροχή, λάσπη κτλ. ίμποακρύνονται άποτελεσματικά με νερό-σαλιμάκ.
- 3) Τα μέρη όπου έχουν «γυαλάδες» τ'ά τριβουμε μ' ένα πανί βρεγμένο σέ νερό με ξύδι.
- 4) Στο σιδέρωμα τ'ού πανταλονιού άρχίζουμε, όπως είναι γνωστό, από τ'ό κάτω μέρος.

Τό καθαρίσμα και τ'ό σιδέρωμα ένός άνδρικού κοστούμι φαίνεται, στίς περισσότερες γυναίκες βαρεία δουλειά. Και είναι σωστό αυτό, αν λάβουμε ύπ' όψη μας τ'ό σιδέρωμα που οι άγκώνες τ'ού σακκακιού και τ'ό πίσω μέρος τ'ού πανταλονιού, ύγραίνουμε άρεκετά με νερό και ξύδι. Έτσι μετά τ'ό σιδέρωμα, οι γυαλάδες εξαφανίζονται.

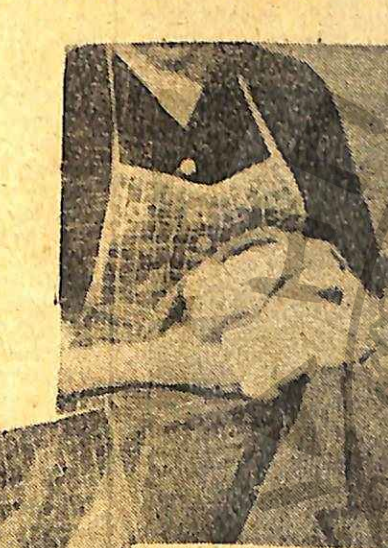
Για να σιδερώσουμε τ'ά τ'ό κοστούμι, χρειαζόμαστε ό πως είπαμε, μία σανίδα σιδερώματος, ένα βαρύ, αν είναι δυνατό, σιδερο και ένα λεπτό λείο πανί-λινό κατά προτίμησι, που δε δαζέει χνούδι. Πρέπει να φροντίσουμε, ώστε στο πάνω τ'ού σιδερώματος να υπήρχη καμιά ραφή. Πρώτ-πρώτα τ'ό δουτάμε στο κρύο νερό και μετά τ'ό στίδουμε καλά να μ'ήν είναι πολύ ύγρο. Τό

Προτού σιδερώσουμε ένα κοστούμι πρέπει να άπομακρύνουμε καλά τ'ή σκόνη. Γι' αυτό άρχίζουμε πάντα με τ'ή θούρτσα. Άπαραίτητο είναι να θυμηθούμε τ'ό γύρισμα τ'ού πανταλονιού, γιατί εκεί μαζεύεται η πιό πολλή σκόνη. Άδειάζουμε μετά τις τσέπες, καλά και τις τινάζουμε να φύγουν τ'ά άπομεινάρια τ'ού καπν'ού, τ'ά τυχόν χαρτάκια και ό,τι άλλο βρίσκεται μέσα. Στο ξεσκονίσμα αυτό που κάνουμε, καλό είναι να δουτάμε που και που τ'ή θούρτσα μας σέ νερό με ξύδι, που έχε. τήν ιδιότητα να

δίνει φρεσκάδα σ'ά χρώματα. Τό κάτω μέρος τ'ού πανταλονιού, αν είναι κηλιδωμένο από βροχή, καθαρίζουμε με νερό-σαλιμάκ. Τα μέρη που έχουν γυαλάδες και που είναι συνήθως οι άγκώνες τ'ού σακκακιού και τ'ό πίσω μέρος τ'ού πανταλονιού, ύγραίνουμε άρεκετά με νερό και ξύδι. Έτσι μετά τ'ό σιδέρωμα, οι γυαλάδες εξαφανίζονται.

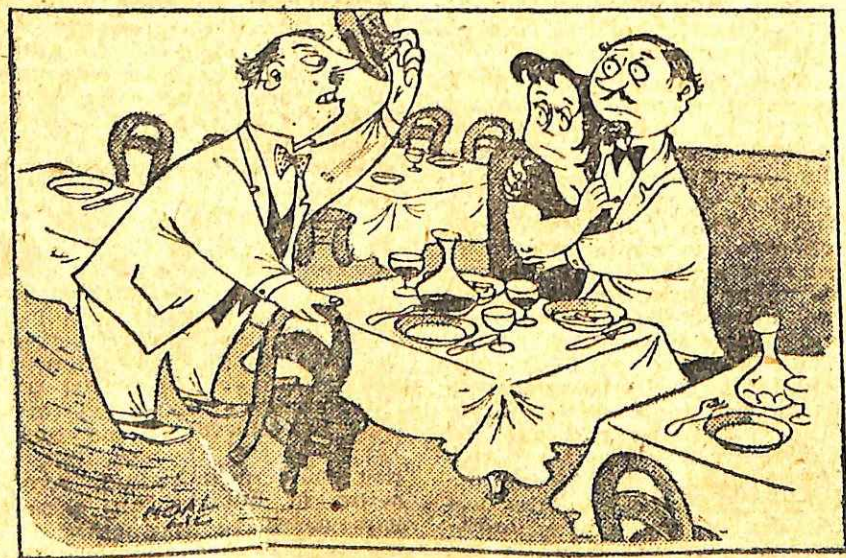
Για να σιδερώσουμε τ'ά τ'ό κοστούμι, χρειαζόμαστε ό πως είπαμε, μία σανίδα σιδερώματος, ένα βαρύ, αν είναι δυνατό, σιδερο και ένα λεπτό λείο πανί-λινό κατά προτίμησι, που δε δαζέει χνούδι.

Πρέπει να φροντίσουμε, ώστε στο πάνω τ'ού σιδερώματος να υπήρχη καμιά ραφή. Πρώτ-πρώτα τ'ό δουτάμε στο κρύο νερό και μετά τ'ό στίδουμε καλά να μ'ήν είναι πολύ ύγρο. Τό

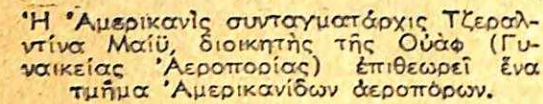

- 5) «Κοφτερή σά μαχαίρι» γίνεται η τσάκι, αν μεταχειρισθώμε άκόμη τ'ή ράχη μίας θούρτσας.
- 6) Αν δεν έχουμε μαξιλαράκι για τ'ους ώμους, χρησιμοποιούμε για τ'ον ίδιο σκοπό ένα πανί.
- 7) Και σιδερώνουμε τήν άοχη τών μανικιών, πάντοτε, στο χέρι.
- 8) Τα ρεβέρ σιδερώνουμε από τήν άνάποδη άπαραίτητως μεριά.

ΟΙ ΕΝΟΧΛΗΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

— Με συγχωρήτε, κύριε, μήπως αυτή η θέσις είναι ελεύθερη;

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΑΥΤΟ ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΟΣΟΥΣ
ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΑ ΔΥΣΦΟΡΟΥΝ ΕΠΕΙΔΗ
ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΨΗΦΟ.

Ἡ στρατευμένη γυναίκα εἶναι τυπικὸ δημιούργημα τῆς δραματικῆς ἐποχῆς μας. Σ' ὅλες σχεδὸν τὶς χώρες τοῦ κόσμου, ἡ γυναίκα συμβαδίζει ἀκόμα καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα μὲ τὸν ἄνδρα. Ἡ σύγχρονη τεχνικὴ πρόοδος δὲν ἀνέτρεψε μονάχα τὶς συνθηκὲς τῆς καθημερινῆς ζωῆς, σπῶν-χοντας ὁμαδικὰ τὶς γυναῖκες στὴν ἐξω-σπιτικὴ ἐργασία. Ἀνέτρεψε καὶ τὶς συν-θῆκες τοῦ πολέμου, γενικεύοντας κ' ἀ-πλώνοντας τὸν ἀπὸ τὰ μέτωπα στὰ μετό-πισθεν καὶ πλῆθυνοντας σκληρὰ τὸν ἄρ-μο πληθυσμό. Ἐτοί, θέλοντας καὶ μὴ ἡ γυναίκα ὑπερβεύτηκε μὲ τὸν πόλεμο κι ἀπὸ ἄλλος θεατικὸς καὶ ὅμοια του κατέληξε νὰ γίνη καὶ πρωταγωνιστὴς του.

Φυσικά, η κοινή γνώμη στο σύνολό της δεν μπορεί να συλλάβει με τη φαντασία της τη γυναίκα στρατιώτηνα, την ώρα που δρᾷ. Κι' ἄκόμα περισσότερο δὲ μπορούν να τὴ φαντασθοῦν ἔτσι οἱ γυναῖκες πού, χαϊδεμένες ἀπὸ γεννησιμιού τους, ἀναθρεφόμενες σὰν τὰ λουλούδια στο βερμωχέριτο, πιστέψανε πὼς ἀνήκουν στὸ «ἀσθενὲς φύλον», προωρισμένο ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μονάχα γιὰ τῆς μητρότητος τῆ μάχη.

Στις ημέρες μας όμως η γυναίκα-άνδρναμία γίνεται όλο και πιο σπάνια. Κι' όχι μονάχα σ' όλα τα φανερόματα της καθημερινής ζωής, αλλά και στο πεδίο των πιο άγριων συγκρούσεων, το πολεμικό.

Ής παραλείψουμε τις γυναίκες των κατεχομένων χωρών μέσα στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, που έγραψαν αληθινά έπικες σελίδες με την ανδρεία και τη μαχητικότητα τους κι' ής έλθουμε στις γυναίκες-στρατιώτες, τις σύγχρονες στρατευμένες γυναίκες.

Στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, οι γυναίκες δέχονται την ίδια στρατιωτική εκπαίδευση με τους άντρες. 'Η θητεία κρατάει από τρία έως τέσσερα και πέντε χρόνια. 'Οποια θέλει να μονιμοποιηθώ στο στράτευμα θα υπηρετήσω τριαντάτεσσερα σωστά χρόνια, για να πάρω στο τέλος σύνταξη και παράσημα υπηρεσίας.

Οι 'Αμερικανίδες που κατατάσσονται στο στρατό πρέπει να είναι άγαμες, χω-

ρες οικογενειακές υποχρεώσεις και να έ-
 χουν δίπλωμα μέσης σχολής. Η έγγραφή
 στο στράτευμα είναι φυσικά εθελοντική.
 Μά όταν ακολουθήση το δρόμο αυτό η
 στρατιωτική, παρουσιάζεται στη διοίκηση
 του Στρατοπέδου Λή στη Βιρτζίνια για
 να εκπαιδευθεί και να ειδικευθεί: άδελφή,
 αλεξιπτεριστρία του υγειονομικού σώμα-
 τος, σωφρίνα, να καταταγεί στα άρματα
 μάχης ή να γίνει ανιχνεύτρια.

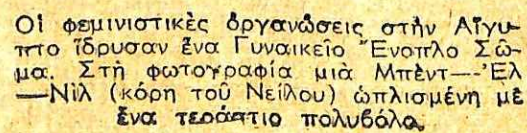
Στην 'Αμερική οι στρατιωτίνοιες είναι γνωστές ως Γυναικείο Στρατιωτικό Σώμα (Γουόμην 'Αρμυ Κορπ), πού ιδρύθηκε άπό τον πρόεδρο Ρουζβέλτ, με διάταγμα της 2 'Ιουλίου 1943. Στην άρχή τό σώμα αυτό ήταν άπλώς βοηθητικό. Τό άρχικό διάταγμα όμως συμπληρώθηκε με ένα άλλο διάταγμα πού έπεκρίρωσε ό πρόεδρος Τρούμαν καί Έτσι ό ρόλος των 'Αμερικανίδων στρατιωτιών ώλοκληρώθηκε σέ ρόλο σωστών 'Αμερικανών στρατιωτιών.

Όσες προτιμούν το ναυτικό ή την αεροπορία δεν είναι απαραίτητο να είναι άγαμες. Οι καταταγμένες στο στράτευμα Αμερικανίδες φτάνουν τις 20.000, ενώ στη διάρκεια του πολέμου έφθασαν τις 200.000.

Στρατιωτίνες οργανωμένες υπάρχουν επίσης στην Αγγλία, την Κίνα, την Κορέα, τις Ινδίες, την Αίγυπτο. Σε κάθε γεωγραφικό πλάτος υπάρχουν και γυναίκες στρατιώτες. Πρώτη φορά πήραν τα όπλα στο χέρι οι γυναίκες της Ρωσίας στην Έπανάσταση το 1917. Η Ρωσική Έπανάσταση ανεγύρισε τη γυναίκα σαν «κοινωνικό στοιχείο» και η στρατιωτική νομοθεσία του 1931 παραδέχθηκε πως η γυναίκα μπορεί να κατατάσσεται έθελοντικά στο στρατό και να παίρνει μέρος στα γυναικεία, ως βοηθητική σε καιρό ειρήνης και ως αληθινή στρατιώτης σε καιρό πολέμου. Έπικυρώθηκε τότε η είσοδος τους στη Στρατιωτική Ακαδημία απ' όπου παίρνουν επίσημα διπλώματα για ειδικές υπηρεσίες. Στα τέλη του 1939 φορούσαν τη στρατιωτική στολή στη Σοβιετική Ρωσία 140.000 γυναίκες.

Τελευταία, μερικές Μπέντ 'Ελ Νιλ (Κόρες τού Νείλου), στρατευμένες γυναίκες τού 'Εθνικιστικού Αιγυπτιακού Κόμματος, ἤλθαν σέ σύγκρουσι με τὴν ἀστυνομία στὸς δρόμους τού Καΐρου. Οἱ κόρες τού Νείλου γυνάζονται στὰ βαρεία ὅπλα καὶ παρ' ὅλο πὺ ἀκολουθοῦν οἱ περισσότερες τὴ Μωαμεθανικὴ θρησκεία καὶ οἱ μύτερες τους φοροῦσαν φερετζέ, θεωροῦνται γενναίωψυχες καὶ ἱκανές ὅσο καὶ οἱ ἄνδρες συνάδελφοί τους. Καὶ στὴν Κορέα ἑπίσης, οἱ γυναῖκες πολέμησαν καὶ δρίσκονται δόκμη στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ πυρός, μετὴ μπαγιονέτα στὸν ὦμο.

Σίγουρα, οί γυναίκες τῆς ἐποχῆς μας
ξέρουν ὅχι μόνο ν' ἀγαποῦν ἀλλὰ καί νά
μάχωνται.

Πολύ συχνά διαβάζουμε συμβουλές και συλλυγές και παραίνεσεις για τον τρόπο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί γυνή και άποδοτικά τον καιρό της ή κάθε νοικοκυριού. Περιοδικά και έφημεριδες, σε όλο τον κόσμο και στη χώρα μας, μιλούν συχνά για την ανάγκη της οργανώσεως του νοικοκυριού και προτείνουν ένα όριο προγράμματος, που θα μπορούσε να προκληθεί το θυμό και τη θυμωδία, το σαρκασμό και την αγανάκτηση σε πολλές από τις αναγκαστικές.

Ποιό δωμάτιο να πρωτοκαθαρίσει π.χ.
μια νοικοκυρά που ζή με την οικογένειά
της σε μια μονοκάμαρα; Και πώς θα δου-
λει ως μεσημεριανού φαγητού τις 12½
όταν ό σύζυγος επιστρέψει στις δύο;

Γι' αυτό κάθε υπόδειξι σχετική με την
ώρα και την ημέρα που προορίζεται για
την κάθε έλασσία είναι περιττή και στην
πραγματικότητα ανεφάρμοστη, όσοδήποτε
γενικό χαρακτήρα και αν έχη.

Ἐκεῖνο, ὅμως, πρὸς εἶναι ἀναμφισβήτητος καὶ ἔχει ἀναμφίβολη ἀξία εἶναι νὰ ὑπάρχῃ πρόγραμμα, σύμφωνα μὲ τὰς ἀσχολίας καὶ μὲ τὰς ἀνάγκας τῶν μελῶν μιᾶς οἰκογ.

Τὸ πρόγραμμά αὐτὸ δὲ μπορεῖ νὰ κατισχύσῃ αὐθαίρετα οὔτε ἡ ἴδια ἡ νοικοκυρά. Θὰ προκύβη αὐτόματα ἀπὸ τὰς οἰκογενειακὰς ἀνάγκες καὶ τότε ἀκριβὲς ἀπαίτεται προσοχή. Ἡ ἔξυπνη νοικοκυρά θὰ δοκιμάσῃ τὸ ἓνα ἢ τὸ ἄλλο πρόγραμμά ἐργασίας ὡστόσο νὰ καταστολᾷ σὲ μὴ νικᾶ συμπεράσματα. Μπορεῖ π.χ. νὰ μὴ πλύνῃ τὰ πιάτα τὸ μεσημέρι, ἀλλὰ νὰ πλύνῃ ὅλα μαζί τὸ βράδυ, ἂν ἡ οἰκογενεῖα ἄρῃ ἀργὰ καὶ μὲ τὸ μεσημέρι πλῆθισμο τῶν πιάτων γίνεταί ἡ ἀναποσπῆ ἡ δικῇ τῆς ἢ τῆς οἰκογενείας, στὰν σπῆ, εἶναι μικρὰ καὶ ὁ θόρυβος ἐνὶ τῷ σὺζυγῳ πού θέλει νὰ ἀναπαυθῇ ἐκτελετὴ ὥρα ποὶν φύγῃ πάλι γιὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἑσπέρου.

Ἐνὸ μιά νοικοκυρά βρῖσκει δολικό νά
πλένει τὰ ρούχα τῆς ἐβδομάδος καὶ δει-
ντέρα, ἄλλη προτιμᾷ τὴν Τετάρτη ἢ τὴν
Πέμπτη. Ἐνὸ στὸ ἕνα σπῖτι τῶνε στὴ
μιά σὲ ἄλλο τῶνε τὸ μεσημέρι στὴ δυ-
μισή κλπ. Τὸ βασικώτερο σημεῖο ποῦ πρέ-
μει νά προσέχη ἡ οἰκοδόμοινα εἶναι νά
ὑπάρχη ὠρίσμενη καὶ κανονικὴ ὥρα γιὰ τὸ
φαγητό. Ἔτσι καὶ ἡ νοικοκυρὰ φροντίζῃ
καὶ εἶναι σὲ θέσι νά ἔχη πάντα τὸ φαί
ἔτοιμο στὴν ὥρα τοῦ καὶ ἡ γυαία τῆς οἰ-
κογένειας ἐξασφαλίζεται, γιατί δὲν ὑπό-
χει συνήθεια ποῦ νά βλάπτῃ περισσότερο
στὴν γυαία ἀπὸ τὴν ἀκαταστασίαν στὴς ὥ-
ρας τοῦ φαγητοῦ.

Ὅσον ἀφορὰ τὶς ἑκτακτες δουλειές, αὐ-
τὲς ποὺ δὲν γίνονται κάθε μέρα, ἢ αὐτὲς
πρέπει νὰ ὀριθῇ συγκεκριμένῃ ἡμέρᾳ κα-
θ' ὥρα, ὥστε νὰ μὴ περνᾷ βδομάδα χωρὶς
νὰ γίνονται: Π. χ. τὰ τζάκια, τὸ σπορ-
νισμα, τὸ σιδέρωμα, τὸ μαντήλιασμα, τὸ
σφουγγάρισμα κλπ. Μιὰ ἢ δυὸ ἑκτακτες
δουλειές κάθε μέρα διατηροῦν τὸ σπῆτι κα-
θαρό χωρὶς νὰ σᾶς κουράζουσι καὶ χωρὶς
νὰ σᾶς ἐμποδίζουν νὰ βγαίνετε ἔξω ἀπὸ
τὸ σπῆτι, νὰ εἶσθε πάντα περιποιημένη καὶ
τὸ κυριώτερο νὰ διαθέτετε κέφι καὶ χρόνον
γὰρ ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας σας.

★ Οι ελαιογραφίες θέλουν καθαρίσμα κα-
τόσο, αλλά με πολλή προσοχή... Δια-
λύστε σε 100 δράμας νερό 3 δράμας
τουίνι Μασσαλίας, 10 γραμμάρια γλυκερί-
νης, 30 γραμμάρια αλκοόλ και 25 δράμας
πατάταλαιο ή λυωμένη πατάτα. Βουτή-
ξτε στο υγρό ένα μπαμπάκι και περάσε-
τε με αυτό τον πινάκα. Έπειτα ξαναπα-
ρέτε τον με άλλο μπαμπάκι δοσμένο με
καθαρό νερό και σκουπίστε τον ελαφ-
ρά με ένα λεπτό πανί.

★ Τὰ λεμονία πρὶν τὰ στίψετε τὰ
σταίνετε πρῶτα τὴν πλάκα τῆς κου-
σας. Ὁ χυμός τους ἔτσι βγαίνει πιό
λὺς, ὅταν τὰ στίψετε.

Ἡ κούρασι δὲν εἶναι ἀρρώστεια ἀλλὰ μιὰ ἀκαθόριστη, γενική δυσφορία. Καί, ὅτι γιὰ τὸν ἰατρικὸ νὰ βρεθῇ γι' αὐτήν; Πηγαίνετε στὸ γιαντρί. Σὰς δίνει λίγα τονωτικὰ ποὺ μαστίζουν πρὸς ὀλίγον τὸν ὀργανισμό καὶ σὰς δίνει μερικὲς γενικὲς συμβουλές: «Ξεκοπῆτε!». «Ἀποφεύγετε τὶς στενοχώριες!». Γυρίζετε στὸ σπῆτι σας ἀπογοητευμένη, γιὰτὶ ἀκριβῶς ἡ ζωὴ σας εἶναι γεμάτη δουλειὰ καὶ στενοχώριες.

“Όσοι κατοικούν στις πόλεις παραπονιούνται πολύ περισσότερο για κούραση από κείνους που κατοικούν στην έξοχή. Στο ύπαιθρο, οι άνθρωποι υπερβάλλονται σέ έντονη μική εργασία. Άλλα τὸ οξυγόνο πού εἰσπνέουν, μαζί με τή γερή τροφή καί τόν ύπνο, τοὺς ἐπιτρέπουν ν' ἀνακτήσουν τίς δυνάμεις τοὺς. “Όσο σκληρή καί κοπιαστική κι' ἀν εἶναι ἡ ἀγροτική ζωή, εἶναι μιὰ ζωὴ φυσιολογική, κανονική. Τὸ μυϊκὸ σύστημα, ἀκόμη καί ὅταν παρακουράζεται, δὲν λειτουργεῖ ποτέ ἀντίθετα μὲ τὴ φύσι.

Ο αγρότης, η αγρότισσα, πλαγιαίνει συχνά πε-
θαμένος από την κούρασι αλλά ευπνιά την άλλη μέ-
ρα έντελως ξεκουραστος. Ή ζωή, στο ύπαιθρο, α-
κολουθεί το φυσικό ρυθμό που επιβάλλει η τροχιά
του ήλιου και της γης.

Πόσο διαφορετική είναι η ζωή στην πόλι. "Όσο πιο μεγάλη είναι η πολιτεία, τόσο ταχύτερος είναι εκεί ο ρυθμός της ζωής και τόσο πιο αντίθετος είναι με τον ιδιαίτερο ρυθμό του ανθρώπου. Πώς να παλέψουμε με τὸ ρεύμα που μᾶς παρασύρει;

Οι αριθμοί είναι πολύ εύγλωττοι. Οι εικοσιτέσσαρες ώρες του μερόνυχτου δεν μπορούν βέβαια να μεγαλώσουν για να αυξηθούν τα χρονικά περιθώρια για τις δουλειές. Ούτε και μπορούν να διπλασιαστούν εάν με μαγεία τα μετρημένα έσοδα του μηνός. Τα παιδιά έχουν και αυτά τις ανάγκες τους. Πόσες σκοτούρες. Πόσες έγνοιες!

Ἡ νοικοκυρά είναι, ἀναγκασμένη νὰ μαγειρεύῃ, νὰ πλύνῃ, νὰ σιδερῶνῃ, νὰ μπαλῶνῃ, νὰ κενῇ τὰ πῶνια, νὰ περιποιῇται τὰ ἀδιάθετα ἢ ἀρρώστα παι-
διά, νὰ γράζῃ περίπατο τὸ μωρὸ, νὰ παρακολουθεῖ
τὴ μελέτη τῶν παιδιῶν καὶ λοιπὰ, καὶ λοιπὰ, καὶ
λοιπὰ. Προσθέσεις σ' ὅλα αὐτὰ καὶ τὴν ἐπαγγελμα-
τικὴν συχνὰ ἐργασία καὶ ἔχετε ἐνῆα ἡρώισμο. Σπάνια
β' ἀκούομαι τὶς γυναῖκες αὐτὲς νὰ παραπονεθῶν γὰρ
κοπῆρας. Δὲν δρῖσκουν καιρὸ οὔτε νὰ τὴ σκεφθῶν.
Ξεπρνώντας τὶς ἴδιες τοὺς τίς δυνάμεις, κατορθώ-
νουν νὰ στέκωνται ὀρθῶς ὡς ἀργὰ γιὰ νὰ ξαναρχί-
σουν τὰ ἴδια τὴν ἄλλῃ μέρα.

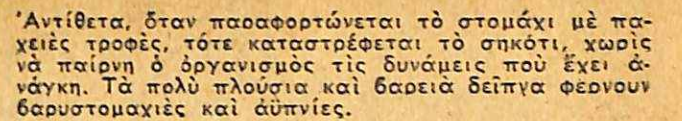
«Ένα μοναχά γιατρικό υπάρχει γι' αυτό: Νά κινή η νοικοκυρά αληθινές οικονομίες καί νά διαθέτ' όλο της τό χατήρηλικό ώστε νά μαζέψη χρήματα γιά νά εφοδιάσθ' τό σπίτι της μέ τό σύγχρονα τεχνικά μέσα: ηλεκτρική σκούπα, ηλεκτρική ραπτο-μηχανή κλπ. Αλλά πόσος καιρός θά χρειασθ' ώσπου νά μαζευθ' τό ποσόν γιά κάθε είδους...

Ὁ ὕπνος εἶναι ἀπαραίτητος. Ὁ ἄνθρωπος χρειάζεται ἐννέα ὥρες ὕπνο ὡς τὰ δεκαέξη τοῦ χρόνου, ὅκτῳ ὥρες ἕως τὰ σαράντα καὶ ἑπτὰ ὥρες ὕπνο ἀπὸ τὰ σαράντα καὶ πέρα.

Τὰ κορτσια νομίζουν πὼς οἱ δυνάμεις τοὺς εἶ-
ναι ἀνεξάντλητες καὶ κάνουν συχνὰ κατάχρησι, προ-
ετοιμάζοντας μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὴν κούρασι ποὺ
αἰσθάνονται στὴν ὠριμότητά τους.

Ἡ κατάχρησις τοῦ κινηματογράφου συντομεύει
τις νύχτες, ἐνῶ ἀντίθετα οἱ σκοτεινὲς καὶ ἄσχημα
ἀριζόμενες αἵθουσες εἶναι ὀλέθριες γιὰ τὸ νευρικὸ
σύστημα.

Μιά ωραία σιλουέτα είναι αναντίρρητα προσόν για μια γυναίκα. Άλλο, μη ξεχνάτε πώς το σώμα μας είναι μία μηχανή, που γι' αυτό λειτουργεί καλά χωρίς ανάγκη από καυσίμυ ύλη. Πολλές γυναίκες όμως αντί να τρέφονται όπως πρέπει, στερούν από τον οργανισμό τους τις απαραίτητες προφές, τόνανέχνουν και χάνουν τη νευρική τους ισορροπία.

‘Ο θόρυβος ἐξαντλεῖ τὰ νεύρα. Ἀκόμη καὶ ὁ ὕπνος δὲν ἐξουδετερώνει τὴ βοή τοῦ δρόμου. ‘Ο ἄνθρωπος ὑποφέρει ἀσυνείδητα τὴν ἐπίδρασί του. Ἰσως νὰ προσέξατε πόση ξεκουρασιά φέρνει ὁ ὕπνος στὴν ἡσυχία τῆς ἐξοχῆς.

Κι' αφού δε μπορούμε να υπερασπισθούμε τον εαυτό μας από τους εξωτερικούς θορύβους, άς τον υπερασπισθούμε από τους θορύβους μέσα στο ίδιο το σπίτι. Το ραδιόφωνο είναι ο υπ' αριθ. 1 έχθρος. Πολλοί το ανοίγουν το πρωί και το κλείνουν το βράδυ και μαάλιστα το αφήνουν πολύ ανοιχτό. Ή συζητήσεις γίνεται αναγκαστικά με υψηλή φωνή, που διαφορετικά δεν μπορεί να καλύψει το θορυβό της τζάκ ή τις στενωπές διαφημίσεις.

Οι άνθρωποι ξεμάθανε στην εποχή μας να ξεκουράζονται. Πηγαίνουν στις διακοπές και γυρίζουν με πρόσωπα πιο σκαμμένα παρά προτού φύγουν. Οι όληνυκτιοί χοροί στις πίστες δεν συντελούν δέ-
βαια στην ανάπαυση και μάλιστα ύστερα από μία
περίοδο έντατικής εργασίας όλη τη χρονιά.

Ἡ ἔλλειψις νευρικής ἰσορροπίας φέρνει καὶ μιὰ ἀποχαλίνωσι τῆς φαντασίας, ποὺ κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ αἰσθάνεται ἀκόμα ἐντονώτερα τὴν κούρασι.

Ὁ φόβος γιὰ τὴν ὑπερβολικὴ ἐργασία τοῦ περιμένει νὰ γίνη, ἀποδεικνύεται συχνὰ πολὺ πρὸ καπιταλιστικῶς καὶ κομματικῶς ἀπὸ τὴν ἰδίᾳ τὴν ἐργασία. Οἱ φοβητῆρες κουράζονται πρὶν ἀρχίσουν τὴ δουλεία. Καὶ ἐστὶν ἡ κοῦρασις τοὺς διπλάσιαται. — Ἀχ! Δὲν θὰ τὰ καταφέρω! Πῶς θὰ γίνη τὸ σπ δουλεία; λένε.

Χρειάζεται όμως και λίγη φιλοσοφία. Όση δου­
λειά κι' αν έχετε, όση κι' αν είναι, πρέπει να μπο­
ρείτε πάντα ν' αφήνετε μερική δουλειά κατά μέρος.
Πόσο μεγαλοποιούμε μερικά πράγματα που νομίζα­
με πως τους δίνουμε σημασία! Ένας σοφός, για νά
καθησυχάζη τη μανία της γυναίκας του για τὸ νοι­
κοκυριό της έλεγε: «Μη ξεχνάς πως ὁ πλησιέστερος
γαλαξίας απέχει τριακόσιες χιλιάδες χρόνια φω­
τός!».

«Ὅσο πιο κουρασμένη είναι ἡ γυναίκα μου τόσο πιο πολύ καθαρίζει το σπίτι», παραπονιόταν ένας ἐκνευρισμένος σύζυγος. «Δεν δέχεται βοήθεια από κανένα, ούτε από μένα, ούτε από τὰ παιδιά. Τῆς ἀρέσει νὰ τὴ κάνουν ὅλα μοναχὴ τῆς. Κι' ἂν τῆς καπνίσω νὰ κάνουν τὸ παρκέ τῆς νύχτας, θὰ σηκωθῇ νὰ πραγματοποιήσει τὴν ἐπιθυμία τῆς τὴν ἴδια στιγμή...».

Πόσες τέτοιες μανιακές υπάρχουν. Άγνοούν τη λογική τάξη, την αξία που έχει η κάθε δουλειά. Στερνουν τα παιδιά τους από την ευκαιρία να μάθουν κι αυτά ώριμους και μετέωρους. Πόσο μεγαλύτερο κέρδος χρόνου και κόπου είναι για τη μητέρα αυτό και πόσο πιο ωφέλιμο από μερικές δουλειές που μπορούν να μείνουν κατά μέρος.

Έχετε υπόψη σας ακόμη πως το εικοσιτετράωρο έχει 1440 λεπτά. Τι σημασία έχουν πέντε λεπτά λιγώτερα, αφού μέσα σ' αυτά τα πέντε λεπτά, που δεν τα βρίσκουν οι πολυσύχολες, μπορούν να καταστρώσουν ολόκληρο το πρόγραμμα εργασίας για την επομένη;

Ἐκείνες ποὺ βαρυνοῦνται τὴ δουλειὰ ἔχουν εὐκολὴ τὴν ἀπάντησι: «Εἶμαι κουρασμένη!». Καὶ τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τὶς σαλέψῃ καὶ νὰ τὶς βγάλῃ ἔξω ἀπὸ τὸ ὄχυρό τους.

Φτάνει όμως και να πη μια γυναίκα κείμει κουρασμένη» για να πέση σε μια αξιοθρήνητη ατύχηση, που την παραλύει και κάνει βαρετή κάθε της κίνησι.

Πόσες φορές έμεις οι γυναίκες άρνουμεθα μιά διασκέδασι έπειδι νιώθουμε κουράσι. Μάς διαφεύγει πώς όταν ή κοούρσι είναι διαφορετικη φύσεως ξεδιυτεράναται αιθαρία με μιά άλλη.

Ο διακουόμενος παύ έξαντλίζεται πάνω στα βι-
βλία του θα αισθανθ ή μεγάλη έκούρασι αν περπα-
τήση λίγα χιλιόμετρα ή αν κόψη εύλα. Κι ό μαθη-
(Συνέχεια στη σελίδα 65)

ΣΤΙΣ ΓΑΛΑΝΕΣ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΕΣ

1. Πολύ συμπαθητικό κοστούμι πλάζ. Ίδια πρωτότυπες οι τσέπες της μπλούζας, που κουνουν, όπως και το άνοιγμα, με κουμπάκια μπλε.
2. Οι ρίγες σχηματίζουν ψαροκόκκαλο στα φύλλα της φούστας, ενώ έρχονται οριζόντια εφαρμοσμένο κλειστό ζακετάκι με τη λατινική φά.
3. Έμπριμέ σύνολο. Το μαγιό πολύ πρωτότυπο χει σουρίτσες στα κοψίματα, που κρύβουν την λιά και φορμάρουν το στήθος.
4. Κοστούμι ηλιοθεραπείας από ριγώτο βαμβάκι. Συνδυάζεται με το ριγώτο σύνολο άρ. 2.
5. Χαριτωμένο σπόρ φόρεμα από τουάλ. Είναι σικά το κοστούμι άρ. 1 συμπληρωμένο με μια πωτή φούστα με πιέτες.
6. Λευκή φούστα σε ίσια γραμμή, με έσω τσέπες και κουμπιά στο πλάι. Φοριέται με μπλουζάκι χωρίς μανίκια.
7. Μονόχρωμο κοστούμι ηλιοθεραπείας με λονάκι φτιαγμένο με λοξά φύλλα.
8. Μοντέρνα ρόμπα της πλάζ, με μυτερές και γιακά. Στερεώνεται στη μέση με μια λωρίδα.
9. Ρόμπα της πλάζ χωρίς μανίκια. Ο κρίκος μασχάλης στολίζεται με ρεβεράκι, που καταλήγει σε μυτερό στους ώμους.
10. Πάνω από το μονόχρωμο κοστούμι ηλιοθεραπείας άρ. 7 φοριέται ένα κοντό υπολεράκι διατεταγμένο από το στήθος και φούστα με πιέτες γύρω από το στήθος.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΛΑΜΠΡΙΝΟΥ

Ο τελευταίος έρωτας του Λόρδου Βύρωνα

3ον

Σηκώθηκε και τη χαιρέτησε με μερικές τυπικές λέξεις, μα η φωνή του έτρεψε έλαφρά. Τού φάνηκε χλωμή και αδύνατη, ήταν όμως πιο όμορφη ακόμα, μ' αυτό το κουρασμένο, το τσακισμένο ύφος και κάτι το ήπιονμένο σ' όλη της τη στάση. Είχε παλέψει τέσσερις μέρες με τον έαυτό της, μα στο τέλος είχε νικήσει και είχε έρθει.

Η μόνη που μιλούσε ήταν η κοντέσσα. Ο Βύρωνας απαντούσε με μονοσύλλαβα, η 'Ελισάβετ δεν άνοιγε το στόμα της. Όταν ήπιαν το τσάι τους, η κοντέσσα ζήτησε συγγνώμη και μπήκε στο σπίτι για μερικά λεπτά. Άξαφνα δρέθηκαν μόνοι τους. Τότε σημάνε η ώρα της μiorας. Χάνοντας κάθε έλεγχο πάνω στον έαυτό του, παρασυρμένος από ένα δυνατό πάθος, ο Βύρωνας άρπαξε τα χέρια της 'Ελισάβετ. Εκείνη δεν τα τράβηξε. Έτρεμε και τα μεγάλα μάτια της σά να είχαν πυρετό.

— Πρέπει να σάς δώ μόνι, είπε σιγά και γρήγορα. Θα σάς περιμένω σήμερα τη νύχτα, στο μικρό δάσος, κοντά στο πηγάδι.

Την κύτταζε, αναστατωμένος, ίκετεύοντας με τα μάτια του μια απάντηση. Η 'Ελισάβετ δεν είχε τίποτα. Σκέπτονταν ακίνητη και χλωμή σαν πεθαμένη.

— Θα σάς περιμένω, επανέλαβε ο Βύρωνας, όταν βγύη το φεγγάρι.

Ένας υπηρέτης έκανε την εμφάνισή του. Σήκωσε τα φλιτζάνια και τα πιάτα και κατόπιν έφερε πούρα, σταχτοδοχεία και σπύρια. Έν τώ μεταξύ επέστρεψε και η κοντέσσα Ντεσίμα, η οποία βάλθηκε να μιλήσει όπως πάντα χωρίς διακοπή. Έκνευρισμένος ο Βύρωνας σηκώθηκε να φύγει. Είπε πως έπρόκειτο να γευματίσει με κάτι φίλους του κι επειδή ήταν κουρασμένος ήθελε ν' αναπαυθεί ως την ώρα του φαγητού. Υποσχέθηκε να ξανάρθει σύντομα, υποσχέθηκε τα πάντα. Βιάζονταν να εγκαταλείψει αυτόν τον κήπο. Φίλησε το χέρι της κοντέσσας και κατόπιν το χέρι της 'Ελισάβετ. Το λεπτό ρόδινο χέρι ήταν παγωμένο.

Η νέα γυναίκα τον έβλεπε να φύγει χωρίς ν' απαντήσει στην αγωνιώδη του πρόσκληση. Μόλις ανέβηκε πάνω στ' αλογό του, η 'Ελισάβετ έτρεξε στην κάμαρά της. Δεν έφαγε εκείνο το βράδυ, με τη δικαιολογία ότι ήταν αδιαθέτη. Και διπλοκλειδώθηκε παλεύοντας απελπισμένα μ' αυτόν τον πειρασμό: «Θά σάς περιμένω κοντά στο πηγάδι, όταν βγύη το φεγγάρι».

Η πιστή της υπηρέτρια Κατίνα επέμενε αργότερα να της άνοιξη. Της έφερε λίγο ζωμό, φρούτα, μοσχάτο της κοντέσσας την καλή νύχτα της κοντέσσας που είχε πάει να κοιμηθεί γιατί αισθανόταν λίγο κουρασμένη. Το σπίτι ήταν βυθισμένο στη σιωπή. Ο υπηρέτης είχε εξα-

πλώσει. Η καμαριέρα της Ντεσίμα κοιμόταν. Μόνο η Κατίνα άγγιγνόντουσε, ανήσυχη για την κυρά της.

— Κυτάξου, ψυχούλα μου, στον καθρέφτη, κύτταξε τα μάτια σου πόσο είναι κομμένα. Δες πού είσαι άσπρη σαν το κερί. Μα τί έχεις κυρά μου; Ποιά έγνοια σε τρώει κρυφά; Η 'Ελισάβετ την διέταξε να την αφήσει ήσυχη. Είχε ανάγκη από ήσυχία.

— Ναί, ήσυχία! Για να μείνεις μόνη σου και να σκέφτεσαι και να καταστρέφεις τα νύχτα σου. Πές μου, κυρά μου, πές μου τί σε βασανίζει;

Η 'Ελισάβετ της είπε να της ρίξει τα χαρτιά. Η Κατίνα ίσχυριζόταν ότι μπορούσε να δει στην τράπουλα το μέλλον. Χω-

ρίς αργοπορία άπλωσε τα χαρτιά.

— Τί σου έλεγα! Κύττα, κύττα, ψυχούλα μου! Μια έμμομη ιδέα σε κατέχει. Είναι πιο δυνατή από τη θέλησή σου. Άντιστέκεσαι, παλεύεις κι' εξαγνίζεσαι... και γιατί; Δεν μπορεί κανείς να ξεφύγει από το πεπρωμένο του. Και το πεπρωμένο σου είναι αυτό!

Έρριξε το ρήγα κούπα.

— Αυτό είναι σου λέω! Σ' άκολουθεί, δε θα σ' αφήσει. Γιατί τ' αποφεύγεις; Γιατί φοβάσαι;

— Πάψε! Φύγε! φώναξε η 'Ελισάβετ.

Η Κατίνα όμως δεν έδωσε σημασία στη διαταγή της:

— Όσο και να φωνάζεις και να με διώχνεις... αυτή είναι η

Μόλις φθάνουν ο Λαμπρινός συναντάται με το Βύρωνα πάνω στο πλίο του «Ήρακλεια» που είναι άκυροβελήμένο στο λιμάνι του Άργιστολίου. «Όταν επιστρέφει, στο σπίτι μιλάει στη γυναίκα του για το Βύρωνα. Η ψυχή της 'Ελισάβετ φτερουγίζει. Θα γνώριζε τον ένδοξο ποιητή, που είχε διαβάσει τον «Πειρατή» του. Έπειτα από τρεις μέρες η κόμηση Ντεσίμα έδινε μια δεξίωση προς τιμήν του Άγγλου εσπριτριβή.

Άμέσως ένα δυνατό αίσθημα δημιουργείται ανάμεσα στην 'Ελισάβετ και το Βύρωνα. Ένα αίσθημα αγνότητας, άπαλλαγμένο από κάθε τι το υλικό. Κατά τη διάρκεια του γευματός ο Άγγλος ποιητής ρώτησε την όμορφη Ζακυνθινά:

— Θα μείνετε πολλές μέρες στο Άργιστόλι;

— Όσοι μέρες κρατήση έρω ή έξοχότητά σας τον άνδρα μου.

Άσυνειδητο ή απάντησι της περιείχε μια πρόσκληση. Ήταν σά να έλεγε: «Όσον καιρο θέλησετε».

Έπειτα από δύο μέρες ο Λαμπρινός φεύγει κατ' έντολή του Βύρωνα για την Κέρκυρα για να συναντηθεί με τον Καποδίστρια. Η 'Ελισάβετ αποφεύγει να δει τον ποιητή γιατί μπορεί να κάνει καμιά τρέλα. Και φοβάται. Ο Βύρωνας κάνει κάτι τι για να τη συναντήσει. Κάνει τακτικές επίσκεψι στην κοντέσσα Ντεσίμα, αλλά η 'Ελισάβετ δεν εμφανίζεται. Βρίσκει διάφορες προφάσεις για να μείνει στην κάμαρά της. Ένα απόγευμα, ωστόσο η νεαρή γυναίκα μη αντέχοντας άλλο, κατεβαίνει στον κήπο, όπου ο ποιητής πίνει το τσάι του με την κοντέσσα. Τα φλιτζάνια παρά λίγο να πέσει από τα χέρια του Βύρωνα.

καθρέφτη. Είσαι ώρα, νά, είσαι ένα μαγικό λουλούδι. Τί κάνεις στη ζωή; Ίσως είς τις όρέξεις του σιδηροπρινού. Δεν είναι σπουδαίο αυτό. Μια τόσο θερμή καρδιά σαν τη δική σου! Το βλέπω, σου λέω. Έρχεται προς έσένα και σ' φοβάσαι! Δεν πρέπει να φοβάσαι... ή αγάπη περιμένει... ή αγάπη είναι τριγυρισμένη. Άν την αφήσεις να περάσει, χωρίς να την άρπάξεις, θα πεθάνει χωρίς αγάπη, μέσα στο παύσι της πλήξης. Κι' όμως σου άξίζουν περισσότερα, κυρά.

Είδε την 'Ελισάβετ να χλωμιάζει, να σφίγγει τα δόντια της και να πιάνεται από το τραπέζι. Η Κατίνα αποτελειώνει το ρίξιμο των χαρτιών: μια καστανή γυναίκα, ένας άντρας που ήρθε από μακριά την αγαπάει. Ένώ ένας σκοτεινός άνθρωπος παραμονεύει μες στη νύχτα, έτοιμος να κάνει κακό...

— Ο Σταυρός Λιβαυής; άφισε να της ξεφύγει της 'Ελισάβετ, πού η εξαφανιστή του έλακά της την άνησυχούσε.

Ο Λιβαυής είχε άρνηση να τους άκολουθήσει στα Μεταξάτα. Η έξοχ. έλεγε, του έρεσεν πλήρη. Είχε μείνει στο Άργιστόλι.

— Ο Σταυρός, ίσως... έπτε η Κατίνα. Μολοντί... έρεσει... Στη θέσι του σιδηροπρινού, δε θα του είχα και τότε έμπιστοσύνη.

— Τί σε πιάνει; Τρελλάθηκε; Δεν τρελλάθηκε καθόλου. Ο ξάδελφός σου δεν είναι άπαισις νομίζω όλοι τόσο καλά έλακας. Έχει τις ίδιες του. Συζήτησα πολλές φορές μαζί του. Σου λέω ότι μπορεί κανείς να τον κινήσει, έτι θέλει. Φθάει να ξερπ πώς θα τον πιάσει.

Για την ώρα, έπτε η 'Ελισάβετ, φαίνεται πως είναι έρωτευμένος με κάποια ώραία Κεφαλληνίσσια.

— Άκόμα καλύτερα, έπτε η Κατίνα.

Και χωρίς να δώσει άλλη έξηγήσι μάζεψε τα χαρτιά της κι' έτοιμάσε το κρεβάτι της κυράς της. Άπλωσε πάνω σε μια κορέλα το νυχτικό της, κι' έσβυσε το καντήλι που έκαιε μπροστά σε μια εικόνα της Παναγίας. Το δωμάτιο ήταν έτοιμο για τη νύχτα.

Με μπρούσια μαλλιά της κυράς της κι' έμεινε μια στιγμή να θαυμάζει αυτό το υπέροχο πυρόξανθο κύμα που άπλωνόταν πάνω στους σκαλιστούς δώκους.

— Τί όμορφη πού είσαι, Θεέ μου! επανέλαβε.

Όταν η κυρά της γδύθηκε και φόρεσε το νυχτικό της, η Κατίνα θέλησε να της δώσει τα παπούτσια.

— Όχι, άφισέ τα, μουμούρισε η 'Ελισάβετ. Δέ νυστάζω.

Η Κατίνα της εύχθηκε μια καλή νύχτα και έφυγε. Όταν έμεινε μόνη, η 'Ελισάβετ έτρεξε στο παράθυρο με την ελπίση να προβεί να το κλείσει. Μα ο βαθυγάλανος ουρανός, ο σπαρμένος με άστρα, την έμπίδισε. Νά κλείσει; Όταν η νύχτα ήταν τόσο όμορφη και η γή τόσο εύχισμένη; Νά κοιμηθεί, όταν η ζωή έριχνε ένα τόσο φοβερό κάλεσμα;

— ...θα σάς περιμένω κοντά στο πηγάδι...

— Θεέ μου! Άγιε Διονύσιε θαυματουργέ!... Λυπήσου με!... Προσπαθούσε να κλείσει την

καρδιά της και να λογικεύει: — Είναι ένας έξενος, δεν έρεει τίποτα από αυτόν. Ίσως δεν είναι γι' αυτόν παρά ένα καπρίτσιο. Τί θα σκεπτόταν για σένα αν έτρεχε στο πρώτο του νεύμα; Κι' αν δεν ήταν κοντά στο πηγάδι, μέσα στις έλμες, όταν θα έβγαине το φεγγάρι;... Όστόσο επανέλαμθαν στον έαυτό της: — Όταν θα βγύη το φεγγάρι...

Και τα μηνίγγια της χτυπούσαν γρήγορα. Τα πόδια της, τα χέρια της ήταν παγωμένα. Οί σκέψεις της υπαυδούντουσαν μέσα στο μυαλό της. — Θα ήμουν τρελή... Τιποτένια...

Μά δχι, δεν θα πήγαινε! Το είχε σκεφθεί καν αυτό το πράγμα; Ήταν άρρωστη, ναι άρρωστη, τώρα και μια δρομάδα. Όσο και να προσπαθούσε να πνίξη αυτό που αίσθανόταν μέσα της και που έμοιαζε με κόλαση και με παράδεισο, μια άνώτερη δύναμη την κυδερνούσε. Είχε άποκάμει πιά. Έπικαλέσθηκε το θάνατο.

«...άμα βγύη το φεγγάρι...».

Τ' άρώματα της νύχτας έμπαιναν από το άνοιχτό παράθυρο. Πίσω από τον μεγάλο εύκαλυπτο, κάτι φωτίζε αδέβαια. Η 'Ελισάβετ άναρρίγησε και γύρισε τα μάτια της αλλού. Μα όλη της η ύπαρξη στρέφονταν προς αυτή τη λάμψη που σιγάσιγα πλημμύριζε τον ουρανό — Άγιε Διονύσιε θαυματουργέ!... Λυπήσου με!

Έκλεισε τα μάτια της, επανέλαβε δυνατά την προσευχή της. Η καρδιά της πήγαινε να σπάσει. Βάλθηκε να μετρά ως τα έκοισι.

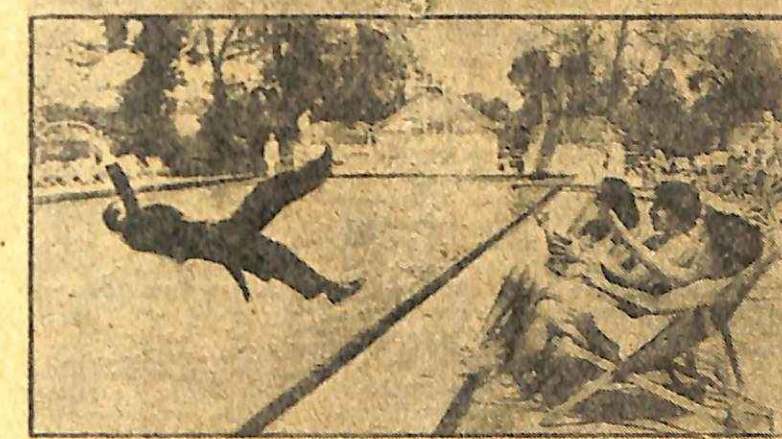
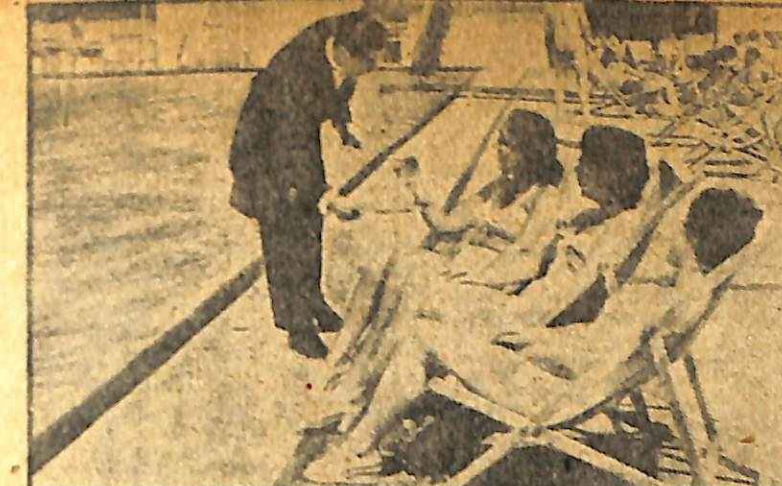
— Στα είκοσι θα κλείσω τα παντιούρια. Θα πέσω στο κρεβάτι.

Στα είκοσι άνοιξε πάλι τα μάτια της. Το φεγγάρι ύψωνόταν σιγά, πίσω από τη μαύρη δαντέλα του εύκαλυπτου. Στο τέλος πέρασε το ύψος του δέντρου και πρόβυσε ολόγιομο στον ουρανό. Μέσα από τα δάβη της άγωνίας της, η 'Ελισάβετ του ζήτησε να την καθοδηγήσει, να τη σώσει. Μα ο άσημένιος δίσκος δεν της άπάντησε παρά εκείνο που ο Ζακυνθινός νομίζον ότι ξεχωρίζουν σ' αυτόν: ένα άνδρικό προφίλ που σκύβει με λατρεία πάνω σ' ένα γυναικείο προφίλ. Ένώνουν τα χείλη τους. Ταξιδεύουν στον ουρανό, βυθισμένοι στην έκστασι τους.

Η 'Ελισάβετ παραιτήθηκε από κάθε αντίστασι. Μέσα της κόχλαζε το πάθος, σαν δρυμνικό ποτάμι που κανένα φράγμα δε μπορεί ν' άνοκώσει το τρέξιμό του. Χωρίς πιά να σκέπτεται, χωρίς πιά να θέλη να σκέπτεται, εγκαταλείφθηκε σ' αυτό το πάθος. Πάνω της πιά κυριαρχούσαν τα έξφρενα ένστικτα.

Έρριξε στους δώκους της ένα έλαφρό πανωφόρι και σκέπασε το κεφάλι της με μια έσάρπη. Άρακέλισε το χαμηλό παράθυρο, διέσχισε τον κήπο, έφτασε στη σιδερένια πόρτα. Ούτε μια φορά δε γύρισε το κεφάλι της. Γι' αυτήν δεν ύπηρεχε πιά παρά το λιστάρσι και το παντοδύναμο κάλεσμα της αγάπης.

Το φεγγάρι, τώρα, δρισκόταν ψηλά στον ουρανό και σκορπούσε στη νύχτα τα αδέβαια φώς του. Ο φόβος μήπως φτάσει άργά αλάφιασε την 'Ελισάβετ. Άρχισε να τρέχει στα μονοπά-

ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΟ... ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Οί πρώτες καλοκαιριάτικες ζέστες έπιασαν: Οί πισίνες άρχίζουν να γεμίζουν με κολυμβητές και κολυμβήτριες. Και τα καυμένα τα γκαρσόνια κάνουν ό,τι μπορούν για να έξυπηρετήσουν τις τσουρουφλισμένες από τον ήλιο πελάτισσες. Τρεις άπ' αυτές είχαν παραγγείλει πορτοκαλάδες παγωμένες. Μια όμως μόνον είχε την τύχη να πιη τη δική της. Το υποχρεωτικό γκαρσόνι, άποχωρώντας για να σερβίρει τη δεύτερη, γλύστρησε και βρέθηκε στο νερό, μαζί με τις υπόλοιπες πορτοκαλάδες. Το μόνο καλό της ιστορίας ήταν ό,τι... δροσίθηκε κι' εκείνο!

...ανάμεσα στα χαμόκλαδα που άγκιστρωναν το φορέμα της και της έσπικζαν τα πόδια.

Ο Βύρωνας την περίμενε καθισμένος στο πεζούλι του πηγαδιού. Μόλις την είδε νάχεται σά νεράιδα του δάσους, σηκώθηκε κι' έτρεξε σε προύπαντησή της. Μόλις έφτασε κοντά της της άρπαξε και τα δυό χέρια και της τα φίλησε.

— Σ' εύχαριστώ που ήρθες, μουμούρισε.

Η 'Ελισάβετ δεν άπάντησε, μα το πρόσωπό της έλαμπε από χαρά. Εκείνη τη στιγμή δε σκεπτόταν πιά τίποτα. Ούτε τη θέσι της, ούτε το δεσμό της με τον άντρα της, ούτε τον κίνδυνο που διέτρεχε. Άγαπούσε, κι' αυτό ήταν όλο. Η ψυχή της ήταν πλημμυρισμένη από έρωτα.

— Θέλεις να περπατήσουμε λίγο;

— Όχι, προτιμώ να καθίσουμε κάτω από ένα δέντρο, άπάντησε η 'Ελισάβετ.

Κάθισαν στη ρίζα μιας γερικής έλμας. Κι' εκείνος κρατώντας της το χέρι, που με διακριτικότητα και λεπτότητα κάθε τόσο χάιδευε, της μίλησε για τον έαυτό του, για τη ζωή του. Μίλησε ο ποιητής, μίλησε ο ταξιδευτής, μίλησε ο έραστής.

Μά δχι, 'Ελισάβετ, τέτοια γυναίκα σαν έσένα πρώτη φορά συναντώ στη ζωή μου κι' αυτό που νοιώθω τώρα και μερικές μέρες ποτέ άλλοτε δεν το είχε

δοκιμάσει η καρδιά μου. Είναι κάτι το καινούριο, το πρωτόφαντο, το μεγάλο. Κάτι που στέκει πάνω από τα γήινα και μοιάζει με το τραγούδι των πουλιών, με το γαλάζιο τ' ουρανού.

Και πραγματικά, το καινούριο αίσθημα του Βύρωνα είχε πολλή ιδανικότητα. Άν δεν ήταν έτσι, θα την έκανε την 'Ελισάβετ πριν ακόμα την κερδίσει. Άν εκείνη τη νύχτα την έκανε δική του, εκμεταλλευόμενος τη μεγάλη της αγάπη, ίσως δημιουργούσε μέσα της αντίθετα συναισθήματα. Η 'Ελισάβετ έτρεχε προς τον έρωτα, αλλά τον έρωτα όπως τον επικαλούνταν άπ' το πρώτο έγνιμημα της καρδιάς της. Ένα έρωτα ολόκληρωτικό. Το γήτεμα της ψυχής, στην αρχή, η χαρά του κορμιού άργότερα, πολύ αργότερα, κι' ίσως ποτέ.

— Έρεεις, έγραψα ένα ποίημα για σένα, αυτές τις μέρες, της έπτε. — Ό, πές μου το, έπτε η 'Ελισάβετ που σχεδόν έκλαιγε από εύτυχία.

Ο Βύρωνας της το άπάγγειλε ψηφιστά. Γινόταν λόγος στο ποίημα για ένα ναυτικό που άναστήτη την αγάπη σ' όλες τις στερεές της γής χωρίς ποτέ να τη βρίσκει. Και να που μια μέρα σ' ένα μικρό νησί, χαμένο σε κάποια θάλασσα, άνταμώνει τη γυναίκα που χρόνια ώνειρευόταν.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Όταν τελείωσε η 'Ελισάβετ έσκυψε αόδομητα και του φίλησε τα χέρια. Ήταν κι' οί δυό τους πολύ συγκινημένοι.

— Ό, 'Ελισάβετ. 'Ελισάβετ, επανέλαμθαν κάθε τόσο ο ποιητής.

Είχε γίνει ξανά ένα παιδί, που άγαπούσε, άγαπούσε, άγαπούσε.

Συναντιόντουσαν κάθε νύχτα την ίδια περίπου ώρα, κοντά στο πηγάδι, στο λιστάρσι ή στο δρόμο με τ' άδαντα στα πλάγια και τις άγριοιμένες, όπου κανένας δε μπορούσε να τους δει.

Οί κίνδυνοι που τους άπειλούσαν δεν έκαναν τίποτ' άλλο παρά να δυναμώνουν την αγάπη τους. Δεν τους ένοιαζε πιά, άκούη κι' αν θα έπρεπε να πεθάνουν. Κανένα τίμημα δεν θα ήταν άρκετό γι' αυτό που ένοιωθαν τώρα.

Κανένας, στη δίλα των Ντεσίμα, δεν φαινόταν να είχε άντιληφθεί τα νυχτερινά τους ραντεβού. Η 'Ελισάβετ περίμενε να πέσει να κοιμηθεί η θειά της, και να πানে για ύπνο οί υπηρέτες. Άρασκέλιζε τότε το χαμηλό παράθυρο, διέσχιζε τον κήπο κι' έτρεχε στα χαράκια. Ο Σταυρός Λιβαυής δεν είχε δώσει ακόμα σημεία ζωής. Η 'Ελισάβετ ένοιωθε τον έαυτό της έλεύθερο. Ζούσε σ' ένα άνεμο-στορόβιλο εύτυχίας.

Η αγάπη της άναπτύσσονταν μέσα σε μια θεία έκστασι. Τίποτα το γήινο και το υλιστικό. Ο Βύρωνας παρέμενε πάντοτε ο γεμάτος σεβασμό έραστής, ο άμυστερόβουλος τρου-δαοδούρος. Η 'Ελισάβετ έβλεπε ότι την άγαπούσε γι' αυτήν, για την ψυχή της, κι' δχι μονάχα για την όμορφιά της. Όλα αυτά ήταν καινούργια και θαυμαστά πράγματα. Και καθώς στα δεκαοχτώ χρόνια οί αισθήσεις δεν είναι καθόλου άπαιτητικές, γεύονταν αυτό το άγνό αίσθημα, αυτούς τους ιδανικούς άρραβόνες.

«...Το μυστικό μας είναι δ.τ έχω άκριβότερο...» της έγραψε μια μέρα πού μια καταρακτώδης βροχή είχε έμποδίσει τη νυχτερινή τους συνάντησι. Είχε έρθη την επομένη να κάνει επίσκεψι στην κοντέσσα Ντεσίμα κι' είχε κρούει ένα σημείωμα σ' ένα μπουκέτο από άγριους πανσέδες που πρόσφερε στην 'Ελισάβετ.

— Έκοψα, κυρία μου, αυτό: τα λουλουδάκια για σά...

Δυό μέρες αργότερα η καταιγίδα είχε ξεχαστεί. Ήταν μια γλυκεία βραδιά με καθαρό ουρανό. Η δίλα των Ντεσίμα ήταν άνω-κάτω. Είχε άρχίσει ο τρύγος. Σ' όλο το διάστημα της ημέρας, τα γαϊδούρια είχαν κουβαλώσει στα πατήρια το σταφύλι κι' εκεί μέοι με γυμνά πόδια έλυσαν τον καρπό χορεύοντας. Ένας διολιγής πήγαινε από το ένα πατήρι στο άλλο, παίζοντας ευθυμούς και γρήγορους σερπούς.

Οί γυναίκες, που όλο το χρόνο δεν είχαν δικαίωμα να κάνουν πασόα με τους άντρες, τώρα μπορούσαν να πλησιάσουν στους όμιλους των νεών. Άκούγες γέλια και τραγούδια. Η αϊώνιος έρωτας παραμονέμε, η έποχή του τρύγου ήταν κι' έποχή των άρραβόνων.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

Κρεατόπητες για τις εκδρομές

Υλικά:

- 100 δράμια κιμά.
- 4 κουταλιές μαγειρ. λίπος Φυτίνης.
- 2 φλυτζ. τσαγιού πατάτες φιλοκομμένες.
- 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού καρότα φιλοκομμένα.
- 1 1/2 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) αλάτι.
- 1/4 κουταλ. τσαγιού πιπέρι.

Εκτέλεσις:

Κοκκινίζετε σε τηγάνι τον κιμά με το λίπος. Αποσύρετε το τηγάνι από τη φωτιά και προσθέτετε στον κιμά τα υπόλοιπα υλικά. Κατόπιν ετοιμάζετε τη ζύμη: Κοκκινίζετε 4 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι με 6 κουταλάκια τσαγιού (κοφτά) μπέικιν-πάουντερ και με 2

κουταλ. τσαγιού (κοφτά) αλάτι. Κόβετε μέσα 1 φλυτζάνι τσαγιού Στερέολ με 2 μαγειρ. λίπος ώστε το μίγμα να γίνει σαν χονδρός τραχανάς. Κατόπιν ρίχνετε 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού τριόπτου παγωμένου νερού, λίγο λίγο και ζυμώνετε τη ζύμη ελαφρά. Την ανοίγετε σε φύλλο πάχους 2/3 περίπου εκατ. Κόβετε το φύλλο σε 6 μεγάλους δίσκους διαμέτρου 20 εκατοστών. Στο μισό κάθε δίσκου βάζετε το 1/6 από τη ζύμη, δέχετε τις άκρες με νερό και διπλώνετε το δίσκο επάνω από τη ζύμη, ώστε να σχηματισθεί μισοφάρος. Πιέζετε τις άκρες με προυγνύει για να κολλήσουν και αλείφετε την επιφάνεια με βούτυρο, αυγό ή γάλα εδωπορό αδιάλυτο.

Ψήνετε τις κρεατόπητες σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενهایت) 50 έως 60 λεπτά. (Γίνονται 6 μεγάλες).

ΦΙΛΕΤΑ ΜΙΚΡΑ ΑΠΟ ΒΟΔΙΝΟ «ΑΛΛ ΝΙΣΟΥΑΖ»

Σωτάρετε σε Φυτίνη τα φιλέτα και τα στομαγίζετε. Τα τοποθετείτε σε πιπέλα στρουγγυλή επάνω σε κρουτόν (φέτες ψωμιού τηγανισμένες. Γαρνίζετε το κέντρο της πιπέλας με φασολάκια πράσινα βρασμένα και περιχύνετε με βούτυρο και τοποθετείτε ανάμεσα σε κάθε φιλέτο αρκετές πατάτες σωτές. Ρίχνετε επάνω στα φιλέτα σάλτσα που ετοιμάζεται ως εξής: Ρίχνετε στο τηγάνι που σωτάρατε τα φιλέτα λίγο κρασί

και τουάτες λικωμένες και περασμένες. Προσθέτετε επίσης μια σκελίδα σκόρδο, αλάτι και πιπέρι. Βράζετε τη σάλτσα έως ότου πήξει. Όταν ρίξετε τη σάλτσα επάνω στα φιλέτα βάζετε στο καθ' ένα ένα φιλέτο αντίστοιχα. Τυλιγμένα κάρωνα και τα πασπαλίζετε με μαϊντανό φιλοκομμένο. Σ η μ. Τα μικρά αυτά φιλέτα παίζονται από το μπόν-σιλέτο και από το στενό μέρος του κομματιού.

ΠΑΤΑΤΕΣ «ΣΩΤΕ»:

Κόβετε σε φέτες στρουγγυλές και κανονικές πατάτες φρεσκοδοσμένες και καθαρισμένες. Ρίχνετε στο τηγάνι Φυτίνη και, όταν ζεσταθεί, βάζετε τις πατάτες. Τις αλατίζετε και τις ψήνετε, ενώ τις ανακατώνετε συχνά, για να γίνουν χρυσό-ξανθές απ' όλες τις πλευρές. Σερβίζονται ως γαρνιτούρα πασπαλισμένες με μαϊντανό.

Πατάτες σωταρισμένες: Κόβετε σε φέτες πολύ λεπτές τις πατάτες. Τις σκουπίζετε και τις αλατίζετε. Τις ψήνετε σε τηγάνι με άρκετο λίπος Στερέολ, ενώ τις ανακατώνετε συχνά για να ψηθούν και να ξανθίσουν.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ «Ω ΓΚΡΑΤΕΝ Α ΛΑ ΤΟΥΛΟΥΖΑΙΝ»

Καθαρίζετε τις μελιτζάνες και τις κόβετε σε φέτες χονδρές στρουγγυλές. Αφίετε να σταθούν στο αλάτι 1 ώρα και κατόπιν τις πλένετε και τις στίβετε. Τις τηγανίζετε στο λάδι και τις βάζετε σε σειρές μέσα σε ταψί με τουάτες χωρισμένες στη μέση και τηγανισμένες επίσης με λάδι. Πασπαλίζετε την επιφάνεια με άρκετη ψίχα ψωμιού τριμμένη ανάμικτη με σκόρδο και μαϊντανό φιλοκομμένο. Ρίχνετε λίγο λάδι και βάζετε το φαγητό στο φούρνο επί 30 λεπτά περίπου.

ΟΛ-ΥΟΚ-ΣΟΥΝΓ (ΚΙΝΕΖΙΚΟ)

- 1 κρεμμύδι φιλοκομμένο
- 1 σκελίδα σκόρδο φιλοκομμένη
- 2-3 κουταλιές σούπας βούτυρο
- 100 δράμια κιμάς.
- 3 φλυτζάν. τσαγιού νερό

Εκτέλεσις:

Κοκκινίζετε το κρεμμύδι και το σκόρδο με βούτυρο σε χονδρό γιουβέτσι. Προσθέτετε τον κιμά και τον ψήνετε επί 3 λεπτά, ενώ τον ανακατώνετε διαρκώς. Ρίχνετε το νερό και τη σάλτσα και μόλις το παρασκεύασμα αρχίσει να βράζει προσθέτετε τα φασολάκια καθαρισμένα και κομμένα σε τετράγωνα μικρά κομματάκια. Όταν βράσουν προσθέτετε το κόρν-φλάουρ, αφού το λιώσετε σε λίγο κρύο νερό, ενώ ανακατώνετε το φαγητό μερικά λεπτά. Το αποσύρετε από τη φωτιά και το σερβίρετε στο κέντρο μιας εύρυχωρης πιπέλας. Βάζετε τριγύρω ένα πλαίσιο από σπρω ρύζι περεχυμένο με βούτυρο.

- 3 κουταλιές σούπας «σάγια σώς» ή πολτός ταμάτας
- 150 δρ. φασολάκια πράσινα
- 2 κουταλιές σούπας (κοφτές) κόρν-φλάουρ Ρύζι.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΚΡΕΜΑ

Υλικά:

- 4 φύλλα ζελατίνης ή μία κουτάλια σούπας (κοφτή) ζελατίνη σε σκόνη.
- 3 φλυτζάνια τσαγιού γάλα
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- 3 αυγά.
- 1/3 κουταλ. τσαγιού αλάτι
- Βανίλια.

Εκτέλεσις:

Βράζετε το γάλα, κομώνετε το ένα φλυτζάνι και λιώνετε τη ζελατίνη. Προσθέτετε το υπόλοιπο γάλα, ζεστό, και τη ζάχαρη και ανακατώνετε έως ότου λιώσει.

Χτυπάτε τους κρόκους των αυγών με το αλάτι και ρίχνετε σιγά-σιγά το ανωτέρω μίγμα ενώ εξακολουθείτε το γτύπημα. Βάζετε το μίγμα σε μπαίν-μαρί και το ανακατεύετε διαρκώς έως ότου πήξει. (Το νερό στο μπαίν-μαρί δεν πρέπει να βράζει για να μη κόψουν τα αυγά). Το αποσύρετε από τη φωτιά και, όταν κούωση λίγο, προσθέτετε τη βανίλια. Όταν σχεδόν κούωση και πούν πήξη αναμειγνύετε μέσα με προσοχή τα άσπραδια των αυγών αφού τα χτυπήσετε και γίνουν μαρέγγα. Αδειάζετε το παρασκεύασμα μέσα σε μία φόρμα ή σε μικρές φορμίτσες αφού τις ξεπλύνετε με νερό. Τις βάζετε σε ψυγείο έως ότου το περιεχόμενο στερεοποιηθεί. Η Ισπανική κρέμα που γίνεται κατ' αυτό τον τρόπο θα χωρίση και θα γίνει ένα ζελέ όταν πυθμένα της φόρμας με κρέμα στην επιφάνεια. Εάν δεν θέλετε να χωρίση, τότε αλείψτε το παρασκεύασμα να κούωση τελείως και κατόπιν προσθέτετε τα άσπραδια των αυγών.

Ξεφομαίρετε την κρέμα και την σεοβίρετε με κρέμα σαντιγύ ή με οποιοδήποτε φρούτο κομπόστα που προτιμάτε. (Γίνονται 6 μερίδες).

Κρέμα σκολάτα 'Ισπανική: Ακολουθείτε την ανωτέρω συνταγή 'Ισπανική κρέμα, αλλά προσθέτετε στο γάλα, πούν το βράσετε, 17 1/2 δράμια σκολάτα λικωμένη ή 6 κουταλιές σούπας (κοφτές) κακάο.

Κρέμα με άρωμα κακάο. 'Ισπανική: Ακολουθείτε τις οδηγίες για την 'Ισπανική κρέμα αλλά αντικαθιστάτε 2 φλυτζάνια τσαγιού γάλα με δυνατό καφέ και αυξάνετε την ποσότητα της ζάχαρης.

Κρέμα 'Ισπανική με «μακαρόν» ή με αυγά: 'Ετοιμάζετε κρέμα 'Ισπανική και, πούν την αδειάζετε στις φόρμες, προσθέτετε 1/4 φλυτζάνι τσαγιού μακαρόν στεγνωμένα και τοιμημένα, ή φιλοκομμένα αυγύδαλα καθαρισμένα. Τη γαρνίζετε με κερσί γλυκό ή με φρούτα φρέσκα ή κομπόστα.

ΠΑΓΩΤΑ

(ΣΕ ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ)

- 6 αυγά.
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- 1/4 κουταλ. τσαγιού αλάτι
- 4 κουταλιές σούπας ρούμ ή κονιάκ.
- 1 φλυτζάνι τσαγιού κρέμα (ανθόγαλα).

Εκτέλεσις:

Χτυπάτε τους κρόκους των αυγών έως ότου πήξουν. Κατόπιν προσθέτετε τη ζάχαρη τυμπανικά και εξακολουθείτε το χτύπημα. Διατηρείτε το μίγμα πολύ κρύο έως πού να χτυπή-

σετε τα άσπραδια με το αλάτι για να γίνουν μαρέγγα. Ενώνετε τα δύο μίγματα, προσθέτετε το ποτό λίγο-λίγο και στο τέλος προσθέτετε με προσοχή την κρέμα αφού πρώτα τη χτυπήσετε καλά. Παγώνετε το παρασκεύασμα σε ηλεκτρικό ψυγείο επί 4 ώρες χωρίς να το χτυπήσετε ή να το ανακατώσετε κατά το διάστημα αυτό. Σερβίρετε το ανωτέρω παγωτό πασπαλισμένο με μασκαράδα τοιμημένα. (Μερίδες 4 ή 6).

Βασική συνταγή παγωτού γαλλικού τύπου

- 2 φλυτζάνια τσαγιού γάλα βρασμένο.
- 4 κρόκοι αυγών, ελαφρά χτυπημένοι.
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη.
- 1 φλυτζάνι τσαγιού κρέμα (ανθόγαλα).
- Αρωμα βανίλιας.
- 1/8 κουταλ. τσαγιού αλάτι.

Εκτέλεσις:

Αναμειγνύετε τη ζάχαρη και το αλάτι και προσθέτετε τους κρόκους των αυγών. Χτυπάτε το μίγμα έως ότου η ζάχαρη λιώσει. Ρίχνετε το γάλα λίγο-λίγο ενώ ανακατώνετε διαρκώς. Βάζετε το μίγμα σε μπαίν-μαρί και το ψήνετε επάνω από ζεστό (δύο βράζον) νερό. Το ανακατώνετε διαρκώς έως ότου πήξει τόσο, ώστε να καλύπτει τη ράχη του κουταλιού. Το περνάτε από τουλά-

νι και το κρούνετε. Τότε προσθέτετε την κρέμα, χωρίς να τη χτυπήσετε, και τη βανίλια. Η οποιοδήποτε άλλο άρωμα προτιμάτε.

Παγώνετε το ανωτέρω παρασκεύασμα σε μηχανή παγωτού χρησιμοποιώντας 3 μέρη κοπανισμένου πάγου και 1 μέρος χονδρού αλατιού.

Το παγωτό μπορεί να γίνει και σε ηλεκτρικό ψυγείο. Θα πρέπει όμως να το χτυπήσετε 2 φορές κατά το διάστημα που θα παγώνει. Δηλ. βάζετε το μίγμα του παγωτού μέσα στη φόρμα και το τοποθετείτε στο ψυγείο. Όταν αρχίσει να παγώνει το αδειάζετε σε ένα ρούμι. Το χτυπάτε και το αδειάζετε πάλι στη φόρμα, την οποία ξαναβάζετε στο ψυγείο. Το χτύπημα θα επαναληφθεί πάλι.

Τάρτες με διάφορα φρούτα φρέσκα είναι το επιδόρπιο της εποχής. Για να μη σεοβίρετε την κομπόστα απλή, ετοιμάζετε μερικές τάρτες. Βάζετε μέσα το φρούτο στραγγισμένο και ρίχνετε επάνω το σιρόπι, αφού το «δέσετε».

Τάρτες με διάφορα φρούτα

ΥΛΙΚΑ

- Για τη ζύμη: 70 δράμια αλεύρι, 35 δράμια βούτυρο ή μαγειρικό λίπος φυτίνη
- 2 κουταλιές σούπας (κοφτές) ζάχαρη, 2 κρόκοι αυγών, Κρύο νερό.

Εκτέλεσις:

Κοκκινίζετε το αλεύρι με το αλάτι μέσα σε ένα μπώλ και τρίβετε μέσα το βούτυρο ή τη μαργαρίνη με την άκρη των δαχτύλων. Προσθέτετε τη ζάχαρη, τους κρόκους των αυγών και τόσο κρύο νερό όσο χρειάζεται για να γίνει η ζύμη σφικτή. Τη ζυμώνετε ελαφρά έως ότου γίνει λεία και την ανοίγετε σε φύλλο μάλλον χονδρό. Το απλώνετε μέσα σε ρηχά για τάρτες ταψάκια ή μέσα σε μικρές φορμίτσες. Κατόπιν, έφ' όσον πρόκειται να τις ψήσετε χωρίς τη ζύμη, στρώνετε μέσα λαδόχαρτο και βάζετε επάνω σ' αυτό μερικά φασόλια. Αυτό γίνεται για να μη φουσκώσει η ζύμη κατά το ψήσιμο και χάσει ή τάρτα τη φόρμα της. Ψήνετε τις τάρτες σε δυνατό φούρνο (425ο Φαρενهایت) επί 15 λεπτά ενώ βγάζετε το χαρτί με τα φασόλια όταν η ζύμη στερεοποιηθεί. Τις γεμίζετε όταν κρυώσουν τελείως.

ΠΩΣ ΓΑΡΝΙΡΟΝΤΑΙ ΟΙ ΤΑΡΤΕΣ: 'Ετοιμάζετε φρούτα κομπόστα και τα στραγγίζετε από το σιρόπι των. Τα βάζετε μέσα στις τάρτες, όπως δείχνει η εικόνα. Μετράτε το σιρόπι της κομπόστας και, εάν είναι 1 φλυτζάνι τσαγιού (κοφτό) ζελατίνη σε σκόνη. Όταν το μίγμα αρχίσει να στερεοποιείται το ρίχνετε επάνω στα φρούτα μέσα στις τάρτες. Μερικά αυγύδαλα και φρού-γκλασέ κομμένα μπορούν να τοποθετηθούν μαζί με τα φρούτα ως γαρνιτούρα, πριν ρίξετε το σιρόπι.

ΒΕΡΥΚΟΚΚΑ ΚΟΜΠΟΣΤΑ

Υλικά:

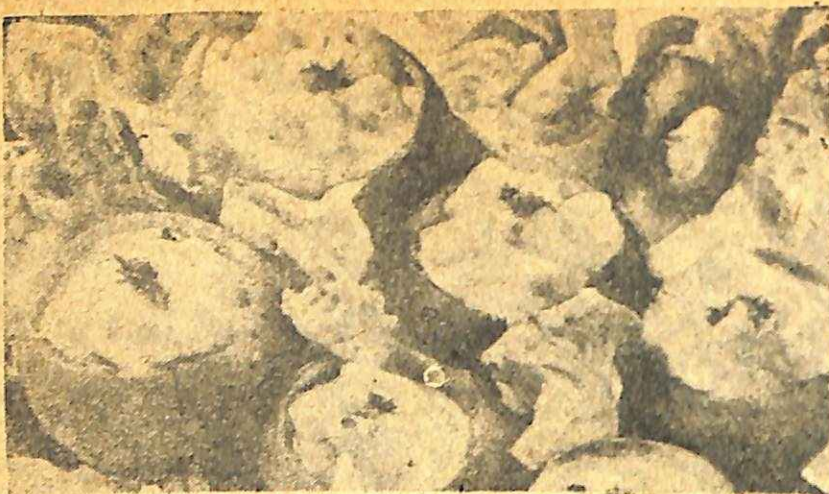
- 12 μεγάλα βερύκοκκα.
- 2 φλυτζάνια τσαγιού κρύο νερό.
- 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη.
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού κονιάκ.

Εκτέλεσις:

Αφαιρείτε το φλοιό από το φρούτο, το χωρίζετε στη μέση και βγάζετε το κουκούτσι. Βρά-

ζετε το νερό με τη ζάχαρη επί 10 λεπτά και αφαιρείτε το, αφού. Βάζετε μέσα στο σιρόπι τα βερύκοκκα με προσοχή και αφιέτε να σιγοβράσουν, προσέχοντας να μη «πιάσουν». Όταν απορροφήσουν όλο σχεδόν το σιρόπι τ' αποσύρετε από τη φωτιά και προσθέτετε το κονιάκ. Βάζετε την κομπόστα στο ψυγείο έως πού να τη χωρίσει.

ΤΟΡΕΛΛΑ

Τοποθετείτε τις τουάτες επάνω σε φύλλα μαρουλιών — εάν υπάρχουν — ή τα αντικαθιστάτε με ρόκα ή κάρδαμο. Τις περιβίρετε με κρύο πουλερικό, γλώσσα βραστή, ή κρέας κρύο.

Τομάτες γεμιστές σαλάτα

Υλικά:

- 6 τουάτες μετρίου μεγέθους.
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού φιλοκομμένο σέλινο.
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού φιλοκομμένο άγγουρι.
- 2 βρασμένα αυγά φιλοκομμένα.
- 2 κουταλιές σούπας μαγιονέζα ή λαδόξυδο.
- 1 κουταλάκι τσαγιού αλάτι. Πιπέρι.

Εκτέλεσις:

Πλένετε τις τουάτες και κόβετε μια φέτα από το μέρος του μίσχου. Αφαιρείτε το εσωτερικό των με ένα κουταλάκι και τις τοποθετείτε αναποδογυρισμένες για να στραγγίσουν. Τις βάζετε σε ψυγείο για να διατηρηθούν κρύες. Κόβετε το εσωτερικό των σε κομματάκια και τ' αναμειγνύετε με τα υπόλοιπα υλικά. Γεμίζετε τις τουάτες και τις τοποθετείτε σε πιπέλα επάνω σε ρόκα ή κάρδαμο. Τις σεοβίρετε πολύ κρύες (μερίδες 6).

ΓΕΜΙΣΙ ΜΕ ΚΡΕΑΣ "Η ΠΟΥΛΕΡΙΚΟ"

- 1 φλυτζάνι τσαγιού βρασμένο κρέας ή πουλερικό.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΜΕ ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ SILVER

Τομάτες με ρύζι

Υλικά:

- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού λάδι.
- 1 φλυτζάνι τσαγιού κρεμμύδι κομμένο σε λεπτότητες φέτες.
- 1 σκελίδα σκόρδο φιλοκομμένη.
- 2/3 φλυτζ. τσαγιού πιπεριά πράσινη φιλοκομμένη.
- 1 φλυτζ. τσαγιού ρύζι.
- 2 1/2 φλυτζ. τσαγιού τομάτες λικωμένες.
- Αλάτι και πιπέρι.
- 1 κουταλάκι τσαγιού ζάχαρη.

Εκτέλεσις:

Ζεσταίνετε τη χύτρα και ρίχνετε το λάδι. Κοκκινίζετε ελαφρά το κρεμμύδι, το σκόρδο και την πιπεριά. Ρίχνετε το ρύζι, πλυμένο και το ανακατώνετε, προσθέτετε τις τουάτες, αλάτι, πιπέρι και τη ζάχαρη. Σκεπάζετε τη χύτρα και, όταν φωνή ή στήλη ατμού, βάζετε τη βαλβίδα. Μόλις η βαλβίδα αρχίσει να σφυρίζει χυμίζετε τη γλώσσα και παρακολουθείτε το ρολόι. Σε 12 λεπτά αποσύρετε.

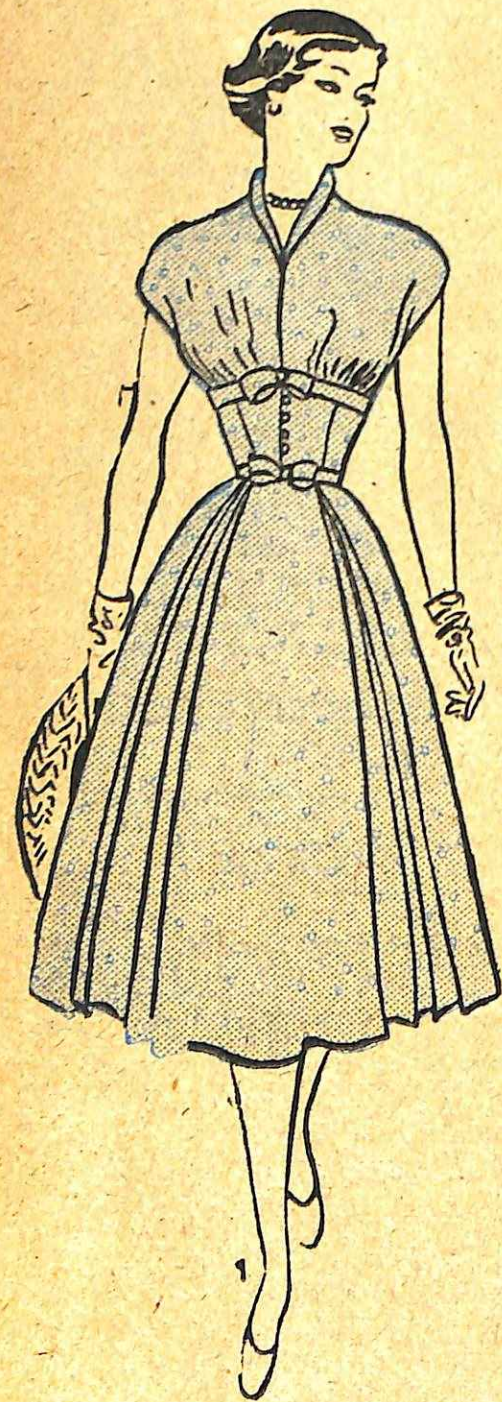
πτά αποσύρετε τη χύτρα από τη φωτιά και την κούνετε αμέσως.

ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΣΧΑΡΙΟΥ ΒΡΑΣΤΗ

- 450 δράμια γλώσσα.
- 2 φλυτζάνια τσαγιού νερό.
- 1 κουταλιά σούπας αλάτι.
- 2 φύλλα δάφνης.
- 6 κόκκοι πιπεριού.
- 6 γαρύφαλα.
- 1 κρεμμύδι, κομμένο σε τέταρτα.

Πλένετε τη γλώσσα. Τη βάζετε μέσα στη χύτρα επάνω στη σχάρα. Ρίχνετε μέσα τα υπόλοιπα υλικά. Σκεπάζετε τη χύτρα και, μόλις φωνή ή στήλη ατμού, βάζετε τη βαλβίδα. Αφίετε τη χύτρα στη φωτιά 45 λεπτά από τη στιγμή που η βαλβίδα θ' αρχίσει να σφυρίζει. Την αποσύρετε από τη φωτιά και την ανοίγετε μετά 15 λεπτά περίπου. Αφαιρείτε το δέρμα της γλώσσας και στραγγίζετε το ζωμό. Διατηρείτε τη γλώσσα μέσα στο ζωμό έως την ώρα που θα τη σεοβίρετε.

ΤΟ ΜΕΣΟΚΑΛΟΚΑΙΡΟ ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΝ ΤΑ ΛΕΥΚΑ

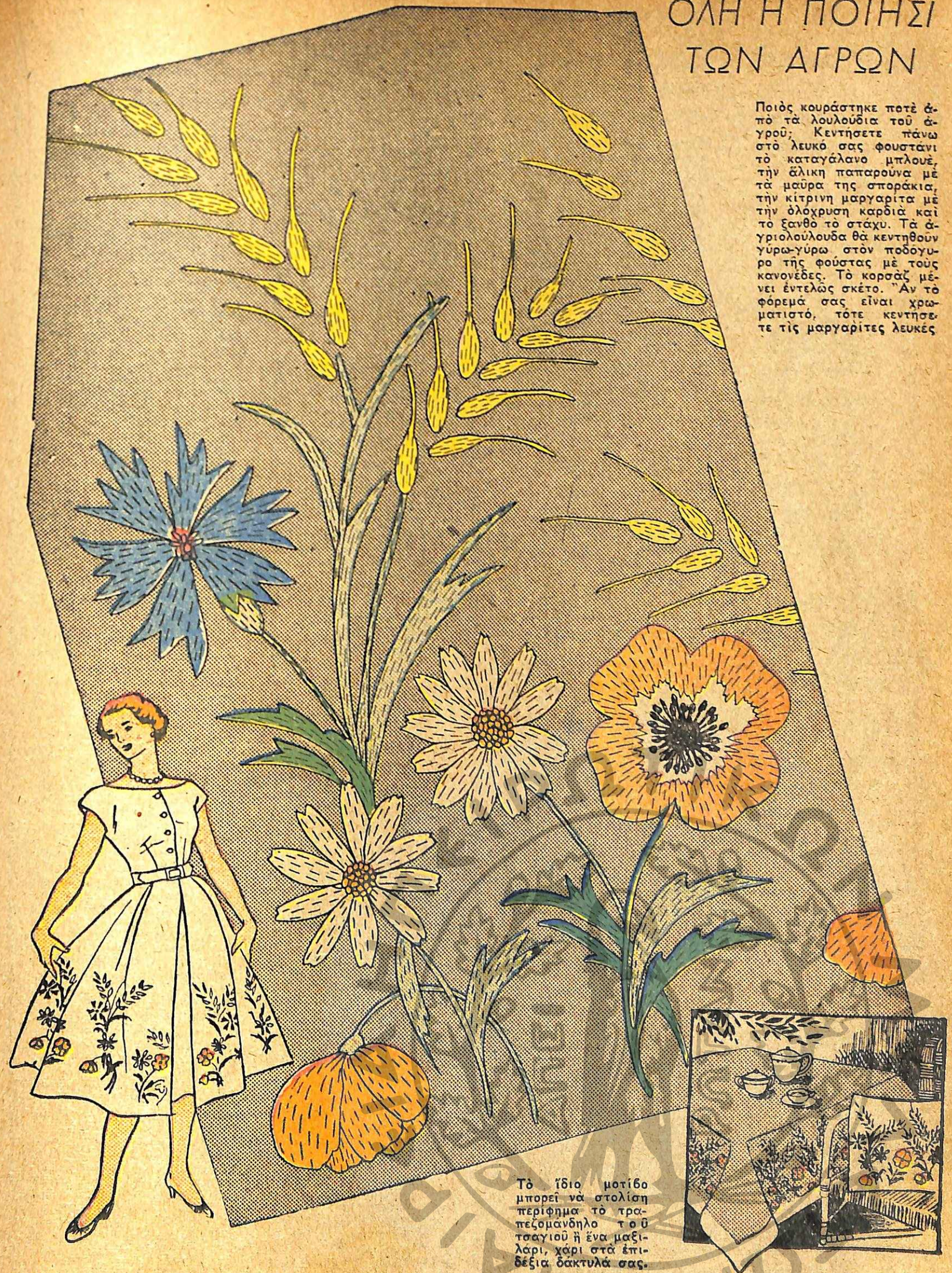

Τὰ λευκά ἔρχονται πάντα πρῶ-
τα στὴν καρδιά τοῦ καλοκαι-
ριοῦ. Μὰ τὸ ἔφετεινὸ θέρος
γνωρίζουν ἀληθινὸ θρίαμβο.
Στὴ θάλασσα στολίζονται συ-
χνὰ μὲ μιὰ γαλάζια νότα. Συμ-
βαίνει ὥστόσο καὶ τὸ ἀντίθετο,
νὰ εἶναι τὸ φόντο γαλάζιο καὶ
ἡ νότα λευκὴ.

1.— Μεταξωτὸ φόρεμα μὲ ψιλὴς ἄσπρες
βοῦλες. Ἰδιαίτερα συμπαθητικὸς εἶναι ὁ
μπούστος μὲ τὸ κομψωτὸ κορσέλι καὶ τὰ
δύο φιογκάκια στὸ κλείσιμο. Γυριστὸ
σμάκιν γιακαδάκι καὶ φούστα μὲ διπλὴ
κουφόπιετες στὰ πλάγια.
2.— Φόρεμα ἀπὸ λευκὸ, λινὸ τουάλ, μὲ
μεγάλον ἀμπιεσμένον στὸ κορσάκι, ἐμπρός
καὶ στὴν πλάτη, ὑπογραμμισμένον στὶς
στρογγυλάδες μὲ δύο σειρὲς γαζί. Στὴ
φούστα τέσσαρες κρυφωτές.
3.— Ἡ φούστα τοῦ δρασεροῦ αὐτοῦ φο-
ρέματος εἶναι λοξή. Ἐχει μιὰ ραφή πίσω
καὶ τέσσαρες σιδερωμένες πιέτες ἐμπρός,
μοιρασμένες δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Τὸ κορ-
σάκι ἐφαρμοστὸ, ἔχει τὸ πλάτος τοῦ στή-
θους μαζεμένον σὲ μιὰ δριζόντια πέννα.
4.— Δύο λοξὲς πέννες ἐπέχουν θέαν γιὰ
τὰ αὐτὰ τὰ πρωτότυπα στὴν ἀπλότητά
του λευκοῦ κορσαί. Δύο δεξερὰ στὰ μαν-
ικόκια καὶ τρία κουμπιά στὸ χρώμα τῆς
ζώνης εἶναι ὅλο του τὸ στολισμα. Ἡ φού-
στα στολίζεται ἐμπρός μὲ πιέτες.

ΟΛΗ Η ΠΟΙΗΣΙ ΤΩΝ ΑΓΡΩΝ

Ποῖος κουράστηκε ποτὲ ἀ-
πὸ τὰ λουλούδια τοῦ ἀ-
γροῦ; Κεντήσετε πάνω
στὸ λευκὸ σας φουστάνι
τὸ καταγάλανον μπλουέ,
τὴν ἄλικη παπαρούνα μὲ
τὰ μαῦρα τῆς σποράκια,
τὴν κίτρινη μαργαρίτα μὲ
τὴν ὀλοχρυσή καρδιά καὶ
τὸ ξανθὸ τὸ στάχυ. Τὰ ἀ-
γριολούλουδα θὰ κεντηθοῦν
γύρω-γύρω στὸν ποδογυ-
ρο τῆς φούστας μὲ τοὺς
κανονέδες. Τὸ κορσάκι μέ-
νει ἐντελῶς σκέτο. Ἄν τὸ
φόρεμά σας εἶναι χρω-
ματιστὸ, τότε κεντήσε-
τε τὶς μαργαρίτες λευκὲς

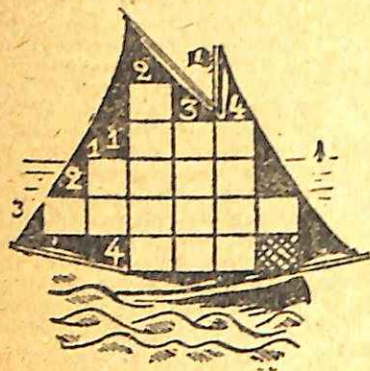
Τὸ ἴδιο μοτίβο
μπορεῖ νὰ στολίσῃ
περίφημα τὸ τρα-
πεζομανδύλο τοῦ
τσαγιοῦ ἢ ἓνα μαξι-
λάρι, χάρι στὰ ἐπι-
δέξια δακτύλά σας.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

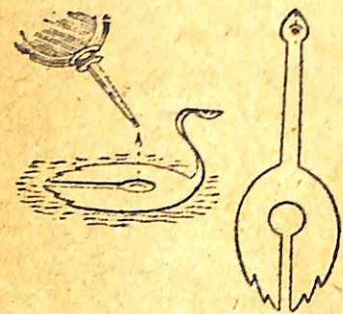
Σταυρόλεξο

Τό καϊκι

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. 'Η κα-
τσίκια στην καθαρεύουσα.— 2.
Κοντά.— 3. Κυνηγητικό όπλο.
— 4. 'Οχι στραβά.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. Νότα.— 2.
Αυτό που βλέπετε στην εικόνα
μας.— 3. Κορδόνι (καθ.)— 4.
Πάλι.

'Ο χάρτινος κύκνος

'Ο κύκνος είναι ώρατος όταν
κολυμπά. Μπορείτε όμως να
φτιάξετε κι σείς ένα κύκνο και
να τον βάλετε να κολυμπήσει
με τον εξής τρόπο:

Σ' ένα σκληρό χαρτόνι σχε-
διάσετε τον κύκνο σας, όπως

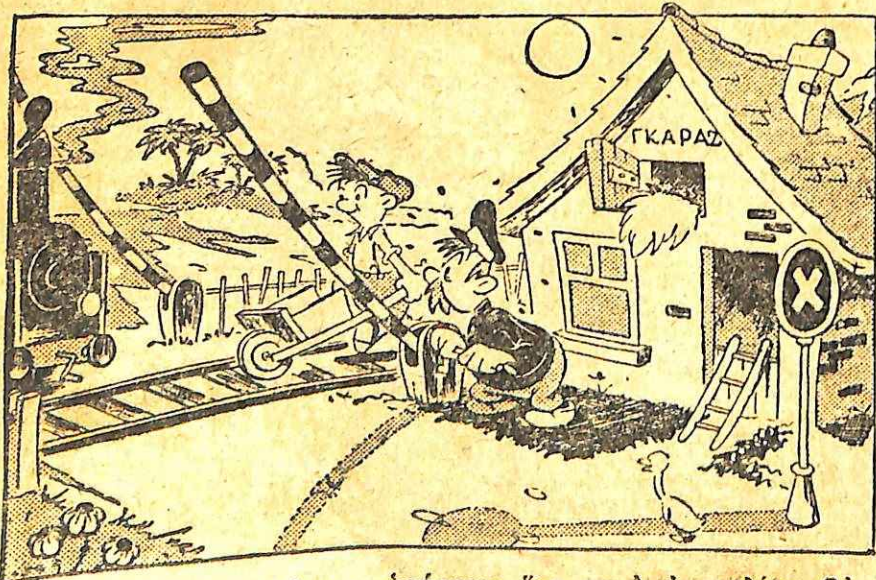
βλέπετε στο σχήμα και κόψετε
γύρω-γύρω το σχέδιο. Κάνετε
ρολό το μακρουλό μέρος του
σχεδίου και διπλώσετε το κε-
φάλι ώστε να σχηματισθεί το
σώμα του κύκνου, όπως δείχνει
η εικόνα. 'Αφήσετε τον κύκνο
σας στην επιφάνεια του νερού
που βάλατε σε μία μεγάλη λε-
κάνη. Το σώμα του κύκνου πρέ-
πει να εφάπτεται έντελώς με το
νερό. Πάρετε έπειτα το λαδω-
τήριο της μηχανής και γεμίστε
μ' αυτό την τρύπα που υπάρχει
στη μέση της πλάτης του κύ-
κνου. Το χάρτινο πουλί σας θ'
αογίστη να πλέι, και θα έξασκο-
λουθήση να πλέι, όπως το λά-
δ θα έπλωθι έξω από το άνοι-
γμα. 'Αν αλλάξετε καθαρό νε-
ρό εά ενακολουπήση.

Μπιζ με μπάλα

Οι παίκτες — πρέπει να εί-
ναι αρκετοί — τοποθετούνται
πρόσωπο με πρόσωπο σε δύο
παράλληλες γραμμές, μεταξύ
των οποίων υπάρχει απόσταση
10—15 μέτρων. 'Ενας απ' αυ-
τούς μπαίνει στη μέση με τις
πλάτες γυρισμένες σε μία από
τις δύο γραμμές. Κάποιος παί-
κτης της 'οσμής αυτής ρίχνει
τη μπάλα επάνω σε κείνον
που στέκεται στη μέση. 'Αν ο
τελευταίος κτυπήθι απ' τη
μπάλα, γυρνά και προσπαθεί
από τη φυσιογνωμία και το θ-
φος των παικτών να ψυχολογή-
ση και να βοηθίους τον εκτύ-
πησε. 'Αν τον ανακαλύψη, αλ-
λάζει θέσι μ' αυτόν. 'Αντιθέτως
αν ο παίκτης του κέντρου δεν
ανακαλύψη εκείνον που ζητεί,
γυρνά τις πλάτες του προς την
άλλη γραμμή, και το παιχνίδι
συνεχίζεται.

'Αν εκείνος που θα ρίξη τη
μπάλα δεν έπιτύχη τον παί-
κτη του κέντρου, παίρνει τη
θέσι του.

ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ

Στην εικόνα που βλέπετε, υπάρχουν ένα σωρό ανωμαλίες. Θα
μπορούσατε να τις βρείτε;

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

'Ο πλεονέκτης

'Ο Γιώργης κι' ο Μανω-
λιός ήτανε δυο φίλοι πολύ
αγαπημένοι. 'Ο πρώτος 17
χρόνων κι' ο δεύτερος 16,
μεγάλωναν μαζί σ' ένα μι-
κρό χωριουδάκι, πάντα χα-
ρούμενοι και πάντα άχώρι-
στοι. 'Όπου έβασε η μέ-
ρα όπου θάφευγαν σε ξένα
μέρη για να δουν την τύχη
τους. Σηκώθηκαν πρωί-πρωί,
πήραν λίγο ψωμί, λίγο τυ-
ρί, ένα παγούρι νερό και ά-
φου φίλησαν της μητέρας
τους το χέρι, ξεκίνησαν με
θάρρος.

Περπατούσαν επί τρεις
μέρες χωρίς να συναντήσουν
ψυχή στο δρόμο τους. Την
τετάρτη όμως μέρα εκεί που
βάδιζαν σιωπηλά, ο Γιώργης
στάθηκε ξαφνικά, τέντωσε
τ' αυτιά του με προσοχή και
είπε:

— Δεν σου φαίνεται Μαν-
ωλιό πως κάπου παίζουν
δραγανά;

— 'Εχεις δίκιο Γιώργη,
μου φαίνεται μάλιστα πως
άκουγονται από κει πάνω.

— Τι λες, φίλε, πάμε να
ιδούμε ποιοι παίζουν;

Γιατί όχι;
'Ετσι ξεκίνησαν τα δυο
αγοράκια, πιασμένα χέρι-
χέρι κι' έφτασαν στην κο-
ρυφή του βουνού.

'Ο ήλιος έδυε εκείνη την
ώρα κι' ο ουρανός είχε πά-
ρει ένα ορόβιο χρώμα. Τα
παιδιά σταμάτησαν. Λίγο
πιο πέρα, πάνω σ' ένα μι-
κρό ύψωμα ένας γέρος ά-
σπρομάλλης έπαιζε διολί.
Τριγύρω του ένα πλήθος ά-
πο γυναίκες, άνδρες και
παιδιά χόρευαν τραγουδών-
τας και γελώντας.

Κάποια στιγμή ο άσπρο-
μάλλης γέρος γύρισε το κε-
φάλι και τους είδε. 'Εκαμε
νόημα να πλησιάσουν. 'Ο
Γιώργης με το Μανωλιό τά-
χασαν, τί να κάμουν όμως,
θέλοντας και μη προχώρη-
σαν προς το μέρος του. Τό-
τε ο γέρος άφίνοντας το
διολί, έβγαλε ένα μεγάλο
ψαλίδι από την τσέπη του
και πλησίασε.

Τα παιδιά βουβάθηκαν
απ' το φόβο τους. 'Ο γέρος
όμως άτάραχος έπιασε πρώ-
τα το Μανωλιό, του έκοψε
σύριζα τα μαλλιά κι' ύστερα
με τη σειρά του το Γιώργη.
Τα παιδιά έξακολουθούσαν
να μη μιλούν κι' ο γέρος γε-
λώντας τους είπε:

— Νά, τώρα γεμίζετε τις
τσέπες σας από το κάρβου-
νο που βλέπετε εδώ πέρα
και... δρόμο.

Βιαστικοί, φοβισμένοι οι
δυο φίλοι, έκαμαν όπως τους
είπε ο γέρος κι' έφυγαν.

Είχε βροδιάσει πιά όταν
κάθισαν κάτω από ένα δέν-
δρο. 'Ανοίξαν το παγούρι
τους ήπιαν νερό, έφαγαν λί-
γο ψωμί κι' αποκοιμήθηκαν
κουρασμένοι.

Το πρωί σαν ξύπνησαν
με τα κελαϊδήματα των που-
λιών, έβγαλαν χαρούμενες
φωνές βλέποντας τα μαλλιά
τους μακρούς όπως ήταν
πρώτα.

— Τώρα άς πετάξουμε
και τα κάρβουνα από τις
τσέπες μας, είπε ο Μανω-
λιός.

Και καθώς έχωσε το χέρι
στην τσέπη, έβγαλε φωνή
μεγάλη:

— Γιώργη Γιώργη, κύττα
χρυσάφι!

'Ο Γιώργης έβασε κι' αυ-
τός τη δική του τσέπη κι'
είδε ότι και τα δικά του
κάρβουνα είχαν γίνει χρυ-
σάφι. Οι δυο φίλοι άγκαλια-
στηκαν και με χαρά και με
φιλική άρχιση να σκέπτον-
ται τί θα κάμουν.

'Όταν νύχτωσε πλάγια-
σαν κάτω από το δέντρο.
'Ο Μανωλιός όμως δεν μπο-
ρούσε να ησυχάση.

— Τι κρίμα, σκεπτόταν, να
μη πάρω πιο πολλά κάρβου-
να, τώρα θα είχα πιο πολύ
χρυσάφι. Κι' η σκέψη αυτή
τον έκαμε να σκευδθί, να
ξυπνήση το Γιώργη και να
του πη:

— Γιώργη εγώ θα ξανα-
πάω στο βουνό. Θέλεις να-
βής μαζί μου;

— 'Οχι Μανωλιό, έμένα
μου φθάνουν όσα πήραμε.

'Ο Μανωλιός έφυγε και
σε τρεις ώρες ήτανε πίσω
πάλι. Είχε το ποικαίριο
γεμάτο κάρβουνα και τα
μαλλιά κουρεμένα. 'Επρε-
πε πλάι στο φίλο του και με
χίλια όνειρα τρελλά άποκοι
μήτρη. Τα πουλιά που κε-
λαϊδούσαν πρωί-πρωί ξύ-
πνησαν πάλι τους δυο φί-
λους. 'Ο Μανωλιός άσπασε
το ποικαίριό του, το άνοι-
ξε, αλλά, ώς δυστυχία, τα
κάρβουνα εξακολουθούσαν
να μένουν κάρβουνα. 'Εχα-
σε το χέρι στην τσέπη, ο-
που είχε το χρυσάφι, αλλά
κι' αυτό είχε ξαναγίνει
κάρβουνο.

'Ο Γιώργης τον κυτούσε
λυπημένος.

— Όύτε τα μαλλιά σου
φύτρωσαν, του είπε.

'Ο Μανωλιός έβαλε τα
κλάματα:

— Με τιμώρησε, έλεγε,
με τιμώρησε για την πλεο-
νεξία μου, τί θ' άπογίνω;

'Ο φίλος του τον πλησία-
σε, τον άγκάλιασε και με
αγάπη περσίχί του ψιθύ-
ριε:

— Μη κλαίς Μανωλιό,
αυτά που έχω εγώ θάνουν
και για τους δυο μας. Πάμε
τώρα στο χωριό μας.

Οι δυο φίλοι έφυγαν πια-
σμένοι χέρι-χέρι και μόνο οι
αχτίδες του ήλιου που ανά-
μεσα από τα φυλλώματα
των δένδρων έπεφταν στο
φαλακρό κεφάλι του Μανω-
λιού έμοιαζαν να λένε.

— 'Ετσι θα μάθεις να μη
είσαι πλεονέκτης.

Ε. ΤΕΠ.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Οι φίλοι μας τα πουλιά

Τό όρντικι

Στρογγυλούτσικο, καστανό,
περιτριμμένο, έρχομαι παιδιά
μας, και κατά το φθινόπωρο
τραβά πάλι για τα Νότια. Αυ-
τός είναι ο κύκλος της ζωής
μου. Σ' έμάς παιδιά της ζωής
τύκια, άρέσουν πολύ τα σπαρ-
μένα χωράφια με το στάρι και
το κριθάρι. Μόλις λοιπόν δύση
ο ήλιος, θγαίνουμε απ' τη φω-
λιά μας και τρέχουμε χαρούμε-
να να τσιμπολογήσουμε τους
αγαπημένους μας σπόρους και
να πιούμε δροσερό νεράκι από
καμιά πηγή. 'Αχ, τί καλά που
θα ήταν να περνούσε μόνον έ-
τσι η ζωή μας! 'Υστερα όμως
τον Αύγουστο σαν έχουμε πα-
χυνεί και το κρέας μας έχει νο-
στιμήσει, καταφθάνουν οι κυνη-
γοί. Τί αντίπαθητικοί που σου
είναι αυτοί οι άνθρωποι! Λες
και δε γεννήθηκαν παρά για να
έξοντώνουν έμάς τα όρντικια,
όπου υπάρχει 'πέρασμα'. Τώ-
ρα θα σάς εξηγήσω τί είναι το
'πέρασμα'. Πρέπει λοιπόν να
έξετε πως ακολουθούμε ένα
ώριμο δρομολόγιο στα τα-
ξίδια μας, όπως κάνουν να πού-
με τα δικά σας λεωφορεία. 'Ε-
κει λοιπόν που θα κατεβούμε
να ξεποστάσουμε αυτό λέγε-
ται 'πέρασμα'. Με τί λαχτάρα
περιμένουμε αυτή τη στιγμή τα
καυμένα, ύστερα απ' την κόυ-
ρασι του μακρινού ταξιδιού
μας! Χιλιάδες, άμέτρητα όρντι-
κια κατεβαίνουμε να ξεκουρα-
στούμε. Μα οι κυνηγοί παρα-
μονεύουν: (αλήθεια, πως μας
παίρνουν είδησι άμέσως!). Κι'
άρχίζει η έξόντωσι μας. 'Ε, τί
να γίνη, έτσι το θέλει ο καλός
Θεούλης. Δεν θα θυμώσωμε δά
γι' αυτό. 'Αλλωστε τα κατα-
φέρνουμε και γλυτώνουμε τα
περισσότερα από μας. Κι' αν
στ' άνωμεταξύ δεν μας πιάση
καμιά θύελλα την ώρα που πε-
τάμε άνοιχτά στο πέλαγος,
φτάνουμε στη στεριά και στις
ρωλιτσες μας μία χαρά. 'Αν
όμως για κακή μας τύχη μάς

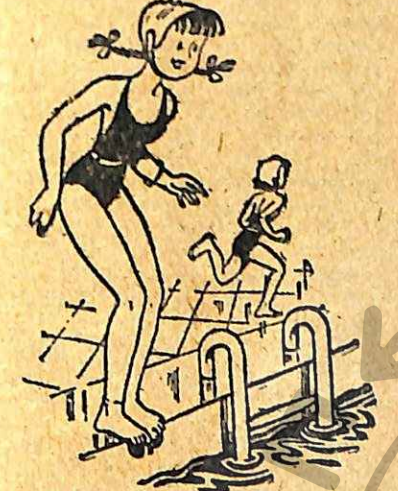
κυνηγήση στο ταξίδι κι' ο και-
ρός, τότε τα καυμένα ζαλιζό-
μαστε απ' τη βροχή, τα χά-
νουμε απ' τον άνεμο και σχεδόν
λιπόθυμα πέφτουμε πάνω στα
περαστικά πλοία, γεμίζοντας
όλο το κατάστρωμα και τα ξεί-
νια απ' την ταλαιπωρημένη μας
ύπαρξη. 'Ε, τί να γίνη, αυτή
είναι η μοίρα μας. Και παρ'
όλα αυτά τα καταφέρνουμε
πάντοτε κι' είμαστε πολλά, ά-
μέτρητα όρντικια. 'Ας είναι κα-
λά ο Θεούλης. Και τώρα παι-
δάκια μου γεια σας.

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣ ΣΗΝΟΥ-
ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Τό κούμπι

Οι ζέστες άρχισαν, τα σχο-
λεία τελείωσαν και τα παιδάκια
που τόσο κουράστηκαν να δια-
βάσουν όλο το χειμώνα, νοσταλ-
γούν λίγη ξεκούρασι και δρο-
σιά. 'Αλλα θα πάνε στο βουνό,
κάτω από τα πεύκα κι' άλλα
στην άκρογιαλιά, κοντά στη
γαλήνη θάλασσα. 'Όσα λοιπόν
θα πάνε στη θάλασσα άς έχουν
υπ' όψι τους ότι πρέπει να εί-
ναι πολύ προσεκτικά κι' ότι δεν
πρέπει να κάνουν άνοησίες.

Δεν πρέπει π. χ. να δουτούν
στο νερό αν δεν έχουν περάσει
τρεις ώρες από τη στιγμή που
έφαγαν. Όύτε να κάνουν άσχη-
μα άστειά στους φίλους τους,
δηλ. (να δουτάνε το κεφάλι
τους μεσ' το νερό και κρυφά να
τους τραβάνε το πόδι). 'Ακόμα
αν δεν ξέρουν καλό κούμπι κα-

λύτερα είναι να στέκονται εκεί
όπου τα νερά είναι ρηχά. 'Όλα
αυτά εάν τα έχουν υπ' όψι τους
τα καλά παιδάκια δεν θα στε-
νοχωρούν τους γονείς τους και
θα περάσουν όμορφα κι' εύχα-
ριστα όλο το καλοκαίρι.

'Η στήλη της Τίνας

'Η ιστορία μου

'Αγαπητά παιδάκια,

Δεν είναι παρामी αυτό που
θα σάς πω. Είναι η ιστορία
μου. Είμαι η Τίνα. Μικρό σκυ-
λάκι, πολύ νόστιμο, αλλά και
πολύ περιεργο. Δεν είμαι ό-
πως τ' άλλα τετράποδα. 'Εχω
μακρό σώμα και κοντά ποδα-
ράκια. Κάπου-κάπου, στο δρό-
μο, όταν περπατώ, άκούω τα
παιδάκια να λένε ότι μοιάζω με
λουκάνικο. Μία μέρα, ένας κύ-
ριος με μικρό μουστάκι, μικρό-
τερο από το δικό μου, μόλις με
είδε φώναξε στο φίλο του: «Δες
Κώστα ένα σκυλάκι. Δεν μοιά-
ζει με σαύρα; 'Ιδιο σαύρα εί-
ναι».

'Ενας άλλος πάλι, άξιωμα-
τικός αυτός, Δόκιμος νομίζω,
γιατί φορούσε μικρό σπαθακι
και άσπρα ρούχα με χρυσά
κουμπιά, όταν με γνώρισε, με
κύτταξε καλά-καλά και είπε:
«Δεν μοιάζει με κροκόδειλο πα-
τέρα;» 'Ο πατέρας του, είναι
ο άφέντης μου. Δεν άπάντησε
στο γυιό του, παρά έσκυψε και
μου χάιδεψε λίγο το κεφάλι
μου.

Τί είναι ο κροκόδειλος παι-
διά; Μικρό ή μεγάλο ζώο; Σαύ-
ρες έχω δη να τρέχουν μέσα
στα ξερά φύλλα. Τις κυνηγώ
καμιά φορά αλλά δεν τις πει-
ράζω ποτέ. Είναι καλά τα σαυ-
ράκια. Κροκόδειλο όμως δεν εί-
δα κανένα. 'Αν έξετε τί είναι
ο κροκόδειλος ή αν έχετε ποτέ
δη, γράψτε μου. Πολύ θα χα-
ρά. 'Εχω να σάς πω πολύ ω-
ραίες ιστορίες. Γι' αυτό σάς
στέλνω τη φωτογραφία μου να
με γνωρίσετε καλύτερα. Μη
βλέπετε που είμαι μελαγχολι-
κό. Στην πραγματικότητα είμαι

ένα χαρούμενο σκυλάκι. 'Αγα-
πώ όλα τα παιδάκια. Είναι οι
πιο καλοί μου φίλοι. Στη φω-
τογραφία είμαι λυπημένο γιατί
άφησα το σπίτι μου, το δάσος.
'Ενα μεγάλο πυκνό δάσος, με
ψηλά δένδρα, με το ποταμάκι
που κυλούσε πάνω σε καθάριες
πέτρες. 'Ετρεχε, έτρεχε το πο-
ταμάκι και καθώς το κρουταλ-
λένιο νεράκι του σκόνταφε
στις πέτρες, τραγουδούσε στα
πουλιά και στους διαβάτες. Πό-
σα έλεγε εκείνο το ποταμάκι!
Θά σάς τα πω σιγά-σιγά. Πρέ-
πει να έξερετε ότι είμαι πολύ ε-
υτυχισμένο που είνα 'Ελληνόπου-
λο. Μόλις έφτασα, ζήτησα από
τη μάη μου κυρία, που είναι πολ-
ύ καλή, να με μάθι έλληνικά
για να μπορώ να σάς γράψω.

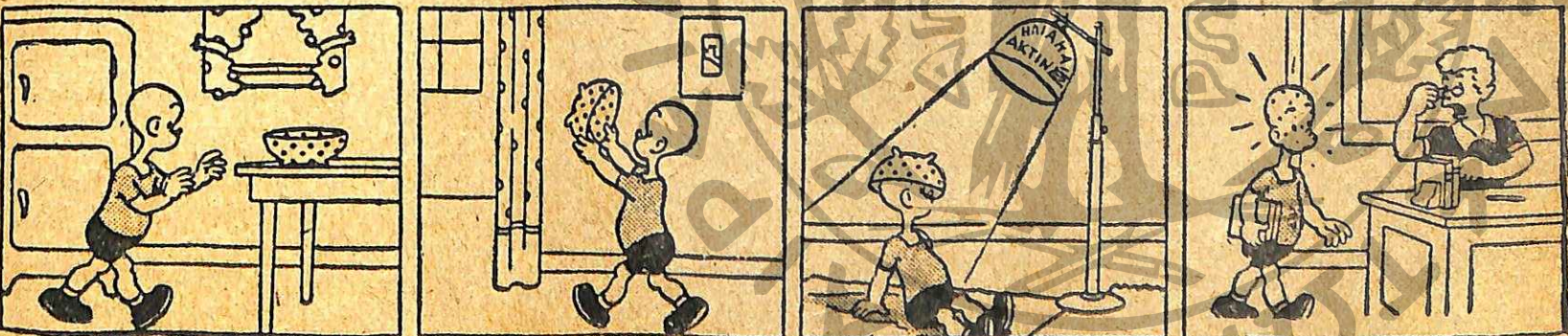
Αυτά για σήμερα. Δεν σάς
φιλώ γιατί μου είπαν ότι τα
σκυλάκια δεν πρέπει να φιλούν
τα παιδιά. Όυτε και να τα γαυ-
γίζουν. Μ' έμαθαν να μη γαυ-
γίζω, να μη φωνάζω και να μη
κλαίω. Τώρα, κάποτε-κάποτε,
όταν με αφήνι μόνο η Κ. Λίνα,
(είναι το όνομα της κυράς μου)
κλαίω λίγο. 'Υστερα όμως σκέ-
φτομαι ότι δεν είναι σωστό αυ-
τό που κάνω και την περιμένα
με χαρά όπως θα περιμένα και
σας όλα, αγαπητά μου παιδά-
κια.

'Η ιστορία του κολιέ

'Η ιστορία του κολιέ είναι
πολύ παλιά παιδί μου. 'Αν
θέλετε να τη μάθετε πρέπει να
ρίξετε μία ματιά πολύ πίσω,
στην προϊστορική εποχή του
ανθρώπου. Θά τον ήθε να φο-
ράη στο λαιμό του κολιέ από
ελεφαντόδοντο και να δάξη μέσ'
τους τάφους των αγαπημένων
του νεκρών και το κολιέ τους
που ήταν ένα είδος ηχητικού
δαφμού.

'Αργότερα, όταν ανακάλυ-
ψαν το σίδερο και τον μπρού-
τζο έδιναν σαν άνατομή στους
αξιωματικούς που είχαν πολε-
μήσει γενναία ένα κολιέ από
μπρούτζο ή υάμα. (Τέτοια
ήσαν των λεγεωναρίων). Στο
Μεσαίωνα η μόδα του κολιέ έ-
ξακολουθούσε όπως εξακολου-
θεί και σήμερα. 'Εσείς που εί-
στε μικρά δεν φορείτε δέβαια,
αλλά είναι δέβαιο πως τώρα
που βγήκαν τα κεράσια όλα και
θα κρεμάσετε μερικά στ' αυτιά
σας. 'Εί λοιπόν έβρετε τί εί-
ναι αυτό; Κοκεταρία. 'Αργότε-
ρα θα κρεμάσετε και στο λαι-
μό σας. 'Ας έπιψουμε όμως
ότι δεν θα γίνετε πολύ κοκέτες.

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ο ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΜΑΥΡΙΣΗ.

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΑΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΑΠΑΝΤΑ

Τύχη και τυχερές

Αγαπητές μου,
'Η φίλη μου Μερίκκα μου έστειλε ένα γράμμα με ένα κατεβατό ερωτήματα και συλλογισμούς: «Υπάρχει τύχη ή όχι;» είναι το πρόβλημα.

Χρειάζεται σωστή πραγματεία για να δώση κανείς εξαντλητική απάντηση στο ερώτημα. Ένα είναι ωστόσο βέβαιο. Πώς, όποιος βασίζεται στην τύχη για να επιτύχει στη ζωή του, καταλήγει να θυμωμένος αποτυχημένος. 'Η εύθυνη που ο καθένας μας έχει μέσα στη ζωή είναι διπλή: η εύθυνη της έκλογής και η εύθυνη της προσπάθειας.

Όποιος, όποια ξέρει να διαλέξει το δρόμο των καλών, των ωραίων, το δημιουργικό, όποιος, όποια ξέρει να προσπαθή για να επιτύχει ο ευγενικός σκοπός που έταξε στη ζωή της, μπορεί να γνωρίσει πικρίες και απογοητεύσεις, μα θα γνωρίσει σίγουρα και χαρές και ικανοποιήσεις.

Μ' αυτή την έννοια ο άνθρωπος δημιουργεί μόνος του την τύχη του και κατορθώνει να υπερνικήσει τα εμπόδια που θέτουν φραγμό στην ευτυχία του και στη δικαιοσύνη του σαν ανθρώπου μέσα στη ζωή.

Σας χαιρετώ όλες
ΜΥΡΤΩ

Η ΜΥΡΤΩ παρακαλεί τις αναγνώστριες της «Ευναίκας» να φροντίσουν για να δώσουν εργασία μια φίλη της, ηλικίας 28 ετών, απόφοιτος Γυμνασίου, που άτυχως στο γάμο της και αντίκρισε κατάπιν σειρά από άλλα οικογενειακά ατυχήματα: αρρώστια πατέρα, αδελφού και θάνατο συνηθισμένων. Όποιες μπορούν να προτείνουν μια συγκεκριμένη θέση ή άλλη εργασία, ως γράφουν το ταχύτερο στη ΜΥΡΤΩ.

ΠΟΛΙΤΙΣΣΑ: —'Η περίπτωση σου μ' έχει συγκινήσει βαθιά, αγαπητή μου φίλη. Γιατί όμως να κλαίς και να θασανίζεσαι προεφλώντας μια δυσάρεστη εξέλιξη; Νά το πής στον καλό σου, δεν νομίζω πως υπάρχει άλλη λύση. 'Ο υγιεινός σου πολύ μπορεί να βοηθήσει εξηγώντας την περίπτωση. Διάβασε προσεκτικά ένα σχετικό άρθρο που δημοσιεύεται στο ίδιο τεύχος. Θα είμαι ευτυχής αν μάθω πως όλα πήγαν καλά.

ΕΚΑΛΗ 405: —Καλή μου πνεύμα!

ΝΕΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ
'Ο ΖΩΡΖ — ΠΑΡΙΣ, ένας εξαιρετικός νέος με εύρηστο μέλλον, που τραγουδάει στον Κεντρικό Ραδιοφωνικό Σταθμό των Ενόπλων Δυνάμεων.

πώς να προκύψει κάτι άλλο κατ' ουσίαν εκπίπτει. Πιστεύω πως μεγαλοποιεί τα πράγματα, γιατί η μικρή σου ηλικία σε κάνει να τα βλέπεις με μεγεθυτικό φακό.

ΜΙΡΚΑ, 2Η.: —'Οποιος ελπίζει και προσπαθεί επίμονα, ποτέ δεν χάνει. Ένα μόνο μπορούσα να κάνω για σένα, και το έκανα. Έλπίζω να προκύψει κάτι καλό και εύχομαι περαστικά στους δικούς σου.

ΓΑΛΑΤΕΙΑΝ, ένταθα.: —Πολύ καλά αποτελέσματα για το καθάρισμα λεπτών ύφασμάτων (λευκών και χρωματιστών) δίνει η νέα απορρυπαντική σκόνη ΛΑΘΙΣ. ΜΥΡΤΩ

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ
ΜΑΚΕΔΟΝΟΠΟΥΛΟ Ν. Ρ.: —Το ωραιότερο γράμμα σας μάς έδωσε την πιο εύχρηστη συγκίνηση. Σας ευχαριστούμε θερμά. Θα θέλαμε πολύ να το δημοσιεύσουμε, αλλά η επιθυμία μας αυτή προσκρούει στις άρχες του περιοδικού. Και πάλιν σας ευχαριστούμε.

Α. Κ., Ρέθυμνο: —Είναι περισσότερο ατής ψυχής μιλήματα, όπως γράφετε. 'Ωστόσο υπάρχει συγκίνηση. Έκεί που ύστερείτε είναι η τεχνική.

ΑΣΠΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ, ένταθα.: —Για τα καλά σας λόγια, ευχαριστούμε. 'Η προσπάθειά σας και στα δύο ποιήματα δεν ολοκληρώνεται. Στείλτε μας κάτι πιο πλήρες.

ΑΡΗΝ: —Το «Γιά σένα» καλό. Διαλαβή καλύτερο απ' το προηγούμενο. Αυτό το φοβερά κακόχο επάντα, πάντα, πάντοτε, που το επαναλαμβάνετε σε τρεις στίχους καταστρέφει όλο το ποίημα. Κι' ακόμα: «Όλα σας τα ποιήματα έχουν την ίδια πηγή εμπνεύσεως. Το ένα με το άλλο μοιάζουν σαν δυο σταγόνες νερού. «Πεύκα, ρόδα, χελιδόνια, κρίνοι, αβρόνι, χειμώνες, ανοίξι, Ιβού τι σ'ας συγκινεί. Στείλτε μας τίποτ' άλλο, κάτι αλλοιώτικο, πιο καινούργιο.

ΜΑΓΔΑ ΤΣΑΛΟΥΣΗ: —Δυστυχώς η «Ποσταλίσ» σας δεν είναι δημοσιεύσιμη.

ΑΣΠΡΟ ΦΟΡΕΜΑ: —Δοκιμάστε την απορρυπαντική σκόνη ΛΑΘΙΣ. Φέρνει πολύ καλά αποτελέσματα.

ΚΑ Δ. ΣΤ. Αθήναι: —Περάστε από τα γραφεία μας 7-8 μ.μ. να συζητήσουμε για τις μεταφράσεις που προσφέρετε και να σας δώσουμε εξηγήσεις στις απορίες σας.

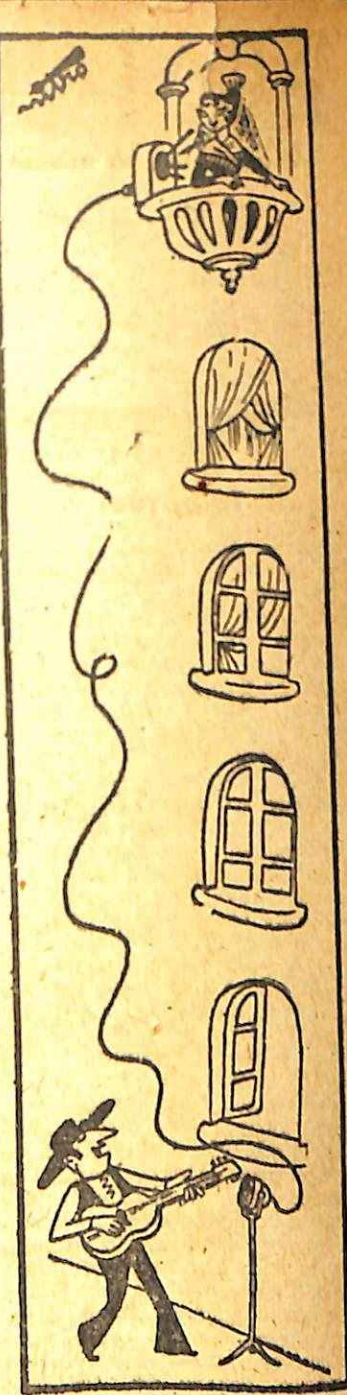
ΑΜΑ: —Το ποίημά σας δεν είναι ακόμη για δημοσίευση.

Α.Ι.ΝΤΑΝ Κ.: —'Ο λόγος της τοποθετήσεως του εκεί είναι πολιτικός: 'Αφ' ενός μ'εν στολίζει και αφ' ετέρου καθώς τρώγεται, μετριάσει την πολλή κρύα και τη γλύκα. Γι' αυτό, το μικρόκοσμο πρέπει να τρώγεται συγχρόνως με το παγωτό: με το δεξί χέρι μεταχειρίζεσαι το κουτάλι και με το αριστερό τρώς το μικρόκοσμο. Για να είναι πλήρης η απάντησή μας όμως, έχετε υπ' όψιν σας ότι: στην αρχική της τουλάχιστον μορφή—η χρησιμοποίησή του μικρόκοσμου είχε και ένα άλλο λόγο: στο στομάχι να μην κατεβαίνει μόνιμο το παγωτό, που μπορεί να βλάψει, επειδή είναι πολύ κρύο, αλλά να φθάνη συγχρόνως και κάτι το στερεό, που μετριάσει έτσι κάπως την παγωμένη θερμοκρασία.

ΤΥΡΑΝΝΗΜΕΝΗ: —'Αφού από σένα εξαστάται, φροντίστε να δοθή μια εξήγηση. Γιατί το παγωτό είναι το ζήτημα; «'Η αγάπη

πώς να προκύψει κάτι άλλο κατ' ουσίαν εκπίπτει. Πιστεύω πως μεγαλοποιεί τα πράγματα, γιατί η μικρή σου ηλικία σε κάνει να τα βλέπεις με μεγεθυτικό φακό.

ΜΙΡΚΑ, 2Η.: —'Οποιος ελπίζει και προσπαθεί επίμονα, ποτέ δεν χάνει. Ένα μόνο μπορούσα να κάνω για σένα, και το έκανα. Έλπίζω να προκύψει κάτι καλό και εύχομαι περαστικά στους δικούς σου.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΒΑΦΕΤΕ τα λινά, καστόρινα λευκά και χρωματιστά παπούτσια σας, καθώς και όλα τα δερματίνα είδη σας, τσάντες ζώνες κλπ. μόνο με

ARIZONA

'Ο Νευρολόγος - Ψυχίατρος

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

δέχεται
Πανεπιστημίου 46
(γωνία Χαρίλ. Τρικούπη)
Τηλ. 23 435

Εντερικά!!

Προφυλάξτε τα παιδιά σας, δίδετε τους να πίνουν μόνο νερό Λουτρακίου

ΚΑΡΑΝΤΑΝΗ
είναι ελαφρό, καθαρό, αποστειρωμένο.

ΠΑΓΙΔΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΗ

15ο

Εκείνη ήταν βέβαιη τώρα πως της έκουβε την αλήθεια. Τώρα πολύ περισσότερο από ποτέ άλλη φορά πίστευε πως υποκρινόταν. Με δυσκολία κρατούσε τη μάσκα. Λίγο ακόμα και θα βλάπτε το αληθινό του πρόσωπο. Γι' αυτό αποφάσισε να προχωρήσει. Συνέβαινε κάτι περίεργο με τούτη την κοπέλα. Ήταν στιγμές που έκανε την αυτοκυριαρχία της και δειλίαζε εύκολα και λυγίζει μπροστά στο πιο άσημαντο περυσιακό. Τούτη την ώρα όμως ήταν αποφασισμένη να παλέψει. Πόλυ άγονότερα θα μάθαινε για τον ουσιαστικό φόνε που μένουν κοιμισμένες στο βάθος της ψυχής του κάθε ανθρώπου ζωηρά και ζαφνικά και γίνονται ερωτικές κραυγές. Κραυγές που σπινθύνουν σε τολμηρά ξεσπάσματα.

Ξέρете γιατί σας ρωτώ για την Κωνσταντή; του είπε. Προσπάθησε να φανη αδιάφορος.

«Όχι, φυσικά. Πώς μπορώ ξέρω γιατί με ρωτάτε για την Κωνσταντή; Όχι δεν ξέρω. Τον κούταξε λοξά. Είχε την εντύπωση πως έκανε δυνατή προσπάθεια να κρύψει την αγωνία που τον βασάνιζε. Παρίστα τον άδιστοφο κι' ωστόσο κρεμόταν από τα χείλη της.

Πριν τρεις μέρες, του είχα βάλει ένα σημείωμα από το φίλη μου. Μου έγραφε ότι βρισκόταν σε πολύ δύσκολη θέση. Ήθελε σπύτι και με ζήτησε δεν κατάφερε να με βρή. Μου έγραφε όμως στο χαρτί πως μου άφησε πως θα επέστρεφε να μου μιλήσει το απόγευμα. Την περίμενα. Μα δεν εμφανίστηκε. Ήταν αποφασισμένη να γυρίσει. Αλλά δεν ξαναγύρισε. Σκέφτηκα λοιπόν πως ίσως έρεσε να μπορούσατε να ξέρατε.

Κούνησε το κεφάλι του. —Δυστυχώς δεν ξέρω! Δεν μπορώ να σας πω φυσικά να ξέρω κάτι για ένα πρόσωπο που δεν γνωρίζω ποτέ. Αν όμως τη συνηθίσετε και χρειάζεται κάποιον που να τη βοηθήσει θα ήμουν πρόθυμος.

Μήπως ακούσατε τουλάχιστον, τον έκοψε η Καίτη, για κάποιον μεγαλοεπιχειρηματία που είχε φυτείες στη Βραζιλία και που επρόκειτο να την παντρευτεί.

Προσπάθησε να χαμογελάσει. —Το κάθε κορίτσι κάνει ό,τι μπορεί να μη υπήρχε στη φαντασία της φίλης σας κι' ένας πλούσιος από τη Βραζιλία που ήθελε να την κάνει γυναίκα του; Είτε όμως υπήρχε είτε όχι αυτό δε μπορού να το ξέρω εγώ.

Τώρα έβλεπε πως τούτη η κοπέλα δεν ήταν τόσο ακίνδυνη όσο αρχικά είχε λογαριάσει. Γνώριζε πολύ περισσότερα από όσα έλεγε. Υποψιαζόταν. «Όμως κι' αυτός ήθελε να βεβαιω-

θη μέχρι που έφταναν οι πληροφορίες της. —Τη ζητήσατε σπύτι της; ρώτησε. Μπορεί να δωρήσατε ξαφνικά. Ίσως πάλι να μετανοήσατε για το σημείωμα που σας έγραψε και δε θέλησε να σας ξαναενοχλήσει. Πήγατε σπύτι της;

—Το άτυχμα είναι πως δεν ξέρω το σπύτι που έμενε. Την φιλοξενούσε κάποια κυρία. «Ετσι τουλάχιστον μου είχε πη. Αλλά έλασε να μου μιλήσει για τη διεύθυνσή της.

Φάνηκε πως ήσυχασε από την απάντησή.

—Είναι πραγματικά μια παράξενη σύμπτωση να μη γνωρίζετε που μένει μια φίλη σας, για την οποία τόσο πολύ ενδιαφερόσαστε.

Η Καίτη κατάλαβε τον ειρωνικό τόνο της φωνής του. Δε μίλησε. Τον χαιρέτησε. —Θα σας περιμένω λοιπόν με το γράμμα, της είπε. Φάστε. Είμαι βέβαιος πως κάπου θα υπάρχει. Αν το βρείτε και μου το φέρετε θα είμαι πολύ υποχρεωμένος απέναντί σας.

—Ναί! Ναί! Θα ψάξω, αποκρίθηκε αυτή.

Όταν κατέβαινε τις σκάλες ήταν πολύ πιο ανήσυχη για την τύχη της Μαρίνας από πριν. Είχε λογαριάσει πως κάτι θα μάθαινε. Αλλά εκείνος ήξερε να γλυστράει.

Την ίδια στιγμή ο Κορνάτος όταν έμεινε μόνος σήκωσε το ακουστικό του τηλεφώνου και σχημάτισε στο καντράν ένα νούμερο. Το μούτρο του είχε πάρει μια άσχημη έκφραση. Μίλησε σε κάποιον.

Αυτή η μικρή της θείας Σούζη, είπε, είναι πολύ επίκινδυνη. Κανονίστε να φύγει από τη μέση σήμερα. Και χωρίς φασαρία. Κατάλαβες;

—Εν τάξει άσεντικό! ήρθε από την άλλη άκρη του σύρματος η απάντησή. Θα φύγει χωρίς φασαρία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

Η γκρενά κουρτίνα ήταν τραβηγμένη κι' από το παράθυρο υπήκει μια άχτιδα ήλιου. Σύρθηκε στο πάτωμα κι' ύστερα ανέθηκε στο ντιβάνι όπου βρισκόταν ξαπλωμένη η Μαρίνα. Καντύνει και της χείδεσε τα κλειστά βλέφαρα. Η κοπέλα άνοιξε τα μάτια. Κιττάει γύρω της. Στην κάμαρη δεν ήταν κανείς. Σηκώθηκε και πλησίασε το παράθυρο. Έξω απλωνόταν ένας καταπράσινος κάμπος. Άνεστα φαινόταν ένα κομμάτι θάλασσας. Ήξερε πολύ λίγο την Αττική για να καταλάβει που ακριβώς βρισκεται. Όμως ήταν σε θέση τώρα να ξέρει ότι την είχαν φέρει σ' ένα σπύτι που βρισκόταν μακριά απ' την Αθήνα. Δεν είχε γλαστήσει.

Λογαριάζει πως ήταν η τέταρτη μέρα που έμενε φιλοκισμένη εδώ μέσα. Κανείς δε θα μπορούσε να της πη πόσο θα την κρατούσαν ακόμη. Το πρώτο το βράδυ που τη φέρανε σε τούτο το σπύτι ήρθε και την αντί-

μωσε η θεία Σούζη. Στην αρχή της μίλησε με γλυκό τρόπο. Κατόπιν όμως χάλασε το μούτρο της και άρχισε να τη δριζή. —Θα μείνεις εδώ, της είπε, όσο να πάρης την απόφασή.

—Θα προτιμήσω να πεθάνω παρά να ταξιδέψω! της αποκρίθηκε με πείσμα η κοπέλα. «'Ο Θεός με βοηθήσει να καταλάβω με ποιους έχω να κάνω. Ακουσα την κουβέντα σου με τον απεσταλμένο του Κορνάτου και κατάλαβα.

—Εγώ ήθελα να σε συμβουλευώ, συνέχισε η Σούζη. Τώρα αν επιμένεις άλλος ο λόγος. ΄Εαν δα βγής ζημιωμένη. Σου εύχομαι να μη μετανοήσεις για την αναμνησία σου.

Η Μαρίνα όμως δε δειλίασε: —Κάποτε η αστυνομία θα μάθι την πραγματική σου δουλειά! της είπε. Και τότε δεν θα θαλα να δρισκόμουν στη θέση σου.

Η Σούζη χλώμιασε και τα μάτια της γέμισαν δάκρυα. —Αχάριστη! γράλλιζε. Με φοβερίζεις κι' όλας! Αυτό μπορεί να σου κοστίσει ακριβά. Αντι να μ' εύχαριστήσης που σε περιμάλεψα. Αχάριστη!

Σηκώθηκε και προχώρησε προς την πόρτα. Όταν έφτασε στο κατώφλι γύρισε και της έριξε μια τελευταία ματιά. Κάτι πήγε να πη με μετανόιασε. Πέρασε στο διάδρομο και χάθηκε.

Από εκείνο το βράδυ δεν είχε άλλη επίσκεψη. Μονάχα έμεινε κοντά της και τη φρονούσε εκείνος ο άνθρωπος με την κατεβαστή ρεπουμπλικά. Ήταν λιγολόγος και όταν τον ρωτούσε κάτι έδινε απάντησι με μονοσύνλλαβα. Πολλές φορές άκουσε στην αλλη κουβέντες. Μιλούσαν σχεδόν κάτω από το παράθυρο της κάμαρής της δυο ή τρεις άντρες. Δεν μπορούσε όμως να ξεχωρίσει τα λόγια τους. Στην κουβέντα έπαινε μέρος κι' ο φυλάκας της που την άκουε μόνιμα και κατέβαινε στην αλλη. Όταν έφευγαν ξαναγύριζε. Έφευγαν μ' ένα αυτοκίνητο. Το καταλάβαινε από το θόρυβο που έκανε το μωτέρ. ΄Υστερα ξαναγινόταν ήσυχια και η σιωπή τύλιγε το σπύτι.

Σήμερα παραευνεύτηκε που δεν είδε κανένα στην κάμαρή της. Ήταν φυσικά κάπως περίεργο. Η αλλη ήταν έρημη. Πήγε στην πόρτα. Αφουγκράστηκε. Κανείς θόρυβος Σκέφτηκε πως ο φυλάκας θα βρισκόταν κάπου εκεί κοντά. ΄Ισως χρειάστηκε να πάει κάπου και την κλείδωσε. Την κλείδωσε αλλά δε σκέφτηκε το ανοιγτο παράθυρο. Και ξαφνικά της σφηνώθηκε η Ιδέα στο μυαλό.

Απότομα φούντωσε μέσα της η λαχτάρα της φυγής. Αχ. Θεέ μου να μπορούσε να ξεφύγει από τούτο το έρημο σπύτι, να βγεί έξω στον καθαρό αέρα, στο φως, να νιώσει τον έαυτο της ελεύθερο! Να φύγει όσο γίνεται πιο γρήγορα.

Γύρισε το πόμολο. Η πόρτα ήταν πραγματικά κλειδωμένη. Μα το παράθυρο έμενε πάντα

ανοιχτό. Δεν ήταν καθόλου ψηλά και εύκολα θα μπορούσε να πηδήξει στην αλλη. Άνοιξε τα τζάμια. Έσκυψε κι' έριξε ματιές γύρω. Κανείς δεν φαινόταν.

—Παναγία μου βοηθήσε με να γλυτώσω από τα χέρια τους, παρακάλεσε.

Δρασκελίστηκε το περδάζι και κρεμάστηκε έξω απ' αυτό. ΄Υστερα άφησε το κορμί της να πέσει στο κενό. Πάτησε στο μαλακό χώμα. Έμεινε ακίνητη για στιγμή. Η καρδιά της άρχισε να χτυπά διασπαστικά. Πήρε μια βαθειά ανάσα. Άρχισε να βαδίζει όσα γίνεται πιο αδύναμα. Όταν πενούσε τη σιδερένια εξώπορτα όλα θα είχαν τελειώσει.

Απότομα πάγωσε. Άκουσε κάτι σ' αθήματα. Κασοφόρε στη θέση της. Κόντησε η ανάσα της και ένας κόμπος την έπνιγε στο λαιμό. Στο νού της ήρθε το καταπονημένο μούτρο του φυλάκα. «Όμως γλαστήθηκε. Δεν ήταν τίποτα. Τ' αυτιά της δημιουργούσαν ανύπαρκτους θόρυβους. Άρχισε πάλι να βαδίζει. Δυο βήματα ακόμη και έφτασε στην εξώπορτα. Ένα, μισό βήμα ακόμη και την πέρασε. Άρχισε να τρέχει. Φτερά έκαναν τα πόδια της κι' ούτε τα λογάρισε πως τ' άγκαστα από τα άνοιχτορα κομμάτια των τζαμιάς της.

Ένα μονάχα την ενδιέφερε τούτη την κρίσιμη ώρα. Να ξεφύγει...

Είχε απομακρυνθί αρκετά όταν άνοιξε με προφύλαξη η πόρτα του γκαράζ. Στο κατώφλι φάνηκε ο Άγιος Μολτέζης, ο ανήλικος της θείας Σούζης. Ένα αστατικό χαμόγελο στολίζει το κίτρινο μούτρο του. Μέσα στις κορες των μυατών του χοροπηδούσαν δυο γκρίζα διαβολάκια. Στάθηκε και την κούταξε που έτρεχε. ΄Υστερα ήρθε πλάι του με κρεμασμένο στο στομάχι ένα μισόδουστο ταιγάρο ο φυλάκας με την κατεβαστή ρεπουμπλικά. —Είναι σίγουρη πως μάς ξεγέλασε! είπε.

Πέταξε το τσιγάρο του και το πάτησε.

—Και όμως ήταν μια δυστυχισμένη κοπέλα, πρόσθεσε σκεπτικώς.

«'Ο Άγις γύρισε και τον κούταξε λοξά.

—Δε θέε να την ερωτεύθηκες; ρώτησε και η φωνή του ήταν γεμάτη σαρκασμό. Άνέκα. Δεν φοβόμουν πως κάποτε θα ταμπήθη με κάποιον από κείνους που σου στέλνει ποδοφυλάξι τ' αφεκτικό.

Εκείνος δεν έδωσε απάντησι. Ανασήκωσε τους ώμους του και δε μίλησε. Μονάχα έβγαλε το πακέτο του κι' άναψε άλλο τσιγάρο.

Ο Μολτέζης στράφηκε προς το εσωτερικό του γκαράζ. —Τώρα, μπορεί να ξεκινήσει το αυτοκίνητο, είπε. Κάποιος πάτησε το γκαζί. Αυτός σάλασε και κάθισε πλάι στο σασό. Ένας άλλος μπήκε στο πίσω μέρος του αμαξιού. Το αυτοκίνητο μούγκρισε και ξεκίνησε με θόρυβο. Δεν τραβήξε προς τη σιδερένια πόρτα

«Έκανε στροφή και πήγε δόλτα στο πίσω μέρος του σπιτιού. Πήρε ένα παλιό χαλασμένο δρόμο και βγήκε υπλά στο μέρος της λεωφόρου.

— Φτάνει να μη βρεθώ μπροστά της κανένα φορηγό και την τραβήξω για την Αθήνα πριν την τρακάρουμε, είπε ο Άγιος.

Ο σωφέρ τόν καθσύχασε: — Ο δρόμος τούτη την ώρα είναι έρημος, τού είπε.

Το αυτοκίνητο έκανε στροφή και άρχισε τώρα να κατήφοριζε.

Από μακριά φάνηκε η Μαρίνα. Έτρεχε άγκομαχώντας πάνω στην ασφάλτο. Το πρόσωπό της είχε μουσκέψει από τον ιδρώτα. Έτρεχε χωρίς να ξέρει πού βγάζει αυτός ο δρόμος. Ζύγωνε η άπομακρυνόταν τάχα από την Αθήνα; Όπως κι' αν ήταν δίως, εκείνο που είχε σημασία αυτή τη στιγμή ήταν ότι έβρισκε μακριά από το κατασμένο αυτό σπίτι, όπου πέρασε φυλακισμένη τρία μερόνυχτα.

Σαφνικά είδε το αυτοκίνητο. Ήταν μία έλπιδα. Είχε άρχισει να κουνάει. Οι δυνάμεις της άρχισαν να την αβίζουν. Αχ, αν σταματούσαν να την ε- παίρνουν! Ήταν μία άεροδυναμική κούρσα με γκρίνι έπέρχόμας. Η καρδιά της έπαινε να χτυπάει απελευσμένα. Κάτι της έλεγε πως σε λίγο όλα θα πηγαινούν καλά...

Στάθηκε στη μέση του δρόμου και άρχισε να κουνάει τα χέρια της. Θά την έβλεπαν και θα σταματούσαν.

Απότομα δίως αισθάνθηκε ένα δυνατό ρίγος να την κυριεύει. Το βλέμμα της στηλώθηκε με φόικη στο θαμπρίζ του αυτοκινήτου που πλησίαζε. Πλαί στο σωφέρ είδε τόν άνηψό της Σούζης. Τον άνθρωπο που την είχε παραδώσει στα νύχια της σπειράς. Ένας άγιος τρόμος την κυριεύει. Έξαλλη από φόβο, τρελλή από αγωνία, γύρισε τις πλάτες και άρχισε να τρέχει θέλοντας κάπου να κρυφτεί. Δίπλα στην ασφαλτοστρωμένη λεωφόρο ήταν ο καταπράσινος κάμπος. Έτρεξε προς τα εκεί. Μα δεν πρόφτασε ν' αφήσει την ασφάλτο.

Πέσε άπάνω της! είπε σκύβοντας προς το μέρος του σωφέρ ο Άγιος Μολτέζης. Δεν πρέπει να υπή στα χωράφια! Τ' αφεντικό θέλει παστροκί δουλειά, και δεν τού άρδεουν οι φασαρίες. Πρέπει να φανή ότι είναι δυστύχημα...

Ο οδηγός δέ μίλησε. Γύρισε απότομα το δολαν και τόν άμάει τρέχοντας με διαβόλεμένη νρηγοράδα, ρίχτηκε άπάνω στην κοπέλλα. Η Μαρίνα έδγαλε μία κραυγή κυνηγημένου α- γριμιού. Δέχθηκε ένα φοβερό χτύπημα και τινάχθηκε στην ά- κρη του δρόμου. Είχε τόν αίσθησι πως κατακυλούσε σ' ένα σκοτεινό δάσος. Υστερα έγινε απότομα σιωπή.

Ο Μολτέζης έσκυψε έξω από τδ αυτοκίνητο και την είδε πεσιμένη ανάσκελα. Ένα ρυάκι ζεστό αίμα πού άρχιζε από τδ στόμα της, λέρωνε την ύγρη ασφάλτο.

— Έντάξει! είπε. Η μικρή μδς άφησε χρόνους.

Άκουσε ταιγάρο και χαμογέλασε:

— Είναι νωρίς άκόμα. Μπορούμε να κάνουμε ένα περίπατο στην παραλία.

Μισή ώρα άργότερα ο κ. Κορνάτσος έπαιρνε ένα τηλεφώ-

νημα στο γραφείο του. Κάποιος τού μίλουσε από την άλλη μεριά τού σύρματος.

— Η μικρή έφυγε από τη μέση άφεντικό, τού είπε. Χωρίς φασαρία, όπως ήθελες. Έγινε παστροκί δουλειά.

Εκείνος χαμογέλασε: — Έν τάξει Άγι! Στείλε τα παιδιά να πάρουνε τδ ρεγάλο τους...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

Η Καίτη γύρισε σπίτι άργά τη νύχτα. Τη συνόδεψε ως την έξωπορτα ο Καρλίδης. Ήταν σά να επέστρεφαν κι' οι δυο από ένα έξαισιο δνείρο. Πριν χωρίσουν την κύτταξε σά μάτια. Το βλέμμα του ήταν γεμάτο τρυφερότητα.

— Είμαι πολύ εύτυχισμένος, Καίτη, της είπε. Τώρα πού ξέρω πόσο υπέφερε σ' άγαπώ περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Τίποτα δέ θα μπορέσει να μάς χωρίσει.

— Κι' εγώ σ' άγαπώ Πέτρο. Τα μάτια της ήταν ύγρδ από εύτυχία. Τόν λάτρευε. Μία γλυκειά φλόγα την πλημμύριζε. Τούτος ο άμορφος άντρας με τδ ξαστερο βλέμμα την γοήτευε.

— Δέ θέλω να σκέφτεσαι τδ περασμένα, της είπε. Πες πως ήταν ένας κακός εφιάλτης πού πέρασε. Η ζωή σου ξαναρχίζει από σήμερα. Κι' εγώ είναι σά ν' άρχισα από σήμερα μονάχα να ζω. Δέ θυμάμαι να γνώρισα άλλη γυναίκα. Ήσουν έσύ πού περίμενα. Κι' όταν σε είδα εκείνο τδ εύλογημένο πρωινό στο γραφείο κατάλαβα πως ήταν η καλή μου μοίρα πού σ' έφερε μπροστά μου. Χρόνια περίμενα τόν έρχομό σου. Έτσι ακριβώς σε είχα άνειρευτή. Με καστανές μπρούκλες και γαλάζια μάτια σαν την ήρεμη θάλασσα. Και τώρα πού ήλθες όλα θα πάνε καλά...

Η φωνή του ήταν άπαλή σά βελούδο. Ήταν ζεστή και χαδιάρδ. Έφτανε σ' αυτιά της σαν γοητευτική μουσική. Της άρεσε να τόν άκούη. Μίλουσε και στο δάθος τών ματιών του διάβαζε τη λατρεία πού της είχε. Άπορούσε τώρα πως άφησε τόν έαυτό της να πιστέψη πως την άγαπούσε κάποτε ο Λαντάς. Τούτος ήταν ο άντρας πού της ταίριαζε.

— Μη άφήσεις τδ νοού σου να ξαναγυρίσει στα περασμένα, συνέχισε. Έέχασε τις έγνοιες πού σε τυραννούσαν ως σήμερα. Δέ θέλω να σε βλέπω σκεφτική και θλιμμένη.

— Τα έέχασα όλα, τού είπε. Δεν τδ κατάλαβες; Στη ζωή μου δεν υπάρχει παρά μονάχα έσύ, γλυκέ μου. Καλά τδ είπες. Η ζωή μου άρχίζει από τούτη τη νύχτα. Είμαι πολύ εύτυχισμένη. Τόσο πολύ πού τρέμω μήπως συμβή κάτι και θρυμματίσει τδ άμορφο δνείρο...

— Δέ θα τόν ξαναθυμηθής πιά;

— Ποιόν;

— Τδ Λαντά.

— Όχι άγαπημένε μου, δέν θα τόν ξαναθυμηθώ πιά.

— Μου τδ υπόσχεσαι;

— Μα ναι, τού είπα. Πρέπει να μούχης έμπιστοσύνη.

— Ζηλεύω Καίτη. Δέ θα μπορούσα να ύποφέρω τη σκέψη ότι μπορεί να μένη σε κάποιον άκρη της καρδιάς σου μία άνάμνησι άπ' αυτόν.

Εκείνη άκούμπησε τδ κεφάλι της στο στήθος του. Αισθάν-

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Χαριτωμένο έτοιμο φόρεμα τών κασαστημάτων Άδελφών Τσιτροπούλου από κρέπ ρομαίν σε χρώμα κοκ ντε ρόζ. Γαρνίρεται μ' ένα άμπεισεσμέν πλισέ στο κορσάκι και ένα πλισέ ύλλο σε τύπο ποδιάς στο έμπρός της φούστας, πού τδ διακόπτουν στενές γαζωτές άριζόντιες φάσες.

ήκε τούς χτύπους της καρδιάς του.

— Είναι σά νάναι πεθαμένος, τού είπε. Είναι τδ ίδιο σά να μην ύπηρεε ποτέ. Για μένα δέν ύπάρχει παρά μονάχα έσύ.

Της χείδεψε τδ μαλλιά.

— Και τδ παιδί πού θα φέρης σε λίγο στόν κόσμο θάναι δικό μας. Θ' ανήκη μονάχα σε μάς. Είναι δικό σου και θα τδ λατρεύω γιατί θάναι ένα κομμάτι από τόν ίδιο σου τόν έαυτό.

— Σ' εύχαριστώ Πέτρο.

Τύλιξε τδ μπράτσα του γύρω από τδ κορμί της και τη φίλησε στο στόμα.

Όταν ύστερα από λίγο βρέθηκε μόνη στην κάμαρή της, κατάλαβε πόσο πραγματικά

εύτυχισμένη ήταν. Είχε άλαφρά καρδιά και δέν ύπηρεε τίποτα πού να τη βασανίει. Τού τδ έξωμολογήθηκε όλα. Ούτε ή ίδια δέ μπορούσε να καταλάβη τώρα πού τδ βόηκε τδ κορσάγιο να τού μιλήσει όπως τού μίλησε. Δεν έμεινε τίποτα πού να ύπ' τού τδ πη. Τού τδ ιστόρησε όλα. Δεν έμεινε τίποτα κομφο.

Ήταν μία τίμια έξωμολόγησι. Άνοιξε την καρδιά της. Τού είπε γιά τδ Λαντά. Τού είπε γιά τόν πατέρα της και πού μίλησε στο τέλος γιά τδ παιδί πού περίμενε... Είχαν κατέβει άπό νωρίς στο Παλιό Φάληρο. Την παρέσυρε σ' έναν περίπατο κι' ύστερα κάθισαν σ' ένα άπομωρο τσαπεζόκι κοντά στην αυμουδιά. Όταν άρχισε να τού μιλάει γιά τη ζωή της, ο ήλιος

πού έστρεψε είχε ανάψει πυροκαύστ' στο δάθος τού άριζόντα και οι πορτοκαλίες φλόγες είχαν φουντώσει κατά τδ μέρος της δύσης. Όταν σταμάτησε να μιλήσει, ή καλοκαιριάτικη νύχτα είχε άπλώσει τις γαλάζιες στερούρες της πάνω από τδν ήμερη θάλασσα. Τα μάτια της ήταν ύγρδ.

— Δεν θέλω να με λυπηθείς, τού είπε. Δεν σου ιστόρησα τη ζωή μου γιά να με λυπηθείς. Ήθελα μονάχα να σου έξηγήσω τδ γιατί άπόφευγα τόν καιρό να δώσω άπάντησι στην πρότασι πού μούκανες να παντοεύτομυ.

Ο Καρλίδης έσκυψε και τη φίλησε.

— Δεν πρέπει να κλαίς, της είπε. Η πρότασι μου ίσχυει πάντοτε. Τώρα θέλω περισσότερο από κάθε άλλη φορά να σε κάνω γυναίκα μου. Είμαι σίγουρος πως θα σε κάνω να ξεχάσεις τδ περασμένα.

Μέσα της φτεροκόπησε χαρούμενα ένα πουλί. Οι δνίχτες της θλίψεως πού πλημμύριζαν την ψυχή της σκόρπισαν. Τα λόγια του ήταν μία άχτίδα καλοκαιριού στο χειμώνα πού έβρισε την καρδιά της. Έγειρε άπάνω του μ' έμπιστοσύνη. Άκούμπησε τδ χλωμό της πρόσωπο στο στήθος του κι' άναλύθηκε σε λυγμούς.

— Άφσέ με Πέτρο να κλάψω, τού είπε.

Και τότε άρχισε εκείνος να της μιλάει και να της χείδεψει τδ μαλλιά. Η φωνή του ήταν ένα τραγούδι γεμάτο έλπιδα. Τόν άκουγε και άνειρευότανε. Ο άμορφος ήπτότης με τη χουσκοέντη στολή και τδ φτερό παγωνιού στο καπέλο είχε φύγει άπ' τδ παράξενο κάδρο πού στόλιζε δίπλα στο βενετσιάνικο καθρέφτη τδ άρχοντικό τών Άλμπα. Είχε φύγει και καβάλα στο άσπρο άλογό του ήρθε από πολύ μακριά και την άντάμωσε άπόψε. Ξεπέξεψε και γονάτισε στα πόδια της και την παρακαλούσε να τού χάριση την καρδιά της. Κι' εκείνη τόν άκουγε και φυσικά δέ μπορούσε τίποτα να τού άρνηθ' άφου τόν άγαπούσε πριν από τόν καιρό.

Κι' όταν σταμάτησε να μιλάει ο Καρλίδης, τούς τύλιξε μία γλυκειά σιωπή. Οι μουσικές φωνές τών γαλάζιων νερών περπατώντας πάνω στα κύματα, ήρθαν κι' αντάμωσαν τδ μουλούδια πού άνηλιν στους μεγάλους κήπους τών παραλιακών έπαυλων και τούς είπαν τδ μεγάλο μουσικό. Κι' εκείνα χάθηκαν γιάτ' μία κοπέλλα, πού είχε ύποφέρει τόσο πολύ, άρχισε πάλι να ξαναφτιάχνει τη ζωή της και να πιστεύη στόν παντοδύναμο έρωτα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

Η Νανά χάρηκε όταν έμαθε την άλλη μέρα τδ καθέκαστα.

— Επ'ι τέλους! Έκανες και κάτι σωστό στη ζωή σου, είπε της Καίτης. Τώρα μάλιστα! Σε παραδέχομαι! Μπράβο!

Από σήμερα λοιπόν πρέπει ν' άφσης κατά μέρος αυτό τδ μικροκακομοιρο ύφος πού είχες. Μ' άρέσει να σε βλέπω χαρούμενη. Να έτσι! Γέλασε επ'ι τέλους νά σε δ' ή ο Θεός... Αχ, νά έβρεις πόσο άμορφη σε κάνη αυτό τδ έξγνοιστο χαμόγελο.

Η Καίτη την άγκάλιασε.

— Σε σένα χρωστώ, της είπε, την εύτυχία μου.

— Μη λές κουταμάρες! την

έκανε αυτή. Δέ μου χρωστάς τίποτα.

— Όχι, όχι. Πρέπει να τδ παραδεχτής. Στάθηκες φύλακας άγγελος γιά μένα. Έσύ μ' έφερες στο γραφείο τού Καρλίδη. Από σένα τόν γνώρισα. Αν δέν ήσουν έσύ ή ζωή μου δέ θα έαλλάξει. Κανείς δέν ξέρει τι θα γίνόμυκα. Δέ θα τδ ξεχάσω ποτέ Νανά...

Μία ύποψια από δάκρυ έάνηκε στις βλεφαρίδες της κοπέλλας.

— Είναι ή πρώτη φορά, είπε, πού μ' εύχαριστούν γιά κάτι πού πρόσφερα χωρίς να κοπιώσω καθόλου. Μ' άρέσει να βλέπω εύτυχισμένους τούς ανθρώπους...

Έμεινε γιά μία στιγμή σκεφτική.

— Φοβάμαι μονάχα πως θα μου κοστίζει πολύ όταν σε χάσω άπ' τδ γραφείο. Γιατί φυσικά ο Καρλίδης δέν θα θέλη πιά να έργάζεσαι.

Η Καίτη διάσπηκε να την καθυσχάσει:

— Δεν πρόκειται να χωρίσουμε Νανά. Δεν έχω δά και πολλές φίλες. Έσύ μονάχα μου έμεινες.

Ο νους της πήγε στη Μαρίνα Καρντελη και μία σκία μελαγχολίας πέρασε από τδ βλέμμα της. Έμεινε πάντα στο δάθος της ψυχής κάποια άόριστη άνησυχία γιά τδ παράξενο πέρσιμο αυτής της κοπέλλας. Η έξασάνισι της έξακολουθούσε να είναι άλυτο άίνιγμα γ' αυτήν. Άλλά ή Νανά δέν την άφησε να σκεφτή.

— Πότε παντρεύεσαστε; ρώτησε.

— Ω, αυτό ούτε εγώ τδ ξέρω! Έλπίζω να τδ μάθουμε σύντομα από τδ φερπάρι πού θα μάς στείλ' ο Καρλίδης.

Γέλασε. Γέλασαν κι' οι δυο. Λίγες μέρες άργότερα ο Πέτρος της είπε:

— Τώρα θα σταματήσης να έρχεσαι στο γραφείο Καίτη. Έχεις ένα σωρό άλλες δουλειές. Πρέπει να φροντίσης γιά πολλά άλλα περισσότερο ενδιαφέροντα πράγματα. Έδγαλε ένα κλειδί περασμένο σ' ένα κρικο από την τσέπη του.

— Τδ βλέπεις αυτό; τη ρώτησε.

— Ναι.

— Είναι τδ κλειδί τού σπιτιού μας. Είμαι μία κομψή διλίτσα πού νοίκιασα στην Κηφισιά. Εκεί θα έγκατασταθώ με τδ γάμο μας. Πρέπει λοιπόν να φροντίσης και να επιβλέψης έσύ γιά να γίνη όσο παίρνε πιδ ζεστή και χαρούμενη ή έρωτική μας φαλιά...

Τδ βλέμμα της πλημμύρισε από εύγνωμοσύνη.

— Σ' εύχαριστώ χρυσέ μου.

Ναι, ναι. Θά τδ φροντίσω. Άλλά θέλω να μ' άφήσης να έργάζομαι. Μ' άρέσει να βρίσκω- μαι στο γραφείο και να ξέρω πως κι' εγώ σε βοηθάω σε όλα.

— Θά έρχομαι στο γραφείο κι' θα φροντίσω και γιά τδ π'ιτι μας.

Ο Καρλίδης χαμογέλασε:

— Δεν θα προφτάσης και ις δυο δουλειές.

— Μη σε νοιάζει γ' αυτό. Θά τδ καταφέρω...

— Αμφιβάλλω πολύ. Γιατί έρεις εγώ είμαι λίγο διαστ'ι- ός. Σε δεκαπέντε μέρες λ'έω ά παντοεύτομυ.

— Ω! Ω! ξεφώνισε και φούντωσαν τδ μάγουλό της. Τόσο σύντομα;

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

ΚΟΤΟΝ ΠΕΡΛΕ

ΥΛΙΚΑ = 7 κούκλες κοτόν- περλέ Νο 5. Βελόνες Νο 2½. Ένα έκλαρι 14 έκατ. μακρός και ½ π'ιχ. έξτρα-φόρ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:

Φανταίζι—λάστιχο = 1η ΒΕΛΟΝΑ: 2π καλή, 2π άναποδη και αὐτ' καθεξής. 2η ΒΕΛΟΝΑ: 1π άνάποδη, 2π καλή και αὐτ' καθεξής. Συνεχίσετε τδ πλέξιμο επαναλαμβάνοντας αὐτ'ες τις δυο βελόνες.

ΔΕΙΓΜΑ: 20 βελόνες = 3½ έκατοστά.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 165π. Θά ύπολογί- σετε τούς πόντους, ώστε στο κέντρο τού πλεκτού σας να πέφτ'ι λάστιχο άνάποδη. Άρχί- σετε με τδ φανταίζι-λάστιχο.

Κάθε 1½ έκατ. θα κλείνετε σε κάθε μεριά 1π (7 φορές). Κατόπιν θα βάλετε 1π κάθε 1 έκατ. και κατ'ι (16 φορές). Σε 11 έκατ. από την άρχη θα κάνετε κλεισίματα πρό και μετά τών 51 μεσαίων πόν- των κατ'ι τόν έξής τρόπο: Στη δεξιά μεριά τών 51 πόντων θα πλέξετε δυο πόντους μαζί κα- λή και στην άριστερή μεριά τών 51π θα πλέκετε 1π καλή, θα πάρετε 1π άπλεκτον και θα γυρίσετε τόν άπλεκτον πόντο έ- πάνω στο ύπλεγμένο πόντο. Θα επαναλάβετε τδ ίδια κλεισίμα- τα κατ'ι τόν ίδιο τρόπο και στην ίδια μεριά πάντοτε κάθε 10 βελόνες (4 φορές), κάθε 8 βελόνες (12 φορές), κάθε 4 βελόνες (8 φορές) και κάθε 2 βελόνες (10 φορές). Ταυτοχρόνως με τδ κλεισίματα θα κάνετε και άνοιγματα πρό και μετά από τόν μεσαίο πόντο τού κέντρου τού πλεκτού σας κατ'ι τόν έ- ξής τρόπο: Θα πλέκετε δυο φο- ρες τόν ίδιο πόντο πρό και με- τά τόν μεσαίο πόντο. Κατ'ι τόν τόν τρόπο οι πόντοι τού πλεκτού σας θα μένουν πάντο- τε οι ίδιοι και θα σχηματισθ'ι μία μύτη στο κέντρο με δυο φάσες λοξές δεξιά και άριστε- ρά. Σε γενικό μακρός 32 έκατ.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 166π. Πλέξετε φαν- ταίζι-λάστιχο. Κάθε 1½ έκατ. θα κλείνετε 1π σε κάθε μεριά (7 φορές). Κατόπιν θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά κάθε 1 έκατ. (18 φορές). Σε γενικό μακρός 32 έκατ. θα κλείνετε κάθε δεύ- τερη βελόνα 1π σε κάθε μεριά (4 φορές). Κατόπιν θα κλείνε- τε 1π κάθε 4 βελόνες (4 φο- ρές) και συνεχίσετε ίσια. Ταυ- τοχρόνως και σε 38 έκατ. γε- νικό μακρός, χωρίσετε τδ πλε- κτό σας στη μέση γιά να σχη- ματίσετε τδ άνοιγμα της πλά- της. Η κάθε μεριά θα πλεχθ'ι χωριστά. Σε 19 έκατ. ύψος ά- πό τδ κομψο της μασχάλης κλείνετε 18π κάθε δεύτερη βελόνα (4 φορές) γιά τόν δυο και τούς ύπολοίπους πόντους σε μία φορά γιά τδ ντεκολτέ της πλάτης. Πλέξετε και την άλλη μεριά κατ'ι τόν ίδιο τρό- πο άντικρυστά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ράψετε τις πλάινες ραφές και τούς ώμους. Γυρίστε ένα μικρό στριφωματάκι στο ντε- κολτέ, άνοιγμα της πλάτης και μασχάλης. Στο ντεκολτέ κοί- τις μασχάλες θα βάλετε έσω- τερκώς τδ έξτροφόρ και στο άνοιγμα της πλάτης θα ράψετε τδ έκλαρι.

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΟΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΚΙΟΛΟΓΗΤΟΣ. ΔΙΑΤΗΡΗΣΤΕ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΟΥΣ ΝΕΥΡΙΚΟΥΣ ΚΛΟΝΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΨΥΧΙΚΕΣ ΣΥΓΚΙΝΗ-

ΣΕΙΣ. ΟΓΔΟΝΤΑ ΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟ, Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΠΟΥ ΦΟΒΟΣΑΣΤΕ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΜΙΑ ΑΠΛΗ ΚΥΣΤΙΣ ΠΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΕΥΚΟΛΩΤΑΤΑ, ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΑΦΑΙΡΕΘΗ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΟ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟ.

ΠΟΛΛΕΣ γυναίκες, πάρα πολλές, κατέχονται από φόβο και τρόμο για τον καρκίνο. Ίσως έπειδή ο καρκίνος έχει εξαπλωθεί πολύ στην εποχή μας, ίσως έπειδή τους έκαναν κολοσσιαία εντύπωση άρθρα για τον καρκίνο, που διάβασαν σε περιοδικά ή σ' έφημερίδες, φοβούνται μήπως προσβληθούν και αυτές από την τρομερή αρρώστεια.

Αν τυχόν είσθε απ' αυτές τις γυναίκες, διαβάσετε με ιδιαίτερη προσοχή το παρακάτω άρθρο που δημοσίευσε το έγκυρο γαλλικό περιοδικό «Βότερ Σαντέ» (Η υγεία σας). Θα διαλύσει όλους σας τους φόβους και τις αγωνίες, έπειδή διαφωτίζει το ζήτημα, για όλες τις γυναίκες.

ΤΑ ΔΥΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΤΡΩΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Από όλα τα μέρη του γυναικείου σώματος, δυο διατρέχουν περισσότερο κίνδυνο να πάθουν καρκίνο: Οί μαστοί και η μήτρα. Ο καρκίνος μπορεί να παρουσιασθεί σε κάθε ηλικία, περισσότερο όμως μεγαλώνει στην προεμμηνοπαυσιακή και την έμμηνοπαυσιακή περίοδο, γύρω στα σαράντα χρόνια της γυναίκας. Την εποχή αυτή, μέσα σ' ολόκληρο το γεννητικό σύστημα σημειώνεται μία διαταραχή. Μερικοί αδένες αρχίζουν να λειτουργούν υπερβολικά ή όχι αρκετά και ώρισμα κύτταρα εκτίθενται περισσότερο σ' αυτή τη μυστηριώδη απομάκρυνση από το κανονικό.

Ας το πούμε όμως από την πρώτη στιγμή: οί καρκίνοι που παρουσιάζονται στο γυναικείο σώμα είναι καρκίνοι που θεραπεύονται ευκολότερα από τους καρκίνους του ανδρικού σώματος. Και θεραπεύονται όταν διαγνωσθούν εγκαίρα από το γιατρό και υποστούν την κατάλληλη θεραπεία. Δεν είναι σπάνια ή περίπτωσι γυναικών που αρρώστησαν από καρκίνο του στήθους και μπόρεσαν όχι μόνο να γίνουν καλά, αλλά και να θηλάσουν κατόπιν παιδιά. Και το κυριώτερο είναι να μη σάς πιάνη ή τρελλή ιδέα να παίρνετε για συμπτώματα καρκίνου, συμπτώματα που δεν όφείλονται σ' αυτόν.

Οί μαζικοί αδένες μπορούν να φουσκώσουν, να πονέσουν, να έχη ό μαστός κύστεις, χωρίς όλ' αυτά να σημαίνουν ότι υπάρχει και καρκίνος.

ΚΥΣΤΙΣ Ή ΚΑΡΚΙΝΟΣ;

Ας δούμε πριν απ' όλα τί είναι κύστις, τί είναι καρκίνος και σε τί διαφέρουν.

Την ώρα που κάνει μια γυναίκα την τουαλέτα της, ανακαλύπτει μέσα στον ένα της μαστό ένα σκληρό πραγματάκι σαν καρυδί ή σαν δαμάσκηνο ή σαν βε-

ρύκοκκο. Το καρυδί αυτό είναι απομονωμένο και κυλάει πολύ εύκολα κάτω από το δέρμα. Δεν είναι κολλημένο στη θηλή, αλλά φαίνεται προσκολλημένο στον ίδιο το θηλαστικό αδένα.

Εκτός από το ότι ό όγκος αυτός διατηρείται, ό μαστός δεν παρουσιάζει καμιά άλλη ανωμαλία. Πού όφείλεται; Τί είναι ό όγκος αυτός; Καρκίνος ή κύστις;

Οί γιατροί υποψιάζονται μάλλον το δεύτερο, όταν:

1) Η κύστις, που μπορεί να είναι πολύ μεγάλη, εμφανίζεται γρήγορα και απότομα.

2) Υπάρχει ευαισθησία στην πίεση.

Άλλη μέθοδος διαγνώσεως είναι να εξετασθεί ό μαστός μέσα σ' ένα σκοτεινό θάλαμο πάνω από έναν ειδικό λαμπτήρα. Ολόκληρος ό μαστός παρουσιάζεται τότε με διαφανεία και ό γιατρός μπορεί να ξεχωρίση την περίμετρο του όγκου, την κανονικότητά του, την ομοιογένειά του. Όταν το περιεχόμενο του όγκου είναι υγρό, τότε το φώς περνά μέσα από τον όγκο και πρόκειται για κύστι. Όταν δεν περνά από μέσα το φώς πρόκειται για καρκίνο.

Διάγνωση με την ψηλάφηση δεν είναι δυνατή, έπειδή ή κύστις έχει πολύ σκληρό περίβλημα, που δεν υποχωρεί στην πίεση των δακτύλων.

Διάγνωση γίνεται ακόμη και με τη χειρουργική μέθοδο, δηλαδή με παρακέντησι. Γίνονται στο μαστό αναισθητικές ένεσεις και κατόπιν ή παρακέντησι. Αν βγή υγρό πρασινωπό, περισσότερο ή λιγότερο πυκνό, τότε πρόκειται για κύστι, που αφαιρείται με μία πολύ απλή χειρουργική επέμβασι. Αν αντίθετα διαγνωσθεί καρκίνος, τότε ή έγχειρσι είναι σοβαρότερη, γιατί πρέπει να έμποδισθεί ό καρκίνος ν' απλωθεί ή να κάνει μετástasis.

ΟΙ ΠΟΛΛΑΠΛΕΣ ΚΥΣΤΕΙΣ

Ενώ ή μοναδική κύστις μπορεί να έκληβη και ως καρκίνος, ή διάγνωση είναι πολύ ευκολώτερη όταν πρόκει-

ται για πολλαπλές κύστεις. Αυτή ή «πολυκυστική ασθένεια» παρουσιάζεται συχνά όταν πλησιάζη ή έμμηνοπαυσι και ό μαζικός αδένας αρχίζει ν' ατροφεί. Στην περίπτωση αυτή πρόκειται για έκφυλισμό του θηλαστικού αδένος, που πραγματοποιείται με άργα-

ρυθμό, κατά στρώματα. Νέες κύστεις εμφανίζονται μαζεμένες σε ώρισμένες περιόδους, και στους δυο μαστούς κά-θε φορά.

Οί κύστεις αυτές εμφανίζονται από πολύ μικρές. Είναι στην αρχή σαν ένα κανναβουράκι, ύστερα σαν κεράσι ή και γίνονται ακόμη μεγαλύτερες. Έχουν στις, ένα εξαιρετικά σκληρό μοναδική κύριόβλημα και περιέχουν πυκνό και πρασινωπό υγρό.

Οί κύστεις αυτές δεν παρουσιάζουν κανένα κίνδυνο. Έγχειρίζονται μόνον όταν σφηνωθούν στο δέρμα, συσπών τη θηλή και συνοδεύονται με γάγγλια κάτω από τη μασχάλη. Τότε δεν αφαιρούνται μόνον οί κύστεις, αλλά ολόκληρος ό μαζικός αδένας.

Όταν παρουσιασθούν κύστεις στο μαστό νέας ακόμη γυναίκας, πρέπει να έμποδισθεί ή ανάπτυξη τους. Τότε όμως είναι προτιμότερη ή θεραπεία με φάρμακα και όχι με έγχειρσι.

Δίδονται αδενικά έκχυλίσματα και ιδιαίτερα ανδρική όρμηση — ανδροστερόνη — που σε ισχυρές δόσεις φέρνει εξαιρετα αποτελέσματα.

Το παράξενο είναι ότι ή folliculίνη που μπορεί να προκαλέση τις κύστεις του στήθους, μπορεί και να τις θεραπεύση. Καταπαύει ή ανάπτυξη τους πό-νους που προκαλούν οί κύστεις. Αλλά την χρησιμοποιούν έλάχιστα γιατί μπορεί να φέρη άλλα δυσάρεστα επακόλουθα.

Τό ίδιο συμβαίνει και με τη μήτρα.

Οί περισσότερες γυναίκες έχουν γύρω στα σαράντα τους χρόνια μήτρα κάπως ινώδη. Αυτό όμως δεν σημαίνει καθόλου πως υπάρχει στο όργανο αυτό και κάποια καρκινώδης δλάδη.

Όταν δεν παρουσιάζεται ροή αίματος μεταξύ των εμμήνων, ό γιατρός γρήγορα θα σάς καθυσοχάση. Εκείνο όμως που έχει σ' όλες τις περιπτώσεις σημασία, είναι να τον συμβουλευέσθε.

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΝΕΥΡΙΚΟΥ ΦΟΒΟΥ

Οί γυναίκες είναι πιό ανήσυχες από τους άνδρες. Γιατί; Διότι απέκτησαν από μικρές τη συνήθεια να προσέχουν τό φαινόμενο της περιόδου και να έχουν συχνά αδιαθεσία και έγνοια για την υγεία τους.

Κάθε μήνα δοκιμάζουν ένας είδος «αρρώστειας», που την περνούν καλά ή κακά. Περνούν καλές ή κακές περιόδους. Γνωρίζουν πως ανάλογα με τό πως θα εμφανισθούν και θα περάσουν, τά έμμηνα είναι μία είδοποίησι, ένα σημάδι για τη γενική κατάσταση της υγείας τους.

Για τον άνδρα ή αρρώστεια είναι συχνά ανακαλυψι, είναι μία έκπληξι, ενώ οί γυναίκες έχουν μάθει να είναι κάθε τόσο αρρώστες και γι' αυτό ενδιαφέρονται πολύ περισσότερο για τη σωματική τους κατάσταση.

Τό ενδιαφέρον τους όμως αυτό καταντά να γίνεται πολύ συχνά χρόνια ανησυχία, ένα είδος μανίας, μία νευρωσι.

Είναι γνωστό πως ή γυναίκα είναι έκτεθειμένη στη μελαγχολία, πολύ περισσότερο μάλιστα στην περίοδο των εμμήνων, και με ένα βαθύτερο τρόπο στην περίοδο της έμμηνοπαύσεως. Τό νευρικό σύστημα βρίσκεται σε άμεση σχέση με τό αδενικό. Αυτό που οί γιατροί όνομάζουν «folliculinικό σύνδρομο» — (όταν οί ώοθήκες παράγουν folliculίνη σε υπερβολικό βαθμό) — δη-

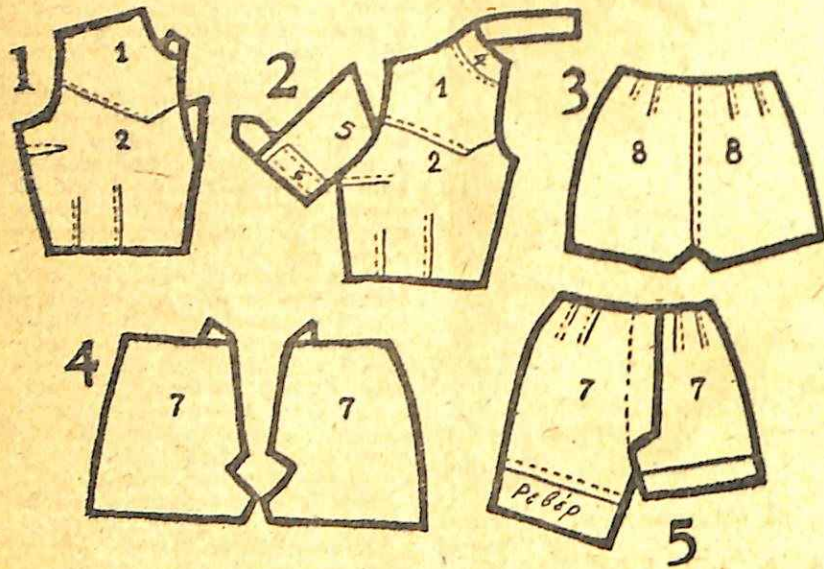
μιουργεί σχεδόν πάντα κούρασι, μεγάλη μελαγχολία, απώλεια της θελήσεως, αδικαιολογητή κούρασι και έμμενες ιδέες. Όπως είναι φυσικό, ή γυναίκα μεγαλοποιεί τότε τις έγνοιες της, τις άπογοητεύσεις της και έχει συχνά φόβους υπερμέτρου και αδικαιολογητους. Κι' έτσι, ό φόβος — για την αρρώστεια και μάλιστα για την πιό σοβαρή, τον

52

ΠΑΤΡΟΝ ΤΗΣ ΜΠΛΟΥΖΑΣ - ΣΟΡΤ Έξωφύλλου και Παραρτήματος

Για σώμα μεγέθους: 68 εκατ. περιφέρεια μέσης, 100 εκατ. περιφέρεια γοφών, 96 εκατ. περιφέρεια στήθους

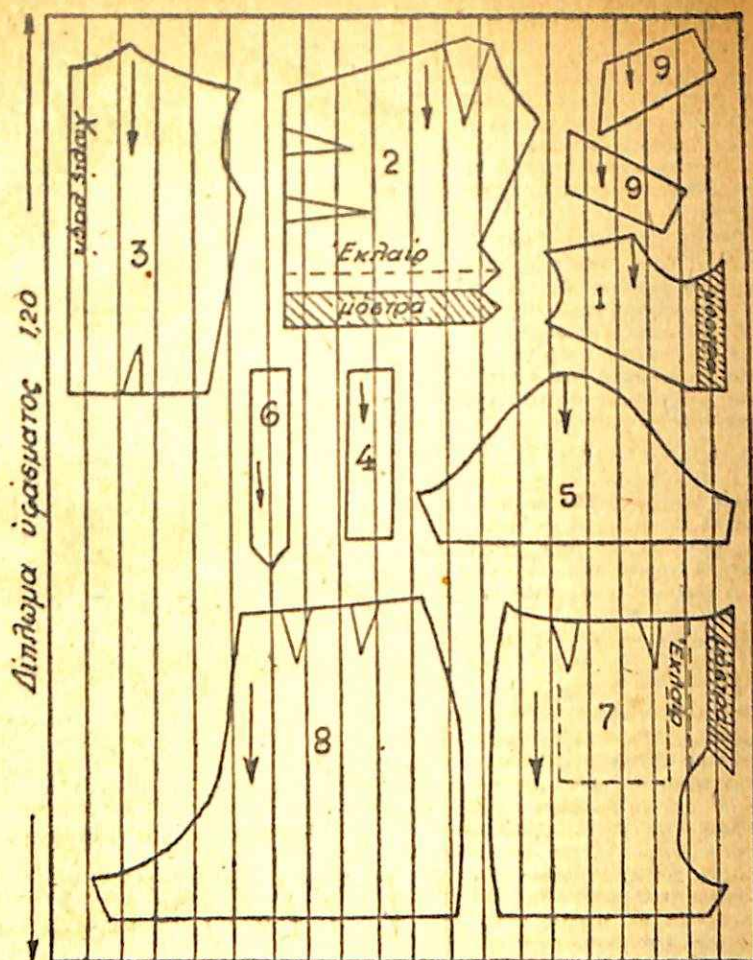

Γι' αυτό το μονοκόμματο σορτ, θα χρειασθώ 3 πήχεις και 7 δγδοα ύφασμα με 90 εκατ. φάρδος. Η πλάτη είναι κομμένη σε ίσια γραμμή με κάθετες τις ρίγες. Το εμπρόσθιο είναι σε δύο κομμάτια με το νωμίτη του. Το κάτω μέρος του κορσάκι έχει τις ρίγες οριζόντιες και ο νωμίτης τις έχει κάθετες. Το κομμάτι του κορσάκι αρχίζει κάτω από το νωμίτη και τελειώνει λίγο πιο πάνω από τον καθόλο του παντελονιού. Θα τοποθετήσετε το εκλαίρ εσωτερικώς στο πάτ. Το τελείωμα της μίστρας στο παντελόνι θα τελειώνει λοξά.

Το σορτ είναι απλού τύπου με ένα ρεβέρ στο κάτω μέρος. Το ρεβέρ θα το κόψετε στο φάρδος που θέλετε. Οι ρίγες να έρχονται οριζοντίως όπως του γιανιά και των ρεδέρ των μαγιών.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Διπλώστε το ύφασμα του μάρκους και τοποθετήστε τα κομμάτια του πατρών κατά τον τρόπο που σας υποδεικνύουμε. Τα τόξα θα έρχονται πάντοτε σε ίσια ρίγα. Κόψετε το κάθε πατρών, αφήνοντας επιπλέον τις ραφές του ραψίματος. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΟΡΣΑΣ :

Πως να τοποθετήσετε το πατρών στο ύφασμα

Κλείστε τις πένες της μέσης και του στήθους. Τοποθετήστε το νωμίτη (άρθ. 1) στο κορσάκι (άρθ. 2). Γυρίστε τη μίστρα στα δύο μπροστινά όπως το σχέδιο υπ' αριθ. 1. Ράψτε τους ώμους και τις πλαϊνές ραφές με το κορσάκι της πλάτης. Τοποθετήστε στο κορσάκι τα μανίκια, το γιανιά και το ρεβέρ των μαγιών όπως το σχέδιο υπ' αριθ. 2.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΟΡΤ: Έκωστε τα δύο πίσω κομμάτια με

τη μεσαία ραφή όπως στο σχέδιο υπ' αριθ. 3. Κατόπιν τα δύο μπροστινά όπως το σχέδιο υπ' αριθ. 4 και ράψτε τη ραφή του μπροστινού και του πίσω μεταξύ των ποδιών (καθάλο). Ράψτε τις πλαϊνές ραφές και τοποθετήστε τα ρεδέρ στα δύο μπροστινά, όπως το σχέδιο υπ' αριθ. 5. Ράψτε τις πένες στο σορτ. Τέλος ενώστε το σορτ με το κορσάκι. Τοποθετήστε το εκλαίρ εσωτερικώς στη μίστρα συνεχώς με το σορτ. Τοποθετήστε τις τσέπες.

«Η ιστορία μου αρχίζει μέ... χαστούκια!..»

ΤΟ ΝΕΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΑΣΤΕΡΙ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΜΑΡΙΑ ΦΙΟΡΕ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΠΩΣ ΑΡΧΙΣΕ ΤΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ ΉΝΣ

Μια μέρα ήρθαν στη γειτονιά δυο άντρες, που είπαν πως είναι κινηματογραφιστές. Αρχισαν να γυρίζουν σε όλα τα σπίτια και να εidoποιούν τα κορίτσια από δεκαεσσάρων, έως δεκαέξι χρονών να βγουν έξω να τα δουν, γιατί ένας σκηνοθέτης έψαχνε να βρη μιαν ήθοποιό.

Όλες πήραν το πράγμα στ' άσπερα. Καμιά δε φανταζόταν πως ίσως αυτό να ήταν αληθινό. Έκείνοι ωστόσο βεβαιώσαν πως είχαν γυρισει και σ' άλλες γειτονιές της Ρώμης και πως σε λίγο θα έρχόταν ο σκηνοθέτης με το φωτογράφο να δη τα κορίτσια.

Τέλος, έφθασε ο σκηνοθέτης με τους φωτογράφους και τις μηχανές. Οι άντρες λέγανε:

— Εμπρός, περάστε μέσα. Τέσσερες, πέντε από τις πιο τολμηρές περάσανε μέσα. Ύστερα κι' άλλες και μαζί με τις άλλες μπήκα κι' εγώ. Σε μια στιγμή μαζεψήκαμε κάπου τριακόμια σ' αγγαρία. Με κόπο μας έπεισαν να σταθούμε στη σειρά και να παραλάσουμε

μπροστά στο σκηνοθέτη. Αυτός, ένας μικροσκοπικός άνθρωπάκος, στεκότανε πίσω από το τραπέζι κι' έλεγε:

— Εμπρός! Εμπρός!

Κάπου-κάπου ρωτούσε: — Πώς σε λένε;

Κι' έγραφε το όνομα και πλάι του ένα σταυρό ή ένα άλλο σημάδι. Όταν πέρσα με ρώτησε:

— Πώς σε λένε;

— Μαρία Φιορε.

Έγραψε το όνομα και σημείωσε πλάι τρεις σταυρούς. Ύστερα φώναξε: — Η άλλη!

Όταν διαλυθήκαμε, ή μια ρωτούσε την άλλη: — Σε ρώτησε; Σε ρώτησε εμένα;

Όταν γύρισα στο σπίτι, ή μητέρα μου με ρώτησε που βρισκόμουνα τόσες ώρες κι' εγώ της εξήγησα πως πήγα να με δουν για να γίνω αστερί του κινηματογράφου. Ο πατέρας δεν έδωσε σημασία και σήκωσε τους ώμους. Αντίθετα, ο αδελφός μου είχε μάθει τί έγινε από ένα φίλο του που με είδε μαζί με τις άλλες. Μόλις γύρισε λοιπόν στο σπίτι, χωρίς να πη τίποτα, ήρθε μέσα στην κουζίνα, όπου βρισκόμουνα, και μου έφερε δυο γερούς μπτάσσους.

— Γιατί τη χτυπάς; φώναξε ή μητέρα μου.

— Της κατέθηκε στο κεφάλι να γίνη αστερί του κινηματογράφου.

— Κι' εγώ σου λέω πως έμένα θα ζητήσουν, είπα με πείσμα.

ΜΑΡΙΑ ΦΙΟΡΕ

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

ΖΥΜΑΡΙΚΑ ΜΕ ΤΥΡΙ

(Για εξαντλημένους και άνορεκτους ενήλικες και εφήβους)

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΙΑΤΡΟΥ ΑΝΑΡΓ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Λύνουμε καλό θούτυρο μέσα σε μικρή κατσαρόλα. Προσθέτουμε, λίγο-λίγο, δυο κουτάλιες φαρίνα κι' ανακατώνουμε συνεχώς με ξύλινο κουτάλι. Χύνουμε ύστεραμισό φλυτζάνι γάλα, χωρίς να σταματήσουμε το ανακάτεμα και προσθέτουμε λίγο αλάτι και λίγο πιπέρι. Αφίνομε να βράση το μίγμα επί 3-4 λεπτά της ώρας σε δυνατή φωτιά και προσθέτουμε λίγη γραβιέρα και παρμεζάνα, τριμμένες, και δυο κρόκους αυγών δαρμένους. Τα άσπραδια των αυγών τα έχουμε ιδιαιτέρως χτυπημένα και κρατημένα. Από τη ζύμη του μίγματος φτιάχνουμε μικρούς κυλίνδρους ή μπάλες, που τα βουτάμε στα χτυπημένα άσπραδια και τα τηγανίζουμε με καλό θούτυρο επί 5 λεπτά της ώρας περίπου, γυρίζοντάς τα με προσοχή, για να μη τριφτούν. Πριν τα σερβίρουμε, τα γαρνίρουμε με τηγανισμένο μαϊντανό.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ ΨΑΡΙΩΝ

Ψάρια τηγανητά: 1) Κάνουμε κουρκούτι άρατο με αλεύρι και μπόρα. Σε αυτό βουτάμε τα ψάρια, ξυσμένα, πλυμένα και αλατισμένα, όταν πρόκειται να τα τηγανίσουμε αφιόνοντας τα να στραγγίζουν καλά. Μερικά ψάρια, όπως τα μάρμπουνια, οι γλάσσες κ. α., καλύτερα να τηγανίζονται με θούτυρο, αντί με λάδι.

2) Φτιάχνουμε μια τηκτή πάστα από αλεύρι και νερό και μέσα σ' αυτήν βουτάμε τα ψάρια ξυσμένα και πλυμένα-δχι αλατισμένα. Τα τηγανίζουμε ύστερα τόσο, ώσπου να χρυσίσουν καλά ή επιφάνειά τους. Τα αλατίζουμε, τα κατεβάζουμε από τη φωτιά και τα σερβίρουμε. Κατά το φαγητό αφαιρούμε την εξωτερική επάλειψη, μαζί με την πέστα των ψαριών.

Ψάρια του φούρνου: Αφού τα ξύσουμε, τα πλύνουμε και τα αλατίζουμε, τα βάζουμε στην καραβάνια και τα σκεπάζουμε με στρώμα πάστας από θούτυρο, αλεύρι, λίγες κουταλιές νερό και λίγο αλάτι. Ανοίγουμε στην επιφάνεια της πάστας μια τρύπα, από την οποία χύνουμε ζωμό. Τα βάζουμε να ψηθούν στο φούρνο επί 20-25 λεπτά της ώρας.

Σαρδέλες: Καθαρίζουμε δυο σαρδέλες του κουτιού από τα λεία τους και τα κόκκαλά τους, τις πολτοποιούμε με το πηρούνι, τις ανακατώνουμε με 10 γραμμάρια φρέσκο θούτυρο, ώσπου να γίνουν μια πάστα και αλείφουμε στο ψωμί.

Θρεπτική αξία: Λεύκωμα 6,45%, λίπος 12,2%. Ύδατα άθρακες 0,05%. Θερμίδες 136.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ ΚΡΕΑΤΟΣ

Κρέας καπνιστό: Γίνεται με το να μείνι για λίγα λεπτά της ώρας σε ατμική φωτιά, το ακολούθο μίγμα: Ψαχνό κρέας κομνημένο, ποτισμένο με ελάχιστο ζωμό (σταγόνες) κι' ανακατωμένο με ελάχιστο (ένα ή περισσότερα

Περίν
κάνετε το
πρώτο μιδάνιο

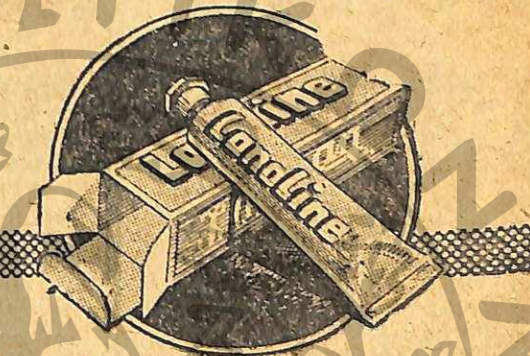
★ Όπως ξεύρετε, τα πρώτα μπάνια προκαλούν συνήθως έγκαύματα, πόνους, ξεφλούδισμα ένο-

χλητικό στο σώμα — πανάδες και ρυτίδες στο πρόσωπο.

★ Γι' αυτό προφυλαχθήτε χρησιμοποιώντας, πριν και μετά το μπάνιο σας, την προστατευτική Κρέμα Λανολίνη Μελπάν.

★ Χιλιάδες λουόμενοι χρησιμοποιούν μ' ένδουσιασμό την Λανολίνη Μελπάν.

★ Μεταχειρισθήτε και σεις την Λανολίνη Μελπάν και αποφύγετε τις απομιμήσεις της.

κουταλάκια του καφέ, ανάλογα με την ποσότητα του κρέατος) δυνατό νοσημέ ή χυμό άπαχου κρέατος.

Κρέας πολτοποιημένο: 125 γραμμάρια κρέατος, για να μας μείνουν 100 γραμμάρια. Κόβουμε το κρέας φέτες, πάχους ενός εκατοστομέτρου, κατά την κατεύθυνση (φορά) των ινών του (μυϊκών ινών). Το τοποθετούμε πάνω σ' ένα λείο σανίδι ή μάρμαρο και ξύνουμε με μαχαίρι όλες τις επιφάνειές του, διαδοχικά, για να χαρλώ-

θουν τον πολύ από τις ίνες. Τον πολτοποιούμε ύστερα σε γουδί, τον περιβάμε από τρυπητό, τον αλατίζουμε ελαφρά, ή τον ζαχαρώνουμε και τον σερβίρουμε άμέσως, αλειμένο σε ψωμί ή άλλοις. Θρεπτική αξία: Από βοδινό κρέ-

ας: 20,19% λεύκωμα, 12,85% λίπος, 200 θερμίδες. Από πρόβειο κρέας: 17,13% λεύκωμα, 18,99% λίπος, 242 θερμίδες. Από αλογίσιο κρέας: 21,20% λεύκωμα, 1,15% λίπος, 100 θερμίδες.

Πάστα από ωμό ζαμπόν: 60 γραμμάρια ωμό ζαμπόν το κόβουμε σε μικρά κομμάτια, το πολτοποιούμε και το περιβάμε από τρυπητό. Κτυπάμε καλά ένα κρόκο αυγού, στον οποίο προσθέτουμε 10 γραμ. θούτυρο κι' ύστερα 5 κυδίκια εκατοστομέτρου καϊμάκι (κρέμα γάλακτος). Το μίγμα αυτό, ελαφρά αλατισμένο ή ζαχαρωμένο, το ζυμώνουμε καλά με το πολτοποιημένο ζαμπόν, ώσπου να γίνη μια πάστα, που τρώγεται αλειμένη σε ψωμί.

Πάστα από ωμό μπιφτέκι: Γίνεται όπως και ή πιο πάνω πάστα, από 100 γραμ. ψαχνό βοδινό κρέας πολτοποιημένο, 1 κρόκο αυγού, 10 κυβ. εκατοστόμ. καϊμάκι και 1 γραμ. αλάτι.

Χυμός κρέατος: Ψήνουμε ελαφρά στη σχάρα 250 γραμ. ψαχνό βοδινό κρέας (μπιφτέκι), το κόβουμε σε μικρά κομμάτια και το πιέζουμε σε ειδική μηχανή ή σε τρυπητό, με έλαρος διαρκώς αδεσπομένο, τουλάχιστο επί μισή ώρα. Θα βγάλει περίπου 50 κυβ. εκατοστόμ. χυμό, που θα τον αλατίζουμε με 2 γραμ. αλάτι. Πίνετα άμέσως ή φυλάγεται σε ψυγείο, άχι όμως περισσότερο από 4-6 ώρες. Περιέχει 8 γραμ. λεύκωμα και είναι αιματοποιητικό.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

με το αιώνιο καφί και τη ζωντανή
νια της. Ήταν η προή της μι-
κρής συντροφιάς, που η ζωή της
κυλούσε τόσο ξένοιαστα — ώς
την ημέρα που...

56

✱ Μία γυναίκα ζ

στή σκούφια τοῦ μπάνιου, ἡ Ἄννα προχώρησε. Ἡ καρδιά της χτύπαγε δυνατὰ — σὲ λίγο ἐκεῖνος θὰ μάθαινε ὅτι μὲ

Μια εβδομάδα πέρασε απ' αὐτὴ τὴ σκηνή. Στὴ μικρὴ παρέρρα κανεῖς δὲ φαινόταν νάχη

— "Αννα, είπε ο Ντίνος. Ενώ
πρωί, ξέρεις, ο Κώστας θα έρθει
αύριο μαζί μας. Τόν είδα χθες
(Συνέχεια στη σελίδα 65)

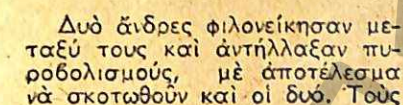
... ἀποβάντα φησὶ μενέος.

ΕΧΕΤΕ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑ:

ρα καμιά συνέχεια μεταξύ τους. Μπορείτε να βάλετε την κάθε μία στην κανονική της σειρά, εκεί που θα έπρεπε να είναι χρονολογικά, διορθώνοντας το λάθος του τσιγκογράφου;

ΕΙΣΘΕ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ:

ET-800000

**Εἶσθε μορφωμένοι (- ος)
στήν ἱστορία τοῦ ἔρωτος;**

1. Σε ποιά από τις κηματογραφικές ταινίες που προσέβλησαν τον περασμένο χειμώνα στην Αθήνα περιγράφεται ο έγχρος έρωας ενός μεγάλου ποιητού και βασιλέως προς τη σύζυγο ενός στρατιωτικού;
2. Ποιός ήταν ο Μαύρος, που, πιστεύοντας ότι η γυναίκα του τον είχε απατήσει, την έδολοφόνησε και όταν άργότερα έπεισθη για την αθωότητά της, αυτοκτόνησε;
3. Ποιός μεγάλος στρατηγός παντρεύθηκε μία χήρα κατά ξήν χρόνια μεγαλύτερη του και η οποία, χωρίς εκείνος να το ξέρη, είχε διατελέσει ευνουμένει του προπατομένου του;
4. Ποιά αρχόντισσα από την Ιθάκη έμεινε γνωστή στην ιστορία για το χιτώνα που έπλεκε για τον πεθερό της, τον καιρό που ο άντρας της έλειπε στον πόλεμο, και γιατί το έκανε;
5. Ο Ρόμπερτ Ντάντλεϋ, πολιτικός και στρατιωτικός, ήταν ο αγαπημένος μίας περιφημής βασίλισσας. Ποιά ήταν αυτή;
6. Ποιός έκλαιγε επί τόσον καιρό για το χαμό της γυναίκας του, ώστε μία ομάδα από φρενισμένες γυναίκες, ξεσάλλες επειδή τις περιφρόνισε, τον κατακομμάτισαν και πέταξαν το κεφάλι του σ' έναν ποταμό;

$$0 + 0 = 8$$

Πώς είναι δυνατόν να είναι σωστή μία τέτοια πρόσθεσις. θά πητε! Κι' όμως, υπάρχει ένας τρόπος που γίνεται. Καί μη νομίζετε πως χρειάζεται να έβρη κανείς ανώτερα μαθηματικά...

Ἐλπίζουμε νὰ τὸν βροῖτε στὸ
ἓνα λεπτό ποὺ ἔχετε προθε-
σμία. Ἀλλοιῶς, γυρίστε στὶς
ἀρχές.

Οι καμπάνες

Στὸ καμπαναριὸ τοῦ ναοῦ
τοῦ Δαλαϊλάμα, στὴν ἱερώτερη
πόλιν τοῦ Θιβέτ, ὑψόχουν
τρὲς μεγάλες καμπάνες. Μέρα

καί νυχτα, οἱ ἱερεῖς ἐναλλάσ-
σονται σὺν κωδινοστάσιο καὶ
ἡ μιὰ ἀπὸ τῶν κοιμπάνες σημαί-
νει κάθε 25 δευτερόλεπτα, ἡ
ἄλλη κάθε τοῖόντα δευτερόλε-

πτα καὶ ἡ τρίτη κάθε τριαντα-
πέντε δευτερόλεπτα. Ἄν χτυ-
πήσουν καὶ οἱ τρεῖς μαζί στὶς
12 τὸ μεσημέρι ἀκριβῶς—ὦρα
Θιβετ—πότε θὰ ξαναχτυπή-

...συν και πάλι μαζί; Μην προσπαθήσετε να υπολογίσετε με ακρίβεια... δευτερολέπτου!...

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65)

★
Τὸ μυστικὸ τῆς εὐτυχίας

Ἡ Θεανώ, που ήταν μαθη-
τρια του Πυθαγόρα και αργό-
τερα άνοξε δική της φιλοσοφι-
κή Σχολή, όταν την ρώτησαν
ποιό είναι τὸ καλύτερο χάρα-

κτηρίστικὸν γιὰ μιὰ γυναίκα ἀπάντησε: «Τὸ νὰ εἶναι ἀρεστὴ στὸν ἄνδρα της. Ἄν τὸ καταφέρῃ αὐτό θὰ πῇ πὼς εἶναι υυαλωμένη καὶ θὰ ζήσῃ καλὰ».

57

Με τον Γκιγιόμ, γνωριστή-
σαμε έντελως τυχαίως, στο
Βισσύ. Ενώ θα μπορούσαμε να
είχαμε γνωριστή στη Καζου-
τλάνκα, όπου διαμείναμε και
οι δύο.

Ζούσαμε σ' ένα δικό μας
κόσμο. Συζητούσαμε με σοβα-
ρότητα ανοησίες, γελούσαμε
για πράγματα σοβαρά, και δεν
υπήρχε καμιά ανάγκη βολο-
γίας για να γνωρίση ο ένας τα
αίσθηματά του άλλου...

Το βράδυ, όταν χωριζόμα-
σαν, ο Γκιγιόμ άκουμπουσε
τα χείλη του στον καρπό του
χειριού μου και αυτό το διακρι-
τικό χόδι δημιουργούσε ανάμε-
σά μας για γλυκερά συνεισ-
χή...

Την πρώτη φορά που φίλη-
σε έτσι το χέρι μου, ανέφε-
ρθηκε :

— Ω, Ζενεβιέβ, τὸ σημάδι!

— Ποιό σημάδι;

— Αυτή η έλξη...

Πράγματι, στη βάση του ά-
ριστέρου καρπού, είχα ένα μικ-
ρό καφέ σημάδι, σχεδόν άο-
ρατο.

— Δῆτε!

Μου έδειξε τότε στο υπέρτα-
στο του τὸ ίδιο σημάδι, πού
είχε ακριβώς στο ίδιο μέρος.

— Δεν ξέρετε ότι πολλές
φυλές της Αφρικής πιστεύουν
πως δύο άνθρωποι πού έχουν
ένα τέτοιο σημάδι είναι ιθα-
σμένοι ο ένας για τὸν άλλο;

Στὸ τέλος τὸ Αύγουστου,
ή κούσα μας τελείωσε και πή-
ραμε μαζί τὸ πλοίο της ἐπι-
στροφής. Ἡ θάλασσα ήταν ὑ-
πέροχη και τὸ πρώτο βράδυ
τοῦ ταξιδιού, ἀκουμπισμένοι
στην κουπαστή ο ένας κοντά
στον άλλο, ἀφίσαμε νὰ μὰς πα-
ρασύρη ἡ ομορφιά τοῦ ἡλιοβα-
σιλεύματος.

— Ζενεβιέβ, ψιθύρισε ὁ Γκι-
γιόμ περνώντας τὸ χέρι του
στο δικό μου, Ζενεβιέβ, ἄ, πὼς
θα μπορούσα πιά νὰ χωρισθῶ
ἀπὸ σένα!

Ακούμπησε τὸν ὦμο του
στο δικό μου :

— Ἀγαπημένη μου, θὰ μεί-
νεις για πάντα κοντά μου, δὲν
εἶν' ἔτσι;

Τὰ δακτυλά του ἐσφίξαν τό-
σο δυνατά τὰ δικά μου.

— Γκιγιόμ, πρέπει νὰ μά-
θεις τώρα... Εἶμαι παντρεμένη
καὶ μητέρα...

— Παντρεμένη!

— Καὶ δὲν ἔχω σὲ τίποτε νὰ
κατηγορήσω τὸν ἄνδρα μου...
Παρ' ὅτι εἶναι δέκα τόσα χρό-
να μεγαλύτερός μου, ψυχρός,
ἀδιάφορος... Ἀλλὰ εἶναι πάν-
τοτε εὐγενής : δὲν μου ἔλειψε
ποτέ τίποτε, δὲν με ἀπάτησε
ποτέ.

Εἶχα καρφωμένο τὸ βλέμμα
μου στὸν πατωμένο ὀρίζοντα,
μὴ τολμώντας νὰ στρέψω τὸ
πρόσωπό μου πρὸς τὸ εἶδος
μου, πού τὰ δακτυλά του ἐξα-
κολουθούσαν νὰ σφίγγουν τὰ
δικά μου.

Ἡ βουδή του
ἀπελπίσια μὲ
προέεινε πε-
ρισσότερη λήθη
ἀπ' ὅση θὰ ἔ-
νοιωθα ἂν τὸν ἔ-
βλεπα, νὰ ἐπα-
ναστατή, γιατί
τοῦ εἶχα κούσει
ὅτι κμουν παν-

τρεμένη. Τέλος τὸν ἄκουσα νὰ
ψιθυρίζει :

— Θὰ ἦταν πάρα πολὺ ὡ-
ραίο...

Καὶ αὐτὸ ἦταν ὅλο. Μείνα-
με πολλή ὥρα ὁ ένας κοντά
στον ἄλλο χωρὶς νὰ μιλάμε.

— Όταν, τὰ μεσάνυχτα, πῆγα
στὴ καμπίνα μου, ἔβραμε και
οἱ δύο μας ὅτι ἔπρεπε νὰ πα-
ραιτηθούμε ἀπὸ κάθε εὐτυχία.

Καὶ μόνο όταν ὁράσαμε στὴ
Καζαμπλάνκα — στὸ μεταῦ
— δὲν εἴχαμε ξαναπῆ τίποτε
για ν' ἀπολαύσουμε καλύτερα
τις τελευταίες ὥρες πού περ-
νούσαμε μαζί — ὁ Γκιγιόμ με
ζώτησε :

— Θὰ μὲ ἐπιτρέψεις τοῦλά-
χιστον νὰ ἐρχώμαι σὰν αὐτόμα-
τὸ πού και πού νὰ σὲ βλέπω; Εἴ-
μαι τόσο μόνος ἐκεῖ κάτω...

Ὁ Γκιγιόμ, μηχανικός - με-
ταλλιολόγος, ἦταν πράγματι
ἀπορροασμένος για τὴν ἔργα-
σία σὰ μεταλλεῖα τῶν ἀποι-
κίων και μὴ τέτοια ἀλλαγὴ
ζωῆς ἦταν κάπως πολὺ γι' αὐ-
τὸν τὸν Παριζιάνο!

Πὼς ἦταν δυνατόν νὰ ἔχω τὴ
σκληρότητα νὰ τοῦ ἀνηθῶ αὐ-
τὴ τὴ χάρι; Καὶ νὰ μὴ τὸν βλέ-
πω κι' ἐγώ...

— Νὰ σοῦ ἐπιτρέψω... Μὰ
σὲ παρακαλῶ, Γκιγιόμ!... Μὰ
φίλια σὰν τὴ δική μας μοῖρα
νὰ μείνῃ ἀγνή...

— Ἔτσι, τίς βδομάδες πού ἀ-
κολουθούσαν ἐρχόταν νὰ με βλέ-
πη, ἀρεκτὰ ἀραιὰ στὴν ἀγνή,
ὕστερα ὅλο και πὶο συχνά.

Τὸ σπῆτι μας, ὁ «Φοινικώ-
νας», δρισκόταν καμμιὰ εἰκο-
σαρία χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὴν
πόλι : Ἐνας μεγάλος λευκὸς
κύβος πού ἔλαμπε στὸν ἥλιο
και ἦταν τρυπωμένος ἀνάμεσα
σὲ μὴ ἀληθινὰ δασὶ ἀπὸ πο-
τοκαλιές και τροπικὴ θλάστη-
σι.

Ὁ Γκιγιόμ ἐρχόταν πάντα
τὸ βραδύ, μετὰ πού τελείωνε
τὴ δουλειά του. Μόλις ἔμπαινε
στὴ βίλα, καθόταν στὸ πλῆ-
γρὸ στὴν βεράντα. Μὰς σερβίρι-
ζαν χυμούς ἀπὸ παγωμένα
φρούτα. Ὁ Μάρκ, ὁ γιός μου,
στριφογύριζε γύρω μας σὰν
σβούρα. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ περι-
βάλλον οἰκογενειακῆς εὐτυχίας,
κουβεντιάζαμε με ἀνοιχτὴ καρ-
διά... Ὁ Γκιγιόμ μὲ ἐπι-
στευόταν τίς δυσκολίες τῆς
ζωῆς του.

Ὁ διευθυντὴς του, πού ζή-
λευε τὰ μεγάλα ποσόντα του
— ἀπὸ μετριοφροσύνη ὁ Γκι-
γιόμ ἔλεγε ὅτι τὸν ζήλευε για-
τί ἦταν νέος — τὸν ἀπεχθαί-
ναν και προσπαθούσε με ὅλα
τὰ μέσα νὰ υποδιδάξῃ τὴν ἀ-
ξία του.

— Τὶ βρωμερὸς ἄνθρωπος!
Πρώτα-πρώτα εἶναι ἀποκρου-
στικός στὴν ὄψη : ἔχει ἕνα χρώ-
μα πρσινο-κίτρινο, χεῖλη σα-
κώδη, εἶναι γεμάτος ἀλαζονεία
και περιφρόνησι για τοὺς ὡ-
λους...

Σούφρωσα τὰ φρύδια μου ὅ-
ταν πρωτοάκουσα τὴν περι-
γραφή αὐτή. Ἡ εἰκόνα αὐτὴ
ἐμπνέουσε μέσα μου μὴ παλιν-
ἀνάμνησι.

— Πὼς λέγεται;

— Λαμπέρ.

— Μὰ... τὸν ἔβρα. Μὲ φοί-
νεται ὅτι ὁ ἄνδρας μου ἔχει
ὑποκριτικὲς σχέσεις μαζί του.

Κάποτε τὸν ἔβρα νομίζω μὴ
πορῶ ἔδω. Για ποῖο λόγο, δὲν
ἔχω ἀκριβῶς... Ὁ Πιέρ ἄλ-
λωςτε κρατᾷ τόσο μυστηρι-
οῦς στὰς γιὰ ὅτι ἀφορᾷ τίς ὑ-
ποθέσεις του!

Ὁ Γκιγιόμ δὲν μὲ ἔκουσε
τίποτε :

— Ἀρκεῖ νὰ πάρω μὴ πρῶ-
τοβουλία στὸ μεταλλεῖο για νὰ
καμῶ ἀμέσως μὴ ἔκθεσι δυσμε-
νῆ για μένα. Βάζει λόγια στὸ
προσωπικὸ ἐναντίον μου, προσ-
παθεῖ, μάλιστα, νὰ καμῶ πι-
στευτὸ ὅτι περιφρονῶ τοὺς Ἀ-
ραβες.

— Μὰ αὐτὸς εἶναι ἕνα τέ-
ρας! εἶπα με θυμῷ.

— Ζενεβιέβ, ὅλα αὐτὰ ὡστὸ-
ρ, δὲν εἶναι τόσο τραγικά,
ἀρεῖς...

Ἀλλὰ σὲ λίγο καιρὸ κατὰ-
λαβὰ μὲνός τοιου σημείου μ' ἔ-
διέφερε ὅτι τὸν ἀφορούσε,
τοῖς θέσι κατέχει τώρα στὴ
ζωή μου : τὴν πρώτη!

— Ζενεβιέβ, οἱ ὥρες πού
περνῶ κοντά σου εἶναι οἱ κα-
λύτερες τῆς ἡμέρας μου, μου ἔ-
μιλογοῦσε ἐκεῖνος. Ὅταν εἴ-
μαι ἐδῶ μὲ φαίνεται ὅτι βρι-
σκώμαι στὸ σπῆτι μου...

Θὰ μπορούσα ν' ἀνέξω ἐπὶ
πολύ ἀκόμη στὴ μαγεία αὐτὴ
τοῦ ἔκτανος : Ὑστερα, ἂν ἐξα-
πορευόμουν σὲ μένα, δὲν κινδύ-
νευε νὰ καταστρεφῇ τὰ νιάτα
μου. Ἦταν εἰκοσι ὀκτὼ ἔτων :
δὲν ἦταν καιρὸς νὰ σκεφθῇ νὰ
ἐκτινάξῃ οἰκονομία, ἕνα ἀλφὶνὸ
κόμ του σπιτικῷ :

Ἡ ἀπόφασή μου ὠρίσσε
τὴν πολὺ ζεστὴ ἐκείνης νύχτες
πὺς τίς περνούσα σχεδὸν ἄν-
ηνη και ὅπου ἀφῆκα τὴ σκέψι
μου νὰ πετῶν κοντά του : ναί,
ἔπρεπε, νὰ φανῶ θαρραλέα και
για τοὺς δύο μας, νὰ σταματή-
σω τίς σχέσεις μας πρῶτο γι
λίαν πολὺ ὀργά...

Ἐπ' ἀφελήθηκα μὴς ἀπου-
σίας τοῦ ἀνδρός μου, πού εἶχε
ἔλθει για σαραντὰ ὀκτὼ ὥρες,
καὶ παρεκάλεσα τὸν Γκιγιόμ
να μὲ δὴ ἐπείγουτως.
Ἦαβ με μὸς κλέτα παρ' ὅ-
τι τὴν καταγίδια πού εἶχαμε ἐ-
κείνη τὴν ἡμέρα.

— Μὲ χρειάζεσαι, Ζενεβιέβ;
Πρὶν ἀπ' ὅλα τοῦ ἔδωσα νὰ
πῇ ἕνα ἔσπτο τσάι καὶ ἔβαλα
τὰ ρούχα του νὰ στεγνώσουν.

— Ἔλθω νὰ σοῦ μιλήσω,
Γκιγιόμ.

Κύτταξα τὸ πρόσωπό του με
τὰ ἄβρα χαρακτηριστικά, αὐτὰ
τὰ χεῖλη με τὴ σφραγίδα τῆς
εργασιακότητος, πού δὲν εἶχα
ποτέ φιλήσει, προστάθησα ν'
ἐπιστηπύσω στὴν καρδιά μου
αὐτὴ τὴν εἰκόνα πού θὰ τὴν ἔ-
κλυα ἀπὸ τὴ ζωὴ μου και χα-
ρῶνόντας τὰ μάτια, εἶπα :

— Γκιγιόμ, μὴ ξαναρθῇς
ἐδῶ...

— Εἶναι κατακίτρινος :

— Τί συμβαίνει;

— Τίποτε, φίλε μου. Μὰ...
Ἡ ἐξήγησις βασίτης πολλὴ
ἔχει. Ὁ Γκιγιόμ ἤξερε ὅτι εἶ-
χα δίκιο, ἀλλὰ ἀγωνιζόταν ἄ-
νεγνωσμένα, ὅπως τὸ ἔλαφι ὅ-
ταν βρεθῇ μπροστὰ σὲ κίνδυνο
καταφυγικῶν σκύλων.

Κατέληξε ὡστόσο νὰ παρα-
νευθῇ ὅτι ἦταν καλύτερα νὰ πα-
ραματηθῶμε τίς σχέσεις μας
ἐκεί και νὰ διατηρήσωμε
τὴν ἀνάμνησι μὴς ἀκλήιδωτης
φιλίας.

Χωρὶς καμμιὰ ἄλλη διαμαρ-
τυρία, σπκώθηκε, φίλησε για
ἐλευτεία φορά τὸν καρπὸ τοῦ
χειριού μου. Ὅταν ὤωσε τὸ κε-
φάλι του, τὰ γαλανά μάτια
του, πού πάντα ἔλαμπαν, ἦσαν

δουλοκωμένα. Ἦμουν ἀναστατω-
μένη.

— Ἀντίο φίλε μου, ἀγαπη-
μένη. Ζῆσε εὐτυχισμένος και
μὴ λυπᾶσαι για τίποτε. Θὰ εἶ-
σαι πὶο κερδισμένος ἔτσι...

Ἐξαντλημένη, τσακισμένη ψυ-
χικά, ἀνέδρα σὰν αὐτόμα-
τὸ πρῶτο πάτωμα, ὅπου κοι-
μόταν τὸ παιδί και σωδιάστη-
κα με τὰ ρούχα στὸ κρεβάτι
μου.

Ἐσφικὰ, τέντωσα τὸ αὐτί
μου. Ἦταν ψευδαίσθησις ἢ ὁ
θόρυβος τῆς μοτοσυκλέτας του;
Ὁ Γκιγιόμ ὡστόσο θὰ ἔπρεπε
νὰ δρισκεται ἤδη μακριά...

Ἀνίσχυη, ἐανακατέβηκα τὴ
σκάλα και μισοάνοιξα τὴν ἐξώ-
θυρα. Κάτω ἀπὸ μὴ καταρα-
κτῶδη βροχή, ὁ φθῶγός μου φί-
λος πάλευε με τὴ μηχανή του :

— Ἀδύνατο νὰ καμῶ περισ-
σότερο ἀπὸ πενήντα μέτρα!
εἶπε με θυμῷ Ξεκίνησε, ἀλλὰ ὕ-
στερα δὲν θέλει πιά ν' ἀκούση
τίποτε... Θὰ γυρίσω με τὰ πό-
δια!

— Εἶσαι τρελλός! Δὲν μπο-
ρεῖς νὰ καμῇ εἰκοσι χιλιόμε-
τρα με τὰ πόδια, σέρνοντας και
τὴ μοτοσυκλέτα. Μείνε ἐδῶ,
Γκιγιόμ.

— Ὅχι, ἀδύνατο! Πῆρα τὴν
ἀπόφασή, πρέπει νὰ φύγω.

Ὁ καυμένος ὁ Γκιγιόμ, ὅπως
κι' ἐγὼ διαζόταν τώρα νὰ τε-
λειώσῃ. Μὰ ἦταν ταῖλλα νὰ ἐ-
πιμένῃ νὰ πᾶν με τὰ πόδια.

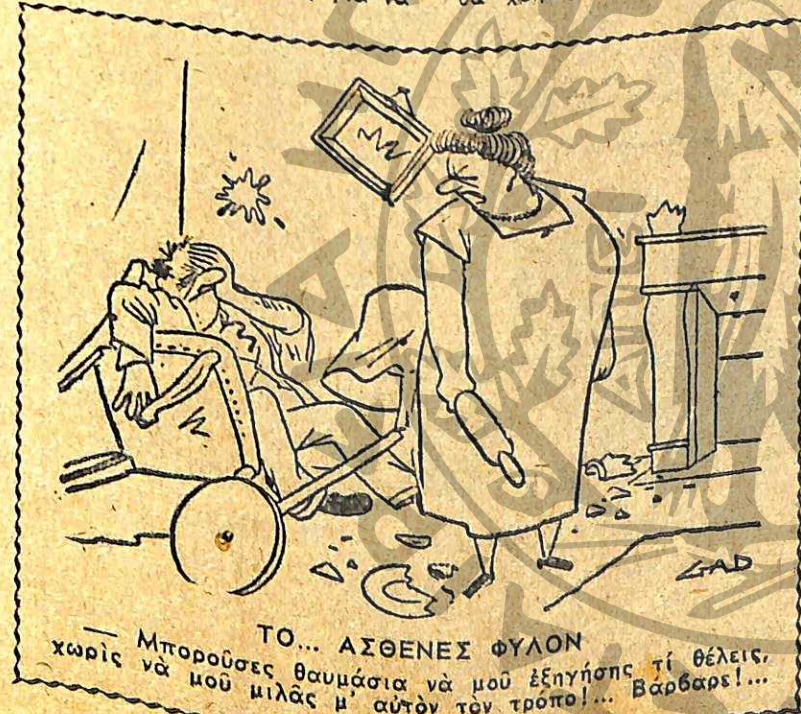
— Ἐκεῖ ἕνα ντιβάνι στὸ Ι-
σόγειο, εἶπα. Τὴν διορθώνει
ἐπὶ τέλους τὸν ἔπεισα.

— Τότε θὰ τηλεφωνήσω στὸν
Ζεράρ νὰ μὴν ἀνησυχή.

Ὁ Ζεράρ ἦταν ἕνας συνά-
δελφός του, μηχανικός κι' αὐ-
τός, με τὸν ὁποῖο συγκατοικοῦ-
σε και τὸν ὁποῖο μὲ εἶχε γνω-
ρίσει.

— Θὰ τοῦ πῶ ὅτι εἶμαι
στὸ Λαμπέρ, γιατί ἔπαθε βλα-
δὴ ἡ μοτοσυκλέτα και ὅτι θὰ
γυρίσω αὐριο. Ξερεῖ ὅτι θὰ
περνούσα ἀπὸμὲ ἀπὸ τὸ σπῆτι
τοῦ διευθυντοῦ για κάποια δου-
λειά και δὲν θὰ ἐκπληγῇ.

Τὸ νέο τὸ ἐμαθα μόλις τὴν
ἡμερὴν τὸ ἀπόγευμα. Εἶχα
πᾶν με τὸ γυιό μου στὴν πόλι
νὰ κάμω μερικά ψώνια. Δὲν
μπορούσα νὰ περάσω μόνη μου
ὅλη τὴν ἡμέρα στὸ σπῆτι και
γύριζα στοὺς δρόμους για νὰ

ΤΟ... ΑΣΘΕΝΕΣ ΦΥΛΟΝ
χωρὶς νὰ μὲ μιλᾷς μ' αὐτὸν τὸν τροπὸ!... Βαρβαρὸς!...

ἐπιστρέφω στο τὸ δυνατόν ἀρ-
γότερα.

Περνούσαμε μπροστὰ ἀπὸ
τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς ἐται-
ρίας ὅπου ἐργαζόταν ὁ Γκι-
γιόμ και με τὰ μάτια καρφω-
μένα στὴν εἰσοδὸ τοῦ κτιρίου,
σκεπτόμουν με ντροπὴ τὴν ἀ-
ναυδρία μου : « Ἄν μπορούσα
νὰ τὸν ἀποφύγω, ἀλλὰ δὲν πρό-
λαβα νὰ με δῇ! » ὅταν ἔσφικα
εἶδα νὰ θγάνῃ ὁ Ζεράρ, ὁ συ-
νάδελφός του.

Ἐτάχυνα τὸ δῆμα μου για
νὰ τὸν ἀποφύγω, ἀλλὰ δὲν πρό-
λαβα. Διασχίζοντας με ὅλη τὴν
ταχύτητα τὸ δρόμο, ὥρμησε κυ-
ριολεκτικὰ ἐπάνω μου :

— Κυρία Λωζιέ! Τί τρομε-
ρὴ ἱστορία, ἔ;

Μὲ φάνηκε τόσο ἀναστατω-
μένος πού σταμάτησα ἀπὸτο-
μα :

— Ποιὰ ἱστορία;

— Πῶς; Δὲν εἰσθε ἐνήμερη;

— Ὅλη ἡ πόλις τὴν συζητεῖ.
— Μὰ για τί πράγμα πρό-
κειται;

— Ὁ κ. Λαμπέρ δολοφονή-
θηκε ἀπὸμὲ τὴ νύχτα! Ὁ ἱθα-
γενὴς ὑπηρετῆς του τὸν βρήκε
στὴν πόλι πρῶτὸ μαχαιρωμένο
στὸ κρεβάτι του. Τὰ ἐπιπλά,
τὸ δωμάτιο, ὅλα ἦσαν ἀνω-
κάτω! Κανεὶς ὡστόσο δὲν ἄ-
γνοοῦσε ὅτι δὲν ὑπῆρχε τίπο-
τε για νὰ κλέψῃ στὸ σπῆτι του,
ἀφοῦ τὰ χρήματά του, τὰ ἀντι-
κείμενα ἀξίας ἦσαν κατατεθει-
μένα στὸ χρηματοκιβώτιο τῆς
ἐταιρίας...

Ἐπ' ἀνέλαβα σατισμένη :

— Δολοφονήθηκε!

— Ναί... Καὶ ἂν ξέρατε τί
τύμεις ἔχω!

— Πῶς; Δὲν εἰσαστε ὡστό-
σο ἀνακατεμένους σ' αὐτὸ τὸ
ἐγκλήμα;

— Φυσικὰ ὄχι! Ἀλλὰ ἂν ὁ
Γκιγιόμ συνελήθη εἶναι ἀπὸ
λάθος δικό μου!

— Ὁ Γκιγιόμ! Συνελήθη!;
Χρειάστηκε νὰ σφίξω πολὺ
δυνατὰ τὸ χεράκι τοῦ Μάρκ για
νὰ μὴ λιποθυμήσω.

— Ἡ ἀστυνομία ἤρθε τὰ ἐρ-
μεῖωμά σου στὸ σπῆτι μας. Εἴ-
χαν μάθει ὅτι ὁ Γκιγιόμ ἐπρό-
κειτο νὰ δὴ τὸ Λαμπέρ χθὲς τὸ
βράδυ κατὰ τίς ἑπτὰ και ἡ-
δὲν ἔβαν νὰ τὸν ρωτήσουν ἂν ὁ δο-
λοφονεμένος τοῦ εἶχε πῇ πὼς
θὰ χρησιμοποιούσε τὸ χρόνο

του. Ὅταν ἦσαν και με ρώ-
σαν ἀπὸτομα : « Ὁ κ. Γκιγιόμ
εἶναι ἐδῶ; » ἐγὼ πού δὲν ἤξερα
τίποτε, ἀπάντησα : « Ὅχι, μὲ
τῆλεφῶνῃς χθὲς τὸ βράδυ για
νὰ με εἰδοποιήσῃ ὅτι ἐξ αἰτίας
μὴς βλάβης τῆς μοτοσυκλέτας
θὰ περνούσε τὴ νύχτα στὸν κυ-
ρίου Λαμπέρ και δὲν θὰ ἐπέ-
σπευε παρα τὸ πρῶτῷ. »

— Θεέ μου! Καὶ τότε;
— Τότε... Μόλις ἐπέστρε-
ψε τὸν συνῆλαβαν... Σημειώστε
ὅτι εἶμαι δέβαιος πὼς δὲν εἶναι
ἐνοχος. Ὁ Γκιγιόμ εἶναι ἀνί-
κανος νὰ διαπράξῃ ἐγκλήμα.
Θὰ περάσει τὴ νύχτα του με
κομμιὰ φιλεναδίτσα!

Ὁ Ζεράρ εὐτυχῶς δὲν ὑπο-
πτεῖτο τίποτε και δὲν σκέ-
φθηκε νὰ ἐρευνήσῃ τὸ πρόσωπό
μου.

... Εἶναι μὴ δρώμικη ἱ-
στορία γι' αὐτόν. Κανεὶς δὲν
ἀγνοεῖ ὅτι συχαινόταν τὸ Λαμ-
πέρ. Καὶ καθὰ, ὅταν τὸν ρώ-
τησαν πού περάσε τίς ὥρες του,
ἐτήρησε ἐπίμονη σιωπὴ, τὰ
πράγματα ὑπερδεδιχηκάν!...
Καταλαβαίνω ὅτι δὲν θέλει νὰ
ἐκθέσῃ τὴν κοπέλλα με τὴν ὁ-
ποία περάσε τὴ νύχτα... Ὡστό-
σο δὲν θὰ μὴ πορῇ νὰ γλυτώσῃ
παρὰ ἂν ἐπικαλεσθῇ τὴ μαρτυ-
ρία τῆς... Τέλος πάντων, με
συγχωρεῖτε, πρέπει νὰ φύγω,
με αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι ὅλα ἐπέ-
σαν στὴ ράχη μου!

Ἐφυγε παρὰ πολὺ γρήγορα
για νὰ προσεγγί τὴν ταραχή
μου και μόνο ἡ φωνὴ τοῦ Μάρκ
με ἐπανέφερε στὴν πραγματι-
κότητα :

— Μαμά, τί σοῦ εἶπε ὁ κύ-
ριος; Τὸ χέρι σου εἶναι πολὺ
κρύο!

— Ναί, ναί, χρυσὸ μου, δὲν
αἰσθάνομαι καλά... Ἀς γυρί-
σωμε σπῆτι.

Οἱ ὥρες περνούσαν. Ὁρες
μαρτυρίου και ἀγωνίας και μά-
ταια προσπάθεια νὰ δῶ κα-
θαρά τὰ πράγματα. Καὶ για
συμπλήρωμα τὴν ἄλλη μέρα, ὁ
Πιέρ, ὁ ἄνδρας μου, γύρισε ἀ-
πὸ τὸ ταξίδι ὅλο νεύρα.

— Βαρῆκα πιά! εἶπε πε-
τώντας τὸ περιεχόμενο τῆς βα-
λίτσας του στὶς τέσσερις γω-
νίες τοῦ δωματίου. Ὅλα πᾶνε
στραβά. Ἄν αὐτὸ ἐξακολουθῇ-
σῃ θὰ χρειασθῇ νὰ περιορίσωμε
τὰ ἐξόδα μας!

Ἀλλοτε θὰ ἔτρεχα κοντά του
και με τίς στοργικὲς ἐρωτήσεις
μου θὰ προσπαθούσα νὰ τὸν
κατευθύνω. Ἀλλὰ ἤμουν πάρα
πολύ ἀναστατωμένη ἀπὸ τοὺς
δικούς μου φόβους για νὰ
προσποιηθῶ ὅτι συμμερίζομαι
τοὺς δικούς του.

Ἐσφικὰ, ἀφοῦ ἤρεμυσε, μὲ
ἔρριξε ἕνα παράξενο βλέμμα
και πλησιάζοντάς με μὲ χτύ-
πησε τὸν ὦμο με ψεύτικη καλῶ-
σύνη...

— Ἐ, λοιπόν, Ζενεβιέβ! Δὲν
σοῦ κάνει καμμιὰ ἐντύπωσι αὐ-
τὸ τὸ νέο;

Ἐνα ψεύτικο χαμόγελο ζω-
γραφίστηκε στὰ χεῖλη μου και
καθὼς δὲν ἀπαντοῦσα τίποτε
καὶ ἐξακολουθούσα νὰ κυττάζω
στὸ κενὸ, ἐκεῖνος πρόσθεσε—
ἐνῶ στὴ φωνή του ἔτρεμε κά-
ποια ἀπειλὴ πού μ' ἔκαμε ν'
ἀνατριχίλασα :

— Πρόσεξε, Ζενεβιέβ! Εἶναι
ἀρεκτὰ χρόνια πού δέχεσαι ν

σεως! "Αν ή σωτηρία σου σημα-
νι ότι άδικοφειρε για μένα, φυ-
λάξου, μικρή μου... Δεν είμαι
άπό τους άνδρες που τους δί-
νουν τα παπούτσια στο χέρι...
Ξέρω να σάς κρατήσω, έσένα
και τον μικρό!..."

Αντί να ξαναπάει στην πόλη
όπως έκανε συνήθως, έμεινε στο
σπίτι επί πολλές μέρες, με ύ-
πος καταστροφισμένο και καχύ-
ποπτο.

Κλεισμένη έξ αίτιας αυτού
του γεγονότος στη βίλα, έβρα-
ζε από ανυπομονησία και βα-
σανιζόμουν από μια έμμομη
σκέψη: «Πρέπει να δώ τον Γκυ-
γιόμ!... Μα δεν ήταν εύκολο!
Γιατί άκόμη και όταν χαλαρώ-
θηκε ή επίβλεψη του Πιέρ και
μπόρεσα επί τέλους να πάω
στην Καζαμπλάνκα, μου χρειά-
στηκαν άκόμη καμμία δεκαριά
διαβήματα για να έπιτύχω τό
σκοπό μου, Ισχυρίζομένη άλ-
λωςτε ότι ο Γκυγιόμ ήταν νου-
νός του γιουιού μου και ότι χω-
ρίς γονείς στο μέρος αυτό, αν-
τιπρσώπευα γι' αυτόν την ά-
ληθινή του οικογένεια. Τελικά,
ο άνακριτής μου υπέγραψε μια
άδεια επίσκεψης.

"Ω! αυτή ή «αίθουσα άναμο-
νής» όπου με πέρασαν!

Ο καυμένος μου ο Γκυγιόμ
χωρίς γραβάτα, αζύριστος...

Του άπλωσα τα δύο μου χέ-
ρια, παρ' όλο τό φοβερό κιγ-
κλίδωμα που μάς χώριζε.

— Ζενεβιέβ, πώς τα κατάφε-
ρες αλλήως; Δεν έπρεπε!..."

Αλλά ή στάσις του διέψευ-
σε τα λόγια του:

— Ο ήλιος μέσα στη φυλα-
κή μου, συνέχισε, σά να μιλού-
σε για τον εαυτό του.

Ερρίγησα άκούοντας τη λέξι
φυλακή. Ώστόσο ο Γκυγιόμ δέ
φαίνονταν καταπονημένος και ά-
σφαλώς για να μου δώση θάρ-
ρος, έδειχνε ότι δεν ανησυχούσε
καθόλου.

— Γκυγιόμ, πώς να σ' εύχα-
ριστήσω!... Έδείξεις τόσο ιπ-
ποτισμό μ' τό να μη έπωφελη-
θής από τό άλλοσι που σου πα-
ρείχε ή παρουσία σου στο σπι-
τι μου... Δεν ήθελας να πης τί-
ποτε χωρίς την άδεια μου, δεν
είν' έτσι; "Ε, λοιπόν... ήρθα για
να σου την δώσω... Ομολόγη-
σέ τους τώρα ότι βρισκόσουν
στο σπίτι μου τη νύχτα του έγ-
κλήματος. Θά τό επιβεβαιώσω
όταν έρωτήσω.

Ο Γκυγιόμ με δέκοψε με ύ-
φος καθηγορηματικό:

— Όχι, Ζενεβιέβ, είσαι πολ-
λν εύγενική, αλλά άρνούμαι.

"Αν όμολογήσω ότι ήμουν στο
σπίτι σου εκείνο τό βράδυ θά
είναι σά να καταστρέφω τη ζωή
σου! Ποιός θά πίστευε την ά-
θωότητα μας; Ο άνδρας σου
θά σε θεωρούσε ένοχο και όλα
τα φαινόμενα θά ήσαν εναντίον
σου...

— Όλα αυτά, τά ήξερα, δυστυ-
χώς, τά είχα άρκετά άναμιασ-
σει κατά τις νύχτες άυτίας
που είχας άκολουθήσει την ά-
νακαλύψι του εγκλήματος. Αλ-
λά είχα τό δικαίωμα ν' άφήσω
να καταδικασθ ήνας άθώος για
να σώσω την οικογένειά μου;

— Αν δεν μιλήσω, Γκυγιόμ,
θά πληρώσης έσύ: ή καριέρα
σου, ή τιμή σου, άκόμη και ή
ζωή σου κινδυνεύουν!

— Άγαπητή μου Ζενεβιέβ,
ή άγάπη σε τυφλώνει. Δεν εί-
ναι δυνατό να καταδικασθώ.
Δεν στέλνουν πιά, πιστέψέ με,
ένά άνθρωπο στη λαμπρή μου
άπλές πιθανότητες! Και δεν ή

πάρχουν εναντίον μου παρά πι-
νανότητες, όχι άποδείξεις... Εί-
μαι νέος, θ' απαλλαγώ στη δι-
κή και ύστερα θά φύγω από
την Καζαμπλάνκα και θά ξε-
χασθώ άνάμεσα στο άνώνυμο
πλήθος του Παρισιού. Και σου
έγγυώμαι ότι θά βρώ γρήγορα
μια άνάλογη βέσι!

Με κύττουσε κατάματα και
τά γαλάζια του μάτια σκοτει-
νιζαν ενώ μιλούσε. "Ενοιώθα
ότι μου παρίστανε την κατά-
σταση τόσο αίσιόδοξη για να
μη χάσω τό θάρρος μου και
έτοιμαζόμουν να διαμαρτυρηθώ,
άλλά εκείνος έξακολούθησε
γρήγορα:

— Θάρρουν να μάς χωρί-
σουν, Ζενεβιέβ. Δεν έχουμε
καιρό για συζήτηση. Μόλις γυ-
ρίσεις στο σπίτι σου και ξεκου-
ρασθ ή το μυαλό σου, θ' ανα-
γνωρίσεις ότι έχω δίκιο... Άγα-
πημένη μου, ύποσχέσου μου ότι
δεν θά πης τίποτε...

"Ηθελα ν' άνοιξη πάλι, να
του εξηγήσω. Μα τά άνήσυχα
μάτια του δεν άφιναν τά δικά
μου. Ήδη ο δεσμοφύλας σηκω-
νόταν: ή επίσκεψις είχε τελειώ-
σει.

— Ζενεβιέβ, γρήγορα, γρή-
γορα, ύποσχέσου μου... ψιθύρι-
σε ο Γκυγιόμ.

Τού έδωσα τό χέρι μου:

— Σου ύπόσχομαι, Γκυγιόμ,
είπα, για να μη δώ την άγωνία
να σκοτεινιάζει για δεύτερη φο-
ρά τό βλέμμα του.

Και με τό κεφάλι χαμηλωμέ-
νο άκολούθησε τους άλλους έ-
πισκέπτες.

★

Δεν είχα ποτέ ξαναμπή στη
ζωή μου σε κουκουριόδικείο
και ή άτμόσφαιρα της αίθού-
σης μου έσφιξε άμέσως την
καρδιά: οι γκριζοί, σάν σκονι-
σμένοι τοίχοι, τό συνωστισμέ-
νο περίεργο πλήθος, ο πρόε-
δρος και οι άλλοι δικαστές, οι
ένορκοι, οι δικηγόροι... Νό-
μισα ότι θά λιποθυμούσα
όταν σηκώθηκε ο Γκυγιόμ
για ν' απαντήσει στις έρω-
τήσεις του προέδρου: άπα-
θής, βέβαιος για τον εαυτό του,
άρχισε σε λίγο να συζητά κάθε
έρώτη που του έθεταν. Τά γε-
γονότα, τό ένα μετά τό άλλο,
τόν έπεδάρουν: είχαν π. χ. ά-
νακαλύψει στο σπίτι του την ά-
ρχή ενός γράμματος προς τους
γονείς του και όπου, μιλώντας
για τό Λαμπέρ, έγραφε μια
φράσι που τώρα είχε τραγική
αλήχησι: "Α! αν μπορούσε
αυτό τό κτήνος να εξαφανισθ ή

από τον δρίζοντά μου, ή καρ-
διά μου γρήγορα θά έπαιρει άλ-
λη μορφή!..."

Η άνάγκη αούτου του
γράμματος έκανε στο κοινό τέ-
τοια έντύπωση που ο πρόεδρος
ανάγκαστηκε ν' άπειλήσει ότι
θά διατάξη την έκένωση της
αίθουσας. "Επειτα άκολούθησαν
άλλα επιβαρυντικά στοιχεία:
τό μαχαίρι που έφερε στη ζώνη
του μπορούσε να είχε χρησιμεύ-
σει ως όπλο του εγκλήματος...

— Συμπρωσις! άπάντησε ο
Γκυγιόμ.

— "Α! και, είπε ο εισαγγε-
λέως. Και γιατί κυκλοφορείτε
ώπλισμένοι;

— Οι δρόμοι δεν είναι άρ-
κετά άσφαλείς για να κυκλο-
φορή κανείς άοπλος. Και καθώς
δεν μπορούσε να πάω άδεια ο-
πλοφορίας...

— Βρέθηκαν επίσης στο γρα-
φείο σας κάτι χειρόγραφα σας
όπου άπαριθμείτε τις τροποποι-
ήσεις που θά έφένοντε στην έκ-
μετάλλευσι του μεταλλείου άν
μια μέρα γινόσασταν διευθυ-
ντής...

— "Ηλιτζα ότι ή κακή δια-
χείρισις του Λαμπέρ θά άνάγ-
καζε προσεχώς τό διοικητικό
συμβούλιο της εταιρίας στό να
τόν παρακαλούσε να παραιτη-
θί...

"Υστερα άκολούθησε ή παρέ-
λασις των μαρτύρων. Αλλά οι
καταθέσεις τους δεν προσέδε-
σαν καμμία ακριβή πληροφο-
ρία. Οι μάρτυρες ήσαν συνά-
δελφοι του κατηγορουμένου που
έβεβαίωσαν ότι τον θεωρούσαν
άνανδρο να σκοτώση με τόσο
άνανδρο τρόπο έναν άνθρωπο.

— Αν τούλάχιστον έπρόκει-
το για ένα έρωτικό δράμα, πρό-
σθεσε ο φίλος του Ζεράρ, πι-
στεύοντας ότι τον βοηθούσε θά
ήμουν ίσως λιγώτερο κατηγορη-
ματικός. Ο Γκυγιόμ είναι τό-
σο αισθηματικός τύπος! Ό-
μως από συμφέρον!...

— Πιστεύετε ότι υπό την έ-
πίδρασι έρωτικού πάθους ο κα-
τηγορούμενος θά μπορούσε να
διαπράξη φόνο; ρώτησε ήρεμα
ο πρόεδρος.

Θά τους έπνιγα και τους δύο
άν τους είχα στα χέρια μου!

— Δεν ήθελα να πώ αυτό,
τραύλισε ο καυμένος ο Ζεράρ,
που κατάλαβε τη γκάφα του.

Αντίθετα, ο Γκυγιόμ ήταν πάν-
τα γλυκομίλητος και έξυπνη-
τικός απέναντι όλων...

Αλλά ή γκάφα είχε γίνει!
Οι μάρτυρες κατηγορίας δέ
μπόρεσαν ούτε κι' αυτοί να

πουν κάτι τό άρισμένο για τό
έγκλημα. Αλλά όλοι υπεργά-
μισαν την ένθρότητα που ύπαρ-
χε άνάμεσα στους δύο άνδρες.
Μέλη του προσωπικού τους εί-
χαν άκούσει να συζητούν ζωη-
ρώς, ν' αλληλοδριζώνονταν μιλι-
στα. Οι ύφιστάμενοι, οι ύπρέ-
τες του Λαμπέρ είχαν ότι είχαν
άκούσει τον προϊστάμενό τους
να εκφράζεται έτσι για τον κα-
τηγορούμενο: "Ένας άριδι-
στας, ένας μικροτεχνικός φιλό-
δοξος που θά έκανε διδμήποτε
για να με διώδουν και να παρη-
τή θέσι μου.

Όλα αυτά, κατά βάθος, δεν
θ' άπεδείκνυν τίποτε, γιατί δεν
έπρόκειτο περί έντυπώσεων, αν
ο Γκυγιόμ δεχόταν να μιλήσει
και να δώση εξηγήσεις. Όμως
ή στάσις του δεν μπορούσε να
έξουδετέρωση τά επιβαρυντικά
στοιχεία.

— Έπιμένετε να μη θέλετε
να μάς πης που είσαστε τη
νύχτα του εγκλήματος; τον ρώ-
τησε για τελευταία φορά ο
πρόεδρος.

— Κύριε πρόεδρε, σας δε-
κίζομαι ότι δεν την πέρασα μα-
ζί με τό Λαμπέρ.

— Τι έκάνετε τότε;

Σιωπή!...

Μα επί τέλους καταλα-
βαίνετε ότι παίζετε τό κεφάλι
σας αυτή τη στιγμή;

Ο Γκυγιόμ, σά να μη συ-
ναισθανόνταν τον κίνδυνο, χαμο-
γέλασε ελαφρώς.

Εγώ προσπαθούσα να δια-
βάσω στα χαρακτηριστικά των
ένόρκων τις σκέψεις τους, όμως
τά πρόσώπα τους δεν άφιναν
να μαντεύσεις τίποτε. Ούτε και
κατά την άγόρευσι του εισαγ-
γελέως, πρόδωσε κανείς άπ' αυ-
τούς τις ένδομήχες σκέψεις του.

Μια μόνη έλπίδα μου άπέμεινε:
ίσως ο δικηγόρος του Γκυγιόμ
να έκανε να γεννηθ ή κάποιο ί-
χνος συμπίνοιας στην ψυχή
των των ανθρώπων. Όμως ή-
ταν καταφανές ότι του άλειπαν
τά επιχειρήματα στα όποια θά
μπορούσε να στηρίξη την ύπε-
ράσπισί του.

Νοιώθοντας ένα κόμπο στο
λαίμο, κατάλαβα έαφνικά ότι
ήταν πολύ άργα: ο κύβος είχε
ριφθί... Ο πρόεδρος έβλε τη
σμερδρίασι. Οι ένορκοι θ' άπο-
σύρονταν για να συσχεθούν
και να εκδώσουν την έμψημο-
ρία τους... Ένας έαφνικός πα-
νικός με συγκλόνισε δολάληρη.

— Θεέ μου! Θά τον καταδι-
κώσουν!

Αυθόρμητα, ώρησα έξω ά-
πό τον πάγκο όπου καθόμουν
και φώναξα:

— Σταθήτε!

Οι ένορκοι, έκπληκτοι, έστρε-
ψαν πίσω τους, ενώ δολάληρη τό
άκραστήριο σγκώθηκε όρβιο και
με κυττούσε.

Μέσα στην όχλοσή διέκρι-
να, σάν από πολύ μακριά, τις
σκέψεις που διασταυρώνονταν
γύρω μου: «Ποιά είναι!;

— Δεν ξέρω... Ή έρωμένη
του; Ή καμμία τρελή!...

Αλλά δεν μετάνοιασα για
την παρόρησι μου. Και καθώς
ο πρόεδρος γύριζε για ν' άπο-
συρθί... πεπεισμένος άσφα-
λώς ότι έπρόκειτο πραγματικά
περί τρελλής... Έτρεβα μέχρι
της έδρας και του φώναξα:

— Κύριε πρόεδρε, "Εχω να
σας κάμω πολύ σοβαρές άπο-
καλύψεις έπ' αυτού που έγκλη-
ματος. Επιθυμώ να με άκου-
σετε άμέσως.

Η συμπεριφορά μου έδωκε

αίτια, άκούσε με. Υστερα θ'
άποφασίσει για τό τί θά κά-
μης... Αλλωςτε, είναι καιρός
να μάθης τη δασι μου, να σε
κόσω να συμμερίσθς τους κιν-
δύνους μου. Από που προέ-
χονται, νομίζεις, ή επαλις μας,
τό αυτοκίνητό σου, τά χρημα-
τά που δεν σου άνήθηκα ποτέ;

Ο τόνος της φωνής του μ'
έκανε ν' ανατριχιάζω.

Μα από την έργασία σου!

— Έχεις δίκιο! Από την
έργασία μου. Αλλά, τό μεγα-
λυτερο μέρος από τό λαθρεμ-
πόριο που έκανα, έν άγνοία
σου μαζί με τον Λαμπέρ. Ω!
τίποτε τό σπουδαίο: λαθρεμπό-
ριο καπνιού, λίγου χρυσού, τρα-
πουλόχαρτων!... Και αν άπου-
σίασα επί σαράντα όκτώ άρες
κατά τό διάστημα όπου διεπρά-
χη τό έγκλημα, ήταν άκριβώς
για να τελειώσω μια κοινή μας
«ύπόθεσι». Είχα ραντεβού με
τον Λαμπέρ την περίφημη εκεί-
νη νύχτα, για να του γνωστο-
ποιήσω τις τελευταίες μου προ-
τοιμασίες. Γι' αυτό είχε δώσει
άδεια στους ύπρέτες του. Αλ-
λά όταν έφθασα σπίτι του, τον
βρήκα να ψυχομαχάη στο κρε-
βάτι του. Μόλις και πρόλαβε
να μου έμπιστευθ ή προτου πε-
θανό τό όνομα του δολοφόνου...
Φυσικά, δεν είχα σκοπό να
υπερδευθώ στην ύπόθεσι και τό
έβαλα στα πόδια. Μα έαφνικά
φοβήθηκε ότι θά έωαχναν τά
χαρτιά του και ότι θ' άνεκάλυ-
πταν άποδείξεις της... δράσεως
μας. Ξαναγύρισα πίσω, άνοιξα
γρήγορα-γρήγορα όλα τά συρ-
τάρια—διέρρηξα μάλιστα εκεί-
να που δεν άνοιγαν—και κατέ-
στρεψα τά ένοχοποιητικά στοι-
χεία προτου ξαναφύγω.

Η κατάληξις μου είχε φθα-
σει στο κατακόρυφο.

Δεν μπόρεσα να μην του φω-
νάζω:

— Και ενώ ξέρεις τον ένοχο,
άφίνεις να καταδικασθ ήνας ά-
θώος;

Μου άπάντησε με σαρκασμό:

—Μά αφού τον ξέρεις κι' έ-
σύ, γιατί δεν έπενέδεις, ή; Μα-
νάχα όταν κατάλαβες ότι αυ-
τός ο μηχανικός είναι χαμένος,
αίσθανθηκες τωεις! Και τί θά
τούς πης τώρα;

— Θά τό μάθης συγχρόνως
με τους άλλους! είπα με σκλη-
ρό ύφος.

Νοιώθοντας φρίκη για τον τό-
σο κυνισμό, ώρησα μέσα
στην αίθουσα. Η συνεδρίασις
ξανάρχιζε: ο πρόεδρος μου έ-
ήτη να όρκισθ ή και να πώ στο
δικαστήριο ότι γνώριζα...

Δεν είχα πιά κανένα λόγο να
σκεφθώ τον άνδρα μου.

Χωρίς να πώ λέξι, φυσικά,
άπ' όσα μου είχε πη, δώλωσα
θαρραλέα στο δικαστήριο ότι ο
Γκυγιόμ βρισκόταν στο σπίτι
μου τη νύχτα του εγκλήματος.
Η γκυδερνάντα του παιδιού
μου και όλοι οι ύπρέτες τον εί-
χαν δ ή που ήρθε τό βράδυ και
έφυγε τό πρωί. Αρκούσε άλ-
λωςτε να κάμουν έρευνα στο
ταχυδρομείο για να εξακριβώ-
σουν την ώρα που είχε τηλε-
φωνήσει από τό σπίτι στον
συναδελφό του.

Η άλλη μου μαρτυρία άνέ-
τρεπε όλα τά επιβαρυντικά
στοιχεία που είχαν συσσωρευ-
θ ή εναντίον του. Τό δικαστή-
ριο διάταξε λοιπόν να ζητη-
θούν πληροφορίες για να πι-
στοποιηθ ή αλήθεια αυτών που
είχα καταθέσει.

Μά, Πιέρ, τί σχέσι έχουν
αυτά με σένα;

Ακούμπησε στο γυμνό μου
μπράσσο ένα χέρι που έτρεμε.

— Α! Θέλεις να μάθης; "Ε,

αίτια, άκούσε με. Υστερα θ'
άποφασίσει για τό τί θά κά-
μης... Αλλωςτε, είναι καιρός
να μάθης τη δασι μου, να σε
κόσω να συμμερίσθς τους κιν-
δύνους μου. Από που προέ-
χονται, νομίζεις, ή επαλις μας,
τό αυτοκίνητό σου, τά χρημα-
τά που δεν σου άνήθηκα ποτέ;

Ο τόνος της φωνής του μ'
έκανε ν' ανατριχιάζω.

Μα από την έργασία σου!

— Έχεις δίκιο! Από την
έργασία μου. Αλλά, τό μεγα-
λυτερο μέρος από τό λαθρεμ-
πόριο που έκανα, έν άγνοία
σου μαζί με τον Λαμπέρ. Ω!
τίποτε τό σπουδαίο: λαθρεμπό-
ριο καπνιού, λίγου χρυσού, τρα-
πουλόχαρτων!... Και αν άπου-
σίασα επί σαράντα όκτώ άρες
κατά τό διάστημα όπου διεπρά-
χη τό έγκλημα, ήταν άκριβώς
για να τελειώσω μια κοινή μας
«ύπόθεσι». Είχα ραντεβού με
τον Λαμπέρ την περίφημη εκεί-
νη νύχτα, για να του γνωστο-
ποιήσω τις τελευταίες μου προ-
τοιμασίες. Γι' αυτό είχε δώσει
άδεια στους ύπρέτες του. Αλ-
λά όταν έφθασα σπίτι του, τον
βρήκα να ψυχομαχάη στο κρε-
βάτι του. Μόλις και πρόλαβε
να μου έμπιστευθ ή προτου πε-
θανό τό όνομα του δολοφόνου...
Φυσικά, δεν είχα σκοπό να
υπερδευθώ στην ύπόθεσι και τό
έβαλα στα πόδια. Μα έαφνικά
φοβήθηκε ότι θά έωαχναν τά
χαρτιά του και ότι θ' άνεκάλυ-
πταν άποδείξεις της... δράσεως
μας. Ξαναγύρισα πίσω, άνοιξα
γρήγορα-γρήγορα όλα τά συρ-
τάρια—διέρρηξα μάλιστα εκεί-
να που δεν άνοιγαν—και κατέ-
στρεψα τά ένοχοποιητικά στοι-
χεία προτου ξαναφύγω.

Η κατάληξις μου είχε φθα-
σει στο κατακόρυφο.

Δεν μπόρεσα να μην του φω-
νάζω:

— Και ενώ ξέρεις τον ένοχο,
άφίνεις να καταδικασθ ήνας ά-
θώος;

Μου άπάντησε με σαρκασμό:

—Μά αφού τον ξέρεις κι' έ-
σύ, γιατί δεν έπενέδεις, ή; Μα-
νάχα όταν κατάλαβες ότι αυ-
τός ο μηχανικός είναι χαμένος,
αίσθανθηκες τωεις! Και τί θά
τούς πης τώρα;

— Θά τό μάθης συγχρόνως
με τους άλλους! είπα με σκλη-
ρό ύφος.

Νοιώθοντας φρίκη για τον τό-
σο κυνισμό, ώρησα μέσα
στην αίθουσα. Η συνεδρίασις
ξανάρχιζε: ο πρόεδρος μου έ-
ήτη να όρκισθ ή και να πώ στο
δικαστήριο ότι γνώριζα...

Δεν είχα πιά κανένα λόγο να
σκεφθώ τον άνδρα μου.

Χωρίς να πώ λέξι, φυσικά,
άπ' όσα μου είχε πη, δώλωσα
θαρραλέα στο δικαστήριο ότι ο
Γκυγιόμ βρισκόταν στο σπίτι
μου τη νύχτα του εγκλήματος.
Η γκυδερνάντα του παιδιού
μου και όλοι οι ύπρέτες τον εί-
χαν δ ή που ήρθε τό βράδυ και
έφυγε τό πρωί. Αρκούσε άλ-
λωςτε να κάμουν έρευνα στο
ταχυδρομείο για να εξακριβώ-
σουν την ώρα που είχε τηλε-
φωνήσει από τό σπίτι στον
συναδελφό του.

Η άλλη μου μαρτυρία άνέ-
τρεπε όλα τά επιβαρυντικά
στοιχεία που είχαν συσσωρευ-
θ ή εναντίον του. Τό δικαστή-
ριο διάταξε λοιπόν να ζητη-
θούν πληροφορίες για να πι-
στοποιηθ ή αλήθεια αυτών που
είχα καταθέσει.

Μά, Πιέρ, τί σχέσι έχουν
αυτά με σένα;

Ακούμπησε στο γυμνό μου
μπράσσο ένα χέρι που έτρεμε.

— Α! Θέλεις να μάθης; "Ε,

αίτια, άκούσε με. Υστερα θ'
άποφασίσει για τό τί θά κά-
μης... Αλλωςτε, είναι καιρός
να μάθης τη δασι μου, να σε
κόσω να συμμερίσθς τους κιν-
δύνους μου. Από που προέ-
χονται, νομίζεις, ή επαλις μας,
τό αυτοκίνητό σου, τά χρημα-
τά που δεν σου άνήθηκα ποτέ;

Ο τόνος της φωνής του μ'
έκανε ν' ανατριχιάζω.

Μα από την έργασία σου!

— Έχεις δίκιο! Από την
έργασία μου. Αλλά, τό μεγα-
λυτερο μέρος από τό λαθρεμ-
πόριο που έκανα, έν άγνοία
σου μαζί με τον Λαμπέρ. Ω!
τίποτε τό σπουδαίο: λαθρεμπό-
ριο καπνιού, λίγου χρυσού, τρα-
πουλόχαρτων!... Και αν άπου-
σίασα επί σαράντα όκτώ άρες
κατά τό διάστημα όπου διεπρά-
χη τό έγκλημα, ήταν άκριβώς
για να τελειώσω μια κοινή μας
«ύπόθεσι». Είχα ραντεβού με
τον Λαμπέρ την περίφημη εκεί-
νη νύχτα, για να του γνωστο-
ποιήσω τις τελευταίες μου προ-
τοιμασίες. Γι' αυτό είχε δώσει
άδεια στους ύπρέτες του. Αλ-
λά όταν έφθασα σπίτι του, τον
βρήκα να ψυχομαχάη στο κρε-
βάτι του. Μόλις και πρόλαβε
να μου έμπιστευθ ή προτου πε-
θανό τό όνομα του δολοφόνου...
Φυσικά, δεν είχα σκοπό να
υπερδευθώ στην ύπόθεσι και τό
έβαλα στα πόδια. Μα έαφνικά
φοβήθηκε ότι θά έωαχναν τά
χαρτιά του και ότι θ' άνεκάλυ-
πταν άποδείξεις της... δράσεως
μας. Ξαναγύρισα πίσω, άνοιξα
γρήγορα-γρήγορα όλα τά συρ-
τάρια—διέρρηξα μάλιστα εκεί-
να που δεν άνοιγαν—και κατέ-
στρεψα τά ένοχοποιητικά στοι-
χεία προτου ξαναφύγω.

Η κατάληξις μου είχε φθα-
σει στο κατακόρυφο.

Δεν μπόρεσα να μην του φω-
νάζω:

— Και ενώ ξέρεις τον ένοχο,
άφίνεις να καταδικασθ ήνας ά-
θώος;

Μου άπάντησε με σαρκασμό:

—Μά αφού τον ξέρεις κι' έ-
σύ, γιατί δεν έπενέδεις, ή; Μα-
νάχα όταν κατάλαβες ότι αυ-
τός ο μηχανικός είναι χαμένος,
αίσθανθηκες τωεις! Και τί θά
τούς πης τώρα;

— Θά τό μάθης συγχρόνως
με τους άλλους! είπα με σκλη-
ρό ύφος.

Νοιώθοντας φρίκη για τον τό-
σο κυνισμό, ώρησα μέσα
στην αίθουσα. Η συνεδρίασις
ξανάρχιζε: ο πρόεδρος μου έ-
ήτη να όρκισθ ή και να πώ στο
δικαστήριο ότι γνώριζα...

Δεν είχα πιά κανένα λόγο να
σκεφθώ τον άνδρα μου.

Χωρίς να πώ λέξι, φυσικά,
άπ' όσα μου είχε πη, δώλωσα
θαρραλέα στο δικαστήριο ότι ο
Γκυγιόμ βρισκόταν στο σπίτι
μου τη νύχτα του εγκλήματος.
Η γκυδερνάντα του παιδιού
μου και όλοι οι ύπρέτες τον εί-
χαν δ ή που ήρθε τό βράδυ και
έφυγε τό πρωί. Αρκούσε άλ-
λωςτε να κάμουν έρευνα στο
ταχυδρομείο για να εξακριβώ-
σουν την ώρα που είχε τηλε-
φωνήσει από τό σπίτι στον
συναδελφό του.

Η άλλη μου μαρτυρία άνέ-
τρεπε όλα τά επιβαρυντικά
στοιχεία που είχαν συσσωρευ-
θ ή εναντίον του. Τό δικαστή-
ριο διάταξε λοιπόν να ζητη-
θούν πληροφορίες για να πι-
στοποιηθ ή αλήθεια αυτών που
είχα καταθέσει.

Μά, Πιέρ, τί σχέσι έχουν
αυτά με σένα;

Ακούμπησε στο γυμνό μου
μπράσσο ένα χέρι που έτρεμε.

— Α! Θέλεις να μάθης; "Ε,

αίτια, άκούσε με. Υστερα θ'
άποφασίσει για τό τί θά κά-
μης... Αλλωςτε, είναι καιρός
να μάθης τη δασι μου, να σε
κόσω να συμμερίσθς τους κιν-
δύνους μου. Από που προέ-
χονται, νομίζεις, ή επαλις μας,
τό αυτοκίνητό σου, τά χρημα-
τά που δεν σου άνήθηκα ποτέ;

Ο τόνος της φωνής του μ'
έκανε ν' ανατριχιάζω.

Μα από την έργασία σου!

— Έχεις δίκιο! Από την
έργασία μου. Αλλά, τό μεγα-
λυτερο μέρος από τό λαθρεμ-
πόριο που έκανα, έν άγνοία
σου μαζί με τον Λαμπέρ. Ω!
τίποτε τό σπουδαίο: λαθρεμπό-
ριο καπνιού, λίγου χρυσού, τρα-
πουλόχαρτων!... Και αν άπου-
σίασα επί σαράντα όκτώ άρες
κατά τό διάστημα όπου διεπρά-
χη τό έγκλημα, ήταν άκριβώς
για να τελειώσω μια κοινή μας
«ύπόθεσι». Είχα ραντεβού με
τον Λαμπέρ την περίφημη εκεί-
νη νύχτα, για να του γνωστο-
ποιήσω τις τελευταίες μου προ-
τοιμασίες. Γι' αυτό είχε δώσει
άδεια στους ύπρέτες του. Αλ-
λά όταν έφθασα σπίτι του, τον
βρήκα να ψυχομαχάη στο κρε-
βάτι του. Μόλις και πρόλαβε
να μου έμπιστευθ ή προτου πε-
θανό τό όνομα του δολοφόνου...
Φυσικά, δεν είχα σκοπό να
υπερδευθώ στην ύπόθεσι και τό
έβαλα στα πόδια. Μα έαφνικά
φο

πας να βρής τον Βίλο. Θά σε...
θά σε κρατήσω!

— Μά, Πιέρ, πρέπει ν' αντιληφθής ότι δεν μπορούμε πιά να ζήσουμε μαζί. Και ύστερα απ' αυτά που μου απέκαλυψες εσύ ο ίδιος στο δικαστήριο, εγώ δεν θα μπορούσα να ζήσω μαζί σου.

Με άφησε και άρχισε να δημαγύγει επάνω-κάτω, μέσα στο δωμάτιο.

— Έχεις δίκιο, είπε τέλος, με φωνή μαλακότερη, και ενώ στεκόταν μπροστά μου. Άς χωρίσουμε. Αφού βρίσκεις ότι μπορείς να κάμεις και χωρίς το Μάρκ.

— Τρελλάθηκες; Δεν είπα καθόλου τέτοιο πράγμα!

— Με τὸ νὰ μὴ τὸ εἶπες δὲν ἀλλάζουν τὰ πράγματα! Πῶς μπορεῖς νὰ πιστεύεις ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὴν διωλογοῖα σου ἐνώπιον τοῦ ἀκοροσθηρίου, δὲν θὰ ἐπιτύχω νὰ πάω τὸ διαζύγιο σὲ βάρος σου καὶ νὰ κρατήσω ἐγὼ τὸ παιδί; Δὲ βλέπω γιατί πρέπει νὰ στερηθῶ τὸ γυιό μου;

— Δὲν θὰ τὸ κάμεις αὐτό!

Καταλάβαινα ἐξονικά μέχρι ποῖου βαθμοῦ εἶχα παραδοθῇ σ' αὐτόν γιὰ νὰ σώσω τὸν Γκυγιόμ. Δὲν εἶχα πιά παρὰ νὰ διαλέξω ἓνα ἀπὸ τὰ δύο: ἢ νὰ ἐγκαταλείψω τὸ παιδί μου ἢ νὰ δεχθῶ νὰ ζήσω ταπεινωμένη κοντὰ σ' ἓνα σύζυγο ἐχθρικό. Ἐκτὸς ἀν...

Ναί, μὲ ἔμενε ἓνα ὄπλο: ἡ ὁμολογία πὺ μου εἶχε κάνει ὁ ἄνδρας μου γιὰ τὴν παρὰνομη δρᾶσι του.

— Ξεχνᾷς ὅτι ξέρω τώρα πολλὰ πράγματα γιὰ σένα, Πιέρ...

Ἐσκασε σ' ἓνα γέλιο πὺ μου ἔκανε κακό:

— Ἀλήθεια!... Πρῶτα-πρῶτα δὲν ἔχεις καμμιὰ ἀπόδειξι, καμμένη μου. Καὶ ὕστερα ποῖον θὰ κάμεις νὰ πιστέψω ὅτι ἀγορεύεις τὴν προέλευσι τῶν χορημάτων; Τὰ κοσμημάτα σου, τὶς τουαλέτες σου, τὸ αὐτοκίνητό σου, μὲ τί τὰ πλήρωσες;

— Μὰ δὲν μὲ εἶπες ποτὲ τίποτε!

— Ὁχι, χρυσή μου. Μόνο φρόντιζα πάντοτε νὰ καταθέτω ἐπ' ὀνόματί σου ποσά... ὅς ποῦμε ἀμφιβόλου προελεύσεως... καὶ ἄλλωστε, ἐστέπλεσες καὶ σὺ ἡ ἴδια μερικὰ τσέκ τοῦ Λαμπέρ... Μὴ τὸ ξεχνᾷς αὐτὸ ἀγαπητὴ μου συνένοχη!...

— Τέρας! Εἶσαι ἓνα τέρας! Καὶ σὲ σιχαίνομαι... Τουλᾶχι-στον ὅσο μὲ σιχαίνεις καὶ σὺ! φώναξα μὴ ἀντέχοντας πιά.

Καὶ σωριάστηκα κλαίοντας μὲ λυγμούς, στὸ κρεβάτι μου. Μ' ἓνα πλῆγμα, ὁ Πιέρ βρέθηκε στὸ πλῆγ μου.

Σηκώθηκα γιὰ νὰ φύγω. Μὰ ἔμεινα κατὰπληκτη: τὸ πρόσωπο πὺ ἔβλεπα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δάκρυά μου δὲν ἦταν πιά τὸ σαρκαστικό πρόσωπο πὺ μὴ στιγμὴ πρὶν μὲ προκαλοῦσε. Τὰ χαρακτηριστικά τοῦ Πιέρ εἶχαν ἡρεμῆσει καὶ στὰ χεῖλη του ἀντίθετα ἓνα χαμόγελο τρυφερό καὶ ἱκετευτικό συγχρόνως:

— Ὁχι, Ζενεβιέβ, δὲν σὲ σιχαίνομαι... Θυμήσου τὶς εὐχισμένες στιγμὲς μας, τὴν ἀγάπη μας. Σ' ἀγαπᾷ, Ζενεβιέβ καὶ ἂν πρὶν ἀπὸ λίγο παραφέρ-θηκα ἦταν, συγχώρησέ με... ἦταν ἡταν, συγχώρησέ με... γιατί δὲ μπορούσα νὰ ὑποφ-

ρω τὴν ἰδέα ὅτι ἀγαποῦσαί με-ναν ἄλλο...

Μιὰ τέτοια ἐρωτική ἐξομολόγησις ἦταν τόσο ἀπροσδόκη-τη ἐκ μέρους τοῦ Πιέρ, πὺ δὲν μὲ εἶχε δείξει ποτὲ ἀληθινὴ τρυφερότητα στὰ ὀκτὼ χρόνια παντρεῖας, καὶ μάλιστα ὕστερὰ ἀπὸ τὴ σκηνὴ πὺ εἶχε μεσο-λαβήσει ὥστε πιστέψω ὅτι ἦθε-λε νὰ κάμει κάποιον ἐλιγμό.

— Πιέρ, σὲ παρακαλῶ. Ὁχι κοινωδίες!

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς μου, ἀ-θελά μου, εἶχε γίνῃ τρυφερό-ρος, σὰ νὰ ἐσπούσε ἐμφανικά ὅλη ἡ πικρία καὶ ἡ ἀπογοήτευ-σις τῆς ἀνικανοποίητης νέας γυ-ναίκας.

Γιὰ τὸν Πιέρ ἦταν σὰ νὰ εἶ-χε δεχθῇ ἓνα μαστίγωμα. Κυ-ριολεκτικὰ καμπούρισε. Τὸ πρόσωπό του ἀγρίωνε πάλι καὶ μὴ κτηνώδης ζήλεια ζωγραφί-στηκε σ' αὐτό:

— Ἀτιμή! Ἀ! ἡ κυρία θέ-λει ἐραστάς! Καὶ πιστεύεις ὅτι θὰ δεχόμουν αὐτὴ τὴν ταπεινω-σι χωρίς νὰ πῶ τίποτε; Εἶτε σοῦ ἀρέσει εἶτε ὄχι, εἶσαι γυ-ναίκα μου, τ' ἀκούς;

Σὰν κανένας παράφρων ρί-χτηκε πάνω μου.

Φοβήθηκα τὴ βραχνή φωνή του, αὐτὰ τὰ κατακόκκινα μά-τια του πὺ θάμπααν σὰν ἐνὸς τρελλοῦ.

Καβαλίκεψα γρήγορα τὸ πα-ράβυρο καὶ ἀφῆθηκα στὸ κενό. Ἐπῆσα στὸ ἔδαφος, ὡς ἐκ θαύματος, χωρίς νὰ πῶ τίπο-τε. Εἶχα προσγειωθῇ στὸ παρτέρι μὲ τὸ μαλακὸ χῶμα, πὺ ἦταν κάτω ἀπὸ τὸ παρά-βυρο.

Ενὸ ὁ Πιέρ οὐρλιαζε καὶ ἔ-βριζε ἀπὸ τὸ παράβυρο, ἐγὼ ἔ-κανα τρέχοντας τὸ γυρο τῆς δι-λας. Ἐπῆρε νὰ βρῶ ἀμέσως τὸ Μάρκ. Μὲ τὸ γυιό μου κοντὰ μου, ὁ ἄνδρας μου δὲ θὰ τολ-μοῦσε πιά νὰ μὲ ἀπειλήσῃ.

Τὸ παιδί, βλέποντάς με νὰ μπαίνω στὸ δωμάτιό του ἀνα-μαλλιασμένη, μὲ τὸ μπλουζάκι ἐσχισμένο, ἔπεσε στὴν ἀγκα-λιά μου:

— Ὁ! μανούλα, ἔπαθες κα-νένα κακό; Ἐπεσε;

— Ναί, ἔπεσα, ἀλλὰ δὲν ἔ-παθα τίποτε, μικρό μου, μὴ φο-βάσαι.

Τὸ φιλοῦσα σὰν τρελλή ὅταν ὁ Πιέρ φάνηκε στὸ κατῶφλι.

Ἦμουν σὰν κεραυνόπληκτη. Ἀνίκαινα νὰ κάμω ἔστω καὶ μὴ κίνησι. Ἀφῆσα τὸν Πιέρ νὰ μὲ πλησιάσῃ. Ἀκουμπισμένη στὸν τοίχο, μὲ τὰ μάτια ὀρθάνοιχα ἀπὸ τὸ φόβο, περιμένα. Σίγου-ρα θὰ μὲ χτυποῦσε...

Ἀλλὰ ἀρκέστηκε νὰ σηκώσῃ τὸ πρόσωπό μου μὲ μὴ κίνησι πὺ τρυφερὰ καὶ ἔχοντας καρ-φωμένο τὸ βλέμμα του στὸ δικό μου, νὰ πῇ μὲ μὴ φωνή πολ-λὴ κουρασμένη:

— Συγχώρησέ με, ἀγάπη μου... Δὲν ἦθελα νὰ μ' ἐγκατα-λείψης... Ὑποσχέσου μου ὅτι θὰ μείνεις...

— Μαμά, γρήγορα, πῆγαινε νὰ κρυφθῇς, φώναξε ὁ Μάρκ. Φυλάω ἐγώ...

Τὸ καὶ μὲν τὸ παιδί, μέσα στὴν ἀγωνία πὺ πίστευε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ παιχνιδιού...

— Δίνε του! φώναξε χαμο-γελώντας ὁ Πιέρ. Ἦ μαιμὰ κου-ράστηκε. Πῆγαινε νὰ βρῇς τὴ νταντά σου. Ἐλα Ζενεβιέβ...

Ὑπάκουσα καὶ ἀφῆθηκα νὰ μὲ ὀδηγήσῃ στὸ δωμάτιό του...

Στὴ βίλα ἡ ζωὴ ἐξανάρχισε,

εὐτυχισμένη καὶ ἡρεμὴ σινονο-νικά.

Ὁ Πιέρ δὲν ἦταν πιά ὁ ψυ-χρός καὶ ἀδιάφορος σύζυγος πὺ ἦταν ἄλλοτε: φρόντιζε νὰ μὴ γίνεταί ἀρεστός, μὲ εἶδει-χνε τὴν ἀγάπη του μὲ χίλιες διὰ περιποιήσεις καὶ λεπτότητες. Ἦταν τρυφερός καὶ προσεκτι-κός μαζί μου σὰ νὰ δρισκόμουν στὴν ἀνάρρωσι ἀπὸ μὴ ἀρρώ-στεια. Σιγά-σιγά, ὀφείλω νὰ τὸ ὁμολογήσω, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶχα ξεχάσει τίποτε ἀπὸ τὸ δράμα, ἡ πληγὴ μου ἐπαιωνό-ταν. Καὶ μ' ὅλο πὺ κάθε μέρα κάθε νύχτα, ἡ εἰκόνα τοῦ Γκυ-γιόμ ἐξακολουθοῦσε νὰ βασσι-νίζῃ τὸ μυαλό μου καὶ νὰ τρέ-φῃ τὶς ὀνειροπολήσεις μου, δὲν ἦταν πιά παρὰ ἓνα φάντασμα, ἡ νοσταλγία μὴς εὐτυχίας πὺ μὲ ἦταν ἀπαγορευμένη...

Ἦ συμπληρωματικὴ ἔρευνα πὺ διέταξε τὸ δικαστήριο διε-ξήχθη χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ κα-νὴν ἐπείδουσι: ἀνέκριναν τοὺς ὑπηρετές οἱ ὅποιοι ἐπιβεβαίω-σαν τὴ δική μου κατάθεσι καὶ ὁ Γκυγιόμ ἀπῆλλᾶγη ὀριστικά τῆς κατηγορίας. Δὲν τὸν ἔνα-της κατηγόρησι. Δὲν τὸν ἔνα-της εἶδα: πιστὸς στὴν ὑπόσχεσι πὺ μὲ εἶχε δώσει, εἶχε ἐξαφα-νισθῇ ἐκουσίως ἀπὸ τὴ ζωὴ μου. Μποροῦσα νὰ τὸν κατηγο-ρήσω γι' αὐτό; Ὁχι. Παρ' ὅλο τὸν πόνο μου, τὸν ἐθαύμαζα ἀ-πὸ τὴν κόμη πὺ πολὺ γι' αὐτὴ τὴ θυ-κάσια... Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια... Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, τιστῆρι. Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

κρατοῦσε παρ' ὅλο ὅσα εἶχαν συμβῇ, ἔσθινε γιὰ πάντα. Δὲν ἤθελα νὰ τὸ ὁμολογήσω ὅτε στὸν ἐαυτό μου, ὅλες αὐτὲς τὶς ὀδοῦδες ὑπομονῆς κατὰ τὶς ὁ-ποῖες ὁ ἄνδρας μου προσπαθοῦ-σε νὰ μὲ ἐνακαρδίσει. Ἀλλὰ ἤλπιζα ὅτι κάποιο θαῦμα θὰ γι-νόταν καὶ ὁ Γκυγιόμ θὰ μὲ πε-ρίμενε καὶ ὅτι μὴ μὲρα ἡ ζωὴ θ' ἀρχίσει εὐτυχισμένη μπροστὰ μας, ὀλοφωτῇ ἀπὸ τὶς εὐλογε-σὶς τῆς ἀγάπης. Καὶ τώρα ὅλα θυ-θίζονταν στὸ σκοτάδι, γίνονταν στᾶχτη καὶ ἀπελπισία!...

Δὲν ἀπάντησα στὸ Γκυγιόμ. Γιὰ ποῖο λόγο ν' ἀνατάραια ἀ-νώφελα τὸ παρελθόν; Στὸ κά-τω-κάτω ἦταν καλύτερα ἔτσι: ἐκεῖνος τουλάχιστον θὰ γινόταν εὐτυχισμένος. Καὶ δὲν τὸν εἶχα δεβαίσει λίγο καιρὸ πρὶν ἐ-κείνη τὴ νύχτα τῆς καταγίβας, ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦσα τίποτε ἄλ-λο παρὰ τὴν εὐτυχία του...

Οἱ μέρες περνοῦσαν ἡ μὴ μετὰ τὴν ἄλλη. Ἐκανα πᾶς ζούσα. Δυὸ μῆνες, τρεῖς ἴσως. Δὲν ἤξερα πιά. Δὲν εἶχα ἀντι-ληψί τοῦ χρόνου. Εὐγενική μὲ τὸν Πιέρ, χωρὶς ν' ἀντιδρᾷ στὶς ἀπαιτήσεις του καὶ στὸν ἐγωί-σμό του, στοργικὰ δοσμένη στὴν εὐτυχία τοῦ παιδιοῦ μου, εἶχα κλείσει τὴν καρδιά μου στὶς ὀνειροπολήσεις...

Καὶ ὕστερα συνέθη τὸ δι-σταχθῆμα. Ὁ Πιέρ κρυολόγησε κατὰ τὴ διάσκεα ἐνὸς ταξιδιοῦ του στὸν Ἀτλάντα.

Τὸ κλίμα τοῦ Μαρρόκου εἶται ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνον ὅταν πλη-σιάσῃ ὁ χειμῶνας. Ἐνὸ τὴν ἡ-μέρα κάνει πολλὴ ζέστη, μόλις δύση ὁ ἥλιος ἔχει παγωνιά. Σὲ ὀκτὼ μέρες, ὁ Πιέρ ἔστω-γε γιὰ τὸ αἰώνιο ταξίδι, παρ' ὅλες τὶς πενικιλίες τοῦ κα-σμου.

Δὲ μπορῶ νὰ πῶ πῶς ἐνοί-σα βαθὺ σπαραγμό. Ἀλλὰ παρ' ὅλο τὸν ἐγωισμό του, τὰ ἐλατ-τωμάτα του, ἀγαποῦσα τὸν Πιέρ κατὰ ἓνα ὀρισμένο τρό-πο... Καὶ ὁ ναός του ἀνοῖξε ἓνα τέτοιο κενό, ὥστε γιὰ δε-ύτερη φορὰ εἶχα τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ ζωὴ μου καταστράφηκε ὀριστικά.

Γιατὶ ἔνασκαπετῶν ὠστό-σο τὸ Γκυγιόμ; Δὲν ξέρω, χω-ρίς ἀμφιβολία γιὰτὶ μὴ γυναι-κα δὲν ξεχνάει ποτὲ ἐντελὸς τὴ μοναδικὴ ἀγάπη πὺ γνώρισε στὴ ζωὴ τῆς.

Ἀλλὰ ὁ Γκυγιόμ ἦταν παν-τρεμένος, εὐτυχισμένος... Κι' ἐ-γὼ ἦμουν μόνη στὸν κόσμο.

Ἐνα βράδυ ὅπου ἐνοίωθα ξε-χωριστῇ ψυχικὴ κούρασι — εἶ-χα περάσει ὅλη τὴν ἡμέρα μα-ζί μὲ τὸ συμβολαιογράφο γιὰ νὰ ξεκαθαρίσω τὶς δουλειὲς πὺ εἶχε ἀφήσει ἐκκρεμεῖς ὁ Πιέρ — ἀρχισαν νὰ μὲ βασανίζουν ἀπὸ-τομα διάφορα ἐρωτήματα. Οἱ εὐθύνης πὺ ἔπρεπε ν' ἀναλα-βῶ: νὰ ποιοῦσα ἢ νὰ κρατοῦ-σα τὴν ἐπαυλὶ, νὰ πῆγαινα νὰ ἐγκατασταθῶ στὸ Παρίσι ἢ νὰ ἐμένα ἐκεῖ, νὰ ἐργαζοῦμαι καὶ νὰ ἐδᾶζα τὸ Μάρκ ἐσωτερικὸ σὶ σχολεῖο ἢ νὰ ζούσα κοντὰ πὺ μὴ ζωὴ μετρημένη: Ὅλες αὐ-τὲς οἱ εὐθύνης μὲ φαινανταν πολὺ βαρεῖες γιὰ τὴν ἀπειρία μου.

— Ἀ! Ἄν εἶχα κοντὰ μου τὸ Γκυγιόμ! Αὐτὸς θὰ ἤξερε νὰ μὲ συμβουλευθῇ!

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη χτύπησε ἡ πόρτα. Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Πιέρ, οἱ ὑπηρετές εἶχαν παρὰ-άερα καὶ ἐγὼ δὲν εἶχα τὸ θά-νατο.

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις; Εἶχα μάθει μονάχα, ἀπὸ ἓνα τηλεφώνημα πὺ ἀπε-φάσισα μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δι-σταγμούς νὰ κάμω στὸ συνά-σταγμα τοῦ Ζεράρ, ὅτι εἶχε ἐγ-δελεφῇ τὸ Μαρρόκα καὶ ὅτι καταλείπει τὸ Μαρρόκα καὶ εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια εἶχε βρῇ κιάλας μὴ καὶνοῦργια...

ΜΠΛΟΥΖΑ ΔΑΝΤΕΛΕ

ΥΛΙΚΑ: 5 κούκλες κοτόν-περλὲ σὲ χρώμα παστέλ, No 5. Βελόνες No 2 1/2 καὶ No 2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλὴ, 1π ἀνάποδ. Ζέρσευ=1 βελὼνα καλὴ, 1 βελὼνα ἀνάποδ. Πλέ-ει—φανταίσι=1π καὶ 2η ΒΕ-ΛΟΝΑ καλὴ. 3η ΒΕΛΟΝΑ: 4π ἀνάποδ, 2π μαζί ἀνάποδ. Βάλετε κλωστή στὴν βελὼνα=1 ζετὲ. Συνεχίστε τοὺς ὑπό-λοιπους πόντους ὅπως ἀρχίσα-τε. 4η καὶ 5η ΒΕΛΟΝΑ καλὴ, 6η ΒΕΛΟΝΑ ἀνάποδ. 7η καὶ 8η ΒΕΛΟΝΑ καλὴ. 9η ΒΕΛΟ-ΝΑ: 1π ἀνάποδ, 2π μαζί ἀ-νάποδ, 1 ζετὲ, 4π ἀνάποδ. Συνεχίστε ἀπὸ τοὺς 2π μαζί καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. 10η καὶ 11η ΒΕΛΟΝΑ καλὴ. 12η ΒΕ-ΛΟΝΑ ἀνάποδ. Συνεχίστε τὴν φανταίσι—πλέξι, ἀρχίζοντας καὶ πάλι ἀπὸ τὴν 1η καὶ 2η ΒΕΛΟΝΑ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἦ μόνον μου ἀπογοήτευ-σια ἦταν πὺ δὲν μὲ εἶχε στεί-σει ἔστω ἓνα γράμμα ἀποχαίρε-σις;

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

AZIZAN, Κάννας: — Έχετε πολύ δική να υποστηρίξετε ότι μία μητέρα πρέπει να αποτελεί την φροντίδα για την ομορφιά της με τις φροντίδες της για την ομορφιά της κόρης της. Υπόκειται φυσικά ένα θαυμάσιο νόημα να προετοιμάζουμε καλλυμνικά τις γενιές των γυναικών που θα έρθουν. Η γυναίκα με το να ξεφύγει από τους κρυφώνες της και με το να εγκαταλείψει κυρίως την καθιστική ζωή της, ξαναφτιάξει την αρμονία της πλαστικής των λαγώνων και των μηρών της, διεύρυνε το στήθος της και λείπτει τη μέση της. Αυτά τα χαρακτηριστικά ικανοποιούν για σήμερα και θα ικανοποιούν ακόμα περισσότερο για αύριο το αισθητικό ένστικτό μας, που δεχόμαστε σαν ιδανικό για την γραμμή του γυναικείου σώματος. Έπομένως πρέπει εγκαίρως να προγραμματίσουμε τα κορίτσια μας προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτά με τη σειρά τους θα κληροδοτήσουν τα νέα στοιχεία της ομορφιάς στα δικά τους κορίτσια, τα οποία πάλι θα φροντίσουν καλύτερα για την ανάπτυξη της συνολικής ομορφιάς τους κ.ο.κ. Η μικρή σας Ροζαλί που είναι 14 ετών και έχει ήδη ύψος 1.66, ασφαλώς θα ξεπεράσει το ύψος σας που είναι 1.70. Το ύψος 1.72 είναι, καθώς επανειλημμένα ανέφερα, το πιο ιδανικό για την τελειότερη αναμόρφωση της γραμμής του γυναικείου σώματος, έπειδή σ' αυτό αναλογεί προσφορώτερα το κεφάλι. Συνεχίστε τη γυμναστική που μου αναφέρετε για την παρακολούθηση της διευρύνσεως του θώρακος και της εκλεπτύνσεως της μέσης και ξαναγράψτε μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΝ: — Για όσα μου γράφετε, αρμόδιος είναι ο παθολόγος-δαιτολόγος Ιατρός σας.

ΚΑΙΤΗ Κ.: — Πρέπει, αγαπητή μου όπωσδήποτε να συμβουλευθώ ένα γυναικόλογο για το άσθματικό σας στήθος και τις τριχες στο στήθος που μου γράφετε. Εάν παρουσιάζετε ωθητική ανεπάρκεια, πρέπει να την καταπολεμήσετε. Τελικά οι τριχες θα εξαλειφθούν ριζικά με διαθερμοπηξία θραχέων κυμάτων. Δυστυχώς μόνη σας, στο χωριό που μένετε, δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα.

ΚΟΚΚΙΝΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ: — Οι καλύτεροι τρόποι για παροδική αποτρίχωση μηρών και κνημών (για να μη ξαναβγαίνουν σκληρές οι τριχες) είναι το κερί της "Αρντεν", ή λυωμένη ζάχαρη και οι επανειλημμένες εντριβές με ζεστή σαπουνάδα και κατάλληλα λειανθείσα ελαφρόπετρα. Πάντως πρέπει κάποιοι που να έχουν την πείρα να σας υποδείξουν την πρώτη φορά.

ΒΕΡΑΝ Π. Σ.: — Για τις πανίδες που πρωτοεμφανίστηκαν στο πρόσωπό σας λόγω της προχωρημένης εποχής δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα άλλο παρά προληπτικώς να τις αντιμετωπίσετε με κηλιδωτή. Αποφεύγετε τον ήλιο. Αλείψτε στο πρόσωπο μια λιπαρή κρέμα και ειδικά προφυλακτική από τον ήλιο, όπως η στατευτική από τον Δοντάν του Θερσέ. Η κρέμα "Αντίζαν" του Θερσέ.

πυτηρίου. Καλώς το πρόσωπο με καθαρά πρόσωπο θουαλέτα, φορέστε μεγάλη καπέλινα. Να τρέψετε με ευπενή τροφή και να μην έχετε δυσκοιλία. Μετά το καλοκαίρι να μου ξαναγράψετε για την κατάσταση του προσώπου σας για να τα ξαναποιήσω.

ΛΙΝΕΤΑ, Θεσσαλονίκη: — Στελνέ μου την διευθυντή σας, για να μπορέσω έτσι να σας απαντήσω σε όσα με ρωτάτε. Να μου υπενθυμίσετε και το ως άνω ψευδώνυμό σας.

ΑΛΚΗ ΣΤΙΝ: — Κάθε καλό τσνυτικό παρασκεύασμα για το δέρμα του προσώπου, θα τονώσει και το χνούδι του δέρματος στην περίπτωση μόνον όπου θα υπάρχει προδιάθεση για τριχοφυΐα. Στην περίπτωση αυτή, μόνη λύση είναι να μη αλείψουμε τονωτική αλοιφή από επικίνδυνα μέλη, όπως το άνω χέλος, στο σαγόνι και στα πλάγια κάτω από τους κροτάφους. Από την συνταγή μπορείτε να αφαιρέσετε το περυν-

τρώ, δίνοντας το προσώπο με "Αντεβίτ". **ΚΑΘΡΙΝ:** — "Εφ" όσον είστε 16 ετών ακόμη, με ύψος 1.52, μπορείτε να ψηλώσετε. Περνάτε να πάρετε από τον Ιατρόν τελείως φιλικά ως μικρή μου αναγνώστρια, την συνταγή για τις σχετικές ενέσεις κτλ.

ΜΙΑΝ ΝΗΣΙΩΤΙΣ ΣΑ Α. Β.: — Το παλιό και χαλαρό στήθος σας διορθώνεται ασφαλώς μόνον με αισθητική χειρουργική. Η επέμβαση είναι τελείως ανώδυνη και δεν προϋποθέτει απαραίτητη παραμονή σε κλινική. Τις τριχες στα χέρια και πόδια σας θα αφαιρέσει με τις μεθόδους της παροδικής αποτρίχωσης που συμβουλεύω ανωτέρω.

Ζ. Β.: Καλά σας: — Για τους λεκέδες-φακίδες που παρουσιάζετε, ενδιαφέρει και σας η ανώτερη για πανάθε απάντησή μου. Στην περίπτωση σας ιδιαιτέρως, η αιτία φαίνεται να είναι εσωτερική. Εξετάσθηκε γενικά από πα-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΧΝΙΚΟ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟ ΣΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙ ΕΞΑΙΣΙΟ ΣΤΗΝ ΟΣΦΡΗΣΙ ΤΟ ΠΙΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΡΩΜΑ

FILLE D' EVE

Ταιριάζει απόλυτα με τη γυναίκα του 1952. Είναι σαν αυτήν αιθέριο, σαν αυτήν ελαφρό, ωραίο και ασύλληπτο, μοντέρνο -εκατό στα εκατό.

CŒUR-JOIE

"Όλος ο ρομαντισμός κρύβεται μέσα στη γλυκερά του ευωδία. Ευπνύ την αγάπη, ζωηρεύει τα αισθήματα, αγγίζει την καρδιά.

L' AIR DU TEMPS

Έξαιρετικά δροσερό άρωμα, κλείνει όλη την ευαισθησία της εποχής. Είναι παιχνιδιάρικο σαν αγγινό πρωί, τρελλούτσικο σαν ανοιξιάτικη αύρα.

Και τα τρία αυτά εκλεκτά αρώματα είναι δημιουργήματα του οίκου **NINA—RICCI—PARIS.**

Αποκλειστικοί αντιπρόσωποι

N. KONTOΣ & ΥΙΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ και ΜΗΛΙΩΝΗ 2F

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΑΧΝΙΔΙ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 32)

και του είπα πως την Κυριακή έχουμε ραντεβού για την Πεντέλη. Είπε πως θαρθώ...

— "Αλήθεια, έκανε κι' άγνοηστίκε να δώση στη φωνή της τόνο αδιάφορο. Να λοιπόν που δεν είχαν ακόμη όλα γαλή. Αύριο, το δίχως άλλο, θα δαζε τα πράγματα στη θέση τους.

Τσαχτίκε την άλλη μέρα σαν τον ξανόβε. Μα κατάφερε πάλι να δείξει προση, για να μη συνέβαινε τίποτα. "Όλο το πρωί δέ βρήκε ευκαιρία να μιλήσει, γύριαν διαρκώς με τους άλλους. "Αρχισε ν' άδωνη. Κι' εκείνος ήταν σκεπτικός και λιγολόγος και δέ την κύταζε καθόλου. "Τόν πείραξ, θ' άποφύρι τώρι κι' αυτός με τη στάσι μου" συλλογίστηκε η "Αννα κι' ένοιωσε κάτι σαν τύψη.

Μα να πού μετά το μεσημεριανό φαγητό, ενώ η υπόλοιπη παρέα είχε ξαπλώσει κι' η "Αννα νόουξε μόνη μέση από βέντρα, ο Κώστας ήθεε ξαφνικά από πίσω της. Γνώρισε το όημα του κι' ανατρίχισε πριν ακόμα στρέψει το κεφάλι. Να λοιπόν, η στιγμή είχε φτάσει! Γύρισε απότομα. "Αναζήτησε μία ματιά, έτοιμη να πέση στην αγκαλιά του...

Εκείνος της έπιασε τα δυο χέρια. "Ήταν ώχρος και κυτταζε χάλω. — "Αννα, είπα κι' η φωνή του ακούστηκε δυοχνη, θέλω να σου πώ δυο λόγια. Συγχωρεσε με, Σού... σου φέρθηκα σαν κτήνος. Δεν ήξερα, δέ μπορούσα να φαντασθώ πως είσ' έσυ τόσο διαφορετικό απ' τις άλλες! Οί παρές σου...

Κούτισσε. "Η "Αννα τον κύταζε χωρίς να κατανασάινη. Μα για τί πράγμα μιλούσε λοιπόν;

— Πρέπει να σ' όμολογήσω, συνέχισε γρήγορα. Μου τώχαν πη ξεκάθαρα: "Δεν είναι κορίτσι που τυλίγεται. Μα έγω δεν το πίστευα και θέλησα να... "Ω, μη με κυττάς έτσι. Σιχαίνουμαι τον έαυτό μου για ό,τι έκανα. Θά μπορούσες να με συγχωρήσεις; "Υποσχομαι να γίνω ο πιο πιστός, ο πιο ειλίρκινος φίλος σου. Ξέρω, τώρα θά με περιφρονής. Ντρέπομαι να τό σκεφτώ πόσο θά γέλαγες μ' εκείνα που σου έγραφα. Σκίσε αυτά τα χαρτιά, "Αννα, και έέχασε ό,τι έγινε. Σού μιλάω τιμια, κύτταξέ με: Είσαι ένα ξεχωριστό κορίτσι και θέλω να γίνουμε φίλοι. Πές ότι με συγχωρείς...

Τά δέντρα άρχισαν να χορεύουν γύρω. "Επιτέλους η "Αννα είχε καταλάβει.

— Ναί, έκανε και τράβηξε τα χέρια της γιατί ένοιωσε πως άρχισαν να τρέμουν. Ναί, Κώστα. Μόνο... φύγε τώρα. Θάβελα να συνεχίσω μονάχη τη βόλτα μου. Σέ παρακαλώ, φύγε!

Εκείνο το βράδυ η "Αννα δεν κοιμήθηκε. Καθιστή στο κρεβάτι, διάβασε άλλη μια φορά τις φράσεις που είχαν γραφτεί "εγ' ύπν". Και τις είδε έτσι όπως ήταν: ψεύτικες και παραφουρκωμένες... "Έπρεπε ναχε γελάσει μ' αυτά τα λόγια που έτρεφαν τόσες νύχτες τα όνειρά της.

"Είσαι ένα ξεχωριστό κορίτσι. Έτσι τη νόμιζαν όλοι και τώλεγαν με υπερηφάνεια. Κι' ο Κώστας που εδών έβλεπε, έπι

θέλανε εΐχε νοιώσει και γεμάτος τύψη, είχε έρθει να προσέψει την έκτιμησή και τη φιλία του. Τώρα που έκείνη... "Ω, πόσο άσπεια ήταν δά' αυτά, πόσο άσπεια! Θάβελε να γέλαση πολύ.

Πάνω στο χαρτί που κρατούσε, ζωγραφίστηκε νοερά η μορφή του πατέρα. Και κρύβοντας το πρόσωπο στα χέρια της, η "Αννα ξέσπασε σε λυγμούς. Δεν είχε θελήσει να κλάψη. Αύριο πάλι, το ξέρει, θά ξαναγελά. Μ' αυτή τη νύχτα...

"Ε'Η ζωή είναι ένα παιχνίδι, "Αννούλα!..

Λυπόταν γιατί, έτσι και για λίγο, την είχε πιστέψει.

ΚΑΛΙΡΗ Π.

—

Η ΚΟΥΡΑΣΙ

ΔΕΝ ΕΙΝ' ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 33)

της έχει ανάγκη στις διακοπές να κάνει λίγες ώρες ποδήλατο, ύστερα από τόσων μηνών προσπάθεια. Μη τον έμποδίζετε.

Τά σπόρ μπορούν να ξαναχαρίσουν τη νευρική ισορροπία σε κείνες που παραπονούνται άναστενάζοντας: "Εγώ δε μπορώ να καταπασιτώ μ' αυτά. "Η ζωή που κάνω με τσικίζει".

"Η γυμναστική — πότε το πρωί και πότε το βράδυ, ανάλογα με την ιδιοσυγκρασία — προλαμβάνει την υπερκόπωση και ξεκουράζει ύστερ' από μία σκληρής δουλειάς ημέρα. Μαζί με την άναπαυσι χαρίζει στο σώμα και την εύλυγισία, έπομένως την όμορφιά. "Ο φόβος για την κούρασι παραλύει περισσότερο από την ίδια την κούρασι. "Εκείνο που μάς στενοχωρεί μάς φαίνεται άνυπέρβλητο. Και συχνά, πολύ συχνά, η κούρασι είναι μία σκεπασμένη μορφή τεμπελιάς. "Ο φόβος για την προσπάθεια που πρέπει να καταβάλουμε μάς κάνει συχνά και χωρίς να τό καταλαβαίνουμε, να καταφεύγουμε στην κούρασι. Προσέξτε πόσο γρήγορα σας φεύγει η κούρασι όταν δεχθίτε κάποιαν ευχάριστη έπίσκεψη; Ξεχνάτε την έξουθενώσι σας, το δέρμα σας παίρνει λάμψη και ζωή, οι μαύροι γύροι τών ματιών σας εξαφανίζονται και φλυαρείτε με κέφι. "Η νύστα σας φεύγει έντελώς.

Λένε πως η τύχη εύνοεί τους τολμηρούς. Σίγουρα όμως σίχαινεταί τους τεμπέληδες. Τό ίδιο και η συζυγική εύτυχία, γιατί οι άνδρες δεν άνέχονται μία γυναίκα που είναι πάντα κούρασμένη.

"Αν εξετάζεσθε τακτικά από τό γιατρό θά γνωρίζετε αν υπάρχουν σοβαρές και λανθάνουσες αιτίες για την κούρασι σας. "Αν υπάρχουν τέτοιες αιτίες, τότε δεν χωρούν άσπεια. Πρέπει να άποκαταστήσετε την υγεία σας. "Αν όμως δεν έχετε σ' αλήθεια καμία άρρωσσία, τότε φροντίστε να κοιμάσθε άρκετά, να τρώτε καλά και καθαρίζετε να δημιουργήσετε τριγύρω σας μία ειρηνική και ήρεμη άτμόσφαιρα. Να έλθε σίγουρη πως θ' απαλλαγίτε απ' αυτή τη σύγχρονη "άρρωσσία" που μαυρίζει τη ζωή σας και καταστρέφει την εύτυχία σας.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΕΙΣΘΕ ΜΟΡΦΩΜΕΝΗ... ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ;

1) Στο φίλμ "Εαυτό και Βηθσαβέζ". 2) "Ο Όθελλος, ο σύζυγος της Δεισδοίμονας". 3) "Ο Μίγας Ναπολέων". Πατρεύθηκε την "Ιωσηφίνα ντε Μπασσάνι", η όποια ήταν η αγαπημένη του Μπαρό, του προεστημένου μέλους του Διευθυντηρίου, που ανέθεσε στο Ναπολέοντα την άρχηγία της έστρατείας της Αιγύπτου. 4) "Η Πηνελόπη, που την πολιορκούσαν πολυάριθμοι μνηστήρες κατά τη διάρκεια της άπουσίας του συζύγου της, του "Οδυσσέως, στον Τρωικό πόλεμο, τούς υποσχέθηκε ότι θα παντρευόταν τον έναν απ' αυτούς όταν θα τελείωνε τον χιτώνα που ύφανε για τον πεθερό της, το Λαέρτη. "Οπως λέει ο μύθος, η πιστή Πηνελόπη έηλωνε κάθε νύχτα όσο είχε ύφανει την ημέρα, ως την ημέρα που ο "Οδυσσέας έπιστρεψε από την Τροία και τις... περιπλανήσεις του. 5) "Η Βασίλισσα "Ελισάβετ της "Αγγλίας. 6) "Ο "Ορφέως, για τό χωμό της αγαπημένης του γυναικας της Ευρώδης.

ΟΙ ΚΑΜΠΑΝΕΣ

Τό πρόβλημα αυτό δεν είναι τόσο φοβερό, όσο ίσως το φαντασθήκατε! Οι τρεις καμπάνες θά ξαναχτυπήσουν μαζί ύστερα από δεκαεπτάμισιν λεπτά, δηλαδή από 1050 δευτερόλεπτα. Γιατί τόσο είναι το έλάχιστο κοινό πολλαπλάσιο του 25, 30 και 35 (5Χ3Χ6Χ7 = 1050).

ΕΧΕΤΕ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑ;

"Η χρονολογική σειρά τών εικόνων είναι η άκόλουθη: 2—1—5—6—3—4—7.

Ο+Ο=8!

Βάζοντας τό Ο πάνω στο άλλο, σχηματίζουμε τόν αριθμό 8. "Αρα... 0+0 = 8.

ΕΙΣΘΕ ΝΤΕΚΤΕΚΤΙΒ;

Για να βρήτε την άπάντησι, άρκει να εξετάσετε προσεκτικά τό σπασμένο τζάμι. Τα ραγίσματα της τρύπας πού έγινε από τη σφαίρα του μικρότερου πιστολιού, σταματούν έκεί όπου σταματούγ τα ραγίσματα της τρύπας πού έκανε η σφαίρα του μεγάλου πιστολιού. "Επομένως είναι φανερό ότι η μεγαλύτερη τρύπα είναι εκείνη πού έγινε πρώτη, δηλαδή

ΚΡΕΤΟΝ για τα καλύμματα τών επίπλων σας, μόνον σε καλές ποιότητες "Ελβετικά και "Αγγλικά θά, βρήτε στο Κατάστημα **ΡΥΘΟΜΟΣ, Βουλής 22**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Ανθούλη

ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΜΟΥ 21 τηλ. 20887

ΕΠΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙ

Ιατρός **ΧΡΥΣ. ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ**

ΕΡΜΟΥ 21 τηλ. 20887 Δέχεται 9-1 & 5-8

πρώτος πυροβόλησε εκείνος που ήταν άπληκτος με τό μεγάλο πιστόλι Κολτ.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ. 2) ΔΕΙΝΑΣ — ΕΣ. 3) ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ. 4) ΜΑΝΤΟΛΙΝΟ. 5) ΑΝΝΑ — Α.Μ. 6) ΑΣΗΚΩΤΟ. 7) ΤΑΚΙΤΟ — ΟΣ. 8) ΕΜΗ — Ο.ΜΑΣ. 9) ΣΑΝΤΙΑΓΟΝ.

Κ Α Θ Ε Τ Ω Σ: 1) ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ. 2) ΡΕΝΑΝ—ΑΜΑ. 3) ΓΙΑΝΝΑΚΗΝ. 4) ΕΝΙΣΤΑΣΙ. 5) ΝΑΤΟ — ΗΤΟΙ. 6) ΤΣΑΛΑΚΩΜΑ. 7) ΤΙΜΩ — ΑΓ. 8) ΝΕΟΝ — ΤΟΣΟ. 9) ΗΣΙΟΔΟΣ.

Λύσεις παιδικής

Σταυρόλεξο: ΤΟ ΚΑΙ ΚΙ

Οριζοντίως: 1) ΑΤΡ. 2) Σιμά. 3) Δίκαιο. 4) "Ισα.

Καθετίως: 1) Σι. 2) Καίκι. 3) Μιάς. 4) Ξανά.

Μαράβο!

...είπαν μ'ένα στόμα όσοι δοκίμασαν τόν

ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΟ ΚΑΦΕ

"BRAVO"

★ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΙΝΟ ΚΟΥΤΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΙΜΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΦΕ ΧΥΜΑ

Σ'α δαντοδωγεία

ΧΩΔΙΚΗ ΠΟΛΗΣΙΣ

ΕΘΟΟΚΛΕΥΣΙ 47 ΜΕΤΑΡ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΤΗΛ. 25997

ΚΡΕΤΟΝ για τα καλύμματα τών επίπλων σας, μόνον σε καλές ποιότητες "Ελβετικά και "Αγγλικά θά, βρήτε στο Κατάστημα **ΡΥΘΟΜΟΣ, Βουλής 22**

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

κα προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 3 έως 16 'Ιουλίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 21-30 Μαρτίου): Καταστείτε τη νεο-ρίκότητά σας και περιορίστε τις αυθόρμητες διαθέσεις που θα σας γεννήσουν. Καμμία μεταβολή στον έρωτα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 31 Μαρτίου-9 'Απριλίου): Η αίσιοδοξία και η χαρά της ζωής σας πλημμυρίζουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 10-19 'Απριλίου): Αποφύγετε τις οικογενειακές και φιλικές συγκεντρώσεις, γιατί κάποιος ζωηρός και γάμος επικρέμεται, που πρέπει να τον αποφύγετε πάση θυσία.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 20-30 'Απριλίου): Ξαναερίσκετε την παλιά σας δραστηριότητα και αισιοδοξία. Χρειάζεται όμως να προσέξετε πολύ μήπως η φυσική σας παραφορά γίνη αιτία να δοκιμάσετε μεγάλη έρωτική πίκρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 1-10 Μαΐου): Ο έρωας θα σας χαμογελάσει, αλλά οι οικονομικές στενοχώριες ρίχνουν τον ίσκιο τους στη χαρά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 11-20 Μαΐου): Πολύ ανθηρή ύγεια. Θα μάθετε την αιτία της συμπεριφοράς του προσώπου που σας ενδιαφέρει και θα εξαλειφθούν οι παραπονοήσιες.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 21-31 Μαΐου): Μετριάστε κάπως την όξυτητα του χαρακτήρος σας κι' αναζητήστε να βρής σε σας την άφορμή των διενέξεων με δλο σας το περιβάλλον.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 1-10 'Ιουνίου): Πολύ υπερβεμένα τα αισθήματά σας. Προσπαθήστε να μη ασχολήστε με αυτά και στρέψετε την προσοχή σας στις επαγγελματικές σας ασχολίες. Σιγά-σιγά όλα θα μπουν σε τάξη. Φορήτε κίτρινα, σάμπλ και μπλέ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 11-22 'Ιουνίου): Θα σας κάνουν άδικες παρατηρήσεις. Αν όμως αποφύγετε να πληνωθήτε, το δικίο σας θα λάμψη ήλιου φαινότερον. Ένα σοβαρό πρόσωπο αποφεύγει να σας εκμυστηρευθή τα βαθιά του αισθήματα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 23 'Ιουλίου-1 'Αυγούστου): Οικονομικά κέρδη. Ύγεια δελτιωμένη. Ειρηνική οικογενειακή ατμόσφαιρα. Έκπαιδευτική από την εύνοική επωφεληθήτε για να επιτύχετε στην καριέρα που έχετε αρχίσει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 2-11 'Ιουλίου): Τα φυσικά σας δέλητρα είναι ασφαλώς ωραίο στήριγμα στον έρωτα. Αν όμως στην εργασία κινύετε λιγότερο περισσότερο, σας θα σας έλκτιμον περισσότερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 12-22 'Ιουλίου): Προσέξτε τα νεφρά σας και μακιγιάρεσθε λιγότερο. Πρώτων την ημέρα. Μη αφήνετε την άδιαθεσία σας να σας χαλάη το χαρακτήρα.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 23-31 'Ιουλίου): Παρ' όλα τα σύννεφα που επισκιάζουν τη ζωή σας, το δεκαπενθήμερο που θα διαρρεύσει θα είναι αισθηματικά αδιάτάρακτο και δε θα σας παρουσιάσει με όξυτητα οικονομικά προβλήματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 1-10 Αυγούστου): Μη δίνετε πίστι στις κακογλωσσίες και στα κουτσομπολιά. Κάνετε το χρέος σας με ήσυχη συνείδηση και στο τέλος θα επιβληθήτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 11-22 Αυγούστου): Θα σας γίνη μια πρότασις άκρω ένδιαφύρουσα. Ύγεια άριστη που θα σας επιτρέψη να διπλασιάσετε τη δραστηριότητά σας για ν' ανταποκριθήτε στις εξαιρετικές περιστάσεις που μπαίνουν μπροστά σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 23 Αυγούστου-1 Σεπτεμβρίου): Θα συναντήσετε μια προσδόκητη δυσκολία στο σχέδιο που έχετε καταστρώσει. Βάλετε τα δυνάτα σας να την υπερνικήσετε. Φορήτε λευκά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 2-12 Σεπτεμβρίου): Επιτυχίες λόγω θελή-τρου και φιλαρεσκίας. Η καρδιά σας όμως δεν θα είναι εύχνης. Στην εργασία σας αναποδιές κυρίως οικονομικής φύσεως.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 13-22 Σεπτεμβρίου): Αποφεύγετε κάθε άνωφελή κόπωση και μη καλλιεργήτε δυνειρα που είναι αδύνατο να πραγματοποιηθούν. Πρέπει να έχετε έμπιστοσύνη στο μέλλον. Φορήτε πράσινα και διολέ.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 23-30 Σεπτεμβρίου): Προσέξτε την ύγεια σας και ιδιαίτερα το στήθος σας. Μη θυμώνετε για τη δυσάρεστη γνωστή σας υπόθεση, που θα πάρη σύντομα τέλος. Υπομονή. Φορήτε μπλέ και πράσινα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 1-10 Οκτωβρίου): Απορροδομένη επιτυχία στο επάγγελμά σας. Θα δεχθήτε δώρο. Αν καταβάλλετε την προσπάθεια που χρειάζεται θα επιτύχετε σε ένα έργο που θα σας αναβίσει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 11-23 Οκτωβρίου): Αποφύγετε το τέα-α-τέ με ένα παντρεμένο που σας κορτάρει. Φορήτε λευκά και μπλέ. Θα κάνετε μια ευχάριστη αγορά.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 24 Οκτωβρίου-1 Νοεμβρίου): Περίοδος ευνική για οικογενειακές

γαίες. Κάποιος φιλία σας θα σας απογοητεύσει. Φορήτε λευκά και κίτρινα.

ΙΟΥΙΝΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 23 Νοεμβρίου-2 Δεκεμβρίου): Μη κάνετε κατάχρησι επιστολών και έληγής-σεων. Μερικοί άνδρες δεν αγαπούν αυτού του είδους την εξωτε-ρίκευσι. Φορήτε λευκά και μαύρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 3-11 Δεκεμβρίου): Ζυγισθήτε και υποβλη-θήτε στην ανάλογη δίαιτα. Μη γκρινιάζετε με το παραμικρό. Θα κουράσετε το περιβάλλον σας. Φορήτε γκρι και σάμπλ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 12-22 Δεκεμβρίου): Μη φέρεσθε επιπό-λαια. Ζυγίστε τις συνέπειες που θα έχουν οι πράξεις σας στον έ-αυτο σας και στους άλλους. Φο-ρήτε λευκά και μπλέ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 23 Δεκεμβρίου-1 'Ιανουαρίου): Η ύ-γεια σας ξαναμπάνει στον καλό δρόμο καθώς και τα οικονομικά σας. Σας περιμένει μια ευχάρι-στη έκπληξη. που θα προκαλέση τη ζήλεια πολλών.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 2-11 'Ιανουαρίου): Αποφεύγετε τις με-γάλες συγκεντρώσεις, τα ξενό-χτια και αναζητήστε την ηρεμία και την ανάπαυσι. Περιποιηθήτε το δέρμα σας. Φορήτε γκρι και πράσινα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 12-21 'Ιανουαρίου): Γιατί να σας θα-σανίση αυτό το άδικαιολόγητο συ-ναίσθημα της κατωτερότητας; Ξε-φύγετε λιγάκι από αυτή τη δειλία που πάει να γίνη για σας δεύτερα φυσικ και μη μελαγχολήτε.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 22-30 'Ιανουαρίου): Γιατί αποφεύγετε τι, έκδρομής; Και όμως στο ύ-παιθρο θα σας συστήσουν ένα πρό-σωπο που θα επηρεάση αποφασι-στικά τη ζωή σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 31 'Ιανου-αρίου-9 Φεβρουαρίου): Πηγαίνε-τε στο γιατρό σας για γενική εξέταση. Φορήτε λευκά και κίτρι-να. Δυσπιστήτε στις φλυαρίες έ-νός παχύσαρκου προσώπου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 10-19 Φεβρουαρίου): Ποτέ η οικογενεια-κή ευτυχία δεν έστηρίχθηκε στο ψέμα. Μη φοβάσαστε άόρατους εχθρούς που δεν υπάρχουν παρά μόνο στη φαντασία σας.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 20-29 Φεβρουαρίου): Άριστη σωματική κατάσταση. Παλιές αναμνήσεις θα επισκιάσουν προσωρινά τη διαυγή ατμόσφαιρα της ζωής σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 1-10 Μαρτίου): Ένδιαφέρουσες γνωρι-μίες στη διάρκεια ενός ταξιδιού.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. ('Από 11-20 Μαρτίου): Ευάισθητο στομαχι-Διαλέγετε με προσοχή τις φίλες και τους φίλους σας για να μη μετανοήσετε.

Η ΣΙΒΥΛΛΑ

Υποκρίνατε το πρόσωπο

Ρυτίδες Πανάδες Λεκέδες Υπερτρίχαις

Θεραπεύονται οριστικά

Στο

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Constant

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 28 Τηλ. 56396

ΜΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

VELOX

ΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ του κόσμου

ΠΡΟΣΟΧΗ

Λόγω της εξαιρετικά μεγάλης καταναλώσεως εις ολοκληρόν τον κόσμον, το εργοστάσιον VELOX ανακοινώνει ότι ήδυνήθη να εχη τω

ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ: Θ. Μπιτσόπουλος, δδω Νίκης 46.

ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: Έμμ. Δουκίδης, Διάδοχος, δδός Καρίππη 27.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΒΟΓΚ»

Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & Ια

Άκαδημίας και Μαυρομυχάλη 4 Τηλ. 25-457.

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

Μενάνδρου 75. Τηλέφ. 55-634

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

της «Ευναίκας»

ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 5-8 μ. μ.

ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Άκαδημία) 78 ΤΗΛΕΦ. 25-226

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΚΑΙ ΒΑΦΕΣ

ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΕΣ

ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ

Κομμωτήριο "ΛΟΥΞ"

ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ

Διά την εκτέλεσιν της Βαφής Ιδιαίτερα διακρίσματα

ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

Οδός 'Ελ. Βενιζέλου (πρώην Πανεπιστημίου) 59Α

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 23.776

«ΑΘΗΝΑ»

ΓΥΑΛΙΑ ΗΛΙΟΥ

ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΑ

ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΣΚΕΛΕΤΟΙ

ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ

Φορέματα, ρόμπες, νυκτικά, μπλουζες

1 Ζερβού, πικέ κ.λπ.

Ωραιότατα νέα σχέδια

ΔΕΓΕ

ΣΙΛΚΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 44 Τηλ. 27697

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΕΞΟΧΑΙ

ΚΗΦΙΣΙΑΣ

ΙΣΜ. ΜΕΤΑΞΑ-ΝΙΚΟΛΙΤΣ

ΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΙ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΙ

Έφαιλλοι των Έβρετικόν.

Τα παιδιά στεγάζονται εις πολυτελή νεόδμητα κτίρια εντός θαυμασίου κήπου.

ΤΡΟΦΗ: υπεραιτισμός.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ: Παιδικό θέατρο.

Παιδικός κινηματογράφος.

Έκδρομαί: Θαλάσσια λουτρά. Μεταφορά με ιδιόκτητα λεωφορεία.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ

Είς τα γραφεία Κηφισίας

Τηλ. 01.716 Τηλ. 'Αθηνών 81.724

Λειτουργούν από 15 'Ιουνίου μέχρι 25 Σεπτεμβρίου

«ΑΘΗΝΑ»

ΕΙΡΩΤΙΚΩΝ
Η ΓΥΝΑΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ